

Giới thiệu Sủng Phi Của Thuận Đế

Thể loại: ngôn tình, cổ đại, sủng

Tình yêu giữa cửu ngũ chí tôn và quý phi của người, hần sủng nâng lên tận mây, dù cho nàng có làm gì hần cũng không truy cứu nàng. Tại sao hần lại sủng nàng như vậy khi giữa hậu cung mỹ nữ vô vàn.

Trích đoạn ngắn:

Hoàng thượng. Hôm nay Kỳ nương nương gây sự với An Đáp ứng

- Phế An Đáp ứng đi. Còn nữa đừng để người ta bàn tán

.....

-Hoàng thượng Kỳ nương nương phóng hỏa Ngự hoa viên.

...

- Kỳ nương nương đã đập phá hết đồ do Người ban thưởng

....

- Kỳ nương nương...

- Đừng để người khác bàn tán để tránh nàng buộc trầm phế nàng

A! Ai mà có thể tung hoành hậu cung mà chẳng ai dám nói gì? Ai có thể khiến Hoàng thượng lạnh như băng vạn năm không tan mà cũng có thể cười..

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-1: Ấp bậc phi tần

Chính thất phẩm: Hoàng Quý Phi

Tòng thất phẩm: Quý Phi

Chính nhị phẩm: Phi

Tòng nhị phẩm: Phu nhân

Chính tam phẩm: Chiêu nghi

Tòng tam phẩm: Quý tần

Chính tứ phẩm: Tần

Tòng tứ phẩm: Dung hoa

Chính ngũ phẩm: Quý nhân

Tòng ngũ phẩm: Thường tại

Chính lục phẩm: Mỹ nhân

Tòng lục phẩm: Bảo lâm

Chính thất phẩm: Đáp ứng

Tòng thất phẩm: Quan nữ tử

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 1-2: [h]

Cam Lộ điện...

Ánh đèn cung đình tỏa ra ánh sáng nhẹ, rơi xuống hai người đang đẩy đưa. Thân thể cường tráng của nam nhân áp trên người Kỳ Phụng Nhi. Ánh mắt hần khóa trên người nàng, bàn tay đặt trên eo nàng siết chặt lại. Cơ thể Kỳ Phụng Nhi phỉm hồng như hoa đào, cổ gồng kiềm chế tiếng rên rĩ dâm dăng.

- A... A...!

Cơ thể của nàng dong đưa theo nhịp điệu của hần. Cuối cùng, không chịu được sức mạnh của hần nên ngất đi.

Sáng hôm sau khi tỉnh dậy trên long sàng*, cả cơ thể nàng vô cùng đau nhức, cổ nén lại nàng gọi người bên ngoài vào:

- Hồng Đan

Từ ngoài cửa, Hồng Đan vội vã đi vào. Theo sau là bốn cung nữ mang: nước rửa mặt, y phục và trang sức.

Hồng Đan là cung nữ thân cận của nàng. Còn nàng? Nàng là Kỳ Phụng Nhi. Phụ thân của nàng là Kỳ Gia Bảo- Tổng đốc Giang Nam nhưng đã bị phế và giam vào nhà lao. Nhưng mấu chốt vấn đề là: Phụ thân nàng cả đời thanh liêm, trong sạch nhưng lại bị Bạch Thừa tướng vu hại. Nàng được Tổng đốc Linh Nam nhận làm nghĩa nữ*.

Theo luật lệ trong cung, phi tử mới tiến cung được sủng hạnh phải đến thỉnh an Hoàng hậu. Kỳ Phụng Nhi nhanh chóng bước vào chính điện để thỉnh an:

- Nô tỳ thỉnh an Hoàng hậu, thỉnh an các vị nương nương.

Vị Hoàng hậu ngồi trên cao kia liếc mắt nhìn xuống. Các phi tần khác cũng nhìn về phía nàng để ngắm dung nhan của phi tử được sủng ái hai lần nhưng chưa được sắc phong. Trong năm phi tử mới vào cung thì có lẽ Kỳ Phụng Nhi là người đặc biệt nhất.

- Kỳ tiểu chủ không cần đa lễ. Hôm qua người thị tẩm chắc cũng rất mệt mỏi, hãy quay về nghỉ ngơi đi.

Canh năm, tại Ngự thư phòng...

Vị hoàng đế trẻ tuổi mặc long bào đen tuyền đang chuyên tâm phê tấu chương vừa lơ đãng hỏi:

- Vị giai nhân từ hôm qua được thị tâm có vấn đề gì không?

Thái giám đứng bên cạnh cung kính đáp:

- Dạ. Không có.

Minh Trạch cau mày. Hắn chưa thấy ai lạ bình tĩnh như vị này; Được ân sủng hai lần nhưng không được sắc phong vậy mà hoàn toàn không vội vã.

Hoàng thượng đi giải đến phía Đông của Phi tần viện*. Trong điện có một người đang nhàn nhã uống trà. Hắn đứng ở ngoài cửa để nghe được cuộc chủ tớ Kỳ Phụng Nhi

- Tiểu chủ, sao bây giờ Hoàng thượng vẫn chưa hạ chiếu sắc phong cho Người.

Kỳ Phụng Nhi nhấp một ngụm trà:

- Không được sắc phong cũng tốt. Đỡ chuốc lấy thị phi.

Minh Trạch đứng bên ngoài nhếch môi cười: Nàng thật là một người thú vị!!

-Nhưng mà....

Kỳ Phụng Nhi ngắt lời Hồng Đan:

- Được rồi. Người đến Ngự thiện phòng lấy điểm tâm cho ta đi.

Lúc này Minh Trạch mới bước vào:

- Người không muốn có địa vị trong cung sao?

Kỳ Phụng Nhi cùng Hồng Đan quỳ xuống

- Nô tỳ tham kiến Hoàng thượng. Hoàng thượng vạn phúc kim an

- Đứng dậy đi.

Hoàng thượng phẩy tay. Tất cả mọi người trong phòng đều lui ra. Hắn ngồi xuống nhấp một ngụm trà:

- Sao vậy? Không được thăm sắc phong người không buồn sao?

- Hoàng thượng làm việc tự có chủ ý riêng. Nô tỳ không dám phán đoán thánh ý

Nghe nàng nói như vậy, Minh Trạch đứng dậy nói:

- Được! Vương Ngụy

Vị Vương Thái giám theo hầu Hoàng thượng bao năm vội vã đi vào. Hoàng thượng ban lệnh:

- Người truyền ý chỉ của Tể tướng Kỳ thị hiền lương thực đức, huệ chất lạn tâm, ôn hòa hiếu lễ. Nay phong làm Chính lục phẩm- Mỹ nhân. Ban Giáng Vân các.

Kỳ Phụng Nhi vô cùng bất ngờ: Tầng những ba cấp sao? Quả nhiên khi Hoàng đế ra tay thì vô cùng hào phóng.

~~~~~

Đêm hôm đó, Hoàng thượng không sủng hạnh Kỳ Phụng Nhi nữa mà lật thẻ bài của Lý Tiểu Dao....

- Nô tỳ tham kiến Hoàng thượng.

Lý Tiểu Dao ngược mắt lên nhìn Hoàng thượng, thăm ngường mộ.

Minh Trạch gấp cuốn Luận Ngữ trên tay hỏi:

- Người là Lý Tiểu Dao?

Nàng ta thẹn thùng gật đầu rồi nói:

- Vâng! Phụ thân của thiếp rất thích đi du ngoạn nên đặt tên thiếp là Tiểu Dao.

Sáng sớm hôm sau, Thánh chỉ mới lại được ban xuống: "Lý thị hiền lương, tuân thủ lễ nghi. Nay phong làm Tông ngũ phẩm thường tại"

Chú thích:

- **Long sàng:** giường của vua

- **Nghĩa nữ:** con gái nuôi

- **Phi tần viện:** nơi ở của những phi tần chưa được ban cung riêng

P/s: Có gì sơ xuất mong mọi người góp ý và bỏ qua cho≡≡≡

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: [h]

Những phi tần trong cung:

1. Hoàng hậu- Bạch Trân Ly

Là con gái của Bạch Thừa tướng. Vào cung năm 18 tuổi. Hoàng hậu ở Khôn Ninh cung

2. Vũ Chiêu nghi- Vũ Diệp

Xuất thân là con cháu danh môn*. Bao năm nay luôn cố gắng để chạm tới tước Phi. Vũ Chiêu nghi ở tại Hàm Nghi cung

3. Lệ Tần- Dương Ngọc

Lệ Tần ở tại Hiền Linh cung

4. Ánh Tần- Giang Nhã Phương

Xuất thân trong gia đình thuộc hạng trung lưu. Vào cung làm cung nữ, dựa vào nhan sắc mà được làm Quan nữ tử* sau đó lên được tước Tần. Từng có con nhưng bị sảy. Ánh Tần ở tại Ngọc Minh điện.

5. Kiều Dung hoa- Kiều Linh Ngọc
Kiều Dung Hoa ở tại Ngọc Thiên cung.

6. Trịnh Quý nhân- Trịnh Uyển Nhi.

Trịnh Quý nhân xuất thân trong gia đình võ tướng, có phụ thân là Phiêu Kỳ tướng quân. Nàng ta ở tại Dương Ninh cung.

7. Lý Thường tại- Lý Tiêu Dao

Là phi tần mới vào cung. Có muội muội là Lý Giản Dao. Chưa được ban cung riêng nên vẫn ở tại Phi tần viện.

8. Kỳ mỹ nhân- Kỳ Phương Nhi

Vào cung với mục đích báo thù, lật đổ Hoàng hậu và Bạch gia. Kỳ Mỹ nhân ở tại Giảng Văn các

9. Ngô Bào lâm- Ngô Tuyết Hoa

Là một trong năm phi tần mới vào cung. Phụ thân là Tổng đốc của Vân Nam

10. Trần Đáp ứng- Trần Mỹ Diệp

Là phi tần mới nhập cung

11. An Đáp ứng- An Mỹ Kỳ

Là phi tần mới nhập cung

*****

Một ngày kia, Hoàng thượng đến Giảng Văn các....

Lúc Minh Trạch đến, Kỳ Phương Nhi đã chuẩn bị đi nghỉ. Nhận ra có người bước vào phòng, Kỳ Phương Nhi liền quỳ xuống:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng. Hoàng thượng vạn phúc kim an.

Minh Trạch đỡ nàng dậy, ngắm nhìn kỹ dung mạo của nàng. Nàng rất đẹp! Mắt phương, mày lá liễu, mũi cao và đôi môi hồng tự nhiên. Hắn không kìm được mà cúi xuống hôn nàng. Mối nàng mềm mại và rất ngọt. Lưỡi hắn cạy mở hàm răng của nàng, mút lấy chiếc lưỡi đang chạy loạn.

- Uhm... um

Kỳ Phương Nhi rên rỉ trong cổ họng. Minh Trạch bế nàng về phía giường. Tay thì không ngừng loại bỏ nội y của nàng. Hắn đè nàng xuống. Minh Trạch cúi xuống gặm cắn cổ nàng, bàn tay hư hỏng cũng chơi đùa trên cơ thể nàng.

- A...a...

Kỳ Phương Nhi kêu lên khi Minh Trạch bóp đôi gò bồng của nàng. Hắn ngấm lấy một bên, bên còn lại thì không ngừng được xoa bóp. Bàn tay to lớn đang đặt ở eo liền di chuyển xuống bờ mông tròn trịa, xoa nắn vài cái rồi di chuyển xuống nơi mẫn cảm. Cho dù đã cẩn thận nhưng Kỳ Phương Nhi vẫn kêu thành tiếng:

- A!

Minh Trạch ghéech môi cười và vỗ vào mông nàng một cái:

- Rất mẫn cảm! Nhưng Trẫm muốn nghe nàng kêu. Ngay cả lúc hoan ái cũng không thể cãi lệnh vua nhưng Kỳ Phương Nhi vẫn không chịu kêu. Minh Trạch chơi đùa với cánh hoa mẫn cảm của nàng. Hắn cúi xuống liếm nhẹ nơi ẩm ướt đó. Xuân thủy không ngừng chảy ra. Kỳ Phương Nhi cảm thấy vô cùng khó chịu. Nàng cắn được lắp đầy.

- Thế nào, có muốn không?

- Muốn... muốn, cho thiếp.

Kỳ Phương Nhi không chịu được mà rên rỉ

Bất ngờ, Minh Trạch dùng hai ngón tay đâm vào hoa tâm của nàng

- A...a...a!

* *

*

Sáng sớm hôm sau, khi Kỳ Phương Nhi thức dậy thấy bên cạnh không có ai. Cung nữ thân cận của nàng - Hồng Đan bước vào

- Tiểu chủ đã dậy rồi. Hoàng thượng đã miễn cho người sáng nay không phải thỉnh an Hoàng hậu.

Cổ nén đau nhức, Kỳ Phương Nhi bước xuống giường hạ lệnh:

- Mau chuẩn bị y phục cho ta.

Trên đường đi thỉnh an, Kỳ Phương Nhi đụng phải Ánh Tần. Theo cung qui, nàng vẫn hành lễ

- Thần thiếp thỉnh an Ánh Tần nương nương.

Ánh Tần nhân nhạt đáp:

- Kỳ mỹ nhân không cần đa lễ.

Sau đó, Ánh tần không nói gì. Hai người cùng rảo bước đến điện Hoàng hậu để thỉnh an.

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương.

- Hôm nay Hoàng thượng đã sai người đến nói với Bồn cung: người không cần phải thỉnh an. Sao? Người đến để giường oai với ai?

Hoàng hậu không nề mặt mà hạ thấp Kỳ Phương Nhi như vậy. Đúng là người của Bạch gia. Nhưng Kỳ Phương Nhi vẫn bình tĩnh để đáp lại:

- Thần thiếp muốn đến để thỉnh an Hoàng hậu.

- Không có người đến thỉnh an, Bồn cung vẫn kim an.

***

Kết thúc việc thỉnh an Hoàng hậu, các phi tần đều lần lượt ra về. Nhưng chưa đi được bao nhiêu thì Hoàng thượng bước đến. Mọi người liền tươi cười hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng. Hoàng thượng vạn phúc kim an.

- Đứng dậy đi.

Các phi tần liền tạ ơn rồi đứng dậy. Kiều Dung Hoa liền tiến lên nói:

- Hoàng thượng đã lâu rồi chưa đến chỗ của thiếp. Hay là bây giờ đi giá đến Ngọc Thiên cung đi.

Kiều Dung hoa vừa dứt lời, tất cả các phi tần còn lại đều sững sờ. Không ngờ nàng ta lại trắng trợn như vậy.

Hoàng thượng không đáp lại Kiều Dung Hoa, chỉ nhân nhạt nói:

- Trầm đang đến Thọ Khang cung để thỉnh an Thái Hậu.

Vũ Chiêu Nghi thấy thế liền nói:

- Hay là Hoàng thượng hãy đưa chúng thần thiếp đến vấn an Thái Hậu để làm tròn đạo hiếu.

Ai cũng biết rằng: Vũ Chiêu Nghi đang cố tạo ấn tượng tốt để tiến tới tước Phi.

***

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Tại Thọ Khang cung...

Hoàng thượng và các phi tần cùng quý xuống thỉnh an Thái hậu:

- Nhi thần thỉnh an Thái hậu.

- Thần thiếp thỉnh an Thái hậu. Thái hậu nương nương vạn phúc.

Thái hậu cười hiền từ:

- Miễn lễ đi. Ban tọa

Mọi người liền ngồi đúng vị trí của mình. Hoàng thượng ngồi cạnh Thái hậu.

- Ai già nghe nói đột tuyền tử vừa rồi chọn ra được năm người quốc sắc thiên hương.

Mọi người nghe vậy liền hiểu ý Thái hậu. Năm phi tần mới vào cung liền đứng dậy, hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Thái Hậu. Thái hậu vạn phúc kim an.

- Được rồi. Đứng dậy cả đi. Ai già chỉ mong các người hầu hạ Hoàng thượng thật tốt. Sớm ngày khai chi tán điệp* cho Hoàng thượng.

- Thần thiếp nghe theo dạy bảo của Thái hậu.

Phía trên, Hoàng thượng ngồi nói chuyện với Thái hậu. Phía dưới các phi tần cũng đang diễn vở kịch "Tỷ muội tình thâm". Trong lúc mọi người cười nói thì có một cung nữ bước vào.

- Bẩm Thái hậu, Hà Ty trần cầu kiến.

Thái hậu thấy vậy liền nói:

- Hôm nay là ngày đầu tiên các phi tử mới đến bái kiến Ai gia nên ta đã sai Ty Trần phòng* làm năm món đồ trang sức.

Hoàng thượng liền cười hiền từ quay sang Thái hậu:

- Thái hậu đã phí tâm.

Kỳ Phượng Nhi bái giờ mới để ý: Hoàng thượng tuy là lãnh khốc vô tình, đối với hậu cung khá là lạnh nhạt nhưng trước mặt Thái hậu luôn cười hiền hòa. Kỳ Phượng Nhi như bị cuốn vào nụ cười đó. Nàng ngẩng ngốc nhìn Hoàng thượng.

Minh Trạch ngồi bên cạnh Thái hậu có cảm giác như ai đó đang nhìn mình. Hắn quay xuống thì gặp phản ánh mắt của Kỳ Phượng Nhi. Thấy Hoàng thượng đang nhìn mình, Kỳ Phượng Nhi bối rối quay ra chỗ khác.

Hà Ty trần bước vào liền hành lễ:

- Nô tỳ tham kiến Hoàng thượng, tham kiến Thái hậu.

Hoàng thượng phẩy tay:

- Bình thân đi.

Hà Ty trần đem cái khay đang cầm đưa lên phía trước cho Thái hậu ngắm

- Nô tì đã theo lệnh Thái hậu. Làm ra năm món trang sức gồm: vòng cổ, khuyên tai, vòng tay, trâm cài và nhẫn.

- Hà Ty trần đã làm rất tốt. Người đầu thưởng cho, Hà Ty trần.

Thái hậu quay sang năm phi tần mới vào cung:

- Các người hãy chọn vật mà mình thích đi.

Cả năm vị đều đứng dậy, đến gần cái khay mà Hà Ty trần đang cầm. Khi nhìn thấy những món đồ trên tay, mọi người không khỏi bất ngờ. Những món trang sức đều được làm rất tinh xảo.

Kỳ Phượng Nhi bật lên một câu tán thưởng:

- Tay nghề của Hà Ty trần thật tốt.

Hà Ty trần liền cúi xuống cảm tạ:

- Kỳ mỹ nhân đã quá đề cao Nô tỳ rồi. Đây là bốn phần của Nô tì.

Lúc này, Kỳ Phượng Nhi mới để ý: Hà Ty trần tuy đã xấp xỉ 30 nhưng những góc cạnh trên khuôn mặt lại thể hiện rất rõ.

An Đáp ứng nghe Kỳ Phượng Nhi nói vậy liền phụ họa:

- Nếu tỳ tỳ đã nhìn ra tay nghề của Hà Ty trần vậy chắc hẳn tỳ có con mắt tốt. Tỳ chọn trước đi.

Kỳ Phượng Nhi nghe vậy chỉ cười trừ:

- Đầu thế nào như vậy được. Trong cung cũng có luật lệ trong cung. Tất nhiên phải theo thứ tự. Vẫn là đề Lý Thường tại chọn trước.

Lý Tiêu Dao nghe vậy mới cảm thấy đỡ bực tức:

- An Đáp ứng nghe rõ rồi chứ. Trong số các phi tử mới vào cung thì Lý Thường tại ta là người có phẩm cấp cao nhất. Cũng may là Kỳ mỹ nhân còn hiểu được cung quy.

Lý Tiêu Dao liếc qua Trần Đáp ứng thấy nàng ta không nói gì mà chỉ chăm chăm nhìn vào cây trâm cài trên khay liền cầm cây trâm lên.

- Ta lấy cây trâm này.

Trần Đáp ứng thấy vật mình thích bị đoạt mất liền thể hiện sự mất mát.

Lý Thường tại thấy được sự buồn rầu trên mặt Trần Đáp ứng liền tươi cười dơ cây trâm ra, giọng nói thể hiện vẻ rộng lượng:

- Trần muội muội cũng thích cây trầm cái này sao?

- Lý tỷ tỷ xinh đẹp điểm lệ. Cây trầm cái này rất hợp với tỷ

Ngô Bảo lâm thấy vậy liền xua tan cái không khí ngưng ngưng:

- Kỳ mỹ nhân hãy chọn vật mình thích đi.

Kỳ Phượng Nhi đảo mắt qua cái khay rồi nhấc chiếc vòng tay được chế tác tinh xảo kia lên. Bỗng nhiên có một giọng nói trầm ấm cất lên thu hút ánh mắt của mọi người:

- Chiếc vòng tay này rất hợp với Kỳ mỹ nhân.

Hoàng thượng vừa dứt lời mọi người liền giật mình nhìn về phía Hoàng thượng. Ngay cả Thái hậu cũng không ngoại lệ. Hoàng thượng trước nay có chịu gần gũi với hậu cung bao giờ, đã khen phi tần nào bao giờ?

Trong lúc mọi người đang hướng về phía Hoàng thượng thì Lý Thường tại đang dùng ánh mắt không mấy thiện cảm nhìn về phía Kỳ mỹ nhân.

Vì sao cùng là phi tần mới nhập cung mà nàng ta lại được lâm hạnh nhiều hơn? Vì sao phẩm cấp của ta cao hơn mà Hoàng thượng lại chú ý đến nàng ta nhiều hơn?

Cuối cùng, Ngô Bảo lâm chọn vòng cổ, Trần Đáp ứng chọn nhẫn và An Đáp ứng chọn khuyên tai.

Kết thúc buổi thỉnh an Thái hậu mỗi người ra về với một tâm trạng khác nhau.

***

Chú thích(Chương 2 mik quên phần này :))

- Danh môn: xuất thân trong gia tộc danh giá

- Quan nữ tử: Cấp bậc thấp nhất trong hậu cung. Những cung nữ được lâm hạnh sẽ được phong Quan nữ tử

- Khai chi tán điệp: cũng được gọi là khai chi tán nghiệp có nghĩa là thêm con thêm cháu

- Ty trần phòng: Phòng làm trang sức.

Các bạn đừng vội lướt qua như vậy. Hãy cho một cái vote hoặc cmt cho mik vui.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

- Hoàng thượng giá lâm

Kỳ Mỹ nhân đang đọc sách thì dừng lại. Nàng vừa đứng dậy thì cũng là lúc Hoàng thượng bước vào

Nàng liền quỳ xuống hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

- Dừng dậy đi.

Hoàng thượng vừa nói vừa đi đến trường kỷ*. Minh Trạch nhìn lên bàn có mấy quyển sách. Hắn lướt qua mấy cái tên sách thì trên mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên:

- Kỳ mỹ nhân cũng đọc những loại sách như vậy sao?

Cũng không thể trách Hoàng thượng lại hỏi như vậy. Vì trên bàn chỉ toàn những loại sách như: Bách thú văn*, Từ thư*, Ngũ kinh*....

- Không phải là Hoàng thượng chê thần thiếp lười biếng đọc chứ.

- Tất nhiên là không rồi. Nàng chăm chỉ như vậy sao trầm lại chê nàng.

Bỗng nhiên có một quyển sách đập vào mắt hắn. Minh Trạch nhìn vào đó rồi hỏi:

- Kỳ mỹ nhân có biết chơi cờ không?

Hóa ra quyển sách hắn chú ý chính là sách dạy cờ.

- Thần thiếp chỉ biết sơ qua.

Được. Vậy nàng tới bồi Trẫm một ván.

***

Quả thật đúng như những gì mà Kỳ Phượng Nhi nói. Hai người chơi được một lúc thì Phượng Nhi thả quân cờ trên tay xuống:

- Thần thiếp không chơi nữa.

Minh Trạch ngạc nhiên hỏi:

- Sao không chơi nữa. Ván cờ này còn chưa kết thúc.

Lúc này, Kỳ Phượng Nhi mới đem theo giọng nói uất ức:

- Hoàng thượng còn nói. Thần thiếp rõ ràng đã bảo mình tài nghệ không thông. Vậy mà Hoàng thượng không những không nhường thiếp mà còn ăn gần nửa bàn cờ.

Thấy Kỳ Phượng Nhi tuân ra một tràng như vậy, Minh Trạch thoáng giật mình. Xưa nay ở Hậu cung chưa từng có ai nói chuyện với hắn bằng giọng điệu này. Hắn không thấy chán ghét mà còn cảm thấy thích điệu bộ này của nàng. Minh Trạch ghé sát tai nàng nói:

- Trẫm không giỏi đồ dành người khác nên cứ để thần thể trẫm đồ nàng vậy.

Vừa dứt lời Minh Trạch cắn nhẹ

vào tai nàng, cười xấu xa. Kỳ Phượng Nhi giật mình. Má nàng đỏ ửng lên. Nàng quay ra về phía Minh Trạch đánh nhẹ lên người hắn rồi lăm lăm trong miệng:

- Xấu xa!

Một tay của hắn vòng qua eo nàng. Tay còn lại vuốt ve khuôn mặt nàng. Hắn cúi xuống gần nàng. Và khi môi hắn chuẩn bị chạm vào bờ môi anh đào của nàng thì.....

- Kỳ mỹ nhân. Có người của điện Hoàng hậu muốn tìm tiểu chủ.

Minh Trạch và cả Kỳ Phượng Nhi đều giật mình. Nàng lắp bắp:

- Vào... đi

Một cung nữ bước vào trong điện.

- Nô tỳ tham kiến Hoàng thượng. Hoàng thượng vạn phúc kim an. Kỳ mỹ nhân cát tường.

- Đứng dậy đi.

Hắn lạnh giọng nói. Ngay cả Kỳ Phụng Nhi ngồi bên cạnh cũng cảm thấy lạnh xương sống. Một giây trước hắn là người vuốt ve nàng, đồ ngọt nàng. Vậy mà một giây sau hắn đã trở thành tảng băng.

- Hoàng hậu nương nương sai nô tỳ đến báo cho Kỳ mỹ nhân: Chiều mai, Hoàng hậu mở tiệc trà ở Uy Lan đình. Người cho mời các phi tần hậu cung đến dự.

- Ta biết rồi.

Khi trong điện chỉ còn hai người, Hoàng thượng quay sang hỏi Kỳ Phụng Nhi:

- Đã vào cung được một thời gian rồi. Nàng cảm thấy Hoàng hậu là người thế nào?

Kỳ Phụng Nhi giật mình. Đây là câu hỏi thăm dò à? Hoàng hậu là người như thế nào ư? Chẳng lẽ Hoàng thượng lại muốn nàng nói rằng Hoàng hậu là người kiêu căng, ngạo mạn, nhờ có gia thế tốt mới được vào cung.

Nhận thấy vẻ bối rối trên khuôn mặt nàng, Hoàng thượng nói:

- Nàng không cần phải sợ. Cứ nói ra những điều mình nghĩ đi.

Trong Hậu cung này có ai dám nói ra những điều trong lòng mình chứ. Tuy vậy nhưng Kỳ Phụng Nhi vẫn bình tĩnh trả lời:

- Thần thiếp vào cung chưa lâu, lại không cùng Hoàng hậu tâm sự nên không hiểu rõ Người.

Thấy trên gương mặt Hoàng thượng tỏ vẻ không hài lòng cho lắm nên nàng lại nói tiếp:

- Nhưng qua những lần thỉnh an, có thể thấy rằng Hoàng hậu là người hiểu biết lễ nghi xem trọng cung quy.

***

- Người nói sao? Lúc người đi mời Kỳ mỹ nhân, Hoàng thượng cũng có ở đó à?

Cung nữ kia rụt rè trả lời:

- Vâng thưa nương nương.

Hoàng hậu tức giận đập tay xuống mặt bàn:

- Hoàng thượng xưa nay ít đến Hậu cung. Sao bây giờ là buổi chiều mà Người lại có ở đó chứ. Không phải là đến tối muộn mới sùng hạnh phi tần sao?

Liên Hoa- cung nữ thân cận của Hoàng hậu đứng bên khuyên nhủ:

- Nương nương, xin Người giữ gìn ngọc thể* của mình. Nô tỳ nghe nói tối nay Hoàng thượng đến Ngọc Minh điện.

Hoàng hậu vẫn chưa nguôi cơn giận.

- Người cứ chờ đi. Để xem ngày mai bốn cung sẽ dạy dỗ đám phi tần này như thế nào?

*****

Chú thích:

- Trường kỳ: ghế dài

- Bách thủ văn: Sách nghìn chữ

- Tứ thư: bốn quyển sách của Nho giáo bao gồm: Đại học, Trung dung, Luận Ngữ, Mạnh Tử.

- Ngũ kinh: năm quyển sách kinh điển trong văn học Trung Hoa.

- Ngọc thể: thân thể quý như ngọc.

Lời văn của mình có gì sai sót mong mọi người đóng góp ý kiến!

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5

Tại Uy Lan đình,...

Hoàng hậu mở tiệc trà mời các phi tần đến dự. Uy Lan đình nằm trong khuôn viên của Ngự hoa viên nên xung quanh có khá nhiều hoa thơm có lạ. Uy Lan đình được Minh Trạch xây dựng khi vừa lên ngôi.

Kỳ Phụng Nhi vừa đến cũng là lúc tiệc trà vừa bắt đầu. Trong Uy Lan đình là một cái bàn tròn đủ cho khoảng 20 người ngồi xung quanh. Trên bàn là những món điểm tâm như: bánh bột tằm, bánh cuốn mẫu đơn, bánh hoa quế, hạt sen, bánh mít táo,... và trà Tuyết đỉnh Hàm thủy*.

Hoàng hậu ngồi xuống, nhìn quanh một lượt rồi hỏi:

- Ánh Tàn đâu?

Cung nữ bên cạnh Hoàng hậu liền đáp lại:

- Dạ. Ánh Tàn đêm qua phục vụ Hoàng thượng nên cơ thể không khỏe. Có lẽ sẽ không đến. Còn vị ở Hương Noãn các thì...

Liên Hoa kéo dài giọng, không nói tiếp. Điều này làm Kỳ Phụng Nhi khá ngạc nhiên. Nàng vào cung đã gần một tháng nhưng chưa bao giờ nghe thấy vị ở Hương Noãn các.

Nhìn thấy vẻ mặt ngạc nhiên của Kỳ Phụng Nhi, Ngô Bảo lâm ngồi bên cạnh nói nhỏ đủ để hai người nghe thấy:

- Trong Hương Noãn các có một vị Quan nữ tử.

Quan nữ tử? Đó chẳng phải là cung nữ được sùng hạnh sao?

Bỗng nhiên, Trịnh Quý nhân thở dài một tiếng, giọng nói đầy vẻ châm chọc:

- Ánh Tàn không đến thì cũng thôi đi. Đẳng này chỉ là một Quan nữ tử thôi mà Hoàng hậu mời cũng không đến.

Trịnh Uyển Nhi nói xong câu này, khuôn mặt Hoàng hậu đen lại còn Vũ Chiêu Nghi thì tiếp lời:

- Trịnh muội muội chắc đã quên mất rồi: Người ta thân thể nặng nề sao có thể đến đây được.

Kỳ Phụng Nhi thấy bàn tay Hoàng hậu siết chặt thành quyền, có vẻ như rất tức giận. Điều này làm Kỳ Phụng Nhi càng ngạc nhiên. Không biết là ai mà có thể làm Hoàng hậu tức đến thế. Có lẽ người này có thể giúp nàng lật đổ Hoàng hậu, lật

đỏ Bạch gia.

- Muội muội đến trễ, mong các tỷ lượng thứ.

Ánh Tàn bước lên Uy Lan đình với vẻ mặt tươi cười. Giọng nói của nàng ta cắt ngang dòng suy nghĩ của mọi người. Đứng đối diện Hoàng hậu, Ánh Tàn không hề hành lễ mà giả vờ nhìn xung quanh:

- Thế Phúc muội muội hôm nay không đến sao?

Giờ thì Kỳ Phụng Nhi mới biết vị trong Hương Noãn các họ Phúc. Nàng cũng đã đoán ra Ánh Tàn đã đứng ở phía dưới được một lúc và nghe được mấy câu nói của Vũ Chiêu nghi và Trịnh Quý nhân.

Hoàng hậu nên cục tức xuống hỏi Ánh Tàn:

- Ánh Tàn, ngại vào cung đã được một thời gian dài. Vậy mà cung quy hình như đã quên mất rồi?

Ánh Tàn thấy Hoàng hậu tức giận liền không nói đến vấn đề kia nữa, nàng ta quỳ xuống hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng hậu nương nương, tham kiến Vũ Chiêu nghi.

Buổi tiệc trà diễn ra chưa được bao lâu thì có một tiểu thái giám chạy lên Uy Lan đình:

- Bẩm Hoàng hậu, Phúc tiểu chủ cầu kiến.

- Cho cô ta lên đây.

Từ giọng điệu của Hoàng hậu cho thấy nàng ta không hề thích vị Phúc tiểu chủ này.

Lúc Phúc tiểu chủ xuất hiện, Kỳ Phụng Nhi mới biết vì sao Hoàng hậu và mấy phi tần không thích vị này. Phúc tiểu chủ không phải là tuyệt sắc giai nhân, trên mặt cũng không trang điểm qua. Y phục trên người cũng chỉ là một màu trắng thanh nhã.

Nhưng điều đáng chú ý trên người nàng ấy là cái bụng to. Có lẽ đã mang thai được 6,7 tháng.

- Sao hôm nay, Phúc muội muội lại đến trễ vậy. Bẩm Hoàng hậu phải chờ muội.

Giọng nói của Vũ Chiêu nghi cắt ngang dòng suy nghĩ của nàng. Vị Phúc tiểu chủ kia cũng quỳ xuống tạ lỗi:

- Thần thiếp có tội thưa nương nương.

Bất giác, Kỳ Phụng Nhi cảm thương cho nữ nhân trước mắt. Cùng là nữ nhân của Hoàng đế nhưng đãi ngộ lại không giống nhau. Huống hồ nàng ấy lại đang mang thai. Kỳ Phụng Nhi đang định đứng dậy cầu xin cho Phúc tiểu chủ thì Hoàng hậu lại phẩy tay:

- Được rồi. Đứng dậy đi. Nếu có chuyện gì xảy ra với ngại thì Bôn cung không chịu trách nhiệm đâu.

*****

Chú thích:

- Tuyết đỉnh Hàm thủy: một loại trà mọc trên núi uống vào rất mát.

Chương này ngắn hơn mọi khi nên mong các rds thông cảm

Thanks ==

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5-2: Ấp bậc Thượng cung cục

Nếu trong cung có hậu cung phục vụ Hoàng đế thì Thượng cung cục lại có nhiệm vụ hầu hạ Hậu cung.

Cấp bậc Thượng cung cục:

- Thượng cung: người quản lý các ty cấp, cung nữ.

- Ty cấp:

Ty thiện phòng: Phòng lo về thức ăn.

#Ty chế phòng: Phòng lo về trang phục

Ty trần phòng: Phòng lo về trang sức

Ty thiết phòng: Phòng lo về các vật dụng thường ngày và cách trang trí, thiết kế.

Ty Nhạc phòng: Phòng lo về âm nhạc.

- Trưởng cấp: dưới các Ty cấp một bậc, giúp đỡ Ty cấp gồm:

Trưởng thiện

Trưởng chế

Trưởng trần

Trưởng thiết

Trưởng nhạc

- Cung nữ: là những người hầu hạ cho hậu cung.

Cung nữ của Ty thiện phòng: y phục màu xanh.

Cung nữ của Ty chế phòng: y phục màu hồng

Cung nữ của Ty trần phòng: y phục màu vàng

Cung nữ của Ty thiết phòng: y phục màu lục

Cung nữ của Ty nhạc: y phục màu trắng thêu hoa hồng

Còn những cung nữ còn lại sẽ có nhiệm vụ khác như lau dọn, phục vụ cho các phi tần

*) Thượng cung, Ty cấp và Trưởng cấp đều dùng họ để phân biệt

VD: Chung Thượng cung

Hà Ty trần

Lưu trường thiết...

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Một ngày như bao ngày khác, Kỳ Phượng Nhi tỉnh dậy, trang điểm để thỉnh an Hoàng hậu. Lúc trang điểm Hồng Đan nói:

- Tiểu chủ. Sáng nay Hoàng thượng đã phong An Đáp ứng làm An Bảo lâm và ban Từ Hương các rồi.

Kỳ Phượng Nhi gật gù cho qua. Những chuyện như vậy xảy ra ở Hậu cung là rất bình thường. Nhưng Hồng Đan lại nói tiếp:

- Sáng sớm, Vương công công bên cạnh Hoàng thượng đến báo: Chiều nay, Hoàng thượng mời tiểu chủ đến Cam Lộ điện bồi Người đánh cờ.

Kỳ Phượng Nhi có chút ngạc nhiên. Đánh cờ ư? Lại còn đến tận Cam Lộ điện. Tin này mà đến được tai người khác thì có lẽ đám nữ nhân Hậu cung kia sẽ xé xác nàng ra.

*****

Lúc Kỳ Phượng Nhi đến thỉnh an cũng không phải quá sớm, đã có nhiều phi tần đến thỉnh an. Nàng quý xuống:

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương.

Thỉnh an xong, nàng ngồi về chỗ của mình. Nàng vừa ngồi xuống thì An Bảo lâm đến. An Bảo lâm vận* một bộ y phục màu hồng, tay đeo vòng ngọc Phi thủy*. Trên đầu cái khá nhiều trang sức, trong đó có một cây trâm rất thu hút ánh nhìn của mọi người. Cây trâm hình bông hoa. Trên mỗi cánh hoa lại được đính hồng ngọc.

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương. Thứ lỗi cho thần thiếp đến trễ.

- An muội muội hôm qua phục vụ Hoàng thượng. Sáng nay còn phải chuyển đến Từ Hương các thân thể mệt mỏi, chúng ta ai dám trách muội.

Giọng nói Trịnh Uyển Nhi vang lên. Chỉ có một câu nói này mà mọi người đều nhìn về phía An Bảo lâm bằng con mắt toé lửa.

- Bộ y phục và trang sức của An Bảo lâm hôm nay đều rất đẹp. Có phải Hoàng thượng mới thưởng không?

Câu nói của Ánh Tàn. Không những làm giám sát khí ở trong phòng mà còn làm nó tăng lên.

Lúc kết thúc buổi thỉnh an Hoàng hậu, mọi người ra về. Vừa ra khỏi cửa cung Khôn Ninh các phi tần nhìn thấy Phúc tiểu chủ.

- A! Phúc muội muội đến thỉnh an sớm vậy.

Mọi người nhìn thấy vị Quan nữ tử này trong lòng chỉ có chán ghét. Ai bảo nàng ta may mắn có được long thai. Tuy nghe được lời chàm chọc nhưng Phúc tiểu chủ vẫn khom người hành lễ.

- Thỉnh an các vị nương nương. Là thần thiếp lười biếng đến trễ.

Mọi người chỉ cười chế nhạo rồi bỏ đi. Kỳ Phượng Nhi đứng ở đó một lúc. Phúc Tiểu chủ đến cửa cung nói với Thái giám để vào thỉnh an Hoàng hậu nhưng không biết Thái giám đó nói gì mà Phúc tiểu chủ buồn bã ra về. Lúc đó Kỳ Phượng Nhi đi theo Phúc tiểu chủ.

- Phúc tiểu chủ xin dừng bước.

Nghe thấy tiếng gọi của nàng, Phúc tiểu chủ quả nhiên đã dừng bước. Nàng áy cùi xuống:

- Tham kiến nương nương. Không biết danh xưng của Người là....

- Ta là Kỳ Mỹ nhân. Ta đang rất rảnh rồi. Không biết có thể đến chỗ của Phúc muội muội uống chén trà không.

Phúc tiểu chủ thoáng bất ngờ rồi nở nụ cười hiền dịu:

- Tất nhiên là được chứ. Kỳ Mỹ nhân không chê là được.

Kỳ Phượng Nhi phải đi cùng với Phúc tiểu chủ một đoạn mới đến Hương Noãn các.

Xung quanh Hương Noãn các vắng vẻ, ít cung nữ hay thái giám qua lại. Bên trong tấm điện được bày trí đơn giản, chỉ để những vật dụng cần thiết.

Sau khi an vị, Phúc tiểu chủ sai cung nữ:

- Thanh Lam. Đăng trà.

Song, nàng ấy lại quay sang phía Kỳ Phượng Nhi:

- Ở đây chỉ có loại trà tầm thường thôi. Mong Kỳ Mỹ nhân không chê.

Kỳ Phượng Nhi cũng tươi cười đáp lại:

- Sao Phúc muội muội lại khách sáo như vậy? Mà đừng gọi ta là Kỳ Mỹ nhân. Cứ gọi là Kỳ tỷ tỷ là được rồi.

Nghe vậy Phúc tiểu chủ cười rất tươi

- Xưa nay ít có phi tần nào qua lại với thần thiếp. Cho nên ngay cả phi tần mới vào cung thần thiếp cũng chưa gặp qua.

Càng nói chuyện, Kỳ Phượng Nhi càng cảm thấy vị Phúc tiểu chủ này là người dễ gần.

- Khuê danh của muội muội là gì?

- Muội họ Phúc. Khuê danh là Yên Nhi.

Nói chuyện với Phúc Yên Nhi được gần một canh giờ* thì Kỳ Phượng Nhi ra về. Trước khi đi còn nói:

- Khi nào ta rảnh sẽ quay lại thăm muội.

Phúc Yên Nhi còn tiễn Kỳ Phượng Nhi ra tận cửa điện. Lúc Kỳ Phượng Nhi đi xa rồi, Cung nữ bên cạnh Phúc Yên Nhi mới hỏi:

- Tiểu chủ. Người thật sự muốn giao hảo* với Kỳ Mỹ nhân sao.

Phúc Yên Nhi không nói gì. Cuộc sống của nàng xưa nay đã không tốt đẹp gì. Cũng chưa có ai từng muốn giao hảo với nàng. Cả hậu cung ai nhìn thấy nàng cũng như nhìn thấy từ địch*. Đầu tiên là Hoàng hậu, Ánh Tàn rồi Vũ Chiêu nghi... Nàng hoàn toàn không muốn tranh sủng với bọn họ nhưng số phận đưa đẩy lại khiến Hoàng thượng sủng hạnh nàng. Đã thế còn mang thai.

- Tiểu chủ. Người mau vào nghỉ đi.

Tiếng nói của Thanh Lam cắt đứt dòng suy nghĩ của Phúc Yên Nhi. Có lẽ hôm nay đã suy nghĩ nhiều rồi!

Chú thích:

- Vặt: mặc
- Ngọc Phi Thủy: một loại ngọc tốt, màu trắng
- Một canh giờ: 2 tiếng
- Giao hảo: kết bạn
- Từ dịch: kẻ thù lớn nhất.

Chương này ngâm hơi lâu. Tại con mèo viết rồi quên không lưu. Mọi người tiếp tục ủng hộ nhé ≡≡≡

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Tháng 9 năm 1338...

Vua Minh Quyền băng hà, Thái tử Minh Trạch lên ngôi lấy hiệu là Thuần đế. Chàng truy phong* mẫu thân của mình là Vương Quý phi thành Thánh Mẫu Hoàng Thái hậu. Phong Hoàng hậu của Tiên đế* là Đôn Túc Hoàng Thái hậu.

Chàng lập nữ nhi của Thừa tướng là Bạch Trần Ly làm Hoàng hậu. Đồng thời còn phong cung nữ thông phòng* làm Giang Quý nhân.

Sau đó Minh Trạch còn lập Vũ Chiêu nghi, Lê tần, Kiều Dung hoa và Trịnh Quý nhân.

Đầu năm 1339, Giang Quý nhân mang thai. Vì được Hoàng thượng sủng ái, hơn nữa còn theo Hoàng thượng lâu nhất nên được phong làm Chính tứ phẩm Tần, phong hiệu là Ánh. Nhưng Ánh Tần mang thai 4 tháng rồi bị sảy.

Thái hậu thấy Hoàng thượng ít đến Hậu cung, không phi tần nào hoà thai nên tìm một cung nữ:

- Người tên là gì?

Thấy Thái hậu hỏi như vậy cô cung nữ kia lắp bắp:

- Nó... tỳ là Yên Nhi.

- Được. Yên Nhi, tối nay người có thể hiến vũ cho Hoàng thượng được không?

Vậy là tối đó Thái hậu đã mời Hoàng thượng đến Vĩnh Thọ cung dùng bữa và để Phúc Yên Nhi múa rồi đưa nàng ta vào tắm diện của Hoàng thượng.

.....

*****

- Đó là toàn bộ câu chuyện sao?

- Vâng. Đó là toàn bộ.

Trên đường từ Hương Noãn các trở về, Kỳ Phụng Nhi nghe Hồng Đan kể chuyện trước đây. Nhưng dù thế nào nàng vẫn cảm thấy vô lý. Hoàng thượng còn trẻ như vậy tương lai ắt sẽ có con. Sao Thái hậu lại chuẩn bị sớm như vậy.

Kỳ Phụng Nhi đem vấn đề này hỏi Hồng Đan thì chỉ nhận được một câu trả lời:

- Hoàng thượng rất ít khi đến Hậu cung. Có lẽ Thái hậu lo sớm thôi.

*****

Buổi chiều, tại Giảng Văn các...

Các cung nữ chăm chú trang điểm cho Kỳ Phụng Nhi để nàng đi gặp Hoàng thượng.

- Tiểu chủ. Người đi gặp Hoàng thượng cũng nên trang điểm đẹp một chút.

Kỳ Phụng Nhi gạt gù cho qua. Cũng không phải là đi gặp các phi tần khác cho nên mặc đẹp một chút cũng không sao, dù gì cũng là gặp Hoàng thượng.

Đến Cam Lộ điện, có một tiểu thái giám chạy ra hành lễ:

- Kỳ Mỹ nhân cát tường. Xin Mỹ nhân đợi một lát để nô tài vào báo Hoàng thượng.

Kỳ Phụng Nhi gật đầu, cho hán vào báo.

Tiểu Thuận Tử vào bên trong. Bên án thư có vị Hoàng đế trẻ đang phê duyệt tấu sớ.

- Hoàng thượng. Kỳ Mỹ nhân đang ở bên ngoài.

Thấy Hoàng thượng vẫn tiếp tục viết, Vương công công bên cạnh nhắc:

- Hoàng thượng. Sáng nay Người có hện đánh cờ cùng Kỳ Mỹ nhân. Nhưng nếu Hoàng thượng không muốn nữa để nô tài báo Tiểu chủ quay về.

- Cho nàng ấy vào. Người lui đi.

Vương công công vội chạy ra báo với Kỳ Phụng Nhi:

- Kỳ Mỹ nhân vạn an. Hoàng thượng đang đợi người ở trong.

Kỳ Phụng Nhi một mình bước vào bên trong. Tuy đã vào đây hai lần lúc thị tẩm nhưng bây giờ mới có cơ hội ngắm nhìn. Tẩm điện của Hoàng đế rất rộng. Tổng màu màu là chủ yếu. Phòng được chia làm hai. Một bên là nơi nghỉ ngơi. Một bên là án thư được ngăn cách bằng tấm rèm.

Kỳ Phụng Nhi bước đến trước mặt Minh Trạch.

- Hoàng thượng vạn phúc kim an.

Minh Trạch ngừng đầu dậy nhìn nàng:

- Đứng dậy đi.

- Tạ Hoàng thượng.

Minh Trạch ngắm nàng một lúc lâu và nàng vẫn thùy chung cúi đầu.

- Sáng nay Trẫm có hện nàng đánh cờ phải không? Vậy nàng ngồi xuống đi.

Hai người bắt đầu ván cờ. Kỳ Phụng Nhi là quân trắng, Minh Trạch là quân đen.

Không phải là Kỳ Phụng Nhi đánh cờ không giỏi mà trong hoàn cảnh như vậy không thể để lộ tài năng.

Hai người chơi được gần một canh giờ thì Kỳ Phụng Nhi bỏ quân cờ xuống:

- Thần thiếp không chơi nữa.

Minh Trạch biết lý do nàng không muốn chơi nữa là gì nhưng vẫn cố ý hỏi:

- Sao vậy? Ván cờ này còn chơi chưa xong.

Kỳ Phụng Nhi liền tuôn ra một tràng giống như bị ai đó bắt nạt:

- Ngay từ đầu, thần thiếp đã nói mình tài nghệ không thông. Vậy mà Hoàng thượng không những không nhường mà còn ăn sạch nửa bàn cờ của thiếp.

Ăn sạch? Thứ lỗi cho hần nghĩ nhiều.

Từ xưa đến nay, chưa có ai dám nói như thế với hần. Minh Trạch liền giơ tay ra:

- Lại đây.

Kỳ Phụng Nhi hiểu ý. Liền bước qua chỗ Hoàng thượng. Hần để nàng ngồi trên đùi mình. Một tay vuốt tóc nàng. Tay còn lại giữ eo nàng. Hần đắm đuối nhìn nàng một lúc rồi tiến sát khuôn mặt nàng.

Khi môi hần chuẩn bị chạm đến môi nàng thì...

Kỳ Phụng Nhi lập tức đứng dậy. Nàng nói:

- Cũng đã muộn rồi. Thần thiếp cáo lui.

Sau đó nàng lập tức lui ra để lại vị Hoàng đế ngây ngốc ngồi ở đấy mà không hiểu chuyện gì đang diễn ra. ^^

Kỳ Phụng Nhi biết. Nếu hôm nay nàng ở lại thì Hoàng thượng sẽ rất nhanh sẽ chán nàng. Còn nếu lui ra thì hần sẽ sớm đến tìm nàng.

Nam nhân luôn là như vậy. Họ thích những bông hoa mới lạ hơn là những bông hoa xinh đẹp giống nhau.

Chú thích:

- Truy phong: sắc phong cho người đã mất

- Tiên đế: vị vua mất trước đó

- Cung nữ thông phòng: cung nữ dạy chuyện phòng the.

Một lần nữa con mèo này lại không lưu được truyện. Mọi người thông cảm nha.

Hãy tiếp tục vote cho mèo nhé

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Buổi thính an Hoàng hậu đối với Kỳ Phụng Nhi vẫn nhàm chán như mọi ngày. Chỉ là nói câu thính an rồi dùng điểm tâm sáng rồi nói mấy câu "tỷ muội tình thâm" với nhau. Mọi thứ sẽ bình yên trôi qua nếu vị thái giám ngoài cửa không hô to câu:

- Hoàng thượng giá đáo.

Tất cả mọi người đều đứng dậy. Riêng Hoàng hậu có vẻ vừa vui vừa buồn. Vì nếu là Hoàng thượng tới để tìm Hoàng hậu, nàng ta sẽ rất vui. Còn nếu là đến tìm nữ nhân khác thì xem ra người đó sẽ trở thành bia ngắm cho hậu cung rồi.

Hoàng thượng vừa bước vào, các phi tần đồng loạt quỳ xuống. Ai cũng muốn thể hiện sự ỷ mị ra ngoài.

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng thượng. Hoàng thượng vạn phúc kim an.

Hoàng thượng đi lên, ngồi bên Hoàng hậu:

- Bình thân đi.

- Tạ Hoàng thượng.

Hoàng hậu ngồi xuống, rồi hỏi:

- Không biết Hoàng thượng đi giá đến đây là có chuyện gì cần dặn dò.

Hoàng thượng phớt lờ Hoàng hậu. Nhìn xuống một lượt rồi hỏi:

- Phúc Tiểu chủ cũng đến thỉnh an Hoàng hậu sao?

Hoàng hậu nghe vậy nụ cười bỗng vụt tắt. Hoàng hậu quay xuống lườm Phúc Yên Nhi. Thấy Hoàng hậu có biểu cảm như vậy, Phúc Yên Nhi liền đứng dậy:

- Thần thiếp là người của Hậu cung. Thỉnh an Hoàng hậu là việc nên làm.

Nghe vậy, Hoàng thượng liền quan tâm nói:

- Đạo này Trẫm rất bận nên không thể đến thăm nàng. Sức khỏe không tốt, nàng quay về Hương Noãn các đi. Khi nào rảnh Trẫm sẽ đến thăm.

Một tràng này của Hoàng thượng khiến mọi người đều nhìn Phúc Yên Nhi bằng con mắt toé lửa. Phúc Yên Nhi thấy vậy liền cáo lui:

- Thần thiếp cáo lui.

Phúc tiểu chủ vừa lui xong, mọi người lại hướng mắt về phía Hoàng thượng. Lúc này, Minh Trạch nói với cả Hậu cung:

- Trẫm vừa thương lượng với Thái hậu, sắp tới sẽ sắc phong lục cung.

Nghe xong câu này, tất cả phi tần ai cũng xôn xao. Đại phong lục cung là việc lớn của Hậu cung.

Thấy mọi người xôn xao như vậy. Hoàng thượng lại nói tiếp:

- Hơn nữa, cũng cần có một người ở tước Phi để cùng Hoàng hậu xử lý việc lục cung.

Hoàng hậu nghe vậy, không bằng lòng, liền nói:

- Hoàng thượng, Thần thiếp có thể tự xử lý mọi việc của Hậu cung. Không cần có thêm người đâu.

Câu nói này của Hoàng hậu lại càng làm cho người ta chán ghét. Dù không phải là người rộng lượng nhưng cũng nên tỏ ra như vậy vì nàng ta là Hoàng hậu.

Hoàng thượng vẫn không quan tâm đến Hoàng hậu vẫn tiếp tục nói:

- Trầm và Thái hậu đã soạn sẵn thánh chỉ rồi.

Dứt lời, Hoàng thượng đứng dậy đi xuống. Các phi tần liền đứng dậy, nhún gối.

- Cung tiền Hoàng thượng.

Minh Trạch đang bước bỗng nhiên dừng lại. Hắn nhìn về phía tay phải của mình. Có lẽ Kỳ Phụng Nhi đang cúi đầu nên không nhìn thấy nhưng Lý Thường tại bên cạnh nàng lại cười rất tươi. Lý Tiểu Dao cứ nghĩ Hoàng thượng đang nhìn mình. Cả Hậu cung đều hướng mắt về phía Hoàng thượng và bọn họ cũng nhìn thấy Lý Thường tại đang cười. Không lẽ Hoàng thượng đang nhìn Lý Thường tại???

~~~~~

Trên đường về Giảng Văn các, Kỳ Phụng Nhi đang đi thì có tiếng gọi:

- Kỳ Mỹ nhân xin dừng bước.

Kỳ Phụng Nhi lập tức dừng lại, quay về phía sau. Hóa ra là Vương công công bên cạnh Hoàng thượng. Kỳ Phụng Nhi hỏi của người:

- Vương công công.

- Mỹ nhân. Người mau đứng dậy đi.

Vương Ngụy liền đỡ lấy Kỳ Mỹ nhân. Kỳ Phụng Nhi thấy Vương công công vui vẻ như vậy liền hỏi:

- Không biết Vương công công tìm ta có việc gì?

- Tiểu chủ. Hoàng thượng cho mời người đến Cam Lộ điện một chuyện.

Kỳ Phụng Nhi và Vương công công vừa đi đến cửa điện thì Tiểu Thuận Tử liền chạy lại:

- Kỳ Mỹ nhân vạn an. Hoàng thượng đang chờ Người ở bên trong.

Kỳ Phụng Nhi bước vào bên trong thì thấy một thân ảnh màu vàng ôm lấy mình. Ngay lập tức một nụ hôn phủ xuống môi nàng.

Nụ hôn này đến vừa nhanh vừa gấp gáp. Minh Trạch hôn nàng càng ngày càng dồn dập. Chiếc lưỡi của Minh Trạch luôn lách trong khoang miệng nhỏ xinh.

- Mau... Bụng thiếp.

Kỳ Phụng Nhi cố gắng gượng dựa. Nhưng càng như vậy càng làm cho Minh Trạch thêm kích thích.

Hắn đẩy nàng xuống giường lần lượt loại bỏ y phục của nàng.

Hôm nay đến đây thôi. Cứ vote và cmt đi. Con mèo này sẽ viết tiếp. ≡≡≡

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: [h]

Kỳ Phụng Nhi cố gắng gượng dựa. Nhưng càng như vậy càng làm cho Minh Trạch thêm kích thích.

Hắn đẩy nàng xuống giường lần lượt loại bỏ y phục của nàng.

- Đây là hình phạt dành cho hành động ngày hôm qua.

Hắn chỉ nói một câu ngắn gọn như vậy.

Chết tiệt! Hôm qua khi hắn bắt đầu có máu nóng trong người thì nàng lại bỏ đi.

Y phục trên người Kỳ Phụng Nhi đã sớm bị loại bỏ. Nàng rên lên khi Minh Trạch chuẩn bị tiến vào.

- Dừng...

Kỳ Phụng Nhi ôm lấy cổ Minh Trạch, mắt nhắm nghiền. Nàng còn chưa chuẩn bị tốt

- Nào... Thả lỏng người ra.

Minh Trạch dụ dỗ Kỳ Phụng Nhi. Bất ngờ, hắn đâm thẳng vào hoa tâm của nàng.

- A... a

Kỳ Phụng Nhi không ngờ. Hoàng thượng lại hành động đáng sợ như vậy.

Kỳ Phụng Nhi run người vài cái rồi thả lỏng. Minh Trạch thấy vậy liền cười xảo quyệt:

- Nàng đứng thẳng như thế là xong.

Nói rồi, Minh Trạch lại tiếp tục làm nàng thêm lần nữa nhưng nhẹ nhàng hơn. Hắn xoa bóp đôi gò bồng đảo của nàng:

- A... Nhẹ một chút.

Thấy nàng rên rí như tiểu miêu*, Minh Trạch càng cảm thấy ngứa ngáy trong lòng. Hắn cúi xuống, cắn nhẹ lên một bên. Hai tay của hắn cũng không yên phận, chơi đùa trên khắp cơ thể nàng.

Sự nhẹ nhàng này trái lại càng khiến Kỳ Phụng Nhi khó chịu.

Nàng vòng hai tay qua người Minh Trạch rồi nũng nịu:

- Hoàng thượng!!!

Minh Trạch nghe xong câu này liền đem long căn đã chuẩn bị sẵn đâm vào hoa tâm của nàng

- A...a

Kỳ Phụng Nhi rên lên một lúc rồi lịm đi. Nàng kiệt sức rồi.

Minh Trạch ngậm nữ nhân dưới thân một lúc rồi mỉm cười. Hiếm khi có ai lại khiến hắn thoải mái như vậy!

~~~~~
Lúc Kỳ Phụng Nhi tỉnh lại thì trời đã xế chiều. Nàng đã ngủ qua mấy canh giờ rồi ư?

Kỳ Phụng Nhi nhìn sang trái. Qua tấm rèm nhưng nàng vẫn nhìn thấy được Hoàng thượng đang phê duyệt tấu sớ.

Bỗng nhiên, Minh Trạch xoay đầu nhìn về phía nàng. Hắn mỉm cười, đứng dậy tiến về phía nàng.

Kỳ Phượng Nhi ngạc nhiên: Hoàng thượng đang cười sao?

Minh Trạch vén tấm rèm ở đầu giường lên. Kỳ Phượng Nhi theo phản xạ tự nhiên: kéo chăn lên qua ngực.

Kỳ Phượng Nhi nhìn Minh Trạch. Thấy hắn vẫn đang cười rất tươi liền nói:

- Xin Hoàng thượng giúp thần thiếp gọi người của Giáng Vân các vào. Thiếp muốn quay về.

Hoàng thượng không quan tâm đến câu nói của nàng, hỏi:

- Nàng có đói không?

Kỳ Phượng Nhi chưa kịp nói gì thì Minh Trạch đã hướng ra ngoài cửa, gọi:

- Người đâu!

Hắn vừa dứt lời. Ngoài cửa liền có 6,7 cung nữ tiến vào, bê: nước rửa mặt, y phục và điểm tâm.

Hắn lại quay sang nàng nói:

- Bấy giờ Trẫm phải đi thỉnh an Thái hậu. Nàng thay y phục rồi ăn điểm tâm đi.

Dứt lời, Minh Trạch bỏ đi. Hồng Đan từ ngoài cửa liền chạy vào:

- Tiểu chủ.

- Hồng Đan, chúng ta thay y phục rồi nhanh trở về Giáng Vân các.

*****

Thái hậu cảm thấy mừng 9 tháng 2 là ngày đại cát* trong năm liền tổ chức tiệc và sắc phong lục cung. Có lẽ phi tần hậu cung thì vui mừng nhưng có lẽ người chán ghét hơn cả lại là Hoàng hậu.

Tại Khôn Ninh cung...

"Choang"

Tiếng đồ vỡ của đồ sứ liên tục vang lên. Hoàng hậu đang vô cùng tức giận.

- Hoàng hậu, xin người dừng như vậy.

Liên Hoa liền ngăn Hoàng hậu lại. Không biết đã bao nhiêu lần Hoàng hậu phát cáu như vậy

- Bàn cung mới là chủ lục cung. Thái hậu có quyền gì mà can thiệp vào.

Bạch Trần Ly hét lên. Hoàng thượng không sùng ái nàng thì thôi. Nay cả Thái hậu cũng không để nàng ta vào mắt. Hoàng hậu chỉ tay vào cung nữ thân cận của mình hét:

- Người nói cho bọn cung biết: Ta là chủ lục cung hay là Hoàng Thái hậu.

Liên Hoa lắp bắp:

- Bẩm... Hoàng hậu... là người ạ.

Bạch Trần Ly tiếp tục đập tay xuống bàn:

- Phụ thân. Bọn cung muốn gặp phụ thân

Trong cung ai cũng biết: Bạch Thừa tướng là thần tử ba đời. Ông ta đưa con gái vào cung để cùng cố thế lực gia tộc.

- Người nói sao? Hoàng hậu đang đập phá đồ đạc sao?

Hoàng Thái hậu an vị trên bảo tọa, hỏi lại cung nữ đang đứng trước mặt:

- Vâng thưa Thái hậu. Người của chúng ta gái trong điện Khôn Ninh cung thông báo như vậy.

Thái hậu nở một nụ cười và phẩy tay:

- Bỏ đi. Chuyện này xảy ra quá nhiều lần. Ai gia cũng đã quen còn Hoàng thượng thì không để tâm đâu.

Mn tiếp tục ủng hộ au nha!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Tại Giáng Vân Các....

- Tiểu chủ, đã đến giờ thay y phục để dự yến tiệc rồi!

Kỳ Phượng Nhi thay y phục màu tím nhạt, thêu hoa bách hợp trắng. Khiến cho nàng thêm phần thanh nhã, đoan trang. Trên đầu nàng búi một kiểu tóc đơn giản, cài thêm trâm hồ điệp.

- Tiểu chủ, Người ăn vận như vậy chẳng phải là quá đơn giản hay sao? Huống chi Hoàng thượng còn sắc phong lục cung.

Kỳ Phượng Nhi quay sang Hồng Đan hỏi:

- Hồng Đan, muội nghĩ như thế nào?

- Tiểu chủ vừa mới vào cung. Nếu quá nổi bật sẽ trở thành bia ngắm cho mọi người hay sao?

Kỳ Phượng Nhi gật gù đồng tình. Có một cung nữ thông minh, lanh lợi và trung thành như Hồng Đan khiến nàng thật yên tâm.

*****

Lúc Kỳ Phượng Nhi đến Xuân Hi điện thì cũng đã thấy Thái hậu và vài phi tần đang ngồi nói chuyện phiếm. Nàng hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Thái hậu.

Thái hậu nhìn thấy nàng cũng cười hiền từ, bảo nàng an tọa:

- Kỳ Mỹ nhân đã tới rồi. Mau ngồi đi.

Khi ngồi xuống rồi, Kỳ Phượng Nhi mới để ý tới người ăn vận nổi bật nhất là Kiều Dung hoa. Nàng ta vận y phục màu đỏ trông rất bắt mắt. Y phục được may bằng vải Tô Châu nổi tiếng. Họa tiết được thêu rất tỉ mỉ. Kiều Dung Hoa có vẻ chuộng hoa hơn trâm cài cho nên trên đầu đều cài hoa.

- Hoàng thượng và Hoàng hậu giá đáo.

Tiếng nói của thái giám vang lên. Tất cả phi tần đều quý xuống hành đại lễ.

- Hoàng thượng vạn phúc kim an. Hoàng hậu vạn an.

- Bình thân đi.

- Tạ Hoàng thượng.

Các phi tần đều đứng dậy. Ai cũng cố gắng biểu hiện thật tốt trước mặt Hoàng thượng.

Yến tiệc bắt đầu, các phi tần liên diễn vở kịch "tỷ muội tình thâm"

- Bộ y phục của Kiều Dung hoa hôm nay vô cùng điểm lệ.

Vũ Chiêu nghi không nhận được mà tán thưởng. Hiện giờ, sau Hoàng hậu thì Vũ Chiêu nghi có phần vị cao nhất Hậu cung. Nàng ta vận y phục hoa hạnh, trang điểm cũng rất ti mi nhưng không ngờ lại bị Kiều Dung hoa lần lượt khiến Vũ Chiêu nghi không thu hút được sự chú ý của mọi người.

- Quả thực, bộ y phục của Dung hoa cũng khiến thần thiếp rất hâm mộ.

Trần Đáp ứng cũng phụ họa theo.

Đang nói chuyện vui vẻ bỗng Lê Tần quay sang Kỳ Phụng Nhi:

- Sao hôm nay, Kỳ Mỹ nhân có khẩu vị tốt vậy? Cũng không trò chuyện với các tỷ muội.

Kỳ Phụng Nhi dừng ăn, mỉm cười với Lê Tần.

- Tạ Lê Tần nương nương. Món bánh mứt táo này quả thực đã thu hút khẩu vị của thiếp.

An Bào lâm cũng nhân cơ hội chen vào:

- Kỳ Mỹ nhân đang được sủng ái nên khẩu vị có lẽ cũng tốt theo.

Kỳ Phụng Nhi chưa kịp trả lời thì Trịnh Quý nhân lại hỏi:

- Chiếc vòng tay tình xảo mà Thái hậu ban cho Kỳ Mỹ nhân đâu rồi? Sao không thấy muội đeo?

Các phi tần tranh nhau hỏi Kỳ Phụng Nhi khiến nàng có chút bối rối. Bỗng nhiên, Hoàng thượng lên tiếng:

- Đĩa bánh mứt này Trẫm chưa dùng đến. Nếu Kỳ Mỹ nhân thích thì Trẫm ban cho nàng.

Hoàng hậu và chúng phi nghe xong đều chấn động. Đây là Hoàng thượng đang giải vây cho Kỳ Mỹ nhân à?

Kỳ Phụng Nhi cũng giật mình giống như mọi người. Nàng đứng dậy, tạ ơn:

- Thần thiếp tạ ơn Hoàng thượng.

Nhận đĩa bánh xong, Kỳ Phụng Nhi liên an vị. Thái hậu quay xuống hỏi nàng:

- Kỳ Mỹ nhân. Chiếc vòng hôm trước Ai gia ban cho người đâu. Sao không thấy đeo?

Kỳ Phụng Nhi liền chậm rãi trả lời:

- Hồi Thái hậu. Chiếc vòng quý giá như vậy. Thần thiếp cũng không dám sử dụng tùy tiện.

Thái hậu nghe Kỳ Phụng Nhi ôn hòa hiền lễ như vậy cũng rất vui.

- Kỳ Mỹ nhân à. Dù sao cũng chỉ là chiếc vòng. Người còn trẻ nên cố gắng trang điểm cho bản thân một chút.

- Thần thiếp ghi nhớ lời dạy của Thái hậu.

Sau đó, Hoàng thượng sai Vương công công đọc thánh chỉ.

- " Lê Tần phong làm Chính nhị phẩm- Phi. Ban Chương Lan cung

Lý Thường tại phong làm Chính ngũ phẩm- Quý nhân. Ban Lan Tâm các.

Kỳ Mỹ nhân phong làm Chính ngũ phẩm- Quý nhân.

An Bào lâm phong làm Tông ngũ phẩm- Thưng tại.

Ngô Bào lâm phong làm Chính lục phẩm- Mỹ nhân.

Trần Đáp ứng phong làm Tông lục phẩm Bào lâm, ở Ngọc Thiên cung cùng Kiều Dung Hoa."

Ở trong cung, Phi tần phái từ Chính tứ phẩm- Tần trở lên mới có thể làm chủ một cung, mới có thể nuôi con của mình.

Thánh chỉ vừa được ban xuống, toàn hậu cung liền chấn động.

Vũ Chiêu nghi nắm chặt khăn tay. Không ngờ rằng: Người được phong Phi lại là Lê Tần.

Tất cả phi tần đều đứng dậy tạ ơn:

- Thần thiếp tạ ơn Hoàng thượng.

Sau đó lại quay sang Lê Tần:

- Thần thiếp chúc mừng Lê phi nương nương.

*****

Yến tiệc kết thúc. Trên đường về Giảng Văn các, Kỳ Phụng Nhi hỏi Hồng Đan:

- Hôm nay, Phúc Yên Nhi có đến không?

- Nó tỷ không nhìn thấy. Chắc là Phúc tiểu chủ không đến đâu.

Kỳ Phụng Nhi gật gù. Phúc Yên Nhi không thích giao hảo lục cung, không tới cũng là việc có thể hiểu được.

- Chúng ta đến thăm Phúc Yên Nhi đi.

- Tiểu chủ, cũng muộn rồi hay là ngày mai hay đến.

*****

Mọi người tiếp tục ủng hộ cho mèo nhé!!!

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Kỳ Phượng Nhi đang say giấc nồng bỗng nghe thấy tiếng gọi:

- Tiểu chủ, có chuyện rồi.

Kỳ Phượng Nhi vẫn còn ngái ngủ. Hiếm hoi lắm mới có một ngày không phải thỉnh an Hoàng hậu. Hơn nữa, bữa tiệc tối hôm qua làm nàng có chút mệt mỏi.

- Có việc gì?

Kỳ Phượng Nhi ngồi dậy. Hồng Đan liền bước vào, trên tay là chậu rửa mặt.

- Hồi Tiểu chủ, hiện giờ Vũ Chiêu nghi đang làm loạn ở trước Khôn Ninh cung. Giờ mọi phi tần đều tập trung ở đó.

- Cái gì???

*****

Trên đường đến Khôn Ninh cung, Hồng Đan kể cho Kỳ Phượng Nhi nghe toàn bộ câu chuyện. Sáng sớm, Vũ Chiêu nghi đến Ngự hoa viên đi dạo. Khi đến hồ Bán Nguyệt liền muốn cho cả ăn sai cung nữ đi lấy. Lúc cung nữ chạy đi lấy thì đụng phải Lệ Tần*. Lệ Tần liền sai người tát cô ta. Lúc đó Vũ Chiêu nghi đi đến nói: "Ai dám tát nàng thì đến tát ta trước"

Sau đó Lệ Tần cứ đòi tát cung nữ kia còn Vũ Chiêu nghi lại lấy thân phận phi tử có phẩm cấp cao nhất hậu cung nên không ai dám động vào cung nữ kia. Hai bên giằng co, cuối cùng đánh tìm đến chỗ Hoàng hậu.

* Các phi tần từ Chính tử phẩm- Tần trở lên phải làm lễ sắc phong và nhận lời chúc của Hoàng thượng và Hoàng hậu xong mới được coi là hoàn thành lễ sắc phong.

* Lệ Tần mới được hạ chiếu sắc phong chưa được làm lễ sắc phong nên chưa thể coi là Lệ Phi.

Lúc Kỳ Phượng Nhi đến Khôn Ninh cung thì cũng có vài vị phi tần ở đó. Hoàng hậu còn chưa thức giấc nên mọi việc vẫn chưa được giải quyết.

- Muội thấy: Đây chỉ là việc nhỏ, đâu cần phải làm lớn chuyện.

Thấy không khí có phần căng thẳng, An thường tại liền lên tiếng.

- Lệ muội muội. Ta thấy muội đang làm lớn chuyện rồi đấy. Lam Nhi chỉ là vô ý đụng phải muội thôi.

Lệ Tần nắm chặt khăn tay. Cung nữ bên cạnh nàng ta thấy vậy liền nói:

- Xin Vũ Chiêu nghi cẩn thận lời nói. Hoàng thượng đã hạ chiếu sắc phong Lệ Tần thành Lệ Phi rồi.

Cung nữ bên cạnh Lệ Tần vừa dứt lời, Vũ Chiêu nghi cười mỉa mai:

- Hoàng thượng mới chỉ hạ chiếu phong thôi. Chứ chưa chính thức sắc phong đâu. Người không cần phải gấp như vậy.

Lệ Tần nghe xong câu này vô cùng bức xúc, nước mắt suýt nữa trào ra.

Vũ Chiêu nghi thấy Lệ Tần như vậy, trong lòng vô cùng vui sướng tự nhủ thầm.

Dương Ngọc ơi. Người cũng chỉ đến thế thôi. Người được phong Phi thì có làm sao? Người vốn không xứng với nó.

Kỳ Phượng Nhi thờ dãi trong lòng. Nữ nhân hậu cung có chuyện gì cũng chỉ biết khóc.

Không có tâm trạng xem kịch hay. Kỳ Phượng Nhi cáo lui trước. Nàng muốn đến thăm Phúc Yên Nhi.

*****

Đến Hương Noãn các nhưng không thấy ai canh chừng. Kỳ Phượng Nhi đành đứng ngoài cửa gọi:

- Yên Nhi. Muội có ở trong đó không?

Không thấy ai trả lời, Kỳ Phượng Nhi liền xông vào.

Phúc Yên Nhi nằm trên giường. Khuôn mặt tái nhợt. Kỳ Phượng Nhi liền lao tới chỗ nàng, sờ lên trán xong liền kêu:

- Yên Nhi, muội bị cảm rồi.

Phúc Yên Nhi từ từ mở mắt. Mỏi nặng mấp máy:

- N... Nước...c...c

- Hồng Đan, đi lấy cho Phúc Tiểu chủ một chén nước rồi gọi Thái y đến đây

Trong lúc Thái y khám cho Phúc Yên Nhi, Hồng Đan quay sang nói với Kỳ Phượng Nhi:

- Có cung nữ ở chỗ chúng ta đến báo: Hoàng thượng sai Vương công công đến mời nương nương tới Cam Lộ điện.

Kỳ Phượng Nhi giật mình. Hoàng đế tự xưng đến tìm nàng để làm gì?

(*Au: Chì hỏi hay thật! Hoàng đế tìm hậu cung để làm gì?*)

- Nói với phía Hoàng thượng là: Chiều ta sẽ tới.

- Nhưng mà....

Hồng Đan vẫn còn e ngại.

- Không sao đâu. Về phía Hoàng thượng ta sẽ có cách xử lý riêng.

Đúng lúc đó, Thái y khám xong. Kỳ Phượng Nhi liền hỏi:

- Muội ấy sao rồi?

- Hồi tiểu chủ. Phúc Tiểu chủ chỉ bị động thai nhẹ. Thần đã kê đơn thuốc rồi.

Sai Hồng Đan tiễn Thái y xong. Kỳ Phượng Nhi liền vào thăm Phúc Yên Nhi.

- Kỳ tỷ tỷ. Đa tạ tỷ đã ra tay giúp đỡ muội.

Phúc Yên Nhi khó nhọc nói. Kỳ Phượng Nhi thấy vậy liền vỗ lên mu bàn tay nàng:

- Không có gì. Vừa nãy ta đã sai Hồng Đan dặn Thái y không truyền việc này ra ngoài.

- Đa tạ tỷ.

Khách sáo vài câu. Kỳ Phụng Nhi liền hỏi vào vấn đề chính.

- Sao trong các của muội lại không có ai canh gác vậy? Thanh Lam đâu?

- Thanh Lam hôm nay sức khỏe không tốt nên đã xin nghỉ. Còn những người khác....

Phúc Yên Nhi ngập ngừng không nói tiếp nhưng Kỳ Phụng Nhi đủ thông minh để hiểu ra vấn đề.

Chú từ không được sủng ái nên nô tài cũng không cung kính. Chả ai lại đi muốn hầu hạ một chú từ bị ghê lạnh cả.

Trong cung vốn dĩ là nơi không có tình người, chỉ toàn sống vì lợi ích cá nhân, gió chiều nào theo chiều ấy.

- Để hôm sau ta sẽ sai hai cung nữ canh lợi từ Giáng Vân các đến đây cho muội.

- Lâm phiên tỷ tỷ rồi.

*****

Buổi chiều, Phụng Nhi liền đến Ngự Thư Phòng một chuyến. Lúc nàng đến, Hoàng đế đang phê duyệt tấu chương.

Ngự Thư Phòng của Hoàng đế đặc biệt rộng rãi. Trên cao kê trảng kỷ là nơi Hoàng đế ngồi phê tấu chương

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng thượng.

- Đến rồi à? Ngồi xuống đi.

Sau khi an vị, Hoàng thượng quay sang hỏi nàng:

- Sáng nay, Trẫm sai Vương Đức đến nhưng hắn về hỏi báo, nói là: nàng không có ở Giáng Vân các.

Kỳ Phụng Nhi nghe vậy liền tỏ vẻ áy náy:

- Sáng nay, Thần thiếp đến Ngự Hoa viên. Vì ham ngắm cảnh nên mãi không trở về Giáng Vân các.

Hoàng đế không nói gì nữa chỉ chuyên tâm phê duyệt tấu chương

Thấy Hoàng thượng không nói gì, Kỳ Phụng Nhi liền lên tiếng:

- Vậy.... Hoàng thượng tìm thiếp có việc gì không?

Hoàng thượng không nói gì đến việc hỏi sáng, chỉ hỏi:

- Nàng có biết mài mực không? Qua đây giúp Trẫm đi.

Kỳ Phụng Nhi tuy không hiểu vì sao Hoàng thượng lại nói như vậy nhưng nàng vẫn cứ làm theo.

Chương này đặc biệt dài hơn các chương khác nha.

Mọi người tiếp tục ủng hộ mik nhé!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Sau ngày sắc phong Quý nhân, Giáng Vân các nhận được một số lễ vật. Kỳ Phụng Nhi thấy thế chỉ nói:

- Để hết vào Khố phòng. Chuẩn bị lễ vật tặng cho Chương Lan cung để Chúc mừng Lễ phi.

Hồng Đan thấy vậy liền lập tức đi làm. Bỗng nhiên, Giang Phúc Hải liền chạy vào. Hắn là Thái giám chương sự của Giáng Vân các.

- Hối bẩm Tiểu chủ. Người của Ngọc Thiên cung vừa tới báo. Kiều Dung Hoa muốn mời Người qua đó trò chuyện.

Kiều Dung hoa? Người này không phải đã từng là sủng phi của Hoàng thượng sao?

Dù sao Kiều Dung hoa là phi tần có phẩm cấp cao hơn nên Kỳ Phụng Nhi cũng không tiện từ chối.

*****

Ngọc Thiên cung..

Đặt chân vào nơi đây, Kỳ Phụng Nhi đã cảm nhận được sự xa hoa. Ngọc Thiên cung được bày trí rất ti mỉ. Mỗi món đồ đều có giá trị rất cao.

Có thể những thứ đó không là gì so với Hoàng thượng. Thái hậu và Hoàng hậu hoặc với những phi tần có phẩm cấp cao.

Nhưng đối với một Dung hoa thì có lẽ đây là loại đãi ngộ rất tốt.

- Kỳ Quý nhân đến rồi à?

Giọng nói của Kiều Dung hoa làm cắt đứt suy nghĩ của Kỳ Phụng Nhi. Nàng liền cúi người hành lễ:

- Kiều Dung hoa vạn phúc kim an.

- Mau đứng dậy đi. Ta hôm nay rất có nhã hứng nên muốn mời người qua đây trò chuyện.

Nói chuyện phiếm với Kiều Dung hoa được một lúc. Bỗng nhiên có một cung nữ chạy vào báo:

- Kiều Dung hoa. Vương công công bên ngoài muốn diện kiến Người.

Nghe thấy ba chữ " Vương công công " mắt của Kiều Linh Ngọc sáng rực lên. Nàng ta vội nói với cung nữ kia:

- Mau... Mau cho mời Vương công công vào.

Vương công công vừa bước vào, Kiều Dung hoa không nhận được mà hỏi:

- Công công. Có phải Hoàng thượng muốn gặp ta không?

Tuy Kiều Dung hoa vội vã là thế nhưng vị công công kia vẫn cứ bình tĩnh, hành lễ theo quy củ.

- Kiều Dung hoa vạn an. Kỳ Quý nhân cát tường.

- Công công hữu lễ. Người đầu mau mang trà lên cho Vương công công

Vương công công thấy liền nói:

- Không cần đâu thưa Dung hoa. Nô tài phụng mệnh Hoàng thượng. Tối nay, Người lật thẻ bài của Kỳ Quý nhân nên bây giờ nô tài muốn đến và đưa Quý nhân đến Cam Lộ điện.

Nghe xong một tràng này của công công, Kiều Dung hoa liền đen mặt lại.

Hoàng thượng không triệu nàng ta? Lại còn sai Thái giám đến tận Ngọc Thiên cung để thông truyền.

Chuyện này mà truyền ra ngoài thì chắc Kiều Dung hoa sẽ không còn chỗ đứng nữa.

Thấy không khí thật căng thẳng Kỳ Phụng Nhi liền lên tiếng:

- Không phải là Hoàng thượng chỉ sùng hạnh phi tử vào buổi tối thôi sao? Huống chi bây giờ còn rất sớm.

- Nhưng mà...

Kiều Dung hoa thấy vậy liền nén cục tức xuống, ra về rộng lưng:

- Được rồi! Nếu là Hoàng thượng cho gọi muội thì mau về chuẩn bị đi.

Kỳ Phụng Nhi hành lễ rồi rời khỏi Ngọc Thiên cung. Nhưng vừa ra tới cửa cung, nàng liền nghe thấy những tiếng đồ vỡ.

*****

Kỳ Phụng Nhi quay về Giảng Văn các để chuẩn bị. Vương công công vẫn đi theo.

- Vương Công công, Ngai có thể quay về phụng mệnh Hoàng thượng được rồi.

- Vậy lão nô sẽ về trước. Chỉ mong Tiểu chủ nhanh lên. Một canh giờ sau sẽ có xe Phụng Loan Xuân* đến đón Người.

Kỳ Phụng Nhi khá ngạc nhiên. Chỉ có một canh giờ để chuẩn bị thôi sao? Bình thường đâu có thị tẩm sớm như vậy.

Thấy được sự ngạc nhiên trên mặt Kỳ Phụng Nhi, Vương công công liền nói:

- Hoàng thượng hôm nay muốn dùng thiện với Tiểu chủ.

Nói xong, Vương công công liền cáo từ.

Còn Kỳ Phụng Nhi nghe vậy có chút bất ngờ. Hoàng thượng muốn dùng thiện với nàng sao?

Đám cung nữ nghe thấy Tiểu chủ của mình được Hoàng thượng yêu thích cũng rất vui mừng, trang điểm cho nàng cũng thật tỉ mỉ.

Nhưng Kỳ Phụng Nhi thấy chung chỉ một bộ váy y màu trắng. Hóa tiết được thêu bằng chỉ bạc. Nàng cài một cây trâm hồ điệp đơn giản.

Trước khi bước lên xe đến Cam Lộ điện, Kỳ Phụng Nhi hít một hơi thật sâu. Bây giờ mới chỉ là bắt đầu thôi.

Chú thích:

- Xe Phụng Loan Xuân: xe dùng để đón phi tần đi thị tẩm

Có ai mong phở gà hông?

Cmt cho mèo biết đi.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: [h]

Cam Lộ điện..

Vừa nhìn thấy Hoàng thượng, Kỳ Phụng Nhi liền cúi xuống hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

Hoàng thượng thấy vậy liền cúi xuống đỡ Kỳ Phụng Nhi đứng dậy.

- Miễn lễ đi.

Sau đó, Minh Trạch liền đưa nàng tới bàn ăn. Các món ăn vô cùng phong phú.

Cả hai cùng ngồi xuống dùng thiện nhưng Kỳ Phụng Nhi không dám động đũa. Thấy nàng như vậy, Minh Trạch liền cười, nói:

- Nàng mau ăn đi.

Kỳ Phụng Nhi gấp một miếng cá ngừ nướng bỏ vào miệng, chậm rãi nhai.

Minh Trạch nhìn thấy Phụng Nhi như vậy liền không khỏi cười thầm trong lòng. Quả nhiên nàng giống hệt tiểu miêu.

- Hoàng thượng cũng dùng bữa đi.

Tiếng Kỳ Phụng Nhi cất lên làm cắt ngang dòng suy nghĩ của Minh Trạch.

Bỗng nhiên, Vương công công bên ngoài nói vọng vào:

- Hoàng thượng. Khôn Ninh cung vừa cho người đến báo: Hoàng hậu đang đau đầu muốn mời Hoàng thượng qua đó.

Minh Trạch nghe xong câu này liền thờ dài. Bạch Trần Ly này lúc nào cũng vậy. Nàng ta đóng đánh, nhong nhèo.

Chẳng qua phụ thân Hoàng hậu là Đại Thừa tướng nếu không Hoàng thượng cũng đã sớm vứt bỏ.

- Bảo nàng ta tự tìm Thái y đi.

Nói xong, Minh Trạch cũng không còn hứng thú ăn. Kỳ Phụng Nhi cũng đã dùng đũa.

Hai người cùng đi nghỉ.

Minh Trạch đưa nàng lên giường, nhìn nàng bằng con mắt gian tà rồi nói:

- Hôm nay Trẫm hơi mệt. Nàng động đi.

"Động đi"

Kỳ Phương Nhi dơ ra một lúc. Hần bảo nàng à? Đó có phải là Hoàng thượng không vậy? Hay là một tên lưu manh?

Thấy Kỳ Phương Nhi dơ ra như vậy, Minh Trạch khẽ nhếch môi lên một cái. Nữ nhân này thật đáng yêu.

Không nhìn được, Minh Trạch kéo Kỳ Phương Nhi về phía mình.

- A

Kỳ Phương Nhi kêu lên một tiếng. Đến lúc định thần* lại thì thấy mình đã nằm dưới thân Hoàng thượng.

Minh Trạch cúi xuống hôn Kỳ Phương Nhi. Hần mất lấy chiếc lưới nhỏ nhắn của cô.

Bàn tay không an phận mà loại bỏ y phục của Kỳ Phương Nhi.

Minh Trạch cúi xuống, găm nhắm một bên ngực của nàng. Bên còn lại cũng được xoa nắn thành đủ mọi hình dạng.

Đầu ngực hẳn cảm bị lưới của Minh Trạch găm nhắm truyền đến khoái cảm. Khiến cho Kỳ Phương Nhi khó chịu vận vẹo.

- Uhm.. um

Hoàng thượng nghe thấy tiếng rên rỉ của Kỳ Phương Nhi thì bụng dưới đã nổi lên phản ứng.

Ngón tay Hoàng thượng chạm đến hoa huyết của nàng, bắt đầu đi vào. Kỳ Phương Nhi khá khó chịu.

Cánh hoa bên trong nổi lên tầng lớp co bóp khiến ngón tay Minh Trạch mắc kẹt lại.

Cảm thấy Kỳ Phương Nhi đang run rẩy, Hoàng thượng liền nhẹ nhàng dụ dỗ:

- Thả lỏng đi.

Hần cúi xuống hôn nàng, mục đích là muốn làm cho Kỳ Phương Nhi phân tâm.

Đúng như dự đoán, Kỳ Phương Nhi liền thả lỏng cơ thể ra. Nhân cơ hội, Minh Trạch liền đưa ngón tay vào trong hoa tâm của nàng.

- A!

Mật dịch chảy ra ngày càng nhiều. Bụng dưới của Kỳ Phương Nhi co giật liên tục.

- Không ngờ nàng lại khao khát Trẫm đến vậy.

Minh Trạch đưa long căn đâm vào tiểu huyết của nàng. Nhưng của Kỳ Phương Nhi nhỏ hẹp nên mãi Minh Trạch mới đưa vào được.

- A... aaaa. Đau

- Ngoan.. Một lát sẽ hết đau thôi.

Trong căn phòng nồng nặc mùi dâm mỹ. Bỗng nhiên, có tiếng nói vọng vào làm cắt ngang công việc của họ.

- Bẩm Hoàng thượng. Bên Khôn Ninh cung mời Người sang thăm Hoàng hậu.

Đó là tiếng của Vương công công.

Hoàng hậu? Lại là Hoàng hậu. Kỳ Phương Nhi buông cánh tay đang ôm Hoàng thượng.

Minh Trạch tức giận, hét:

- CÚT. CÓ BỆNH TỰ ĐI TÌM NGUY.

Vương công công nghe thấy câu này liền giật mình. Không ngờ Hoàng thượng lại nổi nóng như vậy. Biết thế ông sẽ tự từ chối.

- Cô nương à! Đã nghe thấy chưa?

Đừng có làm phiền Hoàng thượng nữa.

Cung nữ của Khôn Ninh cung kia tự giác lui ra.

Quay lại với căn phòng bên trong. Sau khi đuổi người của Hoàng hậu đi, Minh Trạch liền quay lại với Kỳ Phương Nhi.

Hần kéo nàng vào lòng nhưng Kỳ Phương Nhi vẫn quay mặt đi chỗ khác. Nhìn thấy nàng giận dỗi, Hoàng thượng lại dụ dỗ:

- Quý nhân của Trẫm sao vậy?

Kỳ Phương Nhi phụng phịu trả lời:

- Hoàng thượng còn không mau qua thăm Hoàng hậu đi. Đừng quan tâm tới thiếp.

Thấy Kỳ Phương Nhi giận dỗi, Minh Trạch liền cười lớn. Quý nhân của hắn thật đáng yêu!

Hắn cúi xuống, ghé sát tai nàng:

- Đừng giận. Trẫm ở lại với nàng

Nói rồi hắn liền cúi xuống hôn nàng. Ngón tay không tự chủ mà lần mò xuống phía dưới.

- Uhm.. um

Kỳ Phương Nhi khó thở liền kêu lên mấy tiếng. Minh Trạch thấy vậy thì liền dứt nụ hôn. Hắn cúi xuống găm nhắm cổ nàng, để lại mấy dấu hồng ngân.

Bất ngờ, ngón tay hư hồng của hắn đâm vào hoa huyết của nàng.

- A... a... a. Đau...

Cứ như vậy, căn phòng nồng nặc mùi dâm mỹ.

Bên ngoài, Vương công công, Hồng Đan và Giang Phúc Hải cố tình như không nghe thấy gì. Nhưng mọi người đều đổ mắt tới tận mang tai.

Còn đối với Hoàng hậu thì đêm nay là một đêm khó ngủ.

*****

Chú thích:

- Định thần: ổn định lại tinh thần

^^^

Au viết phở gà ổn chứ mn. Có gì sai sót mong các bạn góp ý cho mè.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14

Kỳ Phụng Nhi tỉnh giấc trên long sàng. Xung quanh không có ai. Hoàng thượng chắc đã lên triều sớm.

Kỳ Phụng Nhi lên tiếng gọi người. Hồng Đan với mấy cung nữ liền chạy vào.

- Tiểu chủ tỉnh rồi!

Kỳ Phụng Nhi nhanh chóng thay y phục, chuẩn bị lui ra khỏi điện. Bỗng một cung nữ nói:

- Hồi Tiểu chủ. Hoàng thượng có sai người chuẩn bị điểm tâm và nói: Tiểu chủ hôm nay không cần thỉnh an Hoàng hậu.

- Chuyện lời đa tạ của ta đến Hoàng thượng.

Nói rồi, Kỳ Phụng Nhi và Hồng Đan liền lui ra, để lại đám cung nữ ngây ngốc không hiểu gì.

Sao lại có phi tần từ chối thỉnh ý của Hoàng thượng như vậy?

Kỳ Phụng Nhi vội đến Khôn Ninh cung để thỉnh an Hoàng hậu.

Nhưng vừa bước đến cửa cung, một tên thái giám đã chặn đường của Kỳ Phụng Nhi lại.

- Lão xược! Người có biết đây là ai không?

Kỳ Phụng Nhi chưa kịp nói gì thì Hồng Đan đã lên tiếng. Nàng vội giữ Hồng Đan lại.

- Công công. Ta muốn vào thỉnh an Hoàng hậu.

- Hoàng hậu đang tịnh dưỡng. Người không muốn gặp ai cả.

Sau đó, Kỳ Phụng Nhi và Hồng Đan liền quay lại Giảng Văn các. Trên đường về, Hồng Đan bức xúc:

- Tiểu chủ. Hoàng hậu rõ ràng đang tỏ thái độ với Người.

Kỳ Phụng Nhi nghe vậy liền nhắc nhở Hồng Đan:

- Mọi hãy cẩn trọng lời nói của mình. Nàng ta là Hoàng hậu thì làm gì mà chẳng được.

Về đến Giảng Văn các, Giang Phúc Hải liền chạy vào bẩm báo với Kỳ Phụng Nhi:

- Hồi Tiểu chủ, việc hôm trước Người giao cho nô tài đã xong rồi.

Kỳ Phụng Nhi nghe vậy thoáng giật mình, nàng gọi Hồng Đan:

- Hồng Đan. Chuẩn bị nước tắm, ta muốn thay y phục.

Kỳ Phụng Nhi tắm gội sạch sẽ, thay y phục màu trắng. Họa tiết được thêu bằng chỉ bạc khiến cho nàng càng trở nên thanh tao.

*****

Đại lao....

Vừa bước vào, Kỳ Phụng Nhi đã cảm nhận được hàn khí*, nơi này vô cùng âm thấp lại không có ánh sáng.

Một tên lính canh đứng trước mặt Giang Phúc Hải, nói:

- Nhanh lên đây, không có nhiều thời gian đâu.

Hồng Đan biết ý liền đưa cho tên lính một túi bạc.

Hắn vui vẻ nhận bạc rồi ra ngoài.

Kỳ Phụng Nhi tiến tới căn phòng sâu bên trong. Sau những song sắt cũ, hoen gỉ là một con người quen thuộc:

- PHỤ THÂN.

Nam nhân trong ngục liền ngẩng đầu lên. Như không tin vào mắt mình, ông chạy về phía song sắt, nắm chặt lấy nó.

- Phụng Nhi của ta.

- Phụ thân, nữ nhi đến thăm Người đây.

Nước mắt lăn dài trên gò má xinh đẹp của nàng. Kỳ Phụng Nhi nắm chặt lấy tay của phụ thân.

- Sao con lại ở đây? Có biết đây là đâu không?

- Phụ thân, bây giờ con đã là người của Hoàng thượng rồi. Người đừng lo, nữ nhi sẽ cứu Người ra khỏi đây.

Kỳ Gia Bảo khóc. Ông rất ít khi khóc trước mặt thế nữ*. Nhưng sao có thể không khóc. Nữ nhi vì ông mà đã hi sinh tuổi xuân trong cái hậu cung tranh sủng này.

Kỳ Phụng Nhi lau nước mắt, nàng hỏi phụ thân:

- Có phải là Bạch Thừa tướng vu oan cho Người không?

Kỳ Gia Bảo như chết lặng đi khi nghe nữ nhi hỏi như vậy. Ông không muốn nữ nhi lại bị cuốn vào cuộc chiến này.

- Phải. Nhưng con à, đừng manh động. Thừa tướng không phải là người mà con có thể đấu lại đâu.

Kỳ Phụng Nhi đánh lạc hướng, nàng không muốn làm cho phụ thân lo lắng:

- Phụ thân, bây giờ mẫu thân đang ở đâu?

- Mẫu thân con và mấy người trong họ bị lưu đày đến Lĩnh Nam.

....

Cuộc đoàn tụ kéo ra chưa được bao lâu thì Giang Phúc Hải đang đứng canh ở cửa hốt hải chạy vào.

- Tiểu chủ, người phải rời khỏi đây ngay nếu không sẽ bị phát hiện.

Kỳ Gia Bảo dặn dò Hồng Đan và Giang Phúc Hải:

- Các người cố gắng chăm sóc Tiểu chủ thật tốt.

Hồng Đan ứa nước mắt:

- Lão già an tâm.

Sau đó ông quay sang dặn dò nữ nhi:

- Phương Nhi. Ta không mong con đạt được sự sùng ái của Hoàng thượng chỉ mong con sống bình yên trong chốn hậu cung hiểm ác này.

- Nữ nhi biết rồi!

Sau đó Giang Phúc Hải nhanh chóng đưa Kỳ Phương Nhi ra khỏi đại lao.

Nàng còn quay lại nhìn phụ thân mà ứa nước mắt.

*****

Chú thích:

- Hàn khí khí lạnh

- Thê nhi: vợ con (thê: vợ, nhi: con)

Hôm nay đến đây thôi. Mn nhớ ủng hộ cho mèo tiếp nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Kỳ Phương Nhi trên đường trở về Giảng Văn các mà trong lòng thần thò. Thấy Tiểu chủ như vậy, Hồng Đan liền lên tiếng:

- Tiểu chủ, Người yên tâm. Nô tỳ đã dặn dò mấy tên lính canh sẽ chăm sóc Đao gia cẩn thận.

Kỳ Phương Nhi gạt gù, nói khẽ:

- Chuyện ngày hôm nay tuyệt đối đừng để lộ ra ngoài.

Bỗng nhiên, ba người dừng phải mấy phi tần đang đi dạo Ngự hoa viên. Kìa chẳng phải là Lệ Phi mới được phong hay sao, còn có Trịnh Quý nhân và Lý Quý nhân.

- Thần thiếp thỉnh an Lệ Phi nương nương.

Lệ Phi đến gần nàng, nhẹ nhàng cười:

- Đêm qua muội muội hầu hạ Hoàng thượng. Sáng nay thân thể mệt mỏi cũng không đến thỉnh an Hoàng hậu. Sao bây giờ lại đi đâu vậy?

Kỳ Phương Nhi cười thầm trong lòng. Đúng là đám phi tần chuyên đi gây chuyện.

- Hồi Lệ Phi nương nương. Đó là do Hoàng thượng...

Đang nói, bỗng nhiên Kỳ Phương Nhi dừng lại. Chợt nghĩ đến lời nói của Phụ thân.

- Do thiếp ở lâu trong Giảng Văn các nên cũng muốn ra ngoài đi dạo.

Nói xong, nàng liền hành lễ cáo lui. Hôm nay tâm trạng nàng không tốt nên cũng không muốn nhìn thấy đám hậu cung rắc rối này.

Kỳ Phương Nhi vừa dời khỏi. Trịnh Uyển Nhi liền nói với Lệ Phi:

- Nương nương. Kỳ Quý nhân này cũng vô lễ quá đi.

Lý Quý nhân nghe vậy cũng ghen ghét vô cùng. Cùng vào cung với nhau sao Kỳ Phương Nhi lại nhận được ân sủng lớn như vậy.

- Ủ! Chẳng qua nàng ta ý được sủng ái mà kiêu ngạo.

Lệ Phi cũng chỉ nói vậy rồi bỏ đi.

Về đến Giảng Văn các, Kỳ Phương Nhi liền ngả người trên trường kỷ.

- Tiểu chủ, nếu như người mệt có thể vào trong tắm cung nghỉ ngơi đi.

Kỳ Phương Nhi lắc đầu, nàng chỉ muốn yên tĩnh một lúc.

Bỗng nhiên có cung nữ chạy vào. Kỳ Phương Nhi có thể nhận ra đây là ai. Đó là Mỹ An- một cung nữ trong Giảng Văn các.

Mỹ An được cử đến khi Phương Nhi được phong Quý nhân. Tuy mới có 14 tuổi nhưng làm việc rất nhanh nhẹn.

- Tiểu chủ, bên Hương Noãn các mời người qua đó.

Kỳ Phương Nhi liền ngồi thẳng dậy. Yên Nhi mời nàng sang à?

- Báo lại với Phúc tiểu chủ. Chiều ta sẽ qua đó.

*****

Hương Noãn các....

- Kỳ tỷ tỷ. Tỷ đến rồi.

Kỳ Phương Nhi nở một nụ cười tươi:

- Sao hôm nay rảnh rồi lại muốn mời ta đến vậy?

Phúc Yên Nhi cười hiền:

- Muội lúc nào chả rảnh rồi. Chỉ đâu như tỷ còn phải hầu hạ Hoàng thượng.

Phúc Yên Nhi nói xong còn tặng cho Kỳ Phương Nhi một nụ cười đầy ý vị

Hai người đang trò chuyện vui vẻ. Bỗng nhiên Thanh Lam- cung nữ thân cận của Phúc Yên Nhi bước vào:

- Tiểu chủ. Lưu Ty chế cầu kiến.

- Mau cho vào đi.

Lưu Ty chế bước vào mang theo một khay toàn quần áo. Nhưng đó là quần áo cho nhi tử.

- Nô tỳ tham kiến Kỳ Quý nhân, Phúc Tiểu chủ.

- Lưu Ty chế đứng dậy đi.

Lưu Ty chế liền dâng lên cho Phúc Yên Nhi cái khay đang cầm trên tay.

- Nô tỳ phụng mệnh Thái hậu làm ra mấy bộ quần áo cho Tiểu chủ xem qua.

Phúc Yên Nhi liền nháy mắt cho Thanh Lam đứng bên cạnh. Nàng ta liền đưa cho Lưu Ty chế một túi bạc.

- Người hãy thay ta đa tạ Thái hậu.

Nói rồi, Lưu Ty Chế liền lui ra. Trong phòng chỉ còn lại hai người. Kỳ Phụng Nhi cầm một cái áo lên. Thật dễ thương!

- Kỳ tỷ tỷ. Có phải tỷ rất thích không?

Bỗng nhiên, Phúc Yên Nhi khiến Kỳ Phụng Nhi bối rối.

- Tỷ tỷ. Sau này tỷ cũng có thể sinh cho Hoàng thượng vài hài nhi.

Kỳ Phụng Nhi cười trừ. Bấy giờ tránh thị phi còn không được nữa là mang thai con của Hoàng thượng

Nàng đối chủ đề:

- Nhưng.... Ta thấy tất cả đều là quần áo của nhi tử.

Yên Nhi không cười nữa. Nàng ghé sát Kỳ Phụng Nhi nói mấy câu.

- Thật sao?

Kỳ Phụng Nhi hỏi lại.

Phúc Yên Nhi thoáng buồn. Bỗng nhiên có cung nữ chạy vào:

- Tiểu chủ có cung nữ của Khôn Ninh cung đến.

Điện Hoàng hậu?

Cả hai liền giật mình.

Phúc Yên Nhi vừa được Ngự y chẩn đoán sinh nhi tử. Hoàng hậu đến là có ý gì.

- Kỳ Tỷ tỷ.

Phúc Yên Nhi nắm chặt tay nàng trông giống như sắp khóc vậy.

Kỳ Phụng Nhi vỗ nhẹ lên mu bàn tay của Yên Nhi.

Cung nữ của điện Hoàng hậu bước vào mang theo một đĩa bánh dế:

- Kỳ Quý nhân vạn an. Phúc Tiểu chủ cát tường. Hoàng hậu vì nghĩ cho Tiểu chủ đang mang thai, liền sai Nô tỳ mang đến một đĩa bánh.

Thấy Phúc Yên Nhi không thể nói gì, Kỳ Phụng Nhi liền lên tiếng:

- Để đó đi.

Cung nữ đặt bánh trên bàn rồi lui ra ngoài.

Thấy không khí có chút căng thẳng, Kỳ Phụng Nhi liền lên tiếng:

- Muội có vẻ sợ Hoàng hậu?

Lúc này Yên Nhi mới lắp bắp:

- Tỷ.... tỳ. Hoàng hậu là một người đáng sợ. Tỷ ngần ngại lần dừng động đến.

Kỳ Phụng Nhi khẽ gật đầu. Nàng đương nhiên biết điều này.

Kỳ Phụng Nhi cầm một miếng bánh lên.

- Ta đã ăn qua điểm tâm ở chỗ Hoàng thượng nhưng không biết điểm tâm ở chỗ Hoàng hậu như thế nào?

Phúc Yên Nhi cũng cầm lên nhưng không dám ăn.

Kỳ Phụng Nhi cắn một miếng bánh. Nhưng vừa nhai chưa kịp nuốt thì vội nhỏ ra

Phúc Yên Nhi thấy thế liền hoảng sợ:

- Tỷ tỷ, có độc sao?

- Yên Nhi, bỏ miếng bánh xuống.

Phúc Yên Nhi nghe vậy liền làm theo.

- Yên Nhi. Đĩa bánh này đã bỏ phần của cây gập trúc đào. Nữ nhân khi hoài thai thường uống canh quế chi. Gập trúc đào kết hợp với quế chi là thuốc sảy thai rất tốt.

Phúc Yên Nhi hoảng sợ. Không ngờ Hoàng hậu lại dám hại người công khai như vậy.

- Tỷ tỷ. Vậy có nên đi báo Hoàng thượng không?

- Không. Nếu chúng ta đi báo với Hoàng thượng sẽ bị coi là vu oan cho Hoàng hậu.

Phúc Yên Nhi sợ hãi:

- Vậy phải làm sao?

Kỳ Phụng Nhi ghé sát vào tai Yên Nhi, nói với nàng vài câu. Nghe xong, Phúc Yên Nhi thở phào nhẹ nhõm

- Kỳ Tỷ tỷ. Đa tạ tỷ đã giúp đỡ muội. Đại ân đại đức này của tỷ muội sẽ không quên.

*****

Dương Ninh cung....

- Tiểu chủ, Người có việc gì lại vui như vậy?

Trịnh Quý nhân nắm chặt tờ giấy trong tay, nói:

- Phụ thân ta vừa đánh bại Yên Kỳ quốc. Sắp hồi triều rồi.

Cung nữ bên cạnh thấy vậy cũng ra sức góp lời:

- Vậy Hoàng thượng sẽ nể mặt Phiêu Kỳ Tướng quân mà quan tâm hơn đến Tiểu chủ.

Xưa nay Hậu cung và Tiền triều luôn có một mối liên hệ mật thiết...

Mọi người đọc vui vẻ...

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Kỳ Phụng Nhi đang trang điểm để đi thỉnh an Hoàng hậu. Hồng Đan thoa một lớp phấn mỏng lên má Kỳ Phụng Nhi.

Giáng Phúc Hải hít hắt hắt chạy vào:

- Tiểu chủ, Người phải đi đến Khôn Ninh cung ngay.

Kỳ Phụng Nhi ngạc nhiên:

- Không phải là vẫn chưa đến giờ sao?

- Giờ thỉnh an hôm nay đã thay đổi mà không có ai báo cho chúng ta biết.

*****

Khôn Ninh cung..

Không khí cực im ắng. Im ắng đến lạ thường.

Không một ai dám mở miệng.

Trịnh Uyển Nhi quay sang nói nhỏ với Kiều Dung Hoa:

- Ngọc tỷ tỷ. Sao Kỳ Quý nhân lại không đến thỉnh an.

Kiều Dung hoa nhân nhát đáp:

- Sủng phi nên vậy đấy.

" Kết "

Cánh cửa lớn mở ra. Kỳ Phụng Nhi bước vào.

Nàng quý xuống hành lễ:

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương. Xin Hoàng hậu lượng thứ cho việc Thần thiếp tới trễ.

Hoàng hậu tức giận, đập tay xuống bàn:

- Kỳ Quý nhân, người đừng tưởng bản thân là sủng phi mà không coi ai ra gì.

Kỳ Phụng Nhi cúi thấp đầu xuống, lời nói như đang tạ lỗi nhưng khuôn mặt chẳng có chút biểu cảm:

- Thần thiếp không dám.

Bạch Trần Ly bước xuống trước mặt Kỳ Phụng Nhi:

- Người đã dẫm phạm thượng* nhiều lần nên hôm nay Bồn cung không thể tha thứ cho người được nữa.

Kỳ Phụng Nhi bất bình, ngẩng đầu dậy:

- Thần thiếp không biết đã phạm phải lỗi gì? Mong nương nương chỉ điểm.

Hoàng hậu tức giận:

- Lúc Bồn cung không khỏe cho mời Hoàng thượng đến nhưng người lại giờ trở về hoặc Người. Không cho Hoàng thượng đến.

Kỳ Phụng Nhi bất bình:

- Hoàng hậu nương nương..

Chưa nói hết câu, Hoàng hậu đã ngắt lời nàng:

- Hôm nay người lại dám xem thường Hoàng hậu. Bồn cung quyết định cầm tù người một tháng và triệt thê bài.

Hoàng hậu vừa dứt lời liền có hai cung nữ đưa Kỳ Phụng Nhi ra ngoài.

*****

Màn đêm vừa buông xuống, Vương Đức liền chạy vào bẩm báo với Minh Trạch:

- Hoàng thượng, người của Kinh Sự phòng đến.

Minh Trạch phẩy tay, ngó ý cho phép.

Tên thái giám mặc áo xanh liền bước vào, trên tay còn cầm theo một cái khay.

Minh Trạch buông đũa, ngón tay lướt qua hàng thê được làm bằng bạch ngọc.

Thấy Hoàng thượng không có hứng thú chọn, tên thái giám sợ hãi lên tiếng:

- Hoàng thượng. Số lần Người đến Hậu cung ngày càng ít.

Ngón tay Minh Trạch lướt qua mấy tấm thê gỗ.

Bỗng nhiên....

..... Thiếu một chiếc ở giữa.

Minh Trạch cau mày, hỏi:

- Thẻ bài của Kỳ Quý nhân đâu?

- Hồi Hoàng thượng, sáng nay Hoàng hậu đã triệt thẻ bài của Kỳ Quý nhân trong vòng một tháng rồi.

Hoàng thượng không nói gì, cho tên Thái giám kia lui xuống.

- Vương Đức. Sáng nay đã xảy ra chuyện gì?

Vương Đức, nhanh chóng hồi báo sự thật cho Hoàng thượng:

- Sáng nay Kỳ Quý nhân đến thỉnh an muộn nên bị Hoàng hậu trách phạt.

Minh Trạch ngạc nhiên:

- Chỉ thế thôi sao?

- Hoàng hậu còn tức giận về chuyện Hoàng thượng không đến Khôn Ninh cung hôm sùng ái Kỳ Quý nhân.

Hoàng thượng đập tay xuống bàn. Hậu cung này đã sớm trở thành thiên hạ của Hoàng hậu. Ngay cả Thái hậu cũng không quản được.

Trên triều thì Bạch Thừa tướng làm mưa làm gió. Bạch gia đã lộng hành quá rồi.

- Vương Đức. Theo Trẫm đến Giảng Văn các.

Vương công công ngạc nhiên:

- Nhưng mà Hoàng thượng....

Vương Đức chưa nói hết câu thì Hoàng thượng đã đi mất rồi. Ông vội chạy theo.

*****

Giảng Văn các.....

Lúc này Kỳ Phụng Nhi đang luyện chữ. Hồng Đan đứng bên cạnh nàng khuyên:

- Tiểu chủ, người còn chưa ăn tối. Nô tỳ đi hâm lại đồ ăn cho người nhé.

Kỳ Phụng Nhi lắc đầu.

- Hồng Đan, muội lui ra đi.

Hồng Đan vừa ra đến cửa. Bỗng cánh cửa bật mở. Hồng Đan nhìn người trước mặt sợ hãi lắp bắp:

- Hoàng..... Hoàng thượng.

Kỳ Phụng Nhi đứng bút vội đứng lên.

Minh Trạch tiến vào điện.

- Hoàng thượng vạn phúc kim an.

- Đứng dậy đi.

Kỳ Phụng Nhi vừa đứng dậy, Minh Trạch đã kéo nàng vào lòng hắn.

Hai bên má Kỳ Phụng Nhi đỏ ửng lên. Tim nàng đập loạn.

- Hoàng thượng. Thiếp đang bị triệt thẻ bài cho nên....

Kỳ Phụng Nhi chưa nói hết câu thì Minh Trạch đã cúi xuống hôn nàng.

Hắn miết nhẹ bờ môi nàng. Chiếc lưới đi khắp khoang miệng của Kỳ Phụng Nhi.

- Ưm.... ưm

Minh Trạch bế xốc Kỳ Phụng Nhi về phía giường ngủ.

Chú thích:

- Di hạ phạm thượng: bắt kính với bề trên.

Hôm nay đến đây thôi nha.

Cmđ với vote đi, au sẽ viết tiếp nha.

28/9/2017

23:30

Wattpad

Hạ Băng Băng!!!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đức* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

Trước khi vào truyện xin cảm ơn những bạn: @LinhTrn712614, @_nhquyh_, @TramNguyen163476, @linh1442003,... v...v đã ủng hộ truyện của mình.

*****

Minh Trạch mở mắt.

Bên cạnh hắn...

Là một giai nhân.

Kỳ Phượng Nhi còn chưa dậy.

Minh Trạch cố nhớ ra việc tối hôm qua. Vì tức giận với Bạch gia, vì thể hiện sự chán ghét với Hoàng hậu nên hắn đã đến tìm đến nàng.

- Hoàng thượng, người tỉnh rồi.

Minh Trạch quay sang người con gái đang nằm bên cạnh.

Kỳ Phượng Nhi không mặc gì. Chỉ phủ một tấm chăn qua vai. Đôi gò bồng thấp thoáng sau tấm chăn. Mái tóc đen dài của Kỳ Phượng Nhi xoã xuống trông rất quyến rũ.

Minh Trạch quay sang Kỳ Phượng Nhi:

- Nàng mệt rồi, nghỉ ngơi đi.

Má Kỳ Phượng Nhi khẽ phấp hồng. Đây là lần đầu tiên, nàng với Hoàng thượng cùng tỉnh dậy.

Khôn Ninh cung...

Mọi người trò chuyện rôm rả. Có lẽ là vì chuyện xảy ra tối hôm qua. Hoàng thượng không nể mặt Hoàng hậu mà đến Giảng Văn các.

- Hôm nay, không có Kỳ Quý nhân và Ánh Tàn nên thấy vắng vẻ hơn nhiều.

Vũ Chiêu nghĩ đưa chén trà lên miệng, khẽ nói.

Trịnh Quý nhân thấy vậy liền tiếp lời:

- Chiêu nghĩ nương nương, Ánh Tàn sáng sớm nay không khỏe còn vị Quý nhân kìa....

Trịnh Uyển Nhi bỏ lưng câu nói, trên mặt còn mang theo ý cười.

An Thường Tại quay sang nói chuyện với Lý Quý nhân:

- Lý Tỷ tỷ, Hoàng thượng hành sự như vậy là có ý gì?

- Còn ý gì nữa. Hoàng thượng rõ ràng là không để Hoàng hậu trong mắt. Vị Hoàng hậu này thật tội nghiệp.

Lý Tiêu Giao vừa dứt lời thì Liên Hoa- cung nữ thân cận của Hoàng hậu bước ra.

- Hoàng Hậu nương nương sức khỏe không tốt nên hôm nay không cần thành an.

Mọi người nghe xong câu nói đó liền lui ra nhưng ai cũng cười thầm trong lòng.

Hoàng hậu sợ người khác châm chọc nên mới không xuất hiện.

*****

Quay lại với Giảng Văn các.

Kỳ Phượng Nhi đang tiếp tục luyện chữ thì Vương công công bước vào, đằng sau là mấy tiểu thái giám.

- Nô tài thỉnh an Kỳ Quý nhân.

- Không biết công công đến đây là có việc gì?

Kỳ Phượng Nhi gác chiếc bút lông xuống. Vương Đức liền tiếp lời:

- Hoàng thượng nói: Tiểu chủ đêm qua hầu hạ vất vả. Nay ban cho Người: đôi vòng tay xanh Cánh Thái, ba xấp vải, hai chiếc bình bạc,...

Kỳ Phượng Nhi trầm ngâm một lúc. Hoàng thượng đã không nể mặt Hoàng hậu mà đến đây, còn ban cho nhiều thứ như vậy.

Hoàng hậu mà biết được chắc chắn sẽ không dễ yên.

- Công công xin về báo lại với Hoàng thượng: Hầu hạ Người là bổn phận của ta nên không cần phải ban thưởng. Chỗ lễ vật này xin công công mang về.

Vương Đức có chút ngập ngừng:

- Nhưng mà....

Hắn chưa nói hết câu, Kỳ Phượng Nhi đã lắc đầu mấy cái.

Vương Đức bất đắc dĩ đành quay về hỏi bẩm Hoàng thượng.

*****

Cam Lộ điện...

- Nàng ấy thật sự nói như vậy à?

Minh Trạch nghe Vương Đức hồi báo cũng có chút ngạc nhiên. Chưa có nữ nhân nào từ chối với những thứ hắn ban. Nữ nhân này thật đặc biệt.

- Vương Đức, lấy thêm một bộ trang sức, một chiếc bình vàng, vòng ngọc phi thủy. Đem đến cho Kỳ Quý nhân.

Vương Đức liền vâng mệnh làm theo. Trong lòng cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

3/10/2017

7:05

Wattpad

Hạ Băng Băng!!!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18

Vương Đức đành phải quay lại Giảng Văn các một lần nữa.

Hắn còn chưa kịp lên tiếng thì Kỳ Phượng Nhi đã nói trước:

- Vương công công. Không phải ta đã nói rồi sao. Mong công công....

Kỳ Phượng Nhi còn chưa dứt lời thì Minh Trạch đã ngắt lời nàng rồi bước vào.

- Chà lẽ, Kỳ Quý nhân không thích những gì Trẫm ban?

Thấy vậy Kỳ Phượng Nhi bèn quý gồi hánh lễ:

- Hoàng thượng vạn an.

Minh Trạch nhìn nữ nhân trước mặt:

- Đứng dậy đi.

- Tạ Hoàng thượng.

Minh Trạch liếc nhìn Vương Đức.

Hắn hiểu ý Hoàng thượng liền mang nhưng lễ vật đặt xuống rồi lui ra.

Minh Trạch ngồi xuống thấy bút lông vẫn còn ướt, còn có mấy tờ giấy. Thiết nghĩ Kỳ Phượng Nhi đang luyện chữ.

Hắn cầm tờ giấy lên nhìn qua một lượt, rồi khen ngợi:

- Nàng viết chữ đẹp lắm.

- Thần thiếp rảnh rồi không có việc gì làm nên chép một ít kinh Phật.

Minh Trạch kéo nàng xuống ngồi lên người hắn.

- Nàng có lòng rồi.

Bỗng nhiên Vương Đức đi vào, nói:

- Hoàng thượng. Người của cung Hoàng Hậu đến báo: Nương nương sức khỏe không tốt muốn mời Hoàng thượng qua đó một chuyến.

Minh Trạch cau mày lại. Bạch Trân Ly không có ngày nào là không sinh sự.

- Có bệnh tự đi tìm Ngự y đi.

Kỳ Phượng Nhi giữ lấy tay Hoàng thượng nhẹ nhàng nói:

- Hoàng thượng. Người nên qua đó xem đi.

Minh Trạch nghe xong câu đó càng tức giận:

- Nàng cũng bệnh cho Hoàng Hậu à? Nàng quên vì sao bản thân bị cảm tức à?

Kỳ Phượng Nhi làm sao quên được. Hoàng hậu không mời được Hoàng thượng đến Khôn Ninh cung liền trút giận lên nàng.

- Đó là do thần thiếp đến thỉnh an trễ.

Minh Trạch thảm thò dãi: Nữ nhân này thật dễ bắt nạt. Lỗi không do mình làm nhưng vẫn cứ nhận.

Minh Trạch liền đứng dậy:

- Trẫm còn phải về Ngự Thư phòng. Nàng nghỉ ngơi trước đi.

Nói rồi hắn liền bỏ đi.

Kỳ Phượng Nhi khẽ nhún gót:

- Thần thiếp cung tiễn Hoàng thượng.

Minh Trạch vừa dúi đi. Hồng Đan liền bước vào:

- Tiểu chủ, Người việc gì phải đuổi Hoàng thượng đi như vậy?

Kỳ Phượng Nhi khẽ nhếch môi:

- Nếu như Hoàng hậu không thể hiện lương thực được thì ta sẽ hiện lương thay nàng ta.

*****

- Người nói cái gì??? Hoàng thượng không đến.

Cung nữ lấp bắp:

- Dạ. Hoàng thượng thực sự nói như vậy.

Liền Hoa- cung nữ bên cạnh Hoàng hậu liền đến an ủi nàng ta.

- Hoàng hậu nương nương. Hoàng thượng chẳng qua là ham mới thôi.

Bạch Trân Ly đập tay xuống mặt bàn:

- Hoàng thượng xưa nay có bao giờ như vậy đâu.

Hoàng hậu đang căng thẳng bỗng nhiên Thừa Tướng bước vào. Theo sau là hai ca ca của Hoàng hậu.

- Trân Ly.

Hoàng hậu như gặp được cứu tinh liền chạy lại chỗ Thừa tướng.

- Phụ thân.

Bạch Thiên Ân- Bạch Thừa tướng vỗ nhẹ lên vai Hoàng hậu. Tính khí của Bạch Trân Ly cao ngạo từ nhỏ nên giờ nhìn thấy phụ quân mình đi với người nữ nhân khác.

- Hoàng hậu, con phải bình tĩnh.

Bạch Trân Ly gần như hét lên:

- Phụ thân bảo con làm sao mà chịu được. Hoàng thượng bỏ mặc con mà lại đi đến chỗ của một Quý nhân.

Bạch Thừa tướng nở một nụ cười:

- Như vậy càng tốt.

Thấy Bạch Trần Ly mang vẻ ngạc nhiên, Thừa Tướng ghé sát tai nàng ta nói vài câu..

....

*****

Buổi tối, lúc Kỳ Phụng Nhi đang dùng cơm thì nghe thấy tiếng nhạc. Nàng quay sang hỏi Hồng Đan:

- Sao hôm nay lại có tiếng nhạc ở trong cung?

Hồng Đan nghe vậy liền lắc đầu tỏ ý không biết. Mỹ An đứng bên cạnh thấy vậy liền nói:

- Hôm nay, Phiêu Ky Tướng quân hồi triều. Hoàng thượng mở yến tiệc thiết đãi

Kỳ Phụng Nhi có chút ngạc nhiên. Nàng buông đũa.

- Phiêu Ky Tướng quân?

- Vâng. Tiểu chủ mới vào cung nên có lẽ không biết: Đó là phụ thân của Trịnh Quý nhân. Tướng quân đã hồi triều rồi, chắc Trịnh Quý nhân sẽ vui lắm.

Nữ nhân trong hậu cung đều dựa vào gia thế mà đi lên.

Quả đúng như vậy. Hoàng thượng đã qua đêm tại Dương Ninh cung. Sáng hôm sau liền phong Trịnh Quý nhân thành Trịnh Dung Hoa.

Dạo này mèo vàng đang kiểm tra 1T. Nên viết ngày càng ít.

Mọi người đọc vui zé nha

Wattpad

15/10/2016

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Cuối cùng cũng đến ngày Kỳ Phụng Nhi được thả. Nói thật nàng thích bị cấm túc hơn. Không phải giao tiếp với ai.

Nàng búi một kiểu tóc, đơn giản. Cái cây trăm hoa hải đường rồi đi thỉnh an Hoàng hậu.

Khôn Ninh cung hôm nay náo nhiệt hơn mọi hôm. Có lẽ vì Trịnh Dung hoa mới được thăng cấp và Kỳ Phụng Nhi cũng hết thời gian bị cấm túc.

- Chắc trong những ngày bị cấm túc, Kỳ Quý nhân hẳn là buồn lắm nhỉ?

Thấy Vũ Chiêu nghi chăm chọc. Trịnh Dung hoa cũng tiếp lời:

- Chiêu Nghi nói thế sai rồi. Kỳ Quý nhân tuy bị cấm túc nhưng không phải Hoàng thượng vẫn thường xuyên đến thăm sao?

Bỗng nhiên, Hoàng hậu từ bên trong đi ra. Tất cả liền im lặng, quý xuống thỉnh an:

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương.

Hoàng hậu phẩy tay:

- Đứng dậy đi.

Bạch Trần Ly nhìn qua một lượt rồi nhẹ nhàng cảm chén trà lên. Nhấp một ngụm.

- Hồi Hoàng hậu nương nương. Thần thiếp có thai rồi.

Hoàng hậu nghe vậy liền bị sặc nước, ngay cả chén trà cũng đánh rơi xuống đất.

Ngay cả chư vị phi tần cũng giật mình không kém.

Tất cả đều quay về phía người nói ra câu đó.

Người đó là Trần Bảo lâm.

Hoàng hậu gạt mình một lúc rồi hỏi lại Trần Đáp ứng:

- Đã có Thái y tới kiểm tra chưa?

- Thái y đã kiểm tra rồi ạ. Thần thiếp mang thai 2 tháng rồi.

Hoàng hậu liền sai cung nữ đi lấy đồng sư* để kiểm tra.

Lý Quý nhân cũng quay ra chúc mừng:

- Trần muội muội thật may mắn. Hoàng thượng dạo này không đến chỗ của muội nhiều, trái lại Người hay đến chỗ của Kỳ Quý nhân và Lệ Phi nhiều hơn.

Câu nói này của Lý Tiểu Dao* là một mũi tên trúng hai đích.

Ý nói Trần Bảo lâm chỉ là may mắn. Cho dù có long thai cung chẳng được Hoàng thượng yêu thích.

Còn Lệ Phi và Kỳ Quý nhân cho dù được sủng ái đến đâu cũng không có một đứa con để nương tựa.

Mọi người nghe xong câu đó thì không ai nói gì nữa. Có lẽ trong căn phòng này không ai thật lòng hy vọng Trần Đáp ứng hạ sinh bình an.

*****

Buổi chiều, Hoàng thượng đến Thọ Khang cung thỉnh an Thái hậu..

Thái hậu đưa một chén trà lên miệng, nhấp một ngụm rồi nói:

- Hoàng thượng. Trần Bảo lâm đã mang thai, có phải nên thăng vị cho nàng ấy không?

- Trẫm nghĩ rồi. Sẽ phong cho Trần Đáp ứng làm Chính lục phẩm Mỹ nhân.

Thái hậu nhăn mặt, lắc đầu:

- Nếu là sắc phong cho Phi tần đang mang thai. Chỉ bằng phong làm Chính ngũ phẩm Quý nhân.

Bỗng nhiên, bên ngoài có tiếng nói vọng vào:

- Thưa Thái hậu. Hoàng hậu đến thỉnh an.

Thái hậu nhìn sang Hoàng thượng rồi nói:

- Vào đi.

Hoàng hậu nhẹ nhàng bước vào rồi quỳ xuống hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng, Thái hậu.

- Đứng dậy đi. Ban tọa.

Hoàng hậu nhẹ nhàng ngồi xuống.

- Ai gia và Hoàng thượng muốn sắc phong cho Trần Bảo làm thành Quý nhân.

Thái hậu nói như vậy không chỉ là ra lệnh mà còn có ý dò hỏi Hoàng hậu.

Y như những gì mà Thái hậu đoán trước: Hoàng hậu sẽ phản đối.

- Thần thiếp thấy không cần.

Thái hậu nghĩ hoặc nhìn về phía Hoàng hậu. Bạch Trần Ly liền tiếp lời.

- Trần Bảo làm xuất thân không cao. Hơn nữa đứa bé trong bụng còn chưa biết nam hay nữ.

Thái hậu đang mấp máy môi để nói tiếp thì Hoàng thượng bèn đứng dậy:

- Trẫm còn có tấu sớ chưa phê nên về Ngự Thư phòng trước.

Hoàng hậu và Thái hậu không ưa nhau. Hắn cũng nên tránh đi để không phải nghe "ca hát".

Rời khỏi Thọ Khang cung, Minh Trạch không về Ngự Thư phòng. Hắn chợt nhớ đến nữ nhân ở Giảng Văn các kia. Nữ nhân như mèo nhỏ khiến hắn khá thoải mái.

Hắn đến cửa chỉ thấy có hai thái giám đứng canh. Bước vào bên trong tầm điện lại chẳng có ai.

Hắn ngồi xuống, chậm rãi rót một chén trà rồi uống. Đó là Trúc Diệp Thanh của năm ngoái. Hắn không ngờ trong cung còn sử dụng loại trà này.

Cửa mở ra, Kỳ Phượng Nhi mang một nụ cười nhẹ đi vào. Theo sau là Mỹ An và Hồng Đan cầm mấy đĩa bánh ngọt.

Nhìn thấy Hoàng thượng, nụ cười của nàng tắt hẳn. Cả ba chủ tớ cùng quỳ xuống:

- Hoàng thượng vạn phúc kim an.

- Đứng dậy đi.

Hồng Đan và Mỹ An nhẹ nhàng đặt đĩa bánh xuống rồi nhẹ nhàng lui.

Kỳ Phượng Nhi nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh Hoàng thượng.

- Thần thiếp vừa đến Ngự Thiện phòng làm một ít bánh quế hoa. Hoàng thượng có muốn thử một ít không?

Minh Trạch bình thường không thích ăn ngọt nhưng dù sao cũng là nàng tự làm nên hắn liền thử một miếng.

Bánh quế hoa do Kỳ Phượng Nhi làm không quá ngọt khiến Minh Trạch phải tán thưởng.

- Nàng làm bánh ngon lắm. Nhưng.... sao nàng phải tự đi làm?

- Không phải là Hoàng thượng vừa bảo thiếp làm ngon hơn Ngự Thiện phòng sao?

Minh Trạch bật cười:

- Vốn muốn đến đánh với nàng ván cờ. Nàng muốn chơi không?

- Thần thiếp không chơi đâu. Lần nào cũng thua.

Minh Trạch vẫn giữ được nụ cười, sai người mang bàn cờ vào.

- Lần này sẽ để nàng thắng được không?

.....

Quả thật Minh Trạch để Kỳ Phượng Nhi chiến thắng. Hắn bỏ quân cờ xuống nói:

- Trẫm thua rồi.

Tuy chiến thắng của nàng do Minh Trạch nhường nhưng trông nàng rất vui.

Bỗng nhiên, Vương công công bước vào,

- Hoàng thượng. Người của Kinh Sự phòng vừa qua hỏi: Tối nay Hoàng thượng muốn ở lại đầu hay là...

- Tối nay Trẫm ở lại Giảng Văn các.

Khi Vương công công vừa định đi ra thì Kỳ Phượng Nhi gọi hắn lại:

- Từ từ đã..... Hoàng thượng, Trần Bảo làm vừa mới mang thai. Hay là Người đến thăm muội ấy đi.

Minh Trạch nhũn mày. Nữ nhân này là đang đuổi hắn đi à.

Hắn không quan tâm đến lời nàng nói mà sai người mang đồ ăn tới lên.

Chú thích:

- Đồng sử: sách ghi lại ngày phi tần được sủng hạnh

- Tiêu Dao: đây là tên Lý Quý nhân. Hình như có chương nào đó mịk ghi thành Tiêu Giao.

Wattpad

19:17

16/10/2017

Hạ Băng Băng

Chương 20: [h-]

Hi! Audã trở lại và lợi hại hơn xưa. Sau khi làm xong đề Văn KT IT, con au đã tạch văn và nó thấy buồn vì bản thân nó.

^^^^^^^^^^^^^^^^^^

Tầm điện của Giáng Vân các...

Kỳ Phượng Nhi sau khi thay tằm y liền bước vào bên trong. Hoàng thượng chưa ngủ. Người đang đọc sách.

Kỳ Phượng Nhi nhẹ nhàng buông rèm xuống. Minh Trạch thấy vậy liền gấp sách lại và nhẹ nhàng kéo Kỳ Phượng Nhi vào lòng.

- Nàng thorn quá!

Hắn nói khi đang vui đùa vào hõm cổ nàng từ đằng sau.

- Có lẽ lúc tắm cung nữ đã cho vài cánh hoa vào.

Hắn bắt đầu gặm nhắm cổ nàng.

Hắn xoay người nàng quay mặt lại với hắn.

Hắn di chuyển đến bờ môi ướt nhẹ lên đó. Hắn giữ chiếc cảm nhỏ xinh của nàng khiến khoang miệng mờ ra.

Chiếc lưỡi tinh nghịch của hắn chơi đùa trong miệng nàng, mút nhẹ lấy chiếc lưỡi bên trong

Dứt nụ hôn, Kỳ Phượng Nhi liền thở gấp.

- Hoàng thượng....nén vẫn sáng..

Minh Trạch thấy nàng yêu cầu như vậy cũng vui vẻ làm theo. Nén tắt căn phòng trở nên tối tăm, không nhìn thấy gì

Căn phòng chỉ còn lại tiếng thờ đốc trầm đục cùng nhiệt hóa dục vọng của hai con người

(Không vote cho au thì đừng hy vọng có phở gà. He..he ^-^)

Đến nửa đêm, bỗng nhiên Minh Trạch nghe được tiếng nói nhỏ nhẹ bên tai.

Hắn thấy Kỳ Phượng Nhi đang nói mớ:

- Mẫu... thần. Đừng bỏ con..

Minh Trạch nhũm mày lại. Hắn thấp nền lên rồi nhẹ nhàng gọi Kỳ Phượng Nhi tỉnh.

- Phụ...thần, mẫu thần... Đừng bỏ con đi.

- Kỳ Phượng Nhi tỉnh đi. Là Trẫm

Hắn vừa gọi tên nàng vừa lắc nhẹ. Bỗng nhiên, Kỳ Phượng Nhi mở mắt ra, ngồi bật dậy. Một giọt nước mắt lăn dài trên má nàng.

Minh Trạch thấy vậy liền ôm lấy nàng. Hắn nghĩ có lẽ do nàng nhớ phụ mẫu nên mới vậy.

Hắn vừa ôm, vừa vỗ nhẹ vào vai nàng:

- Không sao rồi. Trẫm ở đây.

Nói rồi hắn lại nhẹ nhàng đặt nàng xuống giường, đắp chăn cho nàng.

Kỳ Phượng Nhi lau đi giọt nước mắt, nói:

- Thần thiếp đã làm Hoàng thượng thức giấc rồi.

- Không sao. Nàng ngủ đi.

Sau đó Minh Trạch ôm lấy nàng và chìm vào giấc ngủ. Nhưng trong đầu hắn dâng lên một suy nghĩ lạ.

*****

Sáng sớm, Minh Trạch tỉnh dậy trước Kỳ Phượng Nhi. Hắn cử động nhẹ nhàng tránh làm nàng thức.

Hắn gọi người vào thay y phục rồi dặn Hồng Đan không cần gọi nàng dậy, miễn thỉnh an.

Khi rời khỏi Giáng Vân các, Minh Trạch liền nói với Vương công công:

- Người đi truyền ý chỉ Trẫm đã soạn cho lục cung và tìm hiểu cho Trẫm một việc....

*****

Thọ Khang cung..

- Hoàng thượng thực sự đã phong Trần Bảo làm thành Chính ngũ phẩm Quý nhân sao?

- Dạ Thái hậu.

Trương ma ma đi theo Thái hậu

cung kính đáp.

Trên mặt Thái hậu lộ rõ vẻ mãn nguyện. Hoàng thượng làm như vậy là không xem Hoàng hậu là gì.

Cứ nghĩ đến Tiễn hoàng vì sao mà mất. Thái hậu lại càng thêm hận Hoàng hậu và Bạch gia.

.....

*****

Tại Ngự Thư phòng..

Vương công công đặt lên bàn của Hoàng thượng một quyển sách:

- Hỡi Hoàng thượng, đây là tất cả những thông tin về Kỳ Quý nhân mà lão nô lấy được.

Minh Trạch cảm quyền sách lên rồi mở nó ra. Thông tin bên trong không có nhiều.

Bên trong đó chỉ ghi rằng: Vì cháu gái của Tổng đốc Lĩnh Nam bị bệnh nên không thể nhập cung. Nền Tổng đốc đã nhận Kỳ Phương Nhi làm nghĩa nữ rồi đưa nhập cung.

Minh Trạch ném quyền sách lên bàn, hần có vẻ không hài lòng:

- Tìm hiểu thêm cho Trẫm.

*****

Một buổi chiều mát mẻ, Vũ Chiêu nghĩ mời vài Phi tần đi dạo quanh hồ bán nguyệt, thưởng hoa, xem cá.

Kỳ Phương Nhi cũng cảm thấy khá thú vị nên đồng ý đi cùng.

Lúc mọi người tản ra đi dạo, Lý Quý nhân đến gần Kỳ Phương Nhi.

- Kỳ Quý nhân có muốn đến kia cùng ta ngắm cá không?

Lý Tiêu Dao vừa nói vừa chỉ tay về một phía có phong cảnh cũng khá đẹp. Kỳ Phương Nhi cũng không tiện từ chối liền đi cùng nàng ta.

Vì là đi dạo nên Hồng Đan chỉ đứng một chỗ, không đi theo chủ tử.

Khi đến bên hồ, Lý Quý nhân mở lời trước:

- Dạo này Hoàng thượng quí là sùng ái Kỳ Quý nhân.

Xem ra là muốn gây sự rồi! Tuy bị Lý Quý nhân khiêu khích nhưng Kỳ Phương Nhi vẫn bình thản:

- Nào có! Hoàng thượng chẳng qua là nhất thời hứng thú với muội thôi.

Khóe môi Lý Tiêu Dao khẽ nhếch lên:

- Chỉ là nhất thời thôi sao?

Nói rồi, khóe mắt Lý Tiêu Dao lóe sáng. Rồi nàng ta nhảy xuống hồ Bán Nguyệt.

Kỳ Phương Nhi cũng ngạc nhiên không kém.

Nhưng đến khi nghe Lý Tiêu Dao kêu cứu thì nàng mới hiểu ra vấn đề:

- Cứu ta với... Ta không... biết bơi... Kỳ Quý nhân hại người...

26/10/2017

13:07

Wattpad

Hạ Băng Băng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

" TÙM "

Kỳ Phương Nhi liền nhảy xuống nước. Nàng biết: nếu không nhảy xuống thì cho dù có một trăm cái miệng cũng không thể nào giải thích được.

Kỳ Phương Nhi nhanh chóng bơi ra chỗ Lý Tiêu Dao. Nhưng nàng ta cứ vùng vẫy mãi nên khó để đưa lên bờ được.

Trên bờ, mọi người cũng vô cùng hoảng sợ. Vũ Chiêu Nghi vội sai mấy thái giám nhảy xuống.

Kỳ Phương Nhi ngay càng đuối. Bỗng nhiên có một thân ảnh màu đen nhảy xuống đưa nàng lên bờ.

- Khụ... khụ

Kỳ Phương Nhi ho vài cái rồi nhìn sang người vừa cứu mình.

Đó là một nam nhân mặc áo giáp đen tuyền. Khuôn mặt tuấn tú, lạnh lùng. Cả người ướt sũng nhưng vẫn toát lên một vẻ lạnh lùng.

Hồng Đan liền chạy tới bên Kỳ Phương Nhi.

- Tiểu chủ không sao chứ?

Vừa nói, Hồng Đan vừa đỡ Kỳ Phương Nhi dậy. Ngay cả Lý Quý nhân cũng được một thái giám đưa vào bờ.

- Xin cảm... tạ ơn cứu giúp.

Kỳ Phương Nhi nói với người vừa đưa mình lên bờ.

- Ta không sao. Người hãy đưa Tiểu chủ nhà mình về nghỉ ngơi đi. Nếu cần thì gọi Thái y.

Câu trước là nói với Kỳ Phương Nhi. Câu sau nói với Hồng Đan.

Hồng Đan cũng hành lễ cảm tạ rồi liền đưa Tiểu chủ về Giảng Văn các. Và cũng chẳng thèm quan tâm đến Lý Quý nhân kia.

*****

Ngự Thư phòng...

Minh Trạch đang phê duyệt tấu sớ bỗng nhiên..

" TẠCH "

Chiếc bút lông trong tay hần gãy làm đôi. Có lẽ hần đã hơi dùng sức nhưng bên trong lại có dự cảm chẳng lành.

- HOÀNG THUỘNG.

Tiếng Vương công công bên ngoài hô to khiến Minh Trạch chú ý.

Hần hốt hải chạy vào. Vừa chạy vừa nói:

- Hoàng thượng. Xảy ra chuyện rồi.

- Có gì từ từ hãy nói.

Vương công công thờ hồn hèn. Mất đi về bình tĩnh thường ngày.

- Lý Quý nhân và Kỳ Quý nhân rơi xuống nước rồi.

Minh Trạch nhu mày lại.

- Đang yên đang lành sao lại rơi xuống nước.

- Dạ. Lý Quý nhân và Kỳ Quý nhân đi dạo không may bị rơi xuống nước.

"Không may?"

Hắn không tin đây là việc vô ý xảy ra. Hắn là có người cố tình đi.

Cánh cửa bỗng nhiên mở ra. Một nam nhân anh tuấn bước vào trong. Nhưng toàn thân lại ướt nhẹp.

- Người làm sao thế?

Nam nhân kia không vội trả lời. Từ tốn quý xuống:

- Thần tham kiến Hoàng thượng.

- Đứng dậy đi.

Nhìn thấy người trước mặt ướt sũng. Minh Trạch liền sai Vương công công:

- Người đi lấy cho hắn một bộ y phục khác đi.

Nam nhân kia xua tay:

- Không cần đâu.

Minh Trạch cau mày. Sao hôm nay lại nhiều người liên quan đến nước vậy.

Thấy Hoàng thượng mang vẻ ngạc nhiên. Người trước mặt liền trả lời:

- Là do ta nhảy xuống cứu phi tần của người đấy.

Minh Trạch không còn cau có nhưng khuôn mặt mang đầy vẻ ngạc nhiên. Chưa kịp nói gì người kia đã tiếp lời:

- Mà phi tần của người cũng thú vị thật đấy. Một người nhảy xuống nước. Người còn lại nhảy xuống tiếp.

Minh Trạch dần hiểu ra. Lại có người dờ trò lại người.

- Thế rốt cục là Lý Quý nhân nhảy xuống trước. Hay là Kỳ Quý nhân?

- Con mẹ nó! Ta có ở trong cung đâu. Làm sao mà biết. Nhưng là nữ nhân áo lục nhảy xuống trước.

Minh Trạch đứng dậy rồi đi bỏ lại nam nhân kia đang không hiểu cái gì đang xảy ra.

Hắn nhanh chóng đến Giảng Văn các.

Bước vào bên trong đã thấy có thái y đang bắt mạch.

- Nàng ấy sao rồi.

Giọng nói trầm, lạnh của Hoàng thượng khiến mọi người trong căn phòng đều quay hướng lại.

- Thần/Nô tỳ thỉnh an Hoàng thượng.

Minh Trạch phẩy tay, bước về phía giường:

- Đứng dậy đi.

Hắn nhìn thấy khuôn mặt Kỳ Phụng Nhi tái đi không có chút huyết sắc.

Thái y liền hỏi báo lại:

- Hồi Hoàng thượng. Kỳ Quý nhân không quá nghiêm trọng. Chỉ cần nghỉ ngơi tĩnh dưỡng sẽ hồi phục.

Hồng Đan thở phào nhẹ nhõm. Cũng may tiểu chủ không làm sao.

Sau đó, các cung nữ và Thái y nhẹ nhàng lui ra. Kỳ Phụng Nhi vẫn đang thiếp đi. Có lẽ nàng đã mệt.

Minh Trạch lặng lẽ ngồi bên cạnh Kỳ Phụng Nhi..

....

Đạo này bí ý tưởng quá. Ai đó nghĩ giúp tui đi.

2/11/2017

19:29

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Sau chuyện của hai vị Quý nhân rơi xuống nước, Minh Trạch ngắm điều tra. Quà nhiên là Lý Quý nhân có tâm cơ. Cố ý nhảy xuống để có thể đổ tội cho người khác.

Nhưng Kỳ Quý nhân của hắn cũng chẳng phải dạng vừa. Tự biết nhảy xuống cứu người.

Giảng Văn các....

- Tiểu chủ, Giang công công đã sắp xếp thêm được một buổi gặp gỡ với lão gia.

Kỳ Phương Nhi đang cài trâm thì dừng lại.

- Được. Vậy thì sắp xếp đi.

Bỗng nhiên, bên ngoài có tiếng nói:

- Tiểu chủ, Vương công công cầu kiến.

Đó chẳng phải là người bên cạnh Hoàng thượng sao. Hắn bước vào, quỳ xuống thỉnh an:

- Kỳ Quý nhân vạn phúc.

- Vương công công mau đứng dậy. Không biết công công đến tìm ta có việc gì.

- Hoàng thượng mời Tiểu chủ đến Ủy Lan đình đánh cờ, thưởng hoa.

Wương công công vừa dứt lời, Hồng Đan liền lấy một hà bao đầy bạc đưa cho hắn.

~~~~~ **Wattpad** ~~~~~

Khi đến Ủy Lan đình, Kỳ Phương Nhi thấy Hoàng thượng đang uống trà, mắt lại hướng về phía xa. Kỳ Phương Nhi lại lên tiếng, cắt đứt suy nghĩ của hắn.

- Hoàng Thượng vạn phúc kim an

Minh Trạch bấy giờ mới để ý đến sự xuất hiện của nàng.

- Nàng đến rồi à? Đứng dậy đi.

Không hiểu sao, Kỳ Phương Nhi luôn cảm thấy Hoàng thượng có điều gì đó bất thường.

Nàng ngồi xuống đối diện với Hoàng thượng. Hắn nhẹ nhàng mở miệng.

- Trong cung mới được cống nạp một ít trà Mộng Đình nên Trẫm muốn mời Ái phi đến thưởng thức.

Ái phi? Từ này chỉ được dùng cho những người từ tước Phi trở lên và những người được Hoàng đế yêu thích.

Một Quý nhân nhỏ nhoi như nàng sao dám nhận.

Người ta thường nói "Mật ngọt chết ruồi". Hoàng thượng càng dịu dàng, Kỳ Phương Nhi càng phải đề phòng.

Tuy như vậy vẫn ngoan ngoãn đáp:

- Thần thiếp cảm tạ Hoàng thượng.

Minh Trạch tự tay rót trà cho Kỳ Phương Nhi vừa nói:

- Vào cung được một thời gian rồi có quen không?

- Hằng ngày chỉ có mỗi việc thỉnh an Hoàng hậu. Thần thiếp có gì mà không quen chứ? Chỉ sợ thế này Thiếp sẽ sớm trở nên mập mạp.

Minh Trạch liếc nhìn nàng một cái, hơi nhàu mày:

- Nàng quá gầy. Đầy đã thêm chút nữa cũng tốt.

Kỳ Phương Nhi phụng phịu, tò vò về gần đó:

- Ý Hoàng thượng là không hài lòng với dáng vẻ của Thiếp bây giờ sao?

Minh Trạch cười xòa:

- Ý Trẫm không phải vậy. Nhưng có những chỗ vẫn làm Trẫm thoải mái.

Nói rồi hắn liếc qua ngực nàng. Trên má Kỳ Phương Nhi khẽ phỉm hồng.

Bắt đầu từ lúc nào mà Hoàng đế cao cao tại thượng lại trở thành sắc lang rồi.

- Sống xa phụ mẫu rồi hắn nàng cũng nhớ họ đi?

Phương Nhi giật mình. Phi tần có gia thế ra sao Hoàng đế hắn phải

biết rõ chứ? Thế này là thăm dò à?

- Hồi Hoàng thượng, Thần thiếp đã lạc mất phụ mẫu từ khi còn nhỏ.

Minh Trạch hoàn toàn ngạc nhiên, có vẻ hắn không biết việc này.

- Trong một cuộc chạy nạn, thần thiếp không may bị lạc mất phụ mẫu. Nhưng Tổng đốc Lĩnh Nam đã thu nhận thần thiếp về.

Vừa nói, Kỳ Phương Nhi cố tỏ ra bị thương. Một lúc sau, vành mắt nàng đã phỉm hồng.

Minh Trạch bỗng nhiên cảm thấy có lỗi vì đã gọi lại nỗi đau của nàng.

Có lẽ hắn đã nghĩ quá nhiều.

Có lẽ đây chỉ là một nữ nhân yếu đuối, không đáng lo.

....

Có một vấn đề mà mình muốn hỏi các bạn: nhiều người muốn mình đổi tên truyện.

8/11/2017

23:10

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

Trở lại Giảng Văn các, Kỳ Phụng Nhi liền dẫn dò Giảng Phúc Hải và Hồng Đan:

- Chắc hẳn Hoàng thượng đã có nghỉ ngơi về thân phận của ta. Từ giờ phải cẩn thận.

Giảng Phúc Hải khẽ nói nhỏ:

- Có cần truyền tin ra ngoài cung cho Tổng đốc Linh Nam không ạ?

Kỳ Phụng Nhi khẽ lắc đầu. Hoàng thượng có lẽ sẽ không nghỉ ngơi nửa chừng nhưng dù sao vẫn phải cẩn thận.

.....

Một ngày không đẹp trời cho lắm, Hoàng cung bỗng nhiên xảy ra một chuyện động trời.

TRONG CUNG XUẤT HIỆN BỆNH DỊCH.

Mọi Phi tần đều phải đến chỗ Hoàng hậu nghe chỉ đạo.

Không một ai có sắc mặt tốt cả. Ngay cả Hoàng hậu cũng vậy.

- Dịch bệnh này bắt đầu từ chỗ ở của cung nữ. Hoàng thượng có lệnh phải đốt lá ngải ở trong cung.

Rồi Bạch Trần Ly quay về phía Lệ Phi:

- Lệ Phi cũng sẽ giúp bốn cung lo liệu.

Lệ Phi thấy vậy liền uyển chuyển đứng dậy:

- Thần thiếp sẽ hết lòng giúp Hoàng hậu.

Lệnh của Hoàng hậu ban xuống, không ai dám làm trái. Mỗi cung sẽ được Nội vụ phủ đưa đến lá ngải để đốt.

Đồ dùng của những người nhiễm dịch đều phải đem đi tiêu hủy.

- À còn nữa... Trần Quý nhân đang mang thai. Cung của nàng nên phát nhiều lá ngải hơn.

Hoàng hậu nói một câu quan tâm như vậy khiến mọi người hướng về phía bụng của Trần Quý nhân.

Bề ngoài ai cũng tưởng Hoàng hậu đang quan tâm tới phi tần. Nhưng mùi lá ngải này khó ngửi, Trần Quý nhân còn đang mang thai. Chưa kể đến cái nóng ngày hè. Ai mà chịu được chứ.

Nói đến phi tần mang thai, Kỳ Phụng Nhi bỗng nhiên lại nhớ đến Phúc Yên Nhi. Đã lâu rồi chưa đi thăm Yên Nhi có lẽ phải đi thăm một chút.

- HOÀNG THƯỢNG GIÁ ĐẢO!

Tất cả phi tần đều đứng dậy quỳ xuống hành lễ:

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng thượng.

Minh Trạch thấy tay, ngồi xuống bên cạnh Hoàng hậu:

- Đứng dậy đi.

- Tạ Hoàng thượng.

Ngưng một lát, Minh Trạch nói tiếp:

- Chuyện bệnh dịch chắc Hoàng hậu cũng đã thông báo cho mọi người biết rồi chứ?

Hoàng hậu nhẹ nhàng nói:

- Thần thiếp đã thông báo và cũng đưa lá ngải tới các cung rồi.

Minh Trạch gật gù tỏ vẻ hài lòng. Bỗng nhiên hần hướng mắt đến chỗ Trần Quý nhân:

- Trần Quý nhân mọi sự đều ổn cả chứ?

Trần Quý nhân nghe được câu này như mở cờ trong bụng, liền đứng dậy:

- Tạ Hoàng thượng quan tâm. Thần thiếp mọi sự đều ổn thỏa.

Hoàng hậu thấy vậy liền liếc xéo Trần Quý nhân. Có ai lại hy vọng đứa trẻ đó sẽ bình an ra đời chứ?

Bỗng nhiên, Kiều Dung hoa lên tiếng:

- Trần Quý nhân là người trong Ngọc Thiên cung nên thần thiếp sẽ chăm sóc tốt cho muội ấy.

Minh Trạch thấy vậy thì khẽ nhíu mày. Ai cũng tưởng là hần đang hỏi lòng về câu nói của Kiều Dung hoa. Nhưng hần đang cười vì sự ngốc nghếch của nàng ta.

Vũ Chiêu nghi thấy vậy liền nói:

- Ta cũng mong đứa bé đó sớm ngày chào đời.

- Không biết sẽ là một Hoàng tử anh tuấn đến nhường nào?

An Thường tại cũng lên tiếng góp vui.

Lý Tiêu Dao thấy mọi người đều quan tâm tới hài tử chưa ra đời của Trần thị liền lên tiếng:

- Nhưng nếu là một công chúa thì cũng chả có nghĩa lý gì.

Trần Quý nhân hơi đen mặt lại. Lý Quý nhân kia nói thế là có ý gì? Công chúa thì sao, có còn hơn không?

Minh Trạch thấy vậy chỉ lên tiếng giảng hòa:

- Được rồi. Hoàng tử cũng được, Công chúa cũng chẳng sao.

Nói xong, Minh Trạch liền quay đầu về phía Kỳ Phụng Nhi.

Mấy ngày hần chưa đến thăm nàng. Có lẽ đêm nay nên đưa Kỳ Quý nhân đến Cam Lộ điện một chuyến rồi.

À quên! Từ lúc nào mà hần lại quan tâm đến việc đó thế?

.....

Khi tất cả mọi người đều rời khỏi Liên Hoa cầm quạt đến gần Hoàng hậu:

- Nương nương. Bao giờ thì Người mới xử lý hai đứa trẻ đó.

Bạch Trần Ly siết chặt bàn tay:

- Người yên tâm. Bốn cung sẽ xử lý êm đẹp hai đứa trẻ đó.

Như nhớ ra điều gì, Hoàng hậu lại nói tiếp:

- À. Mà thứ đồ hôm trước bốn cung nhờ người đi tìm thế nào rồi?

Liên Hoa khẽ nở một nụ cười:

- Đã tìm được rồi ạ. Thừa tướng đã chuyển vào cung rồi.

Hoàng hậu gật gù tỏ vẻ hài lòng. Cho dù là diệt được mấy hài tử kia nhưng nàng vẫn cần một đứa con để bảo toàn ngôi Hoàng hậu.

Sau khi rời điện Hoàng hậu, Kỳ Phụng Nhi liền đến Hương Noãn các.

Nhưng trên đường đi gặp được Vương công công.

- Tiểu chủ. Đêm nay Hoàng thượng triệu người đến Cam Lộ điện đấy.

Dạo này bí ý tưởng quá!!! Ai có góp ý gì không, cho mikh biết đi.

15/11/2017

9:15

Wattpad

Hạ Băng Băng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: [h]

Tối đó, Kỳ Phụng được đưa đến Cam Lộ điện. Lúc nàng đi vào đã thấy Hoàng thượng ở trên giường.

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng thượng.

Minh Trạch chỉ vào chỗ bên cạnh:

- Qua đây ngồi đi.

Kỳ Phụng Nhi liền ngoan ngoãn làm theo lời. Trong lòng vô cùng mong đợi Hoàng hậu sẽ gọi Hoàng thượng tới Khôn Ninh cung.

Như vậy thì nàng đỡ phải tốn sức lực với Hoàng đế. Mà Hoàng hậu cũng mang tiếng ác. Một công đôi việc!

Minh Trạch nắm lấy bàn tay của nàng. Hắn thoáng giật mình rồi nhanh chóng bình tĩnh lại.

- Muốn rồi! Nàng hầu hạ Trẫm nghỉ đi.

Tuy nói là Kỳ Phụng Nhi hầu hạ nhưng Hoàng thượng toàn nắm thế chủ động không phải sao?

Minh Trạch khẽ đặt tay lên má nàng vuốt ve. Rồi hắn kéo nàng lại phủ lên môi Kỳ Phụng Nhi một nụ hôn.

Tay hắn cũng loại bỏ hết y phục trên người nàng.

Da thịt trắng nõn. Gò má ứng hồng. Kiểu nhụy đầy đủ.

Hắn vươn lưỡi, nuốt lấy chiếc lưỡi dính hương nhỏ nhắn.

Sau đó hắn đi chuyển sang liếm nhẹ tai nàng.

Kỳ Phụng Nhi khẽ rung mình một cái.

Minh Trạch không nhận được cú xuống liếm một bên ngực, còn bên kia dùng tay xoa bóp.

Thật là mềm mại!

- A...aaaa

Kỳ Phụng Nhi kêu lên. Cảm giác tê dại lan khắp cơ thể nàng.

Vùng bụng dưới của Minh Trạch nổi lên phản ứng.

Ngón tay thô ráp chạm vào bên dưới Kỳ Phụng Nhi, tiếp xúc với hoa huyết non mềm ẩm nóng.

Thấy nữ nhân bên dưới đã ẩm ướt, hắn khẽ ghéech môi.

- Mới thế đã không chịu được sao? Trẫm còn chịu được nữa cơ.

Mắt Kỳ Phụng Nhi như có hàn quang bao xung quanh, nàng khẽ chạm nhẹ vào bên dưới Hoàng thượng:

- Thật không muốn tiếp sao?

Giọng nói mang ý làm nũng, mắt như sắp khóc.

Chết tiết! Lý trí của hắn hoàn toàn bị đánh bại.

Nữ nhân này quả nhiên là vật chết người.

Minh Trạch không chịu nổi nữa liền đem long căn đã chuẩn bị sẵn chà sát trước cửa hoa huyết.

- Uhm.. um

Cảm nhận được nàng đã đủ ẩm ướt, hắn liền đưa long căn đâm vào bên trong.

- Aaaaaaaa...

Trong khi ở Cam Lộ điện đang diễn xuân cung đồ thì bên Khôn Ninh cung, Hoàng hậu lại đang xem Đồng sử.

Bạch Trần Ly lật qua vài trang giấy, liền hỏi:

- Việc an thai của Trần Quý nhân vẫn tốt chứ?

Liên Hoa bên cạnh liền cung kính đáp:

- Thái hậu vẫn đều đặn ban thuốc bổ.

Bạch Trần Ly nhu mày, có khi nắng nều ra tay sớm một chút để bảo toàn ngôi vị Hoàng hậu.

- Tôi mai là 15* người hãy sai người của Kinh sự phòng nhắc Hoàng thượng.

- Vâng ạ.

Chú thích:

-(Ngày)15: Hai ngày mùng 1 và 15 là ngày Đễ Hậu chung phòng.

Hôm nay đến đây thôi. Mìn đọc zui ze.

20/11/2017

12:34

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 25

Thọ Khang cung...

Thái hậu khẽ nhấp chén trà lên khoe môi. Phong thái tao nhã khó ai có thể theo kịp:

- Đạo này Hoàng thượng rất sùng ái Kỳ Quý nhân kia sao?

Trương ma mà theo Thái hậu lâu năm nhất cung kính trả lời:

- Kỳ Quý nhân ôn hòa hiền lễ rất được lòng Hoàng thượng còn Hoàng hậu...

Trương ma mà không nói tiếp nhưng Thái hậu cũng hiểu được phần nào.

- Ai gia gặp qua Kỳ Quý nhân vài lần cũng có thể nói là người hiền chuyện. Chiều nay mời nàng ấy đến cung của Ai gia một chuyện.

Ngưng một lát, Thái hậu lại nói tiếp:

- Còn vị Hoàng hậu kia cũng không cần phải đề ý. Chỉ cần Hoàng thượng không chạm đến Hoàng hậu thì sẽ chẳng sao.

Cùng lúc đó, Thái y đang bắt mạch cho Hoàng hậu tại Khôn Ninh cung.

- Thế nào, ngọc thể của Bỗn cung có dễ hoài nhảm* không?

Vị thái y gãi nheo mắt lại. Trên gương mặt lộ ra một tia hoảng sợ. Hần quý xuống, nói:

- Xin thứ cho thần nói thẳng: Hoàng hậu nương nương là thạch nữ*.

Bạch Trần Ly hoảng sợ sau đó liền lấp bắp:

- Th.... Thạch... n... nữ sao? Ý của của người là Bỗn cung không thể mang thai à?

Vị Thái y kia cúi rạp đầu xuống đất, không dám ngẩng lên:

- Vì thần đáng chết.

Sau đó, Bạch Trần Ly đưa ông ta một túi bạc để giữ kín chuyện này.

Muốn tồn tại trong hậu cung này cần phải có một hài tử mới có thể giữ vững địa vị.

Trong lòng Bạch Trần Ly lộ ra toan tính. Có lẽ chưa cần phải xử lý đứa bé trong bụng Trần Quý nhân.

----- **Wattpad** -----

Chiều hôm đó, Kỳ Quý Nhân phụng mệnh Thái hậu đến Thọ Khang cung uống trà.

- Thần tiếp thỉnh an Thái hậu. Nguyên Thái hậu phụng thể an khang, phúc trạch vạn niên.

Nữ tử trước mặt có dung mạo đoan trang, ngôn hành cử chỉ lễ phép rất được lòng Thái hậu.

- Được rồi. Ban tọa.

Khi vào cung, Kỳ Phụng Nhi đã biết Thái hậu không phải là mẫu thân Hoàng thượng nhưng họ lại có quan hệ rất tốt.

- Đã lâu rồi Ai gia chưa nhìn thấy Kỳ Quý nhân. Bây giờ mới thấy được dung mạo đoan trang, quả nhiên là giai nhân!

Thấy Thái hậu mở lời khen, Kỳ Phụng Nhi khẽ đứng dậy:

- Nếu Thái hậu không chê, Thần thiếp sẽ thường xuyên đến chỗ của Người chơi.

- Được rồi. Người quả nhiên rất ngoan ngoãn hiền chuyện. Thảo nào được Hoàng thượng sùng ái.

Lúc đó cung nữ đặt xuống trước mặt Kỳ Phụng Nhi một chén trà. Nàng khẽ uống một ngụm.

Từ từ đã... Trà này hình như có vị lạ. Tuy không phải độc được nhưng rõ ràng là đã bị bỏ thêm thứ gì đó.

Ngồi nói chuyện với Thái hậu khoảng một canh giờ. Nàng liền rời đi vì Thái hậu cần nghỉ ngơi.

Hạ Băng Băng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Minh Trạch khẽ mở mắt. Cố gắng ngồi dậy nhìn mọi thứ. Đầu hần đau như búa bổ.

Mà đây chẳng phải là Khôn Ninh cung sao? Hắn giật mình quay sang bên cạnh.

Hoàng hậu vẫn đang ngủ. Trên người nàng ta không mặc gì.

Minh Trạch khẽ nhủ mày, vội lật chăn lên kiểm tra. Quả nhiên không ngoài dự đoán, trên đệm xuất hiện một vết đỏ.

Minh Trạch liền mặc y phục để rời khỏi đó. Xem ra lần này hắn đã phạm phải sai lầm lớn rồi.

.....

Ngay sau đó Minh Trạch liền đến cung Thái hậu.

- Hoàng thượng, Ta nghe nói đêm qua Người qua đêm ở chỗ Hoàng hậu.

- Phải. Có lẽ Hoàng hậu đã không chịu được nữa rồi.

Minh Trạch hơi cao giọng. Thể hiện rõ sự tức giận.

Thái hậu thấy vậy liền vỗ nhẹ vai Hoàng thượng.

- Người yên tâm đi. Trước ngày đại hôn, ta đã bỏ thuốc vào phần của Hoàng hậu. Nàng ta vốn dĩ không thể có thai được.

Tin tức Hoàng thượng qua đêm tại Khôn Ninh cung đã sớm truyền đi khắp nơi.

Hoàng thượng chưa bao giờ qua đêm tại chỗ Hoàng hậu.

Xem ra Hoàng hậu lại được một phen nở mày nở mặt.

Ngồi nhìn đám phi tần đang thỉnh an, Bạch Trần Ly chỉ khẽ nhếch môi cười.

Thấy Hoàng hậu dương dương tự đắc như vậy chẳng có ai là hải lòng cả. Mọi người đều kiểm soát sớm lui ra.

Khi mọi người đã lui ra cả rồi, Hoàng hậu liền hỏi cung nữ thân cận- Liên Hoa.

- Người thấy vẻ mặt của đám cung phi kia thế nào?

- Tất nhiên là rất khó coi ạ.... Nhưng mà... nương nương làm như vậy Hoàng thượng sẽ không giận chứ?

Bạch Trần Ly tắt nụ cười trên khóe môi:

- Người không nói. Ta không nói thì có ai biết được chứ. Chỉ cần để ý đám cung phi kia xem có động tĩnh gì không? Nếu có người mời Thái y liền báo lại cho Bôn cung.

Liên Hoa khẽ vâng lệnh. Như nhớ ra điều gì, nàng ta lại nói tiếp:

- Những người khác đều không có gì. Nhưng hôm trước, Kỳ Quý nhân đến chỗ Thái hậu trò chuyện hơn một canh giờ liền. Ngay cả Hoàng thượng cũng đến chỗ Kỳ Quý nhân nhiều nhất.

Bạch Trần Ly nắm chặt bàn tay thành quyền thể hiện rõ sự tức giận.

"*Kỳ Quý nhân. Người đã nhiều lần làm Bôn Hoàng hậu mất mặt như vậy! Để xem lần này Bôn cung sẽ xử lý người như thế nào*"

Sau đó, Bạch Trần Ly ghé sát tai Liên Hoa, nói nhỏ vài câu.

.....

Vào buổi thỉnh an kế tiếp, khi Kỳ Phụng Nhi không đến muộn nhưng khi nàng yên vị, Ngô Mỹ nhân liền thắc mắc:

- Những trang sức trên đầu Kỳ Quý nhân là sao vậy?

Kỳ Phụng Nhi liền nhủ mảy khó hiểu. Bấy giờ nàng mới để ý xung quanh. Không có phi tần nào đeo trang sức hay trang điểm.

Chuyện này là sao???

Nàng còn chưa kịp hỏi lại Ngô Mỹ nhân thì Hoàng hậu đã bước ra. Mọi người liền quý xuống:

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương

Bạch Trần Ly lướt qua đám phi tần một lượt. Ánh mắt của nàng ta bất chợt dừng lại trên người Kỳ Phụng Nhi.

Hoàng hậu bước xuống trước mặt Kỳ Phụng Nhi rồi bắt ngờ quát:

- Láo xược!!!

Kỳ Phụng Nhi liền ngừng đầu cúi. Các phi tần khác cũng hướng mắt về phía Hoàng hậu.

Bấy giờ, nàng mới nhận ra rằng: Hoàng hậu cũng chỉ búi một kiểu tóc đơn giản.

Lúc Kỳ Phụng Nhi nhận ra điều đó thì...

"CHÁT"

Trên gương mặt xinh đẹp của Kỳ Phụng Nhi xuất hiện một vết đỏ.

Khi nàng chưa kịp nói gì thì Hoàng hậu đã tiếp lời:

- Hôm nay là ngày giỗ của mẫu thân Bôn cung. Mẫu thân của ta là nhạc mẫu của Hoàng thượng cũng là quốc mẫu. Vì để tỏ lòng kính trọng, Bôn cung đã hạ lệnh không ai được đeo trang sức trong ngày này.

Kỳ Phụng Nhi khẽ đứng dậy.

-Thần thiếp không hề biết chuyện này.

- Rõ ràng là người ý sùng sinh kiêu. Hôm nay Bôn cung phải dạy lại cho người nội quy của Hậu cung.

Nói rồi Hoàng hậu liền sai các cung nữ:

- Người đầu cỡi y phục của tiện nhân này ra. Liên Hoa lấy roi da cho Bồn cung.

Các cung nữ liền tiến lại chỗ Kỳ Phụng Nhi khẽ nói:

- Kỳ Quý nhân liền phải đắc tội rồi!

Nói rồi, đám cung nữ liền cỡi bỏ y phục bên ngoài của nàng ra. Bên trong chính là lớp y trắng.

Các cung nữ đẩy nàng quỵ xuống.

Liên Hoa đưa cho Hoàng hậu cây roi dài khoảng năm tấc. Phần cán dài khoảng hai tấc.

Bạch Trân Ly nhận được roi da liền đi ra sau lưng Kỳ Quý nhân.

- Người đã nhiều lần vi phạm cung quy. Nay lại còn xúc phạm mẫu thân của Bồn cung. Đờng trách ta.

- Thần thiếp xin được Hoàng hậu chỉ dạy.

Kỳ Phụng Nhi không hề tỏ ra lo sợ, ngược lại còn như đang thách thức Hoàng hậu

- Được lắm! Để Bồn cung xé nát cái bản mặt kiêu ngạo của người ra.

Vừa dứt lời, Hoàng hậu liền giơ cây roi da lên cao vụt mạnh vào lưng Kỳ Phụng Nhi.

"Chát"

"Chát"

"Chát"

Tùng đôn roi của Hoàng hậu giáng xuống liên tiếp. Thái giám chương sự của Giảng Văn các- Giảng Phúc Hải định xông ra ngăn Hoàng hậu thì bị Hồng Đan chặn lại. Nàng nói nhỏ:

- Người tướng là xông ra là có thể cứu được Tiểu chủ sao?

- Vậy bây giờ cứ nhìn Tiểu chủ bị đánh sao?

Hồng Đan khẽ lắc đầu:

- Chúng ta không thể nhưng Hoàng thượng thì có thể. Bây giờ đã tan buổi triều sáng rồi.

Nhân lúc không có ai để ý, Giảng Phúc Hải lên rồi khỏi Khôn Ninh cung, đi tìm Hoàng thượng.

Ngự Thư Phòng....

Giảng Phúc Hải rất nhanh dễ đến được Ngự Thư Phòng nhưng không thể xông vào.

Bên trong, Hoàng thượng đang bàn chính sự với Diệp tướng quân.

- Hoàng thượng. Bao năm nay chỉ vì Thừa tướng nắm giữ Cẩm vệ quân* nên Hoàng gia mới không dám phản kháng hẳn..

Minh Trạch đang nghe kẻ đối diện nói. Nhưng Vương công công lại chạy vào nói.

- Hoàng thượng. Ở Khôn Ninh cung xảy ra chuyện rồi!

Diệp Thần Phong thấy vậy liền đứng dậy.

- Nếu Hoàng thượng cần xử lý gia sự. Thần xin cáo lui

Làm quan lâu như vậy rồi, hẳn biết nếu không phải việc quan trọng, Vương công công không bao giờ xông vào.

Minh Trạch khẽ nhủ mảy:

- Trẫm có bảo gì người à. Ngồi xuống!

Vương công công vẫn muốn nói tiếp:

- Nhưng mà việc này liên quan đến Kỳ Quý nhân.

Kỳ Quý nhân??? Diệp Thần Phong hình như đã nghe đến cụm từ này ở đâu rồi.

Đó chẳng phải là nữ nhân rơi xuống hồ và được hắn cứu đấy sao?

Quay trở lại Khôn Ninh cung.

Lúc này, Hoàng hậu vẫn không ngừng vụt roi da vào người Kỳ Phụng Nhi.

Trên lưng nàng đã xuất hiện một vài vết máu tươi.

Cung phi đứng xung quanh không ai dám nhìn nữa.

Kỳ Phụng Nhi cắn chặt môi, quyết không kêu đau. Càng không để nước mắt rơi xuống. Nàng không thể thua được.

Lý Quý nhân khẽ nói với An Thường tại:

- Sức chịu đựng của Kỳ Quý nhân này cũng tốt thật. Không hề kêu đau. Ngay cả hơi thở cũng không nặng nề hơn.

Áu đã trở lại và lợi hại hơn xưa. Đọc vui về nhé!

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Hoàng hậu đã sớm mời tay. Nàng ta vứt cây roi xuống đất.

Lưng của Kỳ Phụng Nhi lúc này đã sớm ướt máu.

- Để Bồn cung nhắc lại cho các người nhớ: Lời của ta chính là cung quy. Nếu có người cố tình vi phạm thì kết quả sẽ giống như vậy.

Vừa nói, Bạch Trần Ly vừa liếc mắt nhìn Kỳ Phụng Nhi.

Các phi tần khác thấy vậy liền vội lui ra ngoài. Không ai muốn nhìn thấy cảnh đó nữa.

Mọi người vừa lui ra, Bạch Trần Ly liền đi đến trước mặt Kỳ Phụng Nhi.

- Hôm nay xem như là lời giáo huấn của Bồn cung dành cho người.

Khuôn mặt Kỳ Phụng Nhi đã đầm đìa mồ hôi. Cổ nén đau, nặng nề cái nhìn khiêu khích về phía Hoàng hậu.

- Hoàng hậu đã dạy dỗ tốt như vậy. Thần thiếp thụ giáo rồi.

- Vậy Bồn cung sẽ giáo huấn người thật tốt để cho người biết:

Ai mới là chủ nhân hậu đình.

Nói rồi Hoàng hậu liền đi ra. Hồn Đan và Giang Phúc Hải vội đến đỡ Kỳ Phụng Nhi.

Hồng Đan lấy y phục phủ lên người nàng để che đi cái lưng đang nhuốm máu.

Giờ Hối, Giáng Vãn các...

Minh Trạch khẽ đi vào tắm điện, thấy tay cho Hồng Đan im lặng lui ra.

Hắn vén tấm rèm lên, nhẹ nhàng ngồi xuống. Bên trong là nữ nhân đang nằm sấp. Hắn lật tấm chăn lên.

Vì chi mặc nội y nên để lộ tấm lưng trần đầy thương tích. Minh Trạch khẽ chau mày. Không ngờ Hoàng hậu dám ra tay ác độc như vậy.

Kỳ Phụng Nhi khẽ mở mắt. Nàng xoay người, nhẹ nhàng ngồi dậy.

Minh Trạch liền đỡ lấy nàng.

- Nàng đang bị thương nên mấy quy tắc này không cần làm.

Thấy nàng cúi đầu không nói gì. Không giải thích. Không tố cáo Hoàng hậu dụng hình với phi tần.

Hắn khẽ nâng cằm nàng, để nàng nhìn thẳng vào mắt hắn.

Lúc này Minh Trạch thật sự tức giận. Hoàng hậu không chỉ đánh trọng thương phi tần mà còn hủy dung của nàng.

Khuôn mặt xinh đẹp của Kỳ Phụng Nhi bị cái tát của Hoàng hậu làm đỏ một bên má. Vì lúc bị đánh Kỳ Phụng Nhi cắn chặt môi nên giờ môi nàng cũng sưng lên.

Hoàng hậu đã lạm dụng quyền lực quá rồi!

Minh Trạch định đứng dậy liền bị Kỳ Phụng Nhi giữ lại. Nàng khẽ gọi

- Hoàng thượng.

Minh Trạch bị nàng giữ lại cũng không đi nữa chỉ hỏi:

- Nàng không muốn Trẫm đi đòi lại công đạo nàng sao?

Kỳ Phụng Nhi khẽ lắc đầu:

- Bây giờ đã khuya rồi. Nếu Hoàng thượng còn tìm Hoàng hậu sẽ làm Hoàng cung không yên.

Nàng chỉ nói là không nên đi tìm Hoàng hậu chứ không nói là sẽ không để Hoàng thượng xử tội nàng ta.

Thấy nàng nói vậy, Minh Trạch chỉ gọi cung nữ bên ngoài vào.

Cung nữ liền bê vào một cái khay. Trên khay là những hộp thuốc mà Minh Trạch đã sai người chuẩn bị sẵn.

Minh Trạch cầm lên một lọ thuốc hình hồ lô bằng gỗ. Mỏ nắp ra mùi thuốc liền bay ra.

- Đây là thuốc trị thương cho nàng. Còn đây là keo liền sẹo. Phần hoa nhài này có thể làm làn da nữ tử mịn hơn,...

Minh Trạch chỉ vào từng hộp thuốc khiến Kỳ Phụng Nhi khá ngạc nhiên.

Sao hắn lại biết những thứ này?

Nói xong, Minh Trạch liền lấy một hộp thuốc mở. Hắn lấy một ít thuốc bôi lên đôi môi sưng đỏ của nàng.

Kỳ Phụng Nhi hơi giật mình. Bây giờ nàng mới nhớ ra mình đã cắn vào môi lúc bị Hoàng hậu đánh.

Nhưng nếu như một bên má bị đánh mà đỏ ửng và một bên môi đang bị sưng liệu có phải rất khó coi hay không?

- Hoàng thượng. Bây giờ trông thần thiếp rất khó coi phải không?

Minh Trạch nhìn không trả lời câu hỏi của nàng, chỉ nói:

- Nàng đừng nói gì cả, sẽ động vào thuốc.

Thấy hắn không trả lời câu hỏi của mình, Kỳ Phụng Nhi liền xụ mặt xuống. Dung mạo của nàng khó coi như vậy sao?

Minh Trạch thấy vậy liền nổi lên một cảm giác tội nghiệp. Nàng mới vào cung mà lại bị Hoàng hậu nhiều lần ức hiếp. Hắn liền an ủi:

- Chỉ cần nàng ngoan ngoãn bồi hết chỗ thuốc này. Dung mạo sẽ hoàn toàn khôi phục. Mấy vết thương trên lưng nàng cũng sẽ sớm khỏi thôi.

Kỳ Phụng Nhi khẽ gật đầu nhưng gương mặt vẫn mang một vẻ u ám.

Mấy vết thương trên lưng nàng sẽ sớm khỏi thôi??? Hắn nghĩ nàng là tiểu hài tử à? Hoàng hậu dùng roi ra đánh lên người nàng mấy chục cái làm sao mà dễ lành như vậy.

Cho dù là năm năm bữa nửa tháng cũng chỉ có thể làm khép miệng vết thương không để rỉ máu.

Muốn lành lặn hoàn toàn không để lại sẹo xem ra rất khó.

Bất chợt nàng lại nhớ đến phụ mẫu. Hồi còn ở phủ, trên người nàng chỉ cần xuất hiện một vết xước thôi là họ đã đau lòng.

Bây giờ mà biết nàng bị đánh thế thảm như vậy không biết phụ mẫu nàng sẽ nghĩ gì.

Trên gương mặt nàng xuất hiện một giọt nước mắt.

Mn đọc truyện vui về!!!

Có bạn nào hôm nay thi hsg không?

2/12/2017

14:07

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

Sau chuyện Kỳ Phụng Nhi bị Hoàng hậu răn dạy, cả hậu cung

không ai dám gây chuyện.

Tin này đến tai Thái hậu, bà khẽ cau mày. Hoàng hậu ngày càng lộng quyền. Ngay sau đó, Thái hậu mời Hoàng hậu đến Thọ Khang cung một chuyện.

Hoàng hậu không mấy vui về gì nhưng vẫn phải đi. Khi bước vào Thọ Khang cung, Hoàng hậu đã ngửi được một mùi hương lan tỏa.

- Thái hậu. Đây là hương gì vậy? Thần thiếp cảm thấy rất thoải mái.

Thái hậu khẽ cầm tách trà lên, nói:

- Có vẻ Hoàng hậu cung quy không thuộc.

Bạch Trân Ly thấy Thái hậu nói vậy liền đen mặt lại. Trong Hoàng cung này người mà nàng phải cúi đầu chỉ có thể là Hoàng thượng.

Lão bà này là cái gì chứ? Chẳng qua chỉ là Hoàng hậu của Tiên đế mà thôi. Dù sao cũng không phải mẫu thân ruột của Hoàng thượng.

Bà ta được ngồi ở vị trí này là do có di chiếu của Tiên đế. Nếu không giờ này bà ta phải ở Cầm Ngập tự rồi.

Tuy là nghĩ như vậy nhưng Hoàng hậu vẫn hành lễ:

- Thần thiếp thỉnh an Thái hậu. Nguyện Thái hậu phụng thể an khang.

Nói rồi Bạch Trân Ly tự động ngồi xuống ghế.

Thái hậu uống ngụm trà xong liền nói:

- Hôm nay. Ai già gọi Hoàng hậu đến là có chuyện cần nói.

- Thái hậu có việc gì xin cứ dạy bảo.

- Hậu cung này giống như một vườn hoa đang khoe sắc vậy.

Hoàng hậu khẽ gật gù. Nàng vẫn chưa hiểu Thái hậu đang muốn nói điều gì.

- Việc của Hoàng hậu là cắt tỉa những bông hoa đó sao đẹp chứ không phải là cắt bỏ tất cả.

Thái hậu nói đến đây, Hoàng hậu liền hiểu ra vấn đề. Đây là nói đang nói đến chuyện của Kỳ Quý nhân sao?

Bạch Trân Ly khẽ đứng dậy.

- Thần thiếp đã hiểu Thái hậu muốn nói gì. Nhưng... hậu cung là do thiếp quản. Sai phải phạt để tránh người khác xem thường cung quy tôn hai uy nghiêm Hoàng gia.

Hoàng hậu liền tuân ra một trạng như vậy. Thái hậu chưa kịp nói gì, Hoàng hậu liền cáo lui.

Thái hậu lại quay sang nói chuyện với Trương ma ma.

- Có phải người nói với Ai già rằng lúc bị đánh Kỳ Quý nhân kia không có biểu hiện gì sao?

- Vâng ạ. Hoàng thượng muốn đi tìm Hoàng hậu để nói chuyện Kỳ Quý nhân còn giận lại.

Thái hậu thoáng giật mình. Trong hậu cung còn có người hiền lương như vậy sao?

- Không phải trong cung mới được tiến cống phần Dương Châu gì đó sao? Đem hết cho Kỳ Quý nhân dưỡng da đi. Bảo Thái y viện cố gắng trị khỏi cho Kỳ Quý nhân.

Trương ma ma cũng ngạc nhiên không kém, nói nhỏ:

- Thái hậu tin rằng Kỳ Quý nhân này có thể lật được Hoàng hậu sao?

- Nếu nàng ta đã chịu được đòn của Hoàng hậu rồi thì chúng ta cũng nên giúp một chút chứ.

Nhờ vào thuốc của Hoàng thượng và Thái hậu lại có thêm các Thái y, vết thương trên người Kỳ Phụng Nhi lành rất nhanh.

- Tiểu chủ. Vết thương đã khô vậy rồi.

Hồng Đan vừa nói vừa bôi thuốc lên lưng Kỳ Phụng Nhi.

Bôi thuốc xong, Kỳ Phụng Nhi vừa thay lại y phục thì Tâm Đan- một cung nữ của Giáng Vân các bước vào.

- Tiểu chủ. Hoàng hậu cho mời Phi tần đến Khôn Ninh cung thưởng thức trà và trái cây mới được tiến cống.

Kỳ Phụng Nhi chưa kịp nói gì, Hồng Đan đã lên tiếng trước:

- Tiểu chủ. Vết thương trên người vẫn chưa khỏi hẳn. Hay là....

- Gọi Giáng Phúc Hái vào đây.

Hồng Đan khá ngạc nhiên nhưng vẫn làm theo lời Kỳ Phụng Nhi.

Thay y phục xong, Kỳ Phụng Nhi đi ra chính điện. Giáng Phúc Hái đặt trước mặt nàng một cái hộp nhỏ.

Kỳ Phụng Nhi khẽ mở nắp hộp ra. Bên trong là một thứ bột màu trắng.

- Tiểu chủ. Bước đi này khá là nguy hiểm đấy ạ.

Giáng Phúc Hái mở giọng khuyên.

Nhưng Kỳ Phụng Nhi khẽ nhếch môi.

- Ta không hề sợ. Đây là cách duy nhất để trả thù Hoàng hậu.

Nói rồi, Kỳ Phụng Nhi nhúng ngón tay cái của mình vào nước rồi đưa ngón tay cái hộp. Nàng dùng ngón tay cái và ngón trỏ xoa đều để lớp bột dính ở cả hai ngón.

Nàng đóng nắp hộp lại:

- Mang xử lý đi. Đừng để ai nhìn thấy.

Lúc Kỳ Phụng Nhi đến Khôn Ninh cung mới chỉ có vài người đến.

Vũ Chiêu nghi thấy nàng không khỏi châm chọc:

- Vết thương trên lưng Kỳ Quý nhân đã đỡ chưa mà lại đi ra ngoài?

Hoàng hậu thấy vậy liền tỏ vẻ rộng lượng:

- Có lẽ hình phạt của Bôn cung còn hơi ít nên Kỳ Quý nhân bây giờ vẫn có thể ra ngoài.

Kỳ Phụng Nhi liền cố tươi cười đáp:

- Tạ Hoàng hậu và các vị tỷ tỷ đã quan tâm. Nhờ thuốc của Hoàng thượng và Thái hậu nên thần thiếp đã đỡ nhiều rồi.

Kỳ Phụng Nhi nói xong câu này liền có mấy phi tần nắm chặt khăn tay.

Việc Hoàng thượng chăm sóc, bồi thuốc cho Kỳ Quý nhân đã lan khắp hậu cung rồi. Ngay cả Thái hậu cũng sai người mang thuốc tới.

Lúc nhập tiệc trà, Kỳ Phụng Nhi cảm miếng bánh đậu xanh lên và nói:

- Quả nhiên Hoàng hậu rất thiện tâm tư cho phi tần. Sao người lại biết thần thiếp thích ăn nhất là bánh đậu xanh này vậy?

Kỳ Phụng Nhi gãi vò nói như vô tình. Miếng bánh vừa đi xuống họng nàng liền cảm thấy có gì đó khó chịu.

Nàng đưa hai tay lên bóp vào cổ để thứ trong họng mình chui ra. Sau đó, Kỳ Phụng Nhi liền ngã vật ra đấy trước sự bàng hoàng của mọi người...

Mình biết là các bn muốn nói gì. Lâu rồi mình không ra chương mới.

12/12/2017

14:31

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

... Sau đó Kỳ Phụng Nhi liền ngã vật ra đấy trước sự ngạc nhiên của mọi người.

Có vài phi tần cấp thấp không tự chủ được mà la lên.

Mắt Kỳ Phụng Nhi mở to ra, hơi thở dồn dập.

Có vài Thái giám và cung nữ tới đỡ nàng dậy. Giang Phúc Hải hoảng hốt bắt mạch cho Kỳ Phụng Nhi.

- Vị nào ở đây có trăm bạc xin cho nô tài mượn.

An thường tại liền rút trăm của mình ra đưa cho Giang Phúc Hải. Hắn đưa cây trăm vào khoe miệng Kỳ Phụng Nhi.

Xung quanh ai cung nôm nớp lo sợ. Ngay cả Hoàng hậu cũng chăm chú nhìn. Bỗng Giang Phúc Hải hét lên.

- Trăm bạc chuyển màu đen. Kỳ Quý nhân đã trúng độc.

Các Thái giám và cung nữ liền vội nâng Kỳ Phụng Nhi dậy và gọi Ngự y. Hoàng hậu phải đưa Kỳ Phụng Nhi vào Thiên điện nghỉ ngơi để tránh mang tiếng ác.

Lệ Tầm khẽ liếc nhìn Hoàng hậu. Không lẽ chính nàng ta đã bỏ độc để hại Kỳ Quý nhân sao?

Tin này vừa đến được tai Hoàng thượng, liền có mấy quyền tấu sở bị ném xuống đất.

- Người nói lại lần nữa Trẫm nghe xem?

Vị Tiểu thái giám đứng trước mặt Hoàng thượng sợ hãi lắp bắp:

- Dạ. Hồi Hoàng thượng, Kỳ Quý nhân đã ngất đi. Hiện giờ Thái y đang ở Khôn Ninh cung.

Tiểu Thái giám vừa nói xong thì Hoàng thượng đã đi mất. Hắn đi như bay về phía Khôn Ninh cung.

Lúc hắn đến, Thái hậu đã có mặt.

ở đó. Các phi tần vẫn chưa ai dám rời khỏi.

Mình Trạch ngồi bên cạnh Thái hậu còn Hoàng hậu ngồi một bên. Hai tay nàng ta nắm chặt lại.

- Ai có thể cho Trẫm biết chuyện gì đã xảy ra không?

Giọng của hắn lạnh băng, không ai dám nói gì.

Hắn liếc qua Hoàng hậu và đám phi tần một lượt.

Bỗng nhiên Ngô Mỹ nhân quý xuống nói:

- Hồi Hoàng thượng. Kỳ Quý nhân vừa ăn xong miếng bánh đậu xanh liền ngất đi.

Mình Trạch nhủ mày sai người mang đĩa bánh lên và truyền Đại Lý tự* đến.

Tiểu Thái giám mang lên một cái khay. Trên khay có một cái đĩa đựng bánh, một cái đĩa chứa mẫu bánh mà Kỳ Phụng Nhi chưa kịp nuốt trôi. Và cây trăm bạc của An Thường tại.

Minh Trạch sai người của Đại Lý tự kiểm tra.

Người của Đại Lý tự liền kiểm tra đĩa bánh.

Hoàn toàn không có độc!

Hoàng hậu thở ra một hơi dài. Nàng ta đã nhẹ nhõm đi nhiều.

Thái hậu liền nói tiếp:

- Vậy kiểm tra nốt mẫu bánh mà Kỳ Quý nhân đã ăn phải đi.

Người của Đại Lý tự liền đưa kim bạc vào mẫu bánh lấy được trong miệng Kỳ Phụng Nhi.

- Miếng bánh này có độc.

Mọi người đều giật mình. Hoàng hậu vừa thả lỏng người liền cứng ngắc lại.

Lúc đó, Thái y từ trong Thiên Điện chạy ra. Hắn liền quỳ xuống trước mặt Hoàng thượng.

- Kỳ Quý nhân thế nào rồi?

- Hồi Hoàng thượng. Kỳ Quý nhân đích thực là trúng độc. Vĩ thần đã giải độc trong người của Tiểu chủ và kê thuốc rồi.

Thái hậu lo lắng hỏi:

- Vậy bao giờ Kỳ Quý nhân mới có thể tỉnh lại.

Chu thái y sợ hãi lắp bắp:

- Cái này vĩ thần không dám chắc.

Minh Trạch tức giận cầm chén trà đập xuống mặt bàn:

- Sao lại không chắc chắn? Không phải người đã nói rằng đã giải hết độc trong người nàng ấy rồi sao?

- Thần....

Người của Thái y viện không dám nói gì nữa, cúi rạp đầu xuống.

Minh Trạch tức giận quay sang Hoàng hậu hỏi, giọng lạnh băng:

- Hoàng hậu có thể giải thích cho Trẫm biết: Chuyện này là sao không?

Ai cũng nhìn về phía Hoàng hậu. Tức giận có, lo sợ có, vui mừng khi người khác gặp nạn cũng có.

Bạch Trân Ly bỗng nhiên lo sợ:

- Thần thấp.... không hề biết.

Minh Trạch cười nửa miệng:

- Không biết? Nàng năm lần bảy lượt làm khó nàng ấy (KPN). Trẫm không đến thăm nàng. Nàng liền chèn ép làm khó nàng ấy. Không ngày nào để Hậu cung được yên.

Hoàng hậu siết chặt khăn tay, đôi mắt đầm lệ, tỏ vẻ oan ức.

Minh Trạch liền nói với Đại Lý tự:

- Điều tra chuyện này cho Trẫm.

Sau đó hắn quay lại sai Vương công công:

- Đưa Kỳ Quý nhân về Giảng Văn các đi.

Nói rồi Minh Trạch liền rời khỏi đó. Hắn không muốn ở lại đây thêm khắc nào nữa.

Mọi người vừa rời khỏi, Hoàng hậu liền quay sang hỏi Liên Hoa:

- Chuyện này là thế nào?

- Nô.... Nô tỳ không biết.

"CHÁT"

Hoàng hậu tức giận tặng cho Liên Hoa một bạt tai.

- Không biết! Đi bắt ngự trụ* của Ngự Thiện Phòng lại đây.

.....

Chú thích:

- Đại Lý tự: cơ quan Hình bộ xét xử tối cao.

- Ngự trụ: đầu bếp

Dạo này bí ý tưởng quá!!!

16/12/2017

22:08

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Minh Trạch không về Cam Lộ điện mà quay gót về phía Giảng Văn các.

Bước vào trong tấm điện, Kỳ Phụng Nhi đã được cung nhân đặt xuống giường.

Minh Trạch ngồi xuống bên cạnh đắp chăn, vén những sợi tóc mai cho nàng.

Hồng Đan mang vào một bát thuốc nóng hổi. Mùi thuốc lan tỏa cả gian phòng. Minh Trạch thấy vậy liền nói:

- Để ở đó. Trẫm sẽ tự dứt cho nàng.

Hồng Đan khá giật mình. Việc này không phải nên để nàng làm sao?

Vương công công đứng bên cạnh thấy vậy liền ra hiệu cho Hồng Đan lui xuống.

Minh Trạch múc một thìa thuốc, cẩn thận thổi vài lần. Tay còn lại khẽ nâng đầu nàng dậy. Hắn đưa thuốc vào miệng nàng.

Nhưng Kỳ Phụng Nhi đang ngất nên thuốc vốn dĩ không vào trong chảy dài theo khóe miệng.

Đút cho nàng mấy lần không được, Minh Trạch có chút gắt, không uống thuốc sao có thể tỉnh lại được chứ?

- Nếu nàng tiếp tục không uống thuốc, có tin Trẫm...

Thấy Hoàng thượng tức giận như vậy, Vương công vội khuyên:

- Hoàng thượng. Kỳ Quý nhân không thể nghe được Hoàng thượng nói. Xin Người bớt giận.

Minh Trạch liền đặt chén thuốc sang một bên, lấy khăn tay ra lau thuốc còn sót bên khóe miệng nàng.

- Vương Nguy!

Vương công công nghe đến tên mình liền khẽ cúi đầu xuống đợi lệnh.

- Người đi soạn chi cho Trẫm Kỳ thị hiển lương thực đức, huệ chất lan tâm. Phong làm Chính tứ phẩm- Tản.

Vương công công giật mình:

- Hoàng thượng. Phong Tản là việc quan trọng. Có cần hỏi qua Thái hậu và Hoàng hậu không ạ?

- Thái hậu sẽ không phản đối đâu. Còn Hoàng hậu mà dám phản đối, Trẫm sẽ không tha cho nàng ta chuyện ngày hôm nay.

Vương công công thở dài trong lòng. Ý Hoàng thượng như vậy là nếu Hoàng hậu đồng ý sắc phong Tản thì Hoàng thượng sẽ bỏ qua chuyện ngày hôm nay sao?

Hóa ra vị trí Chính tứ phẩm- Tản này chỉ là để an ủi Kỳ Quý nhân sao?

Như nhớ ra điều gì, Vương công công lại nói tiếp:

- Phi tần được sắc phong cần đến Khôn Ninh cung và Thọ Khang cung nghe lời chúc phúc. Nhưng bây giờ Kỳ Quý nhân đang...

Minh Trạch ngắt lời Vương công công:

- Không sao cả. Cứ ban chiếu chỉ xuống trước đi.

Vương công công vừa lui ra, Minh Trạch lại tiếp tục dứt thuốc cho Kỳ Phụng Nhi.

Hắn nâng đầu nàng dậy, tay kia cầm bát thuốc. Hắn uống vào một ngụm. Vị đắng lan tỏa trong khoang miệng. Minh Trạch khẽ nhủ thầm rồi nhanh chóng cúi xuống môi nàng, khẽ đưa thuốc vào trong miệng.

....

Việc Kỳ Phụng Nhi được phong Tản gây chấn động cả Hậu cung. Thái hậu không có ý kiến gì. Các phi tần cũng chỉ âm thầm bắt mắt.

Việc này đến tai Bạch Trân Ly, nàng ta liền làm vỡ hai cái bình quý.

Liên Hoa thấy vậy liền phải khuyên nhủ:

- Nương nương, hiện giờ người phải nhẫn nhịn.

Hoàng hậu nghe vậy càng tức giận. Nàng ta đâu phải là người hạ độc. Tại sao phải nhẫn.

(*Au: Tại chuy ngu người:))*

- Nương nương, Hoàng thượng cũng chưa nói người hạ độc là ai mà.

- Nhưng rõ ràng miếng bánh mà Tien nhân kia ăn vào là miếng bánh có độc.

Bạch Trân Ly suy nghĩ một hồi. Nếu nàng ta không hạ độc, đĩa bánh cũng không có độc mà thứ có độc chỉ là miếng bánh mà Kỳ Quý nhân ăn phải. Chà lẽ....

Hai ngày sau,...

Kỳ Phụng Nhi khẽ mở mắt. Nàng nhìn xung quanh một lượt, nhận ra bản thân đang ở Giảng Văn các.

Nàng khẽ bước xuống giường nhưng không có sức lực liền ngã xuống.

Nghe thấy tiếng động, Hồng Đan và mấy cung nữ liền chạy vào.

- Nương nương. Người có sao không?

Hồng Đan vừa nói vừa đỡ Kỳ Phụng Nhi ngồi dậy.

- Nương nương đã ngủ hai ngày rồi. Giờ có muốn ăn chút gì không?

Kỳ Phụng Nhi ngạc nhiên hỏi lại

- "Nương nương"?

Hồng Đan nhớ ra điều gì. Nàng cùng với Mỹ An và Tầm Đan quỳ xuống chúc mừng:

- Chúc mừng Kỳ Tản nương nương. Nguyên Kỳ Tản vạn phúc kim an.

Kỳ Tản? Hóa ra Hoàng thượng dùng danh vị để an ủi nàng sao? Nhưng nàng không tiếc tính mạng không phải vì cái vị trí Chính Tứ phẩm này.

Cái nàng muốn là lật đổ được Hoàng hậu kia.

Au sẽ tặng cho các bạn hai chương để mừng Noel nhé!!!

19/12/2017

10:14

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

Cung nữ của Giáng Vân các nhanh chóng đi báo cho Minh Trạch biết rằng Kỳ Phương Nhi đã tỉnh.

Hắn vội gọi Thái y rồi đến Giáng Vân các. Lúc hắn đến, nàng đang dùng bữa.

Nàng choạng vạng đứng dậy để hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

Nàng vừa đứng lên, hắn đã ấn nàng ngồi xuống.

- Nàng chưa hồi phục sức khỏe. Ngồi xuống đi.

Sau đó, hắn phẩy tay. Thái y hiểu ý, liền tiến lên để bắt mạch cho nàng.

- Sức khỏe của Nương nương vẫn chưa hồi phục hoàn toàn. Thần sẽ kê thêm vài thang thuốc để Người điều dưỡng thân thể.

- Người hãy đi sắc thuốc cho Kỳ Tần đi.

Khi mọi người vừa lui xuống, Minh Trạch mới quay sang hỏi nàng:

- Có muốn ăn thêm gì không? Trẫm sẽ phân phó xuống dưới làm.

Kỳ Phương Nhi khẽ lắc đầu:

- Thần thiếp đã ăn no rồi ạ! Hoàng thượng đã dùng bữa chưa?

Minh Trạch gạt đầu một cái rồi nói:

- Lễ sắc phong Tần, Lễ bộ đã chọn được ngày rồi.

Hắn tin là nàng đã biết được việc này rồi. Nhưng Kỳ Phương Nhi lại nói:

- Thần thiếp đâu có tài cán gì mà lại được phong Tần chứ?

Minh Trạch lặng im một lúc rồi trả lời:

- Vì nàng là người huệ chất lan tâm, ôn hòa hiếu lễ. Lại rất được lòng Trẫm.

Kỳ Phương Nhi nhìn thẳng vào mắt Hoàng thượng, ngờ vực hỏi lại.

- Chi vậy thôi sao?

Minh Trạch có chút hơi bối rối. Chẳng lẽ nàng muốn hắn nói rằng: Hắn chỉ muốn đền bù cho nàng sau khi bị Hoàng hậu hạ độc sao?

Hắn tránh đi ánh mắt của nàng, đứng dậy khẽ nói:

- Trẫm còn tấu sớ chưa phê ở Ngự Thư phòng. Nàng tỉnh dưỡng đi. Ngày khác Trẫm sẽ đến thăm nàng.

Minh Trạch vừa ra khỏi cửa. Hồng Đan liền đi vào.

- Sao nương nương không giữ Hoàng thượng lại?

- Người mau đi xem: Hoàng thượng sau khi rời khỏi đây có về Ngự Thư phòng không?

Một lúc sau, Hồng Đan lồm tồm mồ hôi ở trên mặt quay trở lại.

- Nương nương, Hoàng thượng đến Khôn Ninh cung.

Khóc mỗi Kỳ Phương Nhi khẽ ghéech lên. Hóa ra tình cảm của Hoàng thượng với Hoàng hậu cũng chỉ đến vậy thôi.

Nàng vừa tỉnh dậy. Hoàng thượng đã đi tìm Hoàng hậu nói chuyện. Xem ra nàng tự hạ độc mình cũng không uống công!

Khôn Ninh cung...

Hoàng hậu đang trang điểm thật đẹp. Sau vụ Kỳ Quý nhân trúng độc, Hoàng thượng không đến đây nữa.

Nghe tin Hoàng thượng đi giá đến đây. Nàng ta liền vui mừng vô cùng.

Cánh cửa bật mở, Bạch Trần Ly liền đứng dậy ra nghênh đón Hoàng thượng.

- Hoàng thượng vạn phúc kim an.

Theo như bình thường, Minh Trạch sẽ đỡ nàng ta dậy nhưng hôm nay, hắn liền ngồi xuống.

Bạch Trần Ly khẽ rút chén trà cho hắn.

- Trẫm đến chỉ muốn hỏi: Hoàng hậu không có ý kiến gì với việc sắc phong Kỳ Tần chứ?

Cái ẩm trên tay Hoàng hậu run run. Nàng ta rót nước trà lệch ra cả ra ngoài.

Hoàng thượng đã hạ chiếu rồi. Ý kiến của nàng(BTL) có còn quan trọng không?

Tuy biết là như vậy nhưng Bạch Trần Ly vẫn cứ nói:

- Thần thiếp thấy: Kỳ Quý nhân vào cung chưa lâu, kinh nghiệm chưa có. Sao có thể làm chủ một cung?

- Trẫm tin nàng ấy có thể làm được.

Hoàng hậu vẫn cương quyết phản đối:

- Từ ngày Hoàng thượng sủng ái Kỳ Quý nhân, hậu cung đã có nhiều bất ổn. Kỳ Quý nhân nhiều lần vi phạm cung quy. Sao xứng đáng làm Tần.

Hậu cung bất mãn? Hay là Hoàng hậu ngại bất mãn. Nhiều lần vi phạm cung quy chẳng qua là bị Hoàng hậu chèn ép mà thôi.

Minh Trạch thấy Hoàng hậu phản đối kịch liệt như vậy liền buông một câu:

- Trẫm muốn Kỳ Quý nhân có thể tự nuôi dưỡng hài tử do mình sinh ra.

" Choang"

Tách trà trên tay Hoàng hậu rơi xuống.

Phi tần từ Chính tử phẩm trở lên mới có thể tự nuôi con của mình.

Hoàng thượng nói vậy là đồng ý cho Kỳ Quý nhân kia một đứa con sao?

Hay là..... nàng ta đã có thai rồi!

Thấy gương mặt trắng bệch của Hoàng hậu, Minh Trạch biết là đã đạt được mục đích.

Hắn đứng dậy, bước ra ngoài. Ra đến cửa, Minh Trạch còn tặng cho Hoàng hậu của hắn một câu:

- Nếu Hoàng hậu cương quyết phản đối thì Trẫm sẽ yêu cầu Đại Lý tự điều tra lại vụ việc Kỳ Quý nhân bị hạ độc.

Minh Trạch vừa dõng đi. Bạch Trần Ly liền ngã phịch xuống đất.

Sao Hoàng thượng có thể phụ tình bạc nghĩa như vậy! Người đã thay đổi rồi.

Mery Christmas!!!

22/12/2017

12:44

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Kỳ Phụng Nhi đang ngồi thêu thùa bỗng nhiên Mỹ An chạy vào.

- Tiểu chủ*, Thái giám bên Khôn Ninh cung mời Người qua đó một chuyến.

(KPN chưa chính thức được phong Tán nên chưa thể xưng nương nương)

Khôn Ninh cung? Hoàng hậu mời nàng qua đó?

Hồng Đan đứng bên cạnh khuyên:

- Hay Tiểu chủ giả bệnh, không đến đó.

Kỳ Phụng Nhi suy nghĩ một lúc rồi hỏi:

- Hiện giờ có những ai ở Khôn Ninh cung?

- Hầu như tất cả mọi người đều có mặt ạ.

Tất cả sao? Thế thì nàng càng phải đi.

Khôn Ninh cung có rất nhiều người ở đó. Thái hậu, Hoàng thượng, Hoàng hậu, Phi tần...

Kỳ Phụng Nhi nhẹ nhàng hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng, Thái hậu, Hoàng hậu và các vị nương nương.

Thái hậu liền mở lời đầu tiên:

- Kỳ Quý nhân sức khỏe không được tốt. Mau ngồi đi.

Hoàng thượng thấy sắc mặt nàng không tốt liền nói:

- Sức khỏe của nàng còn chưa hồi phục. Bắt nàng đến đây Trẫm cảm thấy thật có lỗi.

Kỳ Phụng Nhi cố gắng nở một nụ cười nhẹ:

- Thần thiếp đã khỏe hơn nhiều rồi.

Nói xong, Kỳ Phụng Nhi còn khẽ dùng khăn tay đưa lên miệng, ho vài tiếng.

Thấy nàng như vậy, Kiều Dung Hoa liền mở giọng khuyên:

- Kỳ Quý nhân sức khỏe chưa hồi phục hoàn toàn. Có lẽ sẽ khó khăn trong việc hầu hạ Hoàng thượng đấy.

- Vậy thì thần thiếp xin nhờ cả vào các vị tỷ tỷ. Có thể thay thần thiếp làm tròn bổn phận.

Kỳ Phụng Nhi cũng từ tốn đáp lại. Việc của nàng bấy giờ là làm cho Hoàng thượng và Thái hậu tin rằng việc hạ độc là do Hoàng hậu làm.

Hoàng thượng truyền người của Đại lý tự lên để hỏi về vụ hạ độc.

Kết quả tất nhiên là đĩa bánh không có độc. Thứ duy nhất có độc là miếng bánh mà Kỳ Phụng Nhi ăn phải.

Không thể tìm ra kẻ chủ mưu. Vụ án đã mất manh mối. Còn Hoàng hậu thì thờ phào nhẹ nhõm. Những thứ đó đều không đủ bằng chứng để kết luận.

Bỗng nhiên, Hoàng hậu nhớ ra điều gì đó, liền hỏi Minh Trạch.

- Hoàng thượng thần thiếp có điều muốn nói.

Hoàng thượng khẽ gật đầu về đồng ý.

- Thần thiếp thấy cả đĩa bánh như vậy lại không có độc. Duy chỉ có miếng bánh mà Kỳ Quý nhân ăn phải mới có độc chứ? Hay là có người cố ý...?

Hoàng hậu vừa nói vừa liếc nhìn Kỳ Phụng Nhi.

Nàng có chút giật mình. Chẳng nhẽ Hoàng hậu phát giác ra điều gì rồi.

Cả hậu cung đều hướng mắt về phía Kỳ Phượng Nhi. Họ nhìn với con mắt kinh sợ. Không lẽ có người ác tới mức tự hạ độc mình.

Đúng lúc đó, Kỳ Phượng Nhi lấy khăn tay che miệng, ho vài tiếng.

Bỗng nhiên, Hồng Đan nhìn vào khăn tay của nàng hét to:

- Tiểu chủ M..... m.... máu.

Cả Hậu cung kinh hoàng. Khóc miệng dính máu liền bị Kỳ Phượng Nhi dùng khăn tay lau đi. Nhưng mọi người vẫn nhìn thấy.

Thái hậu liền quay sang nói chuyện với Hoàng thượng:

- Ai già không tin có người lại đem mạng sống của mình ra đùa như vậy.

Hoàng thượng khẽ gật đầu, đồng tình:

- Trẫm cũng nghĩ như vậy. Hoàng hậu đừng có vu oan giá họa cho nàng ấy.

Bạch Trần Ly nghe được câu này liền im lặng.

Minh Trạch bước xuống, đỡ Kỳ Phượng Nhi dậy, nói:

- Trẫm đưa người về Giảng Văn các.

Hoàng hậu và các phi tần đó mắt nhìn theo. Nhưng chỉ có thể âm thầm siết chặt khăn tay.

Về đến Giảng Văn các, Minh Trạch đặt Kỳ Phượng Nhi vào trong tấm điện, lại quay ra hỏi mấy tên Thái giám:

- Thái y sao bây giờ vẫn chưa đến?

Thấy hần có biểu hiện tức giận, Kỳ Phượng Nhi liền nắm chặt tay hần nói:

- Thần thiếp không sao? Người không cần phải tức giận.

Minh Trạch ngồi xuống bên cạnh nàng. Hần cảm thấy nữ nhân trước mắt thật dịu dàng, yếu đuối.

Hần nắm lấy bàn tay nàng, vỗ vỗ lên mu bàn tay.

Lúc Hồng Đan dẫn Thái y vào, nhìn thấy một màn "tình cảm" này liền đó mặt.

Kỳ Phượng Nhi bất ngờ rút tay ra khỏi bàn tay của Minh Trạch.

- Người qua đây bắt mạch cho Kỳ Quý nhân đi.

Thái y nhanh chóng tiến đến gần, để chẩn bệnh. Bắt mạch xong, Thái y liền cung kính bẩm báo:

- Hoàng thượng. Chất độc trong người Kỳ Quý nhân vẫn còn tồn dư cộng thêm thể chất suy nhược nên mới thổ huyết(*ho ra máu*).

Minh Trạch cho Thái y lui ra ngoài sắc thuốc. Trong tấm điện chỉ còn lại hai người.

- Yên tâm đi. Vụ hạ độc này Trẫm sẽ điều tra rõ. Không để nàng chịu ủy khuất.

- Thần thiếp không cảm thấy ủy khuất.

Minh Trạch khẽ mỉm cười. Nhưng nụ cười đó nhanh chóng bị vụt tắt khi Kỳ Phượng Nhi nói câu tiếp theo:

- Huống hồ, đứng sau Hoàng hậu còn có Thừa Tướng và Bạch gia

.....

Mn đọc vui vẻ! Nếu trước năm mới mà có nhiều vote au sẽ tặng các bn mấy chương nhé.

27/12/2017

8: 10

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

- Huống hồ, đứng sau Hoàng hậu còn có Thừa Tướng và Bạch gia.

Minh Trạch không ngờ rằng: Kỳ Phượng Nhi lại biết rõ mọi thứ như vậy.

Bây giờ vẫn chưa là thời cơ tốt để lật đổ Thừa tướng. Quyền lực trong triều của ông ta quá lớn.

Hoàng thượng vừa mới lên ngôi được 3 năm. Thế và lực còn chưa đủ. Vẫn cần phải dựa vào Thừa tướng. Dù sao ông ta cũng là cựu thần 3 triều.

Minh Trạch nhanh chóng trở về trạng thái bình thường.

....

Hoàng cung vừa giải quyết xong vấn đề bệnh dịch thì nhận được tin: Đại lao có thêm hai người chết vì dịch.

(*Au: Bn nào quên có thể đọc lại chương 23*)

Hoàng thượng hạ lệnh yêu cầu cho tất cả tù nhân trong lao phải đưa ra ngoài cung.

Nhưng trong triều cũng có ý kiến cho rằng: Những người ở trong lao đều liên quan đến những vụ án chưa rõ ràng. Cần phải điều tra và xử luôn một thể.

Cuối cùng, triều đình quyết định sẽ lật lại tất cả các vụ án chưa xử lý rõ ràng. Nhưng trước tiên cần phải đưa những người trong đại lao ra khỏi cung

Kỳ Phương Nhi nghe được tin này liền bàng hoàng.

- Đưa... đưa ta đến Đại lao. Ngay!

Hồng Đan và Giảng Phúc Hải liền ngăn nàng lại. Bấy giờ là giữa ban ngày ban mặt, đến Đại lao thì chỉ có nước chết.

- Tiểu chủ. Xin Người bình tĩnh lại đã.

Bỗng nhiên, bên ngoài cửa vang lên tiếng nói:

- Phúc Quan nữ tử xin cầu kiến.

Yên Nhi đến?

- Cho nàng vào đi.

Phúc Yên Nhi bước vào với cái bụng lớn và kèm theo một nụ cười.

- Kỳ tỷ tỷ. Muội đến làm bạn với tỷ.

Kỳ Phương Nhi đỡ Phúc Yên Nhi ngồi xuống.

- Gần đến ngày muội lâm bồn* rồi. Sao còn qua đây?

(lâm bồn: sinh con)

Phúc Yên Nhi cười tươi. Xem ra tâm trạng của nàng ấy rất tốt!

- Lâu rồi không thấy tỷ đến Hương Noãn các nên muội đành phải qua đây. Nếu không suốt ngày ở một mình, muội buồn chết mất.

- Được rồi! Sau này khi nào có thời gian rảnh ta sẽ thường xuyên đến thăm muội.

Phúc Yên Nhi nắm lấy tay Kỳ Phương Nhi nói với giọng đầy quan tâm:

- Sức khỏe của tỷ bây giờ mới là quan trọng nhất!

Kỳ Phương Nhi cười gượng nhưng Phúc Yên Nhi đã nhanh chóng phát hiện ra.

- Kỳ tỷ tỷ. Tỷ không được khỏe sao?

Kỳ Phương Nhi vội xua tay:

- Không có! Tỷ không sao.

Hai người còn vui vẻ nói chuyện với nhau khoảng một canh giờ nữa rồi mới đi về.

Phủ Thừa tướng....

Bạch Thiên Ân đang ngồi bàn chính sự với hai nhũ tử của mình và cũng là hai ca ca của Hoàng hậu.

Đại ca của Hoàng hậu là Bạch Thế Lân. Còn nhị ca là Bạch Tử Cao.

- Phụ thân. Hoàng thượng đã hạ lệnh điều tra lại các vụ án còn chưa rõ ràng. Trong đó cũng có mấy sự việc liên quan đến phụ thân.

Bạch Thừa tướng vuốt chòm râu bạc phơ, phản phất:

- Chẳng phải là Hoàng thượng sẽ đưa bọn họ ra ngoài cung sao? Những người có liên quan cũng không cần giữ lại.

- Nhũ tử đã hiểu rồi!

Bỗng nhiên nhớ ra điều gì, Bạch Thừa tướng nói tiếp:

- Ta nghe nói rằng: Trong cung có một vụ hạ độc liên quan đến Hoàng hậu phải không?

Bạch Thế Lân liền lên tiếng, vẻ chán nản:

- Hoàng hậu đã cho người đưa tin rồi. Việc đó hoàn toàn không phải do muội ấy làm.

Bạch Thừa tướng ngồi đăm chiêu suy nghĩ:

- Việc này cũng phải xử lý cẩn thận. Dù sao, mấy hậu cung kia đều là nữ nhĩ quan viên trong triều.

.....

Đạo này bí ý tường quá! Ai giúp au đi.

3/1/2018

13:47

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Sáng sớm, đoàn người đưa các phạm nhân trong đại lao ra khỏi hoàng cung.

Kỳ Phương Nhi đứng từ xa nhìn lại trong lòng cảm thấy vô cùng xót xa.

Kế hoạch của nàng xem ra phải thực hiện sớm hơn một chút rồi!

Bỗng nhiên, Giảng Phúc Hải từ đâu chạy tới:

- Tiểu chủ. Có chuyện rồi!

- Chuyện gì?

Giảng Phúc Hải lấy tay áo lau mồ hôi, hấp tấp:

- Nghe nói rằng vị bên Khôn Ninh cung kia có thai rồi.

Tân này giống như là sét đánh ngang tai vậy. Hoàng hậu gia thế hiển hách lại còn mang thai.

Nếu sinh nữ thì thì thôi. Sinh ra nhi tử thì chẳng phải sẽ phong quang vô hạn hay sao?

Không! Kỳ Phượng Nhi không thể để điều đó xảy ra.

Nàng không đến Khôn Ninh cung mà lại quay trở lại Giáng Văn các.

Nhìn thấy Vương công công đứng ở cửa, Kỳ Phượng Nhi liền hỏi:

- Công công đến đây là để truyền ý chỉ của Hoàng thượng sao?

Vương Ngụy thấy Kỳ Quý nhân liền hành lễ:

- Tiểu chủ vạn an. Nó tãi không đến để truyền ý chỉ mà là... Hoàng thượng đang ở bên trong.

Kỳ Phượng Nhi bước vào, Minh Trạch đang nhàn nhã uống trà, đọc sách ở bên trong.

Nàng liền cúi đầu hành lễ:

- Hoàng thượng vạn phúc kim an.

Minh Trạch ngẩng đầu lên, bấy giờ hẳn mới để ý đến sự xuất hiện của nàng.

- Sức khỏe nàng không tốt. Mau đứng dậy đi.

Kỳ Phượng Nhi đứng dậy, ngồi xuống bên cạnh hắn:

- Hoàng thượng đợi thần thiếp đã lâu chưa?

- Không sao! Mà nàng đi đâu về vậy?

Kỳ Phượng Nhi trưng ra một nụ cười hiền:

- Nằm mãi cũng rất chán nên thiếp ra ngoài đi dạo một chút.

.....

Cùng lúc đó tại Khôn Ninh cung...

- Chúc mừng Hoàng hậu nương nương đã mang long thai.

Liên Hoa đứng bên cạnh chúc mừng cho Hoàng hậu. Trên gương mặt Bạch Trần Ly lộ rõ vẻ vui mừng:

- Có được đứa bé này rồi. Hậu vị của bản cung sẽ vững chắc hơn bao giờ hết.

Liên Hoa suy nghĩ một lúc rồi hỏi Hoàng hậu:

- Nhưng... đến lúc sinh, Nương nương định mang một đứa bé khác vào cung sao?

Hoàng hậu khẽ lắc đầu:

- Như vậy chẳng phải là sẽ có lợi cho tiện nhân kia hay sao?

Thọ Khang cung.....

Trương mama quý xuống thỉnh tội với Thái hậu.

- Nô tỳ thất trách. Xin Thái hậu tha tội.

Khuôn mặt Thái hậu đen lại vô cùng khó coi:

- Không phải ngươi nói với Ai gia rằng: Hoàng hậu không thể mang thai sao?

- Chính tay nô tỳ đã bỏ thuốc vào hộp phấn mà Thái hậu ban cho Hoàng hậu trước ngày Đại hôn. Nếu Hoàng hậu dùng trong thời gian dài như vậy chắc chắn sẽ không thể mang thai.

Thái hậu nghe vậy, sắc mặt liền khó coi hơn. Bà tin rằng Trương mama sẽ không nói dối. Vì gói thuốc hoa hồng là do chính tay Thái hậu chuẩn bị.

- Chà lẽ.... Hoàng hậu lại nói dối việc mang thai.

Bỗng nhiên, Trương mama nghĩ ra điều gì:

- Hay là Thái hậu triệu kiến Lương Thái y của Thái y viện đi.

Thái hậu cho rằng điều đó là có lý nên liền cho gọi Lương Thái y.

Không lâu sau, đã có một nam nhân quý trước mặt Thái hậu:

- Vi thần tham kiến Thái hậu. Thái hậu vạn phúc kim an.

- Ai gia truyền người đến đây là có việc muốn hỏi.

Vị Lương Thái y kia tỏ vẻ cung kính:

- Nếu vi thần biết chuyện gì chắc chắn sẽ nói thật.

Thái hậu đứng dậy, bước xuống trước mặt Lương Thái y, hỏi vào vấn đề chính:

- Có thật.... là Hoàng hậu mang thai không?

Góc tâm sự:

Sau một thời gian mai danh ẩn tích au vẫn.... không có ý tưởng gì mới mẻ cả

Dạo này đang bận học thi nghệ nên không có thời gian để viết. Sorry vì để các bn đợi lâu.

Hôm nay "mẫu hậu" của au đi học. Môn Hóa au không đc 6,5 điểm tổng kết nên bị hstt.

□□□□□□□□□□□□

14/2/2018

18:09

Chương 35

Au đã quay trở lại và lợi hại hơn xưa □.

.....

- *Có thật.... là Hoàng hậu mang thai không?*

Lương Thái y nghe Thái hậu bẩm báo liền thành thực trả lời:

- Hồi Thái hậu, Hoàng hậu đích thực đã mang thai hơn một tháng rồi.

Thái hậu vắt tay lên trán suy nghĩ. Chả lẽ đêm hôm đó Hoàng thượng đã cùng Hoàng hậu....

- Người lui ra đi.

Lương Thái y vừa lui ra, Trương mama liền tới gần Thái hậu khuyên nhủ:

- Hay là Thái hậu xử lý đứa bé trong bụng Hoàng hậu đi.

- Không được! Đứa bé đó là hài tử của Hoàng thượng, tôn tử* của Ai gia. Sao có thể xuống tay được.

(tôn tử: cháu)

Thấy Thái hậu cương quyết như vậy nhưng Trương mama vẫn cố gắng khuyên nhủ:

- Nhưng nếu để Hoàng hậu sinh nhi tử chẳng phải sẽ gây khó khăn cho cả Hoàng thượng và Thái hậu hay sao? Huống hồ, vẫn còn hai phi tần đang mang thai.

Buổi thình an Hoàng hậu vào sáng sớm có thể nói là vô cùng náo nhiệt.

Các phi tần đồng thời quý xuống chúc mừng, nhưng có lẽ chẳng có ai là thật tâm:

- Thần thiếp chúc mừng Hoàng hậu nương nương. Hoàng hậu vạn phúc.

- Bốn cung thực sự đa tạ các muội.

Mọi người liền yên vị, thường thức điểm tâm sáng trên bàn.

Nhưng có lẽ chẳng ai thực sự thật tâm.

Thấy Kỳ Phụng Nhi không hề động đũa, Ánh Tần liền hỏi thăm:

- Sao Kỳ Quý nhân không dùng điểm tâm vậy? Không hợp khẩu vị sao?

Lý Tiêu Dao thừa nước đục thả câu liền tặng thêm một câu châm chọc:

- Chả lẽ Kỳ Quý nhân sợ rằng có độc sao?

Nhắc đến vụ hạ độc, Hoàng hậu liền xanh mặt lại. Cũng là nể tình đứa bé trong bụng nàng, Hoàng thượng mới dừng truy cứu.

Bạch Trần Ly chỉ sợ rằng: Hoàng hậu nghe lời tiện nhân kia, điều tra lại sự việc.

Tuy không phải di nàng ta hạ độc nhưng biết đâu lại có người "nước đục thả câu", giờ trò nhằm vu oan cho nàng sao?

Hoàng hậu cố gắng trấn tĩnh lại, đáp trả lời khiêu khích của Lý Quý nhân:

- Lý Quý nhân ăn nói cho cẩn thận một chút. Vụ hạ độc vẫn đang được điều tra. Đồ ăn của Khôn Ninh cung sao lại có độc chứ, hẳn là có người đã giở.

Lý Quý nhân nghe vậy liền âm thầm bĩu môi. Hoàng hậu nói như vậy để che mắt ai chứ.

Lý Quý nhân không chọc Kỳ Phụng Nhi nữa, liền quay sang nói chuyện với Trần Quý nhân.

- Thần thiếp vẫn còn đang thắc mắc: Trần Quý nhân mang thai gần hai tháng, Hoàng hậu mang thai hơn một tháng. Vậy ai sẽ là trưởng, ai là thứ đây?

Mọi người nghe xong câu này liền hít ngay một làn khí lạnh. Không ngờ Lý Tiêu Dao kia lại to gan đến vậy.

Ngay cả Lệ Phi cũng tiếp lời:

- Nếu sinh ra hai vị Hoàng tử thì không biết ai sẽ được lập làm Thái tử đây?

- Ấy già! Nếu Trần Quý nhân có phúc khi sinh được Trưởng tử cho Hoàng thượng vậy sẽ khó để quyết định.

Hoàng hậu nghe vậy liền đen mặt lại. Lại có người dám tranh ngôi vị Thái tử với con nàng.

Trái ngược với Hoàng hậu, Trần Quý nhân lại tươi cười đáp:

- Theo quy định của Bào tổ tông là lập trưởng, không lập thứ. Thần thiếp tuy thân phận thấp kém, không tôn quý như Hoàng hậu nương nương. Nhưng có những chuyện không phải cứ tôn quý là quyết định được.

Kỳ Phụng Nhi nghe được câu nói liền âm thầm cười lạnh. Chả lẽ Bạch Trần Ly thực sự nghĩ rằng ai cũng cung kính với nàng ta hay sao?

.....

Wattpad đang trong thời gian

sửa chữa nên không lưu đc truyện □. *Với cả au đang thi nghệ nên khá bận.*

Thế nhé! Mn đọc vui vẻ. Nhớ vote với cmr cho au nha □

21/1/2018

15:52

Wattpad

Hạ Băng Băng

Chương 36

Hôm trc Wattpad trong thời gian sửa chữa nên views với vote của chương 35 mất hết. Au phải đăng lại. □□□□□

Khôn Ninh cung.....

Hoàng hậu ngồi ăn hạnh nhân cùng với một tâm trạng bức tức:

- Tiễn nhân! Lại dám tranh với ta.

Liên Hoa đứng ở bên cạnh phe phẩy cái quạt, vừa nịnh Hoàng hậu:

- Nương nương cần gì phải lo lắng quá như vậy. Nếu cần, chúng ta có thể ra tay với đứa bé đó mà.

- Hừ! Thế thì thuận lợi cho tiện nhân đó quá.

Bỗng nhiên nhớ ra điều gì, Bạch Trần Ly liền hỏi lại:

- Đạo này Phúc Quan nữ tử dưỡng thai vẫn tốt chứ?

Liên Hoa nghe Hoàng hậu hỏi vậy cũng khá bất ngờ nhưng cũng vẫn thành thực trả lời:

- Phúc Quan nữ tử sống rất tốt. Vì sắp đến ngày sinh rồi nên nàng ta cũng hay ra ngoài đi dạo.

- Hãy gọi nàng ta đến đây một chuyến đi.

Giáng Vân các.....

- Những gì ta nói hy vọng Giang Thái y có thể hiểu được.

Vị thái y quý ở bên dưới run rẩy thân mình, lắp bắp trả lời:

- Vì thần không hiểu được. Tiểu chủ đang được sủng ái. Hà có gì lại muốn giả bệnh chứ?

- Hậu cung này hung hiểm, bảo toàn thân mình mới quan trọng. Giang Thái y hiểu chứ,

Giáng Thái y tuy ở Thái y viện nhưng hẳn cũng từng nghe về sự tàn độc của Hoàng hậu, dám hạ độc để hại các phi tần.

Hắn cho rằng Kỳ Phượng Nhi nói có lý nên liền đồng ý giúp nàng. Dù sao bảo toàn mạng sống mới là điều tốt đẹp.

Kỳ Phượng Nhi liền đưa mắt cho Hồng Đan. Hồng Đan hiểu ý liền lấy ra một túi bạc đưa cho Giang

Thái y.

- Đây là một chút tâm ý của Tiểu chủ chúng tôi.

Giáng Thái y liền cung kính nhận lấy túi bạc:

- Vì thần đa tạ nương nương.

Sau khi Giang Thái y lui ra ngoài

Kỳ Phượng Nhi nhận được tin:

- Tiểu chủ. Phúc Quan nữ tử vừa được truyền đến cung Hoàng hậu.

Kỳ Phượng Nhi giật mình:

- Là chuyện từ lúc nào rồi?

- Khoảng nửa canh giờ trước ạ?

Hoàng hậu xưa nay không phải loại người tốt đẹp gì. Bây giờ nàng ta đang mang thai, cần phải gạt đi những vật cản đường để sau này đứa bé đó có thể danh chính ngôn thuận ngồi lên ngai.

Chỉ nghĩ đến đó thôi, Kỳ Phượng Nhi liền đi đến Khôn Ninh Cung.

Nàng đứng ở bên ngoài chờ gần nửa canh giờ sau, Phúc Yên Nhi mới lững thững bước ra.

Nàng vội đến lại gần, đỡ lấy Yên Nhi:

- Muội có làm sao không?

- Kỳ tỷ tỷ! Sao tỷ lại ở đây?

Nàng nhìn qua một lượt thấy Phúc Yên Nhi vẫn bình an vô sự liền thở phào nhẹ nhõm

- Nghe nói muội đang ở cung Hoàng hậu nên ta đến xem thử. Hoàng hậu không làm khó muội chứ?

Phúc Yên Nhi rơm nước mắt. Từ khi nàng vào cung đến nay chưa có ai quan tâm đến vậy. Nàng cũng giống như con cò của Thái hậu mà thôi.

Hai người rù nhau đi dạo Ngự Hoa viên một lát. Cả hai không nói gì với nhau. Kỳ Phượng Nhi suy nghĩ một lúc rồi lên tiếng.

- Yên Nhi à. Muội có thể giúp ta một việc được không?

- Tỷ đã hai lần cứu mạng của muội và đứa nhỏ. Chỉ cần muội có thể làm được thì chắc chắn sẽ giúp.

.....

Canh một giờ Tuất tại Ngự Thư phòng....

(19h - 21h)

Thái giám Kính sự phòng dâng lên khay thẻ bài:

- Hoàng thượng đêm nay muốn đến cung của phi tần nào ạ?

Minh Trạch nhìn lướt qua mấy tấm thẻ một lượt, rồi dừng ánh nhìn lên một tấm thẻ gỗ:

- Sức khỏe của Kỳ Quý nhân đã tốt hơn chưa?

Vương công công liền bẩm báo lại:

- Thái y nói là đã đỡ nhiều rồi, Kỳ Quý nhân hoàn toàn có thể hầu hạ Hoàng thượng.

- Vậy thì đến Giảng Văn các đi.

Minh Trạch liền lật tấm thẻ xuống. Trước khi Thái giám Kính sự phòng lui xuống còn nói:

- Vậy nô tài sẽ đi truyền khẩu dụ của Hoàng thượng đến Giảng Văn các để chuẩn bị.

- Không cần. Trẫm đến đó bây giờ.

Minh Trạch truyền kiệu liền đến Giảng Văn các. Vương công công vừa định thông báo thì Minh Trạch ngăn lại.

Một mình hắn bước vào bên trong điện. Kỳ Phượng Nhi vẫn chưa ngủ. Nàng vẫn còn đang thêu thùa.

- Nàng vẫn chưa đi nghỉ sao?

Kỳ Phượng Nhi khẽ giật mình, nàng vội buông khung thêu, quỳ xuống:

- Hoàng Thượng vạn phúc kim an. Thứ cho thần thiếp không tiếp đón từ xa.

Minh Trạch cúi xuống đỡ nàng dậy:

- Không phải lỗi do nàng. Là do Trẫm không cho thông truyền.

-Hoàng thượng có cần thần thiếp sai người chuẩn bị nước tắm không?

Minh Trạch khẽ gật đầu. Hắn cũng muốn ngâm mình một lát cho dễ chịu.

Lúc hắn tắm xong, bước ra ngoài đã thấy Kỳ Phượng Nhi thay tấm y(*đỏ ngừ*)

Hắn nhẹ nhàng nằm xuống bên cạnh nàng. Kỳ Phượng Nhi khẽ thở tắt ngọn nến. Không gian bỗng chốc tối mịt.

Nằm được một lúc, Kỳ Phượng Nhi cảm thấy y phục của mình như bị kéo xuống.

Giọng nàng khẽ run run:

- ~ Hoàng thượng~

Đôi tay ngọc của nàng bắt lấy bàn tay hư hổng của hắn:

- Thần thiếp vẫn chưa hồi phục được sức khỏe nên vẫn chưa thể hầu hạ Hoàng thượng.

- Trẫm đã hỏi Thái y rồi. Không sao, trẫm sẽ nhẹ nhàng.

.....

Việt Nam vô địch! Việt Nam vô địch. □□□□□

Au mãi xem □*quá mà quên viết.*

27/1/2018

23:48

Wattpad

Hạ Băng Băng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: [h]

Bàn tay hắn lần mò xuống hai cánh hoa xinh đẹp mà mon tròn, vuốt ve.

Hạt trần châu nhỏ vì động tĩnh mà hơi nhỏ lên.

- Uhm... Hoàng thượng... dừng.

Minh Trạch ấn hai tay nàng xuống, mắt lấy bờ môi, khuấy đảo khoang miệng nàng.

Hắn lột sạch y phục ném sang một bên. Trong bóng tối Kỳ Phượng Nhi không nhìn thấy gì cả chỉ biết quơ quạng lung tung.

Đã lâu rồi không gần gũi, Minh Trạch như muốn dung nạp cơ thể nàng vào người hắn. Hôn môi không đủ thỏa mãn. Hắn cúi xuống cắn nhẹ vào xương quai xanh của nàng.

- A.... Đau.

Minh Trạch lướt xuống đôi gò bồng đảo của nàng, ra sức xoa nắn. Chỉ một lúc sau nó đã cứng lên. Hơi thở của hai người dồn dập.

Một dòng nước ẩm ướt men theo hai bờ đùi của Kỳ Phượng Nhi. Lý trí của nàng bấy giờ đã bị cuốn đi sạch. Nàng vươn tay cời tấm y của hắn, lộ ra long thể rắn chắc.

Cự long đã sớm bành trướng. Hắn kịch liệt ma sát bên dưới của nàng. Kỳ Phượng Nhi ngửa cổ lên thờ dốc. Một cảm giác trống rỗng cần được lấp đầy.

- Uhm... um

Mấy tiếng kêu của Kỳ Phượng Nhi lọt vào tai Minh Trạch như một liều thuốc kích thích.

Hắn đưa tay xuống khẽ chơi đùa với nhụy hồng, cảm nhận được sự ướt át.

- Tiểu yêu tinh! Nhanh như vậy mà đã muốn rồi.

Minh Trạch phả vào tai nàng một luồng khí. Kỳ Phượng Nhi quay đầu sang một bên, cắn chặt môi tránh những lời khiêu khích của hắn.

Thấy biểu tình của nàng, Minh Trạch không mấy hài lòng. Đem cự long tiếp tục ma sát

- Gọi Trẫm.

- Hoàng..... thượng... aaaa

Minh Trạch khẽ lắc đầu.

- Gọi Trầm là Trạch.

Kỳ Phượng Nhi run lấy bầy. Ai dám gọi thẳng tên Hoàng thượng chứ.

Nhận ra sự lo lắng trên gương mặt nàng, Minh Trạch tiếp tục vuốt ve cơ thể nàng, đẩy lên ngọn lửa dục vọng.

- Hoàng.... Trạch!

Minh Trạch nở một nụ cười thỏa mãn.

- Thế mới ngoan!

Nói rồi hắn liền đem long căn cứng rắn đâm vào hoa huyết của nàng. Thủy dịch chảy ra ngày càng nhiều.

- A.... aaaaa. Chậmmm... lại aaaaa.... Hoàng thượng.....

Minh Trạch bỏ qua lời nói của nàng tiếp tục rút ra cắm vào. Xem ra đêm nay Kỳ Phượng Nhi không được nghỉ ngơi tốt rồi!

Hắn có được một đêm thỏa mãn nên sáng hôm sau tinh thần khá thoải mái.

Đang phê duyệt tấu chương, bỗng nhiên nghe thấy tiếng bẩm báo:

- Hoàng thượng, Phúc Quan nữ tử cầu kiến!

Phúc Yên Nhi!

Ba chữ này làm hắn khá ngạc nhiên. Đã lâu lắm rồi hắn không còn ngó ngang đến vị phi tử này nữa. Tất cả đều là do Thái hậu chăm sóc. Tuy vậy hắn vẫn cho gọi nàng vào.

Phúc Yên Nhi bước vào mang theo cái bụng gần tám tháng.

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

- Thân thể nàng bất tiện. Mau ngồi đi.

Đợi Phúc Yên Nhi an tọa, Minh Trạch liền hỏi thăm nàng:

- Mọi chuyện ở Hương Noãn các vẫn tốt chứ?

- Thần thiếp đa tạ Hoàng thượng đã quan tâm. Mọi thứ vẫn rất tốt. Hôm nay thiếp đến là có chuyện muốn thỉnh cầu....

Nhìn thấy gương mặt khó xử của Phúc Yên Nhi, Minh Trạch liền dịu giọng.

- Nếu thiếu cái gì thì nàng cứ nói.

.....

Khốn Ninh cung....

- Người nói rằng: Sáng nay, Hoàng thượng bước ra khỏi Giảng Văn các tâm trạng rất tốt sao?

- Hỡi Hoàng hậu. Đúng vậy!

Bạch Trân Ly khó chịu ra mặt. Bỗng nhiên nghe được lời thông truyền:

- Hoàng thượng giá đáo.

Tâm tình nàng ta liền tốt hẳn lên. Nhưng khi nhìn thấy Hoàng thượng cùng Phúc Yên Nhi bước vào thì nụ cười liền vụt tắt.

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

- Thân thể Hoàng hậu bất tiện mau đứng dậy đi.

Phúc Yên Nhi cũng nhưn gối thỉnh an:

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu. Hoàng hậu vạn phúc kim an.

- Người đến đây có việc gì?

Bạch Trân Ly rất khó chịu. Lâu rồi Hoàng thượng mới tới còn dẫn theo tiện nhân này đi.

- Ngồi xuống rồi nói chuyện.

Thấy Minh Trạch nói vậy, Hoàng hậu phải nén sự tức giận xuống.

- Chắc nàng cũng biết Yên Nhi sắp đến ngày lâm bồn rồi.

Hoàng hậu khuôn mặt lạnh tanh không biểu lộ cảm xúc. Nàng ta sinh con thì liên quan gì đến mình.

- Yên Nhi muốn xuất cung đến Cầm Nghiệp tự đẻ cầu phúc và sinh con ở đó. Trẫm muốn hỏi ý kiến của Hoàng hậu.

- Thần thiếp mong Hoàng hậu đồng ý.

Khi Bạch Trân Ly đang suy nghĩ thì Minh Trạch liền nói:

- Hoàng hậu hãy đồng ý đi. Yên Nhi phải có tâm trạng thoải mái thì mới có thể sinh con được.

Bạch Trân Ly liền trung ra một nụ cười giả tạo:

- Được. Vậy người cứ xuất cung đi rồi hãy mang về một đứa bé khaú khinh nhé!

Rời khỏi điện Hoàng hậu, Phúc Yên Nhi thở phào một hơi. Nàng quay sang nói với Minh Trạch:

- Thần thiếp đa tạ Hoàng thượng đã giúp đỡ.

- Không có gì. Hoàng hậu tàn nhẫn như thế nào không phải Trẫm không biết. Nàng muốn tránh cũng là điều đương nhiên.

Nụn mũi mới ra chữ.

Au biết điểm nghề rồi đấy! Giỏi nè! Có bn nào cũng đạt giỏi như au không □

4/2/2018

22:05

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Khôn Ninh cung..

- Nương nương cho gọi vì thần tôi là có việc gì giao phó?

Hoàng thượng và Phúc Yên Nhi vừa rời đi, Hoàng hậu đã cho gọi hai ca ca của mình đến.

- Đại ca, Nhị ca muội có việc muốn nhờ hai ca ca giúp.

Bạch Thế Lân bày ra một vẻ hạo hiệp, sẵn sàng giúp đỡ:

- Xin Hoàng hậu cứ nói. Nếu làm được, vì thần nhất định sẽ tận lực

.....

Sau khi nghe Bạch Trần Ly kể một tràng dài, Bạch Thế Lân liền nói:

- Vậy nương nương muốn vì thần diệt trừ vị Quan nữ tử đó?

Bạch Trần Ly liền gật đầu, nói một cách dứt khoát:

- Xin Đại ca hãy giúp muội. Chỉ có như vậy, hài tử của muội mới có thể trở thành Thái tử được.

Nhị ca- Bạch Tử Cao liền mỉm cười:

- Vì thần sẽ tận lực làm việc, sẽ không xảy ra sơ sót gì đâu.

Giáng Vân các...

- Tiểu chủ. Đây là đồ chuẩn bị cho lễ phong Tần của người. Nếu có gì không vừa ý xin hãy gửi lại, Thượng cung cục sẽ sửa chữa.

- Ta biết rồi. Lui xuống đi.

Kỷ Phượng Nhi nhìn qua y phục kiểu dáng và trang sức quý giá rồi sai Hồng Đan cất đi.

- Tiểu chủ. Hôm nay thời tiết rất đẹp, người có muốn ra ngoài dạo không?

Kỷ Phượng Nhi đặt chén trà xuống:

- Vậy thì ra Úy Lan đình ngồi một lúc đi. Chuẩn bị thêm giấy và mực cho ta nữa.

Trời bắt đầu vào mùa hạ, sen ở trên hồ Bán Nguyệt bắt đầu nở.

Kỷ Phượng Nhi rải tờ giấy trên mặt bàn, cầm cây bút chấm vào nghiên mực.

Phong cảnh ở đây khá đẹp với lại nắng đang có hứng thú vẽ tranh.

Nàng họa một bức tranh phong cảnh

Vẽ được một lúc Kỷ Phượng Nhi

dừng lại ngắm nghía bức tranh của mình. Tất cả mọi thứ đều đẹp duy chỉ có trên cây chi về vòn vện một chú chim, để trống một khoảng giấy trắng.

Bỗng nhiên có một bàn tay nam nhân quen thuộc chỉ lên bức vẽ của nàng:

- Chỗ này có phải nên vẽ thêm một chú chim nữa hay không?

Nói rồi, Minh Trạch nắm lấy bàn tay Kỷ Phượng Nhi. Người nàng dựa vào người phía sau.

(Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa)

Ngực nàng đập liên hồi, mũi Long Tiễn hương phả vào mũi khiến Kỷ Phượng Nhi bất giác có chút say mê.

Nàng quên rằng Minh Trạch đang cầm tay nàng để vẽ nốt bức tranh.

- Xong rồi!!!

Câu nói đưa Kỷ Phượng Nhi trở về hiện thực.

- Hoàng thượng về thật là đẹp!

Minh Trạch mỉm cười:

- Trước khi lên ngôi Trẫm có rất nhiều thời gian để vẽ nhưng từ khi lên ngôi tay nghề không còn được như trước nữa.

Hắn giấu nghĩa bức tranh của nàng rồi nói:

- Hôm nay thấy nàng vẽ, Trẫm đúng là được mở rộng tầm mắt.

- Thần thấp tài hèn sức mọn. Thẹn không dám nhận.

Thấy Kỳ Phụng Nhi khiêm nhường như vậy, Minh Trạch liền đổi sang chủ đề khác:

- Nàng vẽ được một lúc lâu như vậy, hẳn là đã mệt rồi. Về Cam Lộ điện dùng bữa với Trẫm đi.

- Vậy thần thấp cung kính không bằng tuân mệnh.

Minh Trạch nắm lấy bàn tay của nàng đưa về Cam Lộ điện.

Đi được một đoạn bỗng nhiên có tiểu cung nữ chạy đến:

- Hoàng thượng vạn an. Kỳ Quý nhân cắt tường.

- Đứng dậy đi.

- Hoàng thượng. Vũ Chiêu nghi mời Người đến Hàm Nghi cung dùng bữa.

Minh Trạch nhìn sang Kỳ Phụng Nhi liền từ chối:

- Nói với nàng ấy: Hôm nay Trẫm bận, để ngày khác đi.

Sau đó hắn liền kéo Kỳ Phụng Nhi đi.

- Hoàng thượng. Nếu Vũ Chiêu nghi đã mất công chuẩn bị hay là Người qua đó một lúc đi.

Minh Trạch dừng lại, khẽ nhíu mày.

- Dù sao lễ phong Tần cũng cần phải chuẩn bị nhiều thứ. Thần thấp xin cáo từ trước.

- Vậy Trẫm không giữ nàng ở lại nữa. Nàng về Giảng Văn các trước đi. Tối Trẫm sẽ qua.

Khi ngư giá đi được một đoạn rồi Kỳ Phụng Nhi mới rời đi.

Hàm Nghi cung.....

- Hoàng thượng giá đáo.

Vũ Chiêu Nghi ngồi ù rú trước bàn ăn liền tươi tỉnh hẳn lên. Cuối cùng thì Hoàng thượng cũng đến chỗ của nàng ta rồi!

- Thần thấp cung nghênh Hoàng thượng. Hoàng thượng vạn phúc kim an.

- Đứng dậy đi. Lâu rồi Trẫm không đến thăm Chiêu nghi rồi.

- Lâu rồi Hoàng thượng không đến, Diệp nhi cũng rất nhớ Người.

Nhìn nữ nhân đi đứng don đả và những món sơn hào hải vị trước mặt Minh Trạch lại không cảm thấy nó chán thật, chỉ thấy được sự xa lạ.

Nặng mãi mới ra chữ! Tết đến rồi có ai vui hơ? Au thì không. Một đồng bài tập.

Nhưng nhìn thấy các bn nhiệt tình quá nên cũng ráng.

13/2/2018

21:16

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: [h]

Au xin gửi lời chúc mừng năm mới đến các bạn đang đọc truyện của au. Chúc các bn năm mới vui vẻ, học giỏi, gặp được nhiều may mắn trong cuộc sống ☐☐☐

Canh hai, giờ Tuất tại Giảng Văn các...

- Tiểu chủ, có lẽ hôm nay Hoàng thượng sẽ không tới đâu. Người ăn tối đi ạ?

Kỳ Phụng Nhi ngồi trước một bàn đầy thức ăn. Linh cảm của nàng cho biết: Hoàng thượng chắc chắn sẽ đến.

- Thấp thêm nền cho ta. Hồng Đan người lui ra đi.

- Nàng muốn thấp thêm nền để làm cú đêm à?

Kỳ Phụng Nhi và Hồng Đan cùng quý xuống:

- Hoàng thượng vạn an.

Minh Trạch nhìn một bàn đồ ăn còn nguyên nhưng đã nguội liền nói:

- Nàng vẫn chưa ăn gì sao?

- Thần thấp muốn đợi Hoàng thượng cùng dùng bữa.

Minh Trạch thở dài. Nữ nhân này thật ngốc! Vì muốn dùng bữa với hắn mà đợi đến tận giờ này.

- Lăn sau không cần phải đợi Trẫm nữa đâu? Nàng mau ăn đi.

Cả hai cùng ngồi xuống bàn. Vì Minh Trạch đã dùng bữa ở chỗ Thái hậu nên cũng không dùng bữa. Kỳ Phụng Nhi cũng không ăn nhiều. Thức ăn đã nguội hết rồi nên nàng cũng chẳng còn khẩu vị.

Dùng bữa xong, Minh Trạch kéo nàng vào trong tắm điện. Đặt nàng xuống giường

Ngọc Thiên cung...

- Hoàng thượng giá đáo!

Nghe thấy tiếng thông truyền từ xa, Kiều Dung hoa đã vội đứng dậy.

Nàng ta chạy ra trước cửa để đón thánh giá nhưng mãi không thấy ai liền gọi cung nữ lại để hỏi

- Không phải Hoàng thượng đi giá đến đây sao?

- Vâng! Nhưng Hoàng thượng đã đến thăm Trần Quý nhân rồi.

Kiều Dung hoa tức giận nhưng nhanh chóng bình tĩnh lại:

- Mau chuẩn bị cho ta một bát tổ yến và mang trang sức lại đây.

Phía điện phía Đông của Ngọc Thiên cung...

- Chỉ cần Hoàng thượng ngày nào cũng đến đây thăm hải tử, thần thiếp sẽ tốt hơn nhiều.

Trần Quý nhân nở một nụ cười, đơn đã đưa chén trà đến bên Hoàng thượng.

- Nàng cố gắng tỉnh dưỡng cho tốt...

Minh Trạch chưa kịp nói hết câu thì thái giám ngoài cửa đã nói:

- Kiều Dung hoa cầu kiến!

Trần Mỹ Diệp lập tức cứng người lại. Đang yên đang lành nàng ta lại qua đây làm gì?

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

Minh Trạch khá ngạc nhiên với sự xuất hiện của Kiều Dung hoa:

- Bình thân đi. Dung hoa không nghỉ ngơi trong tấm điện sao lại đến đây?

Kiều Linh Ngọc nở một nụ cười, giọng nói cố gắng thân nhiên nhất một cách có thể:

- Vào giờ này mỗi ngày, thần thiếp đều đích thân nấu một chén cháo tổ yến mang đến cho muội muội.

- Kiều Dung hoa có lòng rồi!

Kiều Linh Ngọc nở một nụ cười tươi như hoa, đặt bát cháo xuống trước mặt Trần Quý nhân.

- Muội muội mau uống đi cho nóng.

Thấy Trần Quý nhân còn bối rối không dám uống, Minh Trạch liền lên tiếng:

- Mau uống đi. Đừng để phí tâm tư của Dung hoa.

Tuy biết rằng Kiều Dung hoa không dám hạ độc trước mặt Hoàng thượng nhưng Trần Mỹ Diệp không hề thấy dễ chịu khi bị Kiều Dung hoa lợi dụng như vậy.

Nàng ta liền cầm bát cháo lên uống một ngụm rồi miễn cưỡng nở nụ cười:

- Tay nghề của tỷ tỷ thật tốt!

Minh Trạch liền đứng dậy nói:

- Trẫm còn có việc phải về Ngự Thư phòng xử lý. Dung hoa hãy thay Trẫm chăm sóc Trần Quý nhân thật tốt.

- Thần thiếp lĩnh chỉ.

Khi Minh Trạch bước ra khỏi cánh cửa, Kiều Linh Ngọc liền nhìn Trần Mỹ Diệp một cách ghét bỏ rồi liền bỏ đi.

...

Dạo này au đang kt 1 tiết và máy bị hỏng không lưu được truyện nên ns ra chương muộn. Au đang kt nhiều quở!

Yêu các bn! □□□

24:33

4/3/2018

Wattpad

Hạ Băng Băng.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41

Minh Trạch trở về Ngự Thư phòng. Hôm nay hẳn có sai Vương công công gọi Kỳ Mỹ nhân đến.

Bước vào bên trong đã thấy Kỳ Phương Nhi đứng trước án thư. Minh Trạch liền vỗ vai nàng:

- Đã đợi Trẫm lâu chưa?

Kỳ Phương Nhi thấy vậy liền quỳ xuống:

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng thượng.

Minh Trạch đỡ nàng đứng dậy.

Cầm lấy tay nàng kéo về phía án thư.

- Từ giờ Trẫm muốn giờ Thỉn mỗi ngày, nàng hãy đến Ngự Thư phòng để hầu hạ bút mực và giúp Trẫm sắp xếp tấu sớ.

- Thần thiếp lĩnh chỉ.

Từ đó ngày nào nàng cũng đến Ngự Thư Phòng hoặc Cam Lộ điện một chuyến. Có khi còn ở lại Cam Lộ điện qua đêm. Tin đến tai các phi tần khác thì chẳng ai thấy dễ chịu gì.

Tin đến tai Hoàng hậu, nàng ta liền đập vỡ một bộ ấm chén quý giá.

Bạch Trần Ly không cam tâm nhìn thấy cảnh như vậy liền đến Ngự Thư phòng một chuyến.

Khi nghe Thái giám thông truyền nói Hoàng hậu đến, cả Minh Trạch và Kỳ Phượng Nhi đều có chút bất ngờ nhưng Hoàng Thượng vẫn tuyên rằng ta vào.

Hoàng hậu một thân đồ rực, trang điểm điểm lệ bước vào. Theo sau là Liên Hoa cầm theo một hộp điểm tâm. Còn có phải do nàng ta làm hay không thì không biết.

Kỳ Phượng Nhi nhàu mày. Chả lẽ Hoàng hậu không biết trong phần trang điểm và dầu bôi tóc có một lượng xạ hương ở trong đó.

Tuy là không nhiều nhưng nếu dùng thường xuyên sẽ ảnh hưởng đến thai nhi. Dù sao thì Kỳ Phượng Nhi cũng chẳng có ý tốt mà đi nhắc cho nàng ta.

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng thượng.

- Hoàng hậu thân thể không tốt, mau ngồi đi. Sao hôm nay đến đây có chuyện gì sao?

Kỳ Phượng Nhi cũng nhẹ nhàng hành lễ:

- Hoàng hậu vạn an.

Bạch Trần Ly không hề để ý đến sự có mặt của Kỳ Phượng Nhi nói:

- Thần thiếp biết Hoàng thượng lao碌 vì triều chính nên sai người làm điểm tâm qua đây.

Liên Hoa đem cái hộp đến trước mặt Minh Trạch. Bên trong có chè hạt sen, bánh đậu xanh, bánh tuyết vân,...

Minh Trạch cầm một miếng bánh lên cắn thử. Quá ngọt! Nhưng hắn vẫn tỏ vẻ bình thường.

- Hoàng hậu có lòng rồi.

Bạch Trần Ly tỏ vẻ rộng lượng:

- Kỳ Quý nhân cũng thử đi.

Kỳ Phượng Nhi cười khinh bỉ trong lòng. Bánh do nàng ta mang đến, nhờ có bỏ thêm gì vào thì sao? Nàng chá đại với cả cũng không muốn nhìn thấy cảnh bọn họ phu thê "ăn ái".

- Hôm nay thần thiếp cảm thấy không khỏe. Xin được cáo lui trước.

Minh Trạch cũng không giữ nàng ở lại nữa:

- Vậy nàng lui xuống đi. Nếu cảm thấy không khỏe thì truyền Thái y đến.

- Dạ!

Bạch Trần Ly thấy phu quân quan tâm nữ nhân khác ngay trước mặt mình cũng không mấy dễ chịu. Bàn tay nắm chặt lại. Móng tay sắc đâm vào da thịt.

Nhưng Hoàng hậu vẫn cố nén giận. Lúc Kỳ Phượng Nhi lui xuống đi qua mặt Hoàng hậu. Nàng ta liền lên tiếng:

- Nếu Kỳ Quý nhân đã không khỏe thì nên đóng cửa cung tĩnh dưỡng, bớt đi lại. Các tỷ muội trong cung sẽ giúp người làm tròn bổn phận của mình.

Khỏe mới Kỳ Phượng Nhi hơi nhếch lên. Đây là đang châm chọc nàng sao? Kỳ Phượng Nhi không ngu. Tất nhiên là hiểu rõ hàm ý trong câu nói của Hoàng hậu.

Ý của Hoàng hậu là nàng(KPN) không nên đến đây thừa cơ quấy nhiễu Hoàng thượng. Để phi tần trong cung có thể nhận đều ân mưa móc.

Kỳ Phượng Nhi không hề tỏ ra khó chịu mà bình tĩnh đáp lại:

- Thân là phi tần hậu cung phải có nhiệm vụ hầu hạ Hoàng thượng và Hoàng hậu thật tốt. Thần thiếp sao dám đóng cửa cung để tĩnh dưỡng.

Ngưng một lúc, khỏe mới của Kỳ Phượng Nhi hơi ghéech lên tạo ra một nụ cười gian xảo:

- Hơn nữa, Hoàng hậu đang mang thai. Công việc của Hậu cung lại vô cùng nặng nề nên cần có người ở bên cạnh giúp đỡ.

Bạch Trần Ly nghe xong câu này liền đen mặt lại. Còn Kỳ Phượng Nhi giả bộ như không nghe thấy gì, lẳng lặng lui ra.

Chú nghĩ ra được cái gì cũ□.

Ai có thuốc chữa bệnh lười không?□□□

12/3/2018

15:43

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42

Kỳ Phượng Nhi vừa về Giảng Văn các liền sai người gọi Giang Thái y.

Hắn ta đi vào, còn giấu gói thuốc trong tay áo:

- Tiểu chủ. Thuốc này sau khi uống xong liền phát tác ngay. Toàn thân sẽ đổ mồ hôi, khó thở, toàn thân sẽ không còn sức lực.

- Ta biết rồi.

Nàng liếc mắt sai Hồng Đan đưa cho Giang Thái y một hủ bao.

- Công lao này của Giang Thái y ta sẽ không quên. Chút lễ vật nhỏ mọn này xin Thái y nhận lấy.

Giang Thái y nghe vậy liền quý rạp xuống:

- Đa tạ Tiểu chủ hậu ái.

.....

Tới khuya, Kỳ Phụng Nhi liền sai Hồng Đan lên đi pha thuốc. Nhìn thấy bát thuốc đen sì còn bốc hơi, Kỳ Phụng Nhi có chút chột dạ.

Thấy vậy, Hồng Đan liền can ngăn:

- Tiểu chủ. Hay là... chúng ta dừng lại đi.

Kỳ Phụng Nhi liếc mắt nhìn Hồng Đan một cái khiến nàng ấy có chút chột dạ.

- Chắc ngươi cũng biết ta đã bỏ ra bao nhiêu thứ mới có thể sống đến tận ngày hôm nay.

Phụ thân bị bắt vào ngục. Mẫu thân cùng gia tộc bị lưu đày. Hơn hai trăm người của Kỳ gia phải bỏ mạng. Gần ba trăm người nơi biên cương.

Ngay cả người ấy cũng vậy... vì nàng mà ra đi.

Nghĩ đến đây, nước mắt Kỳ Phụng Nhi khô rơi. Không chần chừ nàng liền cầm lấy bát thuốc uống sạch.

Đêm hôm ấy, Giáng Vân các bị một trận gâ bay chó sủa. Tiểu chủ của bọn họ lâm bệnh nặng.

Cả Hoàng cung bị một đêm không yên giấc, kinh động đến cả Hoàng Thượng.

Lúc hán đến liền bị cung nhân ngăn lại ở bên ngoài, Vương Đức thấy vậy liền quát:

- Các ngươi không nhìn thấy đây là ai sao?

Tên Thái giám thấy vậy liền cúi đầu xin tha.

- Hỏi Hoàng thượng. Thái y nói rằng Kỳ Quý nhân mức bệnh nặng cần phải đóng cửa cung không nên ra ngoài.

Minh Trạch liền nhàu mày. Không phải mấy mấy hôm trước nàng vẫn bình thường sao?

Một lúc sau Thái y liền bước ra khỏi tầm điện.

- Hỏi Hoàng thượng. Kỳ Quý nhân do bệnh cũ tái phát nên mới trở nên như vậy.

Bệnh cũ? Sao hán chưa từng nghe nói rằng nàng bị bệnh chứ? Minh Trạch khẽ liếc Vương Đức một cái. Ngay cả việc này cũng không đi tìm hiểu.

- Bệnh này có nặng không?

- Hỏi Hoàng thượng. Bệnh này chỉ cần tĩnh dưỡng một thời gian. Tránh ánh sáng và cần cách li với mọi người...

Sau khi nói cho Hoàng thượng một hồi,Thái y liền toát mồ hôi. Cũng may mà Hoàng thượng không phát hiện ra là hán nói dối.

Ngay trong hôm ấy, cả Hậu cung liền biết tin Kỳ Quý nhân lâm bệnh nặng. Có người ngạc nhiên, có người vui mừng. Ngay cả lễ phong Tán cũng phải lùi ngày lại.

Minh Trạch liền hạ lệnh không cho phép ai được bước chân vào Giáng Vân các, cách li hoàn toàn với xung quanh trừ thái giám và cung nữ ở Giáng Vân các.

Hương Noãn các....

- Ngươi nói sao? Kỳ tỷ tỷ đã bị hạ độc rồi sao?

- Vâng thưa Tiểu chủ.

Phúc Yên Nhi có chút hốt hoảng nhưng bỗng nhiên nàng lại nhớ đến lời Kỳ Phụng Nhi từng nói.

Phúc Yên Nhi liền lấy một mảnh giấy, viết lên đó vài chữ rồi đưa cho Thanh Lam:

-Phải giao thứ này đến tận tay Kỳ Quý nhân.

Nàng còn cẩn thận đưa cho Thanh Lam một túi bạc. Để phòng có việc cần dùng đến.

Thanh Lam có hơi chần chừ:

- Tiểu chủ. Việc này rất nguy hiểm. Nếu bị phát hiện thì sẽ bị khép tội xử trảm hoặc bị đẩy vào lĩnh cung đầy ả.

Phúc Yên Nhi khẽ lắc đầu. Kỳ tỷ tỷ đối với nàng rất tốt, không thể phụ lòng tỷ ấy được. Huống hồ, có thể tránh được Hoàng hậu thì cũng coi như thoát được một kiếp nạn.

Trong đêm tối, Thanh Lam lặng lẽ đi đến Giáng Vân các. Đến cổng hai tên thái giám liền ngăn nàng lại:

- Cô nương. Hoàng thượng đã hạ lệnh không cho ai vào Giáng Vân các.

Thanh Lam liền cúi vào tay họ mấy thỏi bạc họ liền để nàng vào.

Bước vào trong tầm điện, nến vẫn sáng.

- Kỳ Quý nhân vạn an. Phúc Tiểu chủ sai nô tỳ đưa đến vật này cho Người.

Kỳ Phụng Nhi nhận lấy bức thư rồi đọc:

" Canh năm giờ Mão (5h- 7h) ngày mai sẽ có xe tại cửa Đông Nam Hoàng cung. Tỷ hãy vào trong xe ngựa. Chúng ta sẽ xuất cung...."

Kỳ Phụng Nhi liền đưa bức thư hơ trước ngọn nến khiến nó cháy rụi. Nàng đến gần giường ngủ, thả tay vào gằm giường/ *A...a ma..ma* □□□□). Và lấy ra một thanh kiếm...

...

Lâu ruồi mới ra chương mới! Au bận quá! Cuối cấp rồi mà.

Đọc vui về nhé!

21/3/2018

22:53

Wattpad

Hạ Băng Băng.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43

Canh năm giờ Mão một chiếc xe ngựa rời khỏi Hoàng cung. Xe ngựa đưa Phúc Quan nữ tử đang mang thai đến chùa Cảm Nghiệp đẻ sinh con.

Bên trong xe còn có một nữ nhân khác mặc đồ thường dân cùng rời cung.

- Tỷ tỷ yên tâm. Sắp ra khỏi Hoàng cung rồi. Đến Linh Nam, muội sẽ thả tỷ...

Lời còn chưa nói hết, chiếc xe ngựa liền dừng lại. Tiếng nói của phó tướng Cẩm vệ quân truyền vào:

- Hoàng thượng giá lâm. Xin Phúc Tiểu chủ xuống thỉnh an Hoàng thượng.

Phúc Yên Nhi mở cửa xe liền nhìn thấy Hoàng thượng đứng ngay ở đó.

- Nàng không cần phải xuống hành lễ đâu. Lên đường bình an.

Phúc Yên Nhi nhỏ nhẹ đáp:

- Tạ Hoàng thượng.

Dứt lời nàng liền đóng cửa xe lại. Lúc đó nàng không hề biết rằng: Đây sẽ là lần cuối cùng nàng nhìn thấy phu quân của mình. Tuy chỉ là trên danh nghĩa nhưng ít ra hẳn từng đối xử rất tốt với nàng.

Quay vào trong xe, Phúc Yên Nhi trao cho Kỳ Phụng Nhi một ánh nhìn đầy tin tưởng. Trong hoàng cung đầy sự mưu toan nguy hiểm này thật khó để có một tình cảm chân thật như vậy.

Nhưng... họ đã xuất cung!!!!

(Nếu ai từng xem phim Empress Ki thì chắc sẽ đoán được số phận của Phúc Yên Nhi nhỉ?)

Khi đoàn xe đến chân đèo Cam Túc, chỉ cần vượt đèo này sẽ đến tỉnh Linh Nam.

Phúc Yên Nhi đánh phải thả Kỳ Phụng Nhi ở lại vì đây không phải đường tới Cẩm Nghiệp tự. Hơn nữa còn có quân lính Hoàng gia đi theo bảo vệ. Nếu bị phát hiện thì sẽ không phải việc hay.

Phúc Yên Nhi mở cửa sổ nhỏ, thò cánh tay ra ngoài vẫy gọi Thanh Lam- cung nữ thân cận của nàng.

Thanh Lam từ phía sau chạy đến chỗ xe ngựa.

Phúc Yên Nhi nháy mắt ra hiệu, Thanh Lam hiểu ý liền chạy tới chỗ Phó tướng Cẩm vệ quân đi theo bảo vệ:

- Tướng quân, Tiểu chủ của tôi muốn sở tỷ*, các ngài có thể làm ơn đi sang cánh rừng bên kia một chút có được không?

(*sở tỷ: đi đại tiện)

Tên Tướng Quân lúc đầu còn thất thần một lúc sau đó liền hiểu ra vấn đề:

- À.... à. Được! Được. Cứ thoải mái đi. Thời gian còn dài.

Nói xong rồi hẳn liền dẫn theo đám lính đi ra chỗ khác. Đợi đến khi bọn họ đi xa, Thanh Lam mới mở cửa xe. Đám cung nữ chạy lại đỡ Phúc Yên Nhi xuống.

Đặt chân được xuống mặt đất, Phúc Yên Nhi ngó xung quanh một lần nữa rồi nói:

- Kỳ tỷ tỷ. Có thể ra ngoài được rồi.

Từ trong xe, Kỳ Phụng Nhi liền đi ra.

- Yên Nhi, muội đã đưa ta ra đến đây ta thực sự rất cảm kích.

Phúc Yên Nhi vỗ nhẹ vào mu bàn tay Kỳ Phụng Nhi rồi lấy từ trong ống tay áo ra một phong thư.

- Khi tỷ đến Linh Nam có thể ghé qua Giang Nam gửi lá thư này cho phụ mẫu của muội được không?

Kỳ Phụng Nhi xúc động. Sinh niềm thương cảm với Yên Nhi. Mỗi người có một nỗi khổ riêng nhưng đều là vì người nhà của mình.

- Yên Nhi. Hay là muội đi cùng ta đi. Ta sẽ đưa muội trở về với phụ mẫu. Để muội ở trong hậu cung thì chẳng phải sẽ làm hỏng cả đời muội hay sao?

Phúc Yên Nhi khẽ lắc đầu:

- Gia đình muội đông con. Từ khi vào cung làm cung nữ. Cả gia đình chỉ dựa vào bổng lộc hàng tháng của muội. Huống hồ Hoàng thái hậu chưa từng đối xử tệ với muội.

Phúc Yên Nhi cảm thấy rằng: Trước khi Kỳ Phụng Nhi xuất hiện thì có lẽ Thái hậu là người tốt nhất với nàng.

Hồng Đan thúc giục Kỳ Phụng Nhi:

- Tiểu chủ. Mau đi thôi trước khi mấy tên lính quay lại quay lại.

Trong chuyến xuất cung lần này. Hồng Đan cũng giả làm một cung nữ bên cạnh Phúc Yên Nhi để đi theo nàng.

- Tỷ mau đi đi. Chúng ta sẽ gặp lại nhau ở Hoàng cung.

Kỳ Phụng Nhi nén lệ, quay đi.

Đi cùng Hồng Đan được một đoạn ngắn, Kỳ Phụng Nhi liền quay đầu lại. Phúc Yên Nhi liền giơ tay lên vẫy chào nàng.

Kỳ Phụng Nhi liền xoay người lại đi tiếp.

Bỗng nhiên....

"VỤT...."

"PHẬP"

"HỤ"

"A...A"

Lâu rồi còn có ai hóng truyện của tui hơm??? ☐

8/4/2018

11:36

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

"VÚT"

"PHẬP"

"HỤ"

" A...A "

Liên tiếp các mũi tên được bắn từ hai bên sườn đồi. Kỳ Phượng Nhi và Hồng Đan quay lại nhìn. Một thảm cảnh!

Các cung nữ đi theo liên tiếp ngã xuống. Sơn tặc không biết từ đâu xuất hiện. Khoảng 20 tên.

Sơn tặc lao vào đâm cung nữ, chém giết một cách dã man. Kỳ Phượng Nhi liền chạy lại. Rút kiếm ra và chiến đấu với sơn tặc.

Thật may mắn là từ nhỏ nàng đã biết sử dụng cung kiếm và hay đi săn cùng cha nên không có gì sợ hãi. Chỉ có điều là chúng hơi đông.

Nàng định chạy tới kéo Yên Nhi thì có mấy tên chặn nàng lại. Nàng vung kiếm nhưng vẫn không thôi nhìn về Yên Nhi.

Bỗng nhiên một tên sơn tặc tiến về phía Phúc Yên Nhi. Hắn vừa vung dao lên thì Kỳ Phượng Nhi liền phi kiếm của mình vào chính lưng hắn.

- YA... YA...

- Kỳ tỷ tỷ. Cần thận.

Phúc Yên Nhi kinh hô. Kỳ Phượng Nhi quay lại nhìn phía sau lưng mình. Một tên cướp đang vung dao lên chuẩn bị chém nàng. Bỗng nhiên...

"HỤ"

Tên cướp ngã xuống. Nàng nhìn thấy Hồng Đan đang cầm thanh gươm dính máu trên tay.

Kỳ Phượng Nhi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hóa ra nàng vẫn còn cơ hội sống. Có tiếng người đang đến gần. Cẩm vệ quân đang quay trở lại. Hồng Đan chạy lại kéo tay nàng:

- Tiểu chủ. Đi thôi.

Kỳ Phượng Nhi không chịu rời đi.

Một tên sơn tặc đến gần Phúc Yên Nhi. Nàng (PYN) bám vào thành xe, một tay ôm lấy cái bụng hơn 8 tháng.

"YAAAAA"

"KHÔNGGGG..GGGG"

Mọi thứ diễn ra quá nhanh trong tầm kiểm soát của Kỳ Phượng Nhi.

Phúc Yên Nhi ngã xuống. Khóc mỗi nàng chảy ra một dòng máu trên gương mặt trắng bệch.

- Yên Nhi.

Kỳ Phượng Nhi vội chạy đến nâng nàng dậy nhưng đã quá trễ. Hồng Đan kéo tay nàng:

- Tiểu chủ. Nếu như không đi bây giờ có thể sẽ gặp nguy hiểm đấy.

Tay của nàng nắm chặt lấy bàn tay lạnh ngắt của Phúc Yên Nhi.

- Tỷ... tỷ... mau... đi đi

Tay Kỳ Phượng Nhi giữ chặt lấy tay của Yên Nhi:

- Là do tỷ. Là tỷ đã hại muội

- Hãy.... Hãy cẩn thận... với Hoàng hậu... Bảo trọng..

Tay của Phúc Yên Nhi buông khỏi tay của Kỳ Phượng Nhi.

- KHÔNG!

Kỳ Phượng Nhi kêu lên trong tuyệt vọng. Có lẽ... Khi đem Phúc Yên Nhi ra lợi dụng là nàng đã sai rồi.

Hồng Đan và Kỳ Phượng Nhi vội chạy ra sau một bụi cây quan sát tình hình.

Đám Cẩm vệ quân cuối cùng cũng quay lại. Chúng đặt xác của Phúc Yên Nhi lên xe ngựa.

Không hề có một sự kinh ngạc nào. Có lẽ... đây là một sự sắp đặt. Hoàng cung tranh đấu hiểm ác đây cũng không phải chuyện lạ.

Tên Phó tướng Cẩm vệ quân tự dùng kiếm chém vào đùi mình một nhát khiến những tên lính xung quanh hoảng sợ.

- Tướng quân. Sao lại phải làm như vậy chứ.

- Như vậy mới có thể quay về bẩm báo với Hoàng thượng chứ?

Đám lính liền hiểu ra vấn đề. Liền tự tạo vết thương cho mình. Tất nhiên cũng không phải quá nặng!

Năm ngày trước tại một gian phòng thượng hạng của Hồng Nguyệt Lâu....

- Người có phải là Chó Diên không?

Một người ăn vận rách rưới trên gương mặt còn có một vết sẹo liền trà lòi:

- Đúng là tiểu nhân a.

Bạch Thế Lân đặt một chiếc hộp trên mặt bàn. Tên kia liền tiến tới mở chiếc hộp ra. Bên trong là những thỏi vàng được xếp ngay ngắn.

- Ta nghe nói gia đình ngươi làm nghề sơn tặc phải không?

- Ngài muốn tiểu nhân làm cái gì?

Tên đó gần như đã mờ mắt vì mấy thỏi vàng. Chỉ chờ như vậy, Bạch Thế Lân liền nói:

- Ta muốn nhà ngươi tiêu diệt một đám người.

....

19/4/2018.

18:33

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45

Kỳ Phượng Nhi không thể ngờ rằng Hoàng hậu lại ra tay tàn nhẫn như vậy. Không có chút sợ hãi nào.

Nàng và Hồng Đan tìm đến một trấn nhỏ mua ngựa và tìm đường đến gặp Tổng đốc Linh Nam- nghĩa phụ của nàng, người đã đưa nàng vào cung.

.....

Tin tức Phúc Quan nữ tử gặp nạn

nhánh chóng được truyền về Hoàng cung.

Thái hậu nghe được tin này liền bắt ngờ tới cùng. Đây chính là người do bà bồi dưỡng để hoàng thất có thêm long chủng. Bao lâu nay bà vẫn nâng niu Phúc Yên Nhi như trứng, sao lại có chuyện này xảy ra.

- Hỡi Hoàng Thái hậu, Phúc Tiểu chủ không may gặp phải thích khách trên đường đi nên mới dẫn đến mất mạng.....

Thái hậu vô cùng tức giận:

- Vậy Cẩm vệ quân đi theo để làm gì chứ?

- Cái này... nô tỳ cũng không rõ.

Cùng lúc đó có tiếng nói từ bên ngoài truyền vào:

- Hỡi Thái hậu, Thi thể của Phúc Tiểu chủ đã được đưa về Hoàng cung rồi ạ.

- Người đầu. Chuẩn bị kiệu cho Ai gia. Ai gia phải đích thân đi xem kẻ nào dám hại long duệ của Hoàng thượng.

Khi Thái hậu đến Thôi Cúc Trường, Hoàng thượng liền giật mình:

- Thái hậu thân thể không tốt sao lại có thể đi giá đến đây?

Thái hậu nói bằng giọng vô cùng tức giận:

- Ai gia phải đích thân đến điều tra xem. Rốt cuộc là kẻ nào dám ra tay với long thai của Hoàng thượng?

Nói đến đây Thái hậu liền liếc về phía Hoàng hậu. Bạch Trần Ly có chút chột dạ nhưng rất nhanh né đi cái nhìn sắc lém của Thái hậu.

Một đoàn người từ phía cổng thành tiến vào. Trên chiếc xe kéo là thi thể của Phúc Yên Nhi.

Khi đến gần Hoàng thượng, đám lính liền quỳ xuống:

- Nô tài thất trách xin Hoàng thượng giáng tội.

Minh Trạch đến gần chiếc xe, lật nắp vải trắng lên. gương mặt của Phúc Yên Nhi giờ đã trắng bệch và lạnh buốt. Khóe môi còn dính máu khô (*Ghê quá!!!* □)

Bạch Trần Ly khẽ nở một nụ cười xảo quyệt. Cuối cùng nàng ta đã giải quyết được một mầm họa.

Thái hậu hỏi đám lính:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Hỡi Thái hậu nương nương, Trên đường vượt đèo Cam Túc xe ngựa đã gặp phải sơn tặc.

Minh Trạch thấy đám lính trả lời một cách qua loa như vậy liền có chút tức giận.

- Vậy tại sao các người chỉ đem được xác của Yên Nhi về còn những người khác thì sao?

Phó tướng Cẩm vệ quân vẫn bình tĩnh trả lời, không có một chút cảm xúc:

- Do sơn tặc quá đông chúng nô tài chỉ có thể bảo vệ được Phúc Tiểu chủ.

Thái hậu thấy trên người đám lính còn có vết thương liền nói:

- Các người lui xuống đi. Còn phần lãnh phạt Ai gia sẽ xử lý sau.

Đúng lúc đó Minh Trạch liền lên tiếng:

- Truyền lệnh của Trẫm Phó tướng Cẩm vệ quân cùng quân lính không bảo vệ tốt Tiểu chủ phạt hai mươi đại bản và cắt 2 tháng bổng lộc.

Mọi người nghe xong câu này liền toát mồ hôi. Không ngờ Hoàng thượng lại ra tay tàn nhẫn như vậy. Hai tháng tới bọn họ biết sống bằng cái gì bây giờ.

- Xin Hoàng thượng thứ tội.

Đám lính quỳ xuống xin tha. Nhưng Minh Trạch không để ý gì đến bọn họ, nói tiếp:

- Còn về phía Hoàng hậu....

Bạch Trần Ly nắm chặt vạt áo, sắc mặt tái nhợt. Chẳng lẽ Hoàng thượng đã phát giác ra chuyện gì? Không! Nàng đã nhờ ca ca xử lý tốt rồi cơ mà.

Minh Trạch liền nói tiếp:

-.... Nàng hãy làm lễ truy phong cho Phúc Tiểu chủ thành Mỹ nhân và lo tang sự chu đáo cho nàng ấy.

Bạch Trần Ly nghe vậy liền nháy ra phản đối:

- Phúc Yên Nhi xuất thân là cung nữ hơn nữa không có công lao và cũng chưa sinh được Hoàng tử. Sao có thể truy phong.

Một Hoàng hậu như nàng sao phải lo tang lễ cho một cung nữ thấp hèn chứ. Thật mất thể diện!

Thấy Hoàng thượng không có ý nhượng bộ Hoàng hậu liền thỏa hiệp:

- Vậy thì truy phong thành Đáp ứng cũng được rồi.

Minh Trạch lờm Bạch Trần Ly một cái, gần giọng:

- Từ lúc nào Hoàng hậu lại không còn xem Trẫm ra gì vậy? Có phải Trẫm quá dung túng với nàng phải không?

Xung quanh Hoàng thượng tỏa ra khí lạnh. Bạch Trần Ly thấy vậy chỉ có thể nói:

- Thần thiếp đã hiểu.

Thái hậu cũng không muốn ở lại lâu liền nói:

- Vậy Ai già hồi cung trước đây.

Hoàng hậu thấy vậy cũng nhanh chóng rời đi. Còn một mình hân ở lại đó.

Minh Trạch tiến tới gần Phúc Yên Nhi, vuốt ve khuôn mặt trắng bệnh của nàng:

- Trẫm xin lỗi. Là Trẫm đã không bảo vệ được nàng và hài tử.

Hốc mắt chàng đã ẩm ướt....

Lâu rồi au ms quay lại. □□□

Hôm 1/5 vừa rồi là □ au đây. Ai đó chúc mừng au đi chứ! □

Enjoy!

3/5/2018

10:13

Wattpad

Hạ Băng Băng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Tại phủ Tổng đốc Linh Nam...

- Hồi đại nhân có một vị cô nương muốn gặp người.

Vị đại nhân kia không dừng bút hỏi lại:

- Tên gì vậy?

- Hồi bẩm. Cô nương ấy họ Kỳ.

Liễu Đại nhân liền dừng bút, ngẩng đầu lên và nói với hạ nhân:

- Mời vị cô nương ấy vào khách phòng đi.

Khi Tổng đốc Linh Nam bước vào khách phòng đã thấy bóng dáng quen thuộc.

- Phụng Nhi thỉnh an Liễu Đại nhân.

Liễu Tuyền thấy Kỳ Phụng Nhi hành lễ cũng nhanh chóng đỡ nàng dậy:

- Tiểu chủ bây giờ đã là người của Hoàng thượng sao có thể hành lễ chứ. Mau ngồi đi.

Khi an tọa, Liễu Tuyền liền rót một chén trà đặt trước mặt Kỳ Phụng Nhi.

- Không biết Tiểu chủ từ Hoàng cung đến đây có gì phân phó? Nếu có gì khó khăn xin Người cứ truyền tin đến. Vi thần sẽ giúp đỡ.

Trên mặt Kỳ Phụng Nhi thoáng có nụ cười:

- Đa tạ ý tốt của đại nhân. Nhưng việc này quan trọng lại liên quan tới tính mạng của phụ thân ta nên không dám chậm trễ.

Liễu Tuyền nhấp một ngụm trà:

- Tuy thân ở xa Hoàng cung nhưng cũng có nghe nói đến việc này.

- Chính vì biết phụ thân bị lưu đày đến Linh Nam nên ta mới phải đến trước một bước.

Liễu Đại nhân thấy vậy liền thờ dãi:

- Thật khó tâm cho tấm lòng hiếu thảo của người.

Ngậm một lát, Liễu Tuyền lại nói tiếp:

- Nhưng xin Người cứ yên tâm hồi cung đi. Vi thần sẽ lưu tâm đến việc này. Không để phụ thân của người gặp nguy hiểm.

- Vậy ta xin đa tạ Liễu Đại nhân trước. Việc ngày hôm nay Kỳ Phụng Nhi xin ghi lòng tạc dạ.

Nói xong nàng định quý xuống hành lễ thì Liễu Tuyền lại nhanh chóng đỡ nàng dậy.

- Giữa ta và gia quyến của người phải nói đến chuyện ân nghĩa sao?

Như nhớ ra điều gì ông lại nói tiếp:

- Ta nghe nói ở trong cung người phải chịu nhiều vất vả do Hoàng hậu gây ra.

Kỳ Phụng Nhi bỗng cười lấy lệ:

- Cũng không phải vất vả gì. Nhưng có điều Hoàng hậu bây giờ đang mang thai nên không dễ mà đánh đổ được Thừa tướng đâu.

- Xin người yên tâm. Ta ở bên ngoài sẽ dốc sức tìm những chứng cứ phạm tội của Thừa tướng.

- Vậy xin Đại nhân hãy chỉ rõ: hiện giờ ta cần phải làm gì?

Liễu Tuyền suy nghĩ một lát rồi nói:

- Việc quan trọng nhất bây giờ là Người phải nhanh chóng củng cố địa vị của mình trong Hoàng cung, lấy được sự sùng ái của Hoàng thượng.

Cứ tưởng thi xong rồi được nghỉ hè thì sẽ chăm viết truyện hơn nhưng hóa ra ngày càng lười. Cảm ơn các bạn vẫn luôn đợi au và ủng hộ au. ☺☺☺

14/6/2018

13:30

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Chương này au viết để dành tặng bạn tranyn99 kèm một lời nhắn: " Thế là au không lười nữa nhé!"

Nghỉ ngơi ở Liễu phủ được hai ngày liền quay trở lại Hoàng cung. Khi quay lại đèo Cam Túc, thảm cảnh lúc trước lại hiện về trước mắt.

Kỳ Phượng Nhi nắm chặt tay lại. Nàng sẽ trả thù Đại Thừa tướng thay cho phụ mẫu nhưng có lẽ Hoàng hậu cũng là người cần phải trả thù. Vì... nàng cần bảo thù thay cho Yên Nhi và đứa bé trong bụng nàng ấy nữa.

Cách kinh thành không còn xa, Kỳ Phượng Nhi và Hồng Đan liền dừng chân tại một túp lều để nghỉ ngơi. Lúc rời khỏi đó có một nam tử đứng phải nàng.

Một miếng ngọc bội của nam nhân đó rơi xuống. Kỳ Phượng Nhi liền nhặt lên trả lại:

- Cái này của công tử phải không?

- Thật xin lỗi cô nương, bản thiếu gia hơi vội nên bất cẩn đựng phải cô.

Lúc hai người quay lại nhìn nhau nam tử kia liền giật mình. Chẳng nhận lại miếng ngọc bội trên tay Kỳ Phượng Nhi và hỏi:

- Cô nương à chúng ta đã từng gặp nhau ở đâu chưa vậy?

Kỳ Phượng Nhi nhìn thật kỹ nam tử đó. Dung mạo không hề giống người dân thường mà lại mang một vẻ quyền quý. Giọng nói thật sự nghe rất quen nhưng nàng không thể nhớ rõ người đó là ai.

(Bạn nào đoán được người này au tặng chương mới nè!)

- Thật ngại quá chắc công tử nhận nhầm ta với ai rồi.

Nói xong nàng với Hồng Đan liền rời đi.

-Nhưng... Xin cô nương cho biết quý danh. Ó... ơ...

- Quý danh không đáng nhắc tới công tử không cần bận tâm.

Người này nhất định nàng đã gặp ở đâu rồi nhưng nhất thời không thể nhớ ra. Dù sao nàng cũng là nữ nhân của vua không nên gần gũi với nam tử khác. Kỳ Phượng Nhi vội vã rồi đi làm như không nghe thấy tiếng gọi của người đó.

Đến về Hoàng cung một cách nhanh nhất hai người đã quyết định đi đường tắt qua một ngôi làng.

Khu chỵ ở đó đông đúc náo nhiệt lại có quan phủ đi tuần nên hai người không tiện đi ngựa.

Hồng Đan kéo Kỳ Phượng Nhi vào một quầy hàng bán hàng:

- Tiểu chủ người nhìn xem.

Kỳ Phượng Nhi nhún mày:

- Bây giờ đã ở ngoài Hoàng cung muội cứ gọi ta là tỷ tỷ đi.

- Nô tỷ sao dám chứ vẫn nên gọi là tiểu thư đi.

Kỳ Phượng Nhi cười hiền:

- Muội thích gì ta sẽ mua tặng không phải lúc nào cũng có cơ hội ra ngoài Hoàng cung đâu.

Trong khi Hồng Đan lựa khăn tay thì Kỳ Phượng Nhi lại chú ý đến một chiếc hà bao. Nàng liền hỏi bà lão bán hàng:

- Bà ơi chiếc hà bao này giá bao nhiêu?

Bà lão liền cười và chỉ vào hai chiếc hà bao:

- Hai chiếc này là một cặp đấy! Lão chi bán năm đồng tiền thôi.

Kỳ Phượng Nhi cầm hai chiếc hà bao lên ngắm. Một cái màu xanh dương. Một cái màu hồng. Đúng là một đôi!!!

Lúc đó Hồng Đan đã lựa xong khăn tay Kỳ Phượng Nhi liền đưa cho bà lão một nén bạc.

Nàng mua không phải vì nó rẻ mà chỉ đơn giản là cảm thấy thích thú.

- Tiểu thư ở kia còn có bán kẹo hồ lô, kẹo đường và hoành thánh,... kia.

Kỳ Phượng Nhi bỗng bật cười thành tiếng. Nha đầu này đúng là hết sức đáng yêu!

Bỗng nhiên một cái bóng vụt qua người Kỳ Phượng Nhi. Nàng nhanh chóng định thần lại nhận ra túi tiền của mình đã bị cướp.

Nàng liền chạy theo tên cướp. Nhưng có lẽ nàng không thông thạo đường đi ở đây nên bị mất dấu.

Lúc Kỳ Phượng Nhi định quay lại chỗ cũ để tìm Hồng Đan thì nghe được tiếng gọi.

.....

Happybirthday to Ha Ji Won!!!

Chúc mừng sinh thần Hoàng hậu Ki của tui □□□□. Mong chị thêm tuổi ms luôn trẻ đẹp và có nhiều thành công trong sự nghiệp của mình. □

28/6/2018

9:22

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48

Lúc Kỳ Phương Nhi định quay lại chỗ cũ để tìm Hồng Đan thì nghe được tiếng gọi.

- Cô nương!

Đó chẳng phải là nam tử năng vừa gặp lúc nãy hay sao? Kỳ Phương Nhi chưa kịp nói gì thì người kia đã lên tiếng trước:

- Đây có phải túi tiền của cô nương không?

Quả thật đó chính là chiếc túi năng bị trộm. Kỳ Phương Nhi liền đa lễ:

- Cảm tạ công tử đã ra tay cứu giúp.

- Không có gì.

Vừa nói nam tử kia liền rút trong ống tay áo một chiếc khăn tay.

- Cái này là cô nương đã đánh rơi lúc nãy. Ta trả lại cho cô.

Chiếc khăn lụa thêu hoa hải đường có chữ Phượng Nhi. Không phải của nàng thì của ai.

Lúc này Hồng Đan đã tìm được nàng. Vừa thở hồng hộc vừa nói:

- Tỷ tỷ... tỷ đã chạy đi đâu vậy để muội tìm mãi.

Bấy giờ Hồng Đan cũng đã nhận ra sự có mặt của nam tử xa lạ nhưng có chút quen thuộc. □

Nàng (HD) neho nất lại cố tìm lại trong trí nhớ. Nhìn thấy biểu hiện của Hồng Đan, Kỳ Phượng Nhi càng chắc chắn đã từng gặp người này rồi.

Kỳ Phượng Nhi liến liếc qua người nam tử, đem khăn tay cất đi và nói:

- Bấy giờ tỷ muội chúng ta phải quay về phủ rồi nếu không gia phụ sẽ lo lắng. Xin cáo từ.

Kỳ Phượng Nhi nhanh chóng kéo tay Hồng Đan rời đi.

Lúc Kỳ Phượng Nhi nhìn hẳn thấy được miếng ngọc bội chạm khắc kim quy (con rùa) và túi thơm móc kiếng. Là vật mà triều thần hay dùng.

(*Nam phụ của chúng ta đã xuất hiện... Ten ten ten tềng...*)

.....

Vào lúc chiều tà, Hồng Đan cùng Kỳ Phượng Nhi thay lại y phục cung nữ dùng lệnh bài để vào cung.

(*Giải thích một chút: Người của Hoàng gia đều có lệnh bài để tự do ra vào cung. Các phi tần muốn ra ngoài phải có đc sự đồng ý của bề trên hoặc có thể tự ý sai người của mình rời cung. Nhiều lúc, lệnh bài còn có tác dụng gián tiếp ra lệnh*)

Nàng đi theo đường cũ, lên từ cửa sau để về tẩm cung của mình. Thay lại y phục cung phi, sai người triệu Giảng thái y đến.

Giờ Hợi (21h- 23h)

Tên Thái giám của Kinh sự phòng dâng khay đựng thẻ bài lên cho Hoàng thượng.

Khi hẳn đang định lật thẻ của Lệ phi thì Vương công công hốt hải chạy vào:

- Hoàng thượng nô tài vừa nhận được tin từ Thái y viện. Kỳ Quý nhân đã trị khỏi bệnh. Người có muốn qua đó xem thử.

Minh Trạch thấy vậy liền bài giả đến Giảng Văn các. Bên ngoài cửa cung đèn lồng sáng trưng. Bên trong Giảng thái y đang dâng thuốc lên thì Minh Trạch bước vào.

- Hoàng thượng giá đáo.

Kỳ Phượng Nhi nghe được tiếng thông truyền liền tỏ vẻ hốt hoảng muốn bước xuống giường.

Minh Trạch bước vào tẩm điện thấy Kỳ Phượng Nhi một thân vận trang y (*y phục màu trắng*), *sắc mặt nhợt nhạt liền nhanh chóng đỡ nàng ngồi lên giường.*

- Vừa mới khỏi bệnh không cần đa lễ. Nàng cứ nghỉ ngơi đi.

..... (*Đoạn sau tự tưởng tượng đến mấy kiểu hỏi thăm sến súa"*)

Cùng lúc đó ở *Khôn Ninh cung*, Hoàng Hậu vẫn đang kiểm tra đồng sử vừa lãm bẩm

- Tháng này.... Lệ Phi 2 lần... Kiều Dung hoa 2 lần... An thường tại.... một lần.... Ngộ Mỹ nhân một lần...

Hoàng hậu gấp đồng sử lại nhấp một ngụm trà rồi nói:

- Đạo này Lệ Phi có vẻ được sủng ái hơn rồi.

Câu này hoàn toàn mang ý châm chọc. Liên Hoa bên cạnh nàng ta cũng tiếp lời:

- Đúng vậy. Trong tháng này Hoàng thượng qua đêm ở Chương Lan cung nhiều nhất thì thoảng cũng đến đó dùng bữa. Ngược lại Trần Quý nhân đang mang long thai mà Hoàng thượng qua đó chỉ một lần.

Như nhớ ra việc gì Hoàng hậu liền hỏi:

- Đêm nay Hoàng thượng đến cung của ai?

- Nô tỳ nghe nói Hoàng thượng đã đi giả đến Giảng Văn các rồi.

Bạch Trần Ly liền nhui mày. Không phải người bên Giảng Văn các kia đang bị bệnh nặng hay sao? Có lẽ sớm mai Hậu cung lại không được yên rồi.

Au đã com- bách rồi đây. Đợt vừa r về quê chơi vs cả Wattpad bị hỏng nên không vt được. Các ♡ đọc vui vẻ nhé!

17/7/2018

14:41

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49

Hình như các bạn đều không đọc mấy dòng chữ cuối của trn thì phải. □□□.

Quả nhiên sáng hôm sau, ngay sau khi bãi triều Hoàng thượng liền đi giả Khôn Ninh cung của Hoàng hậu.

Lúc này các phi tần vẫn đang thình an Hoàng hậu nên đều có mặt đầy đủ.

Lúc thái giám thông truyền Hoàng thượng giá đáo khiến các phi tần đều bất ngờ xen lẫn vui mừng. Tháng này Hoàng thượng không qua đêm ở Hậu cung nhiều. Ai cũng muốn có thể may mắn lọt vào mắt của Người để không bị quên lãng trong tẩm cung này.

Nhưng mấy người Hoàng hậu, Lệ Phi hay Vũ Chiêu Nghi đều có linh cảm không tốt. Họ đã ở trong cung lâu nhất so với đám phi tần kia nên cũng có chút hiểu biết.

Hoàng thượng sẽ không vô cớ đến Khôn Ninh cung. Dù là thăm Hoàng hậu cũng rất ít. Hơn nữa đêm qua bọn họ còn nhận được tin Hoàng thượng đến Giảng Văn các cơ mà.

Quả nhiên không ngoài dự đoán Hoàng thượng đã nói về việc Kỳ Quý nhân khỏi bệnh. Hậu cung không cần cách li với Giảng Văn các nữa.

- Còn một điều nữa Trẫm muốn nói với Hoàng hậu đó là việc sắc phong Kỳ Quý nhân lên làm Tần.

Hoàng hậu bậm môi, nắm chặt khăn tay:

- Thần thiếp thấy: Kỳ Quý nhân vừa mới khỏi bệnh. Hay để cho nàng ấy hồi phục rồi hẵng nói đến việc phong tước.

Bạch Trần Ly cố tỏ ra vẻ rộng lượng nhưng nó có thể lừa bịp được ai. Phi tần ngồi dưới bất mãn thì cũng giải quyết được gì. Ai bảo các nàng không được sủng ái.

Hoàng thượng thấy Hoàng hậu tỏ vẻ rộng lượng như vậy cũng phụ họa theo:

- Như vậy cũng tốt. Vậy hãy sai người dọn dẹp lại Từ Hoa điện đi.

Minh Trạch cũng lộ rõ sự quyết tâm của hắn đối với việc lần này. Cũng đến lúc cho vị Hoàng hậu không biết trời cao đất dày hiểu ra vấn đề.

Rời khỏi Khôn Ninh cung, Minh Trạch liền tiến vào Giảng Văn các.

Lúc này thái y vẫn đang túc trực trong điện để theo dõi bệnh trạng của Kỳ Quý nhân.

- Vị thần tham kiến Hoàng thượng.

Nghe thấy tiếng nói Kỳ Phụng Nhi liền rời giường đứng dậy cung kính hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

- Mấy quý tắc này không cần thiết. Mau ngồi xuống đi.

Khi hai người cùng ngồi xuống, Minh Trạch liền kêu Thái y lại hỏi về bệnh tình của nàng.

Giang thái y khẽ liếc nhìn Kỳ Phụng Nhi rồi nói:

- Hồi Hoàng thượng, Kỳ Quý nhân đã hoàn toàn hồi phục không có gì đáng ngại.

- Người lui xuống đi.

Giang Thái y vừa rời đi, Hồng Đan liền bê một bát thuốc vào. Mùi hắc lập tức xộc vào khoang mũi.

- Đây là thuốc Giang Thái y vừa mới kê. Tiểu chủ uống nên uống khi còn nóng.

Minh Trạch thấy vậy liền đỡ lấy bát thuốc. Dùng thìa khuấy đều, thổi cho đỡ nóng rồi múc một thìa đưa trước mặt nàng.

- Hoàng thượng... Sao có thể làm những việc này?

- Không phải lúc nàng trúng độc Trẫm cũng dứt thuốc cho nàng hay sao?

Còn có cả việc này. Sao nàng lại không biết nhỉ.

Nhìn thấy chén thuốc đen thui lùi trước mặt, Kỳ Phụng Nhi hơi nhui mày. Hồng Đan vào thật không đúng lúc.

Nàng đành vờn người ra nhấp một ngụm thuốc. Cảm giác đắng ngắt làm cho nàng run lên liền lắc đầu:

- Rất đắng a. Không uống nữa.

Thấy vậy Minh Trạch liền sai cung nữ đi lấy mứt quả cho nàng.

Thấy Hoàng thượng chăm chú ti mím cho Kỳ Quý nhân như vậy ai lại dám chậm trễ. Trong Hậu cung này, danh phận và địa vị chưa chắc đã là quan trọng nhất. Mà sự sủng ái của Hoàng thượng mới là quan trọng nhất.

Nếu ai không tin thì cứ nhìn Hoàng hậu thì biết!!! □□□

Khi mứt quả được đưa tới, Minh Trạch liền cầm một viên dút vào miệng nàng.

Kỳ Phụng Nhi không còn nhui mày lại nữa. Ánh mắt chờ mong nhìn về phía trước, chép chép miệng đến đáng yêu chỉ tay vào chỗ mứt quả còn lại.

- Thiếp còn muốn cái kia.

Đúng là mứt quả ngon hơn thuốc nhiều. Chua chua ngọt ngọt thực sự là dễ ăn.

Nhìn thấy nụ cười rạng rỡ như tiểu hài tử, Minh Trạch khó có thể kiềm chế được liền cầm mấy viên dút cho nàng ăn. Hắn sùng nịnh vuốt má tóc mềm mượt của nàng nhẹ nhàng an ủi:

- Nếu nàng thích thì ta sẽ kêu người làm thường xuyên.

Một đĩa mứt quả nhanh chóng hết sạch còn thuốc thì một ngụm cũng không uống.

- Nào, giờ nàng có thể uống thuốc được rồi chứ?

Vừa nghe đến thuốc Phụng Nhi bất giác nhui mày. Nhưng trong mắt nhanh chóng lóe lên tia sáng.

- Chính sự bận rộn. Hay là Hoàng thượng về cung xử lý đi.

Minh Trạch nghe vậy liền kìm nàng.

- Nàng mau uống đi.

Biết hắn đã nhìn ra ý đồ của mình, nàng đành phải cầm bát thuốc, nhắm mắt uống một hơi thật sạch.

- Thế có phải ngoan không!

Ba lần... Ba lần mấy không lưu tn.

Chương này dài hơn lại ra sớm hơn đấy nhé! Vì đạt tới... truyện có thể ra muộn □□□

22/7/2018

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 50

Hậu cung từ ngày biết được tin Kỳ Quý nhân khỏi bệnh liền náo loạn không yên.

Bắt đầu từ việc Hoàng thượng miễn việc đi thỉnh an Hoàng hậu để dưỡng bệnh, ngày ngày đến đó chăm sóc và dùng bữa cùng Kỳ Quý nhân.

Đó là chưa nói đến việc lễ phong Tẩn cũng được gấp rút chuẩn bị. Từ Hoa điện đang được cung nhân sửa sang lại để chuẩn bị nghênh đón chủ tử mới. Có khá nhiều cống phẩm được đưa vào đó.

Và còn nhiều việc khác nữa....

Sự bất mãn của các phi tần dâng tới cực điểm. Diễn hình như...

Ngọc Thiên cung của Kiều Dung hoa...

- Kỳ Quý nhân kia có cái gì tốt mà nàng ta vào cung chưa đầy một năm đã trèo lên đầu ta rồi?

□□□

Hay như Lan Tâm các của Lý Thường tại...

- Nàng ta có cái gì tốt đẹp mà Hoàng thượng quần lấy như vậy?

Vừa nói Lý Tiêu Dao liền quăng võ chén trà. Trên gương mặt lộ rõ vẻ không hài lòng và sự bất mãn

- Tiểu chủ bớt giận.

Cung nữ ngoài câu nói đó ra cũng không còn câu nào khác.

- Ta cùng nàng ta nhập cung. Bì tài mạo cùng nhan sắc luận gia thế nàng ta có cái gì hơn chứ? Tại sao bao nhiêu vinh quang, bao nhiêu sủng ái nàng ta đều được cả?

Vào ngày 15 trong tháng, Kỳ Phượng Nhi quyết định đến Bảo Hoa điện thắp hương, đốt vàng mã để cầu phúc cho Yên Nhi và đứa bé trong bụng sớm siêu thoát.

Yên Nhi, muội yên tâm. Ta... sẽ thay muội báo thù.

Kỳ Phượng Nhi tụng kinh trong khoảng một canh giờ rồi mới trở về cung.

Khi về đến nơi thì cung nữ dâng lên chén thuốc nóng hổi. Thấy vậy Kỳ Phượng Nhi khẽ nói với Hồng Đan:

- Thuốc có chút đắng. Muội đi lấy cho ta ít mật quả đi.

Sau khi không còn ai, Kỳ Phượng Nhi nhẹ nhàng đứng dậy, cầm lấy bát thuốc đến bên cạnh chậu hoa bên cửa sổ.

Nàng đổ bát thuốc vào trong đó. Nhưng bỗng nhiên...

- Nàng đang làm cái gì đấy???

Kỳ Phượng Nhi giật mình. Bát thuốc trên tay rơi xuống đất vỡ tan.

Nàng quay lại phía sau đã thấy vị hoàng thượng đang đứng ở đó với khuôn mặt đầy thắc mắc.

Khi nàng chưa kịp hoàn hồn thì Minh Trạch đã mở lời trước:

- Chả lẽ nàng đang...

Hắn cũng không ngờ một nữ nhân ôn hòa hiền lễ lại đi làm cái trò của tiểu hài tử (trẻ con)- đổ thuốc vào chậu hoa.

Nghe thấy tiếng động, Hồng Đan cũng chạy vào trên tay còn cầm theo một đĩa mật.

- Tiểu chủ, người có sao không?

Dưới đất có các mảnh sành vỡ ngay cả y phục của Kỳ Phượng Nhi cũng bị dính bẩn.

Kỳ Phượng Nhi chưa kịp nói gì thì Minh Trạch đã lên tiếng trước:

- Cho người thu dọn những thứ này và nấu thêm một bát thuốc nữa. Nàng cũng đi thay y phục đi.

Khi nàng quay ra thì đã thấy Hoàng thượng nhìn nàng bằng một cái nhìn không mấy thiện cảm

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

- Nàng lại đây ngồi đi.

Minh Trạch chỉ vào vị trí còn trống bên cạnh hắn.

Khi nàng yên vị, hắn liền chỉ vào bát thuốc trước mặt.

- Nàng mau uống đi.

Không kịp để nàng nói gì hắn liền cầm bát thuốc lên thổi rồi đưa ra trước mặt nàng.

Kỳ Phượng Nhi thấy vậy liền nói:

- Hoàng thượng, Thần thiếp đã khỏi bệnh rồi nên có lẽ thuốc này cũng không cần nữa...

Đây là nàng đang làm nũng hắn sao? Nhưng hắn không thể xiêu lòng được.

- Thái y đã nói rồi. Thuốc này uống vào mới có thể hồi phục hoàn toàn được nên nàng mau uống đi.

Dưới sự khuyên nhủ của hắn nàng đành phải cầm bát thuốc uống một hơi cạn sạch.

Ngay khi nàng định nôn hết chỗ thuốc ra liền có thứ đã chặn nàng lại.

Minh Trạch kéo nàng vào trong lòng đặt lên môi một nụ hôn. Chiếc lưới của hắn luôn lách trong khoang miệng của nàng, mang theo một hương bạc hà mát lạnh...

Hết ý tưởng rồi đây. Đạo này đang cày truyện của Ân Tâm và cày phim nên mãi k viết dc.

□□□

Thế chap sau muốn có H k đây?

30/7/2018

23:05

Wattpad

Hạ Băng Băng

Chương 51

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Author(Au): tác giả

Readers (Rds): những người đọc.

Và sau đây, câu chuyện tác giả và những người đọc xin phép được bắt đầu:

Dứt nụ hôn, Minh Trạch liền ôm nàng vào lòng, bế về phía giường

(Tui k mún viết nữa □□□)

Mỗi lần gần gũi với nàng, hắn gần như đều mất khả năng kiểm chế. Nhưng nàng vừa mới khỏi bệnh hắn sợ nàng không chịu nổi kích tình.

Minh Trạch liền đứng dậy, chỉnh lại y phục, hơi thở dồn dập, nói:

- Nàng mau nghỉ ngơi đi. Ngày khác Trẫm sẽ đến thăm.

Đến buổi chiều, nàng nhận được tin lễ phong Tản sẽ được tổ chức sau hai ngày nữa.

Nếu như không có người nói đến có khi nàng đã quên luôn chuyện này. Cùng lúc đó, Thượng cung cục cũng đưa đến những bản vẽ đồ đạc bày trí trong điện mới của nàng.

Không hổ danh là những người phục vụ cho Hậu cung và Hoàng thất. Từ cách bày trí cho đến từng món đồ đều thiết kế tinh xảo. Đó là chưa cần nói đến giá trị của mỗi thứ.

Chỉ là nơi ở cho Tản thôi cũng xa hoa như vậy. Hoặc Thượng cung cục làm theo sự sắp xếp của ai đó!!!

Chợt nàng nhớ đến đã có lần được bước vào Ngọc Thiên cung của Kiều Dung hoa. Nơi đó cũng được bày trí mỹ lệ không kém.

Sau khi Ty thiết phòng rồi đi thì Ty trấn phòng cũng mang những mẫu trang sức mà nàng sẽ dùng sau khi phong Tản.

Dù sao cấp bậc cũng cao hơn rồi. Đồ trang sức cũng không được đeo tùy tiện.

Đến ngày sắc phong Tần, Kỳ Phụng Nhi phải dậy từ giờ Dần (3h- 5h sáng) để chuẩn bị.

Sau khi cung nữ mặc xong y phục và trang điểm cho nàng thì bên ngoài đã nghe thấy tiếng của công công truyền chỉ:

- Kỳ Quý nhân tiếp chỉ.
- Thần thiếp lĩnh chỉ.

Kỳ Phụng Nhi cùng tất cả cung nhân của Giảng Văn các quý xuống.

Công công mở thánh chỉ đọc:

Kỳ thị huệ chất lan tâm, ôn hòa hiếu lễ rất được lòng Trẫm. Nay phong Kỳ Quý nhân làm Chính Tứ phẩm- Tần ban ở Tử Hoa điện và hai chiếc bình vàng, ba khúc vải, mười món trang sức,... Khâm thủ.

Sau khi công công truyền chỉ đọc xong, Kỳ Phụng Nhi liền đỡ lấy thánh chỉ và nói:

- Thần thiếp lĩnh chỉ tạ ơn. Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.

Tất cả thái giám và cung nữ xung quanh liền chúc mừng:

- Nô tãi/ Nô tỳ chúc mừng Kỳ Tần nương nương.

Tên thái giám truyền chỉ cũng tiến lại gần chúc mừng nàng và nói:

- Xin nương nương hãy mau đi giá tới Khôn Ninh cung không nên để Hoàng thượng và Hoàng hậu chờ lâu.

- Đa tạ lời tốt đẹp của công công.

Kỳ Phụng Nhi đưa mắt ra hiệu Hồng Đan liền tiến lên đưa cho công công một túi bạc.

- Một chút tâm ý mong công công nhân cho.

- Ây gia. Kỳ Tàn thật khách sáo.

.....

Khi nằng đến Khôn Ninh cung, bước vào thiên điện đã thấy Hoàng thượng và Hoàng hậu ở đó.

Hoàng thượng có lẽ vừa hạ triều xong nên trên người vẫn còn mặc nguyên triều phục.

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng, Hoàng hậu. Nguyên Hoàng thượng, Hoàng hậu phúc trạch vạn niên.

Bạch Trần Ly nhìn nằng với con mắt không mấy hòa hảo. Thậm chí sâu trong mắt nằng ta còn có thái độ thù địch.

Hoặc cũng có thể Bạch Trần Ly đã nhận ra sự nguy hiểm khi Kỳ Phượng Nhi ngày càng được sủng ái và cấp bậc cũng ngày càng cao hơn

Sau đó nằng phải nghe lời giáo huấn của Hoàng hậu và hành đại lễ theo đúng quy tắc.

Sau khi lễ kết thúc, Hoàng hậu quay sang nói với Hoàng thượng:

- Người còn có gì dặn dò Kỳ Tàn không?

- Nằng vừa mới chuyển sang Từ Hoa điện còn nhiều việc phải làm. Mau về sắp xếp đi.

Hoàng hậu cũng không muốn thấy nằng trước mặt nên liền nói:

- Tới nay yến tiệc chúc mừng người thăng vị tổ chức ở Phong Lộ đài. Sẽ có các phi tần*, Thượng cung và các Ty cấp đến chúc mừng.

(Phi tần ở đây nên hiểu là người có cấp bậc thấp hơn đến chúc mừng hoặc cao hơn nếu họ muốn đến)*

Nằng gò cũng đã được phong Tần, đã trở thành chủ tử một cung không còn là thiếp nữa nên Thượng cung cục đến chúc mừng cũng là điều tất nhiên.

Kỳ Phượng Nhi sau khi lui ra, Hoàng thượng cũng không muốn ngồi lại lâu nên liền về Ngự Thư phòng.

Lúc này Hoàng hậu liền triệu Liên Hoa vào tẩm cung hỏi:

- Việc bốn cung giao người đã làm xong chưa?

- Nương nương yên tâm. Nô tỳ đã chuẩn bị tất cả mọi thứ rồi. Tới nay, ở Phong Lộ đài sẽ diễn ra một bữa tiệc rất thú vị ạ.

Hoàng hậu nghe xong liền nở một nụ cười hài lòng:

- Làm tốt lắm. Bốn cung rất tò mò muốn biết về mặt của ả sẽ ra sao khi biết được việc này. Đừng nghĩ bản thân có bản lĩnh tranh được với bốn Hoàng hậu.

(Có ai tò mò âm mưu của Hoàng hậu không? Đoán xem nào□□)

Ngày khi rời khỏi Khôn Ninh cung, Kỳ Phượng Nhi liền đến Thọ Khang cung thỉnh an Thái hậu.

Không giống như Hoàng hậu nhìn thấy nằng suốt ngày không vui thì Thái hậu lại đón tiếp nằng bằng một thái độ niềm nở.

(Mẹ chồng và vợ cá??? □□□)

- Từ khi vào cung ta đã thấy con là người hiểu chuyện nay lại được Hoàng thượng yêu thích phong làm Tần, Ái gia cũng không có ý kiến.

Kỳ Phượng Nhi cung kính đáp lại:

- Thần thiếp đa tạ mỹ ý của Thái hậu. Nguyên Thái hậu phụng thờ an khang.

Thái hậu thấy nằng ôn hòa cung kính cũng rất hài lòng liền sai người lấy một ít đồ ban thưởng cho nằng:

- Ái gia thưởng cho con hai khúc gấm may. Hy vọng con sẽ hầu hạ Hoàng thượng chu đáo, sớm ngày khai chi tán diệp cho Hoàng thất.

Có ai bị cảm thấy mình bị lừa không? Au sai rồi các bạn mau xin lỗi au đi.□□□

Au hứa chap sau sẽ có phở gà đầy đủ. Hứa danh dự luôn □□□

9/8/2018

00:11 (Nhìn giờ xem!!)

Wattpad

Hạ Băng Băng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: [h]

Từ Hoa điện...

Bước qua cửa cung Kỳ Phượng Nhi đã thấy tất cả cung nhân xếp thành hai hàng theo lối vào:

- Chúc mừng Kỳ Tàn nương nương trở thành chủ nhân của Từ Hoa điện.

Bước vào trong thiên điện nằng mới thấy được sự khác biệt rõ giữa Tần và thiếp.

Nhìn thấy những thứ lạ trên bàn, Hồng Đan đã nhanh miệng giải thích cho Kỳ Phượng Nhi:

- Đây là lễ vật của các phi tần gửi đến chúc mừng.

- Ghi lại tất cả những lễ vật này rồi đưa vào Khố phòng đi.

Đồ do các phi tần đưa tới sao nằng dám tùy tiện dùng chứ.

Bước sâu vào trong là tẩm điện, nhìn thấy cái lư hương đặt ở giữa nằng liền kêu Hồng Đan đổ bỏ tàn hương bên trong rồi cho hương bạc hà vào.

- Để nô tỳ sai người mang thức ăn lên để nương nương dùng thiện.

- Ta không đói. Kêu mọi người lui xuống cả đi. Ta muốn nghỉ ngơi một lát.

Sau khi mọi người lui ra hết, Kỳ Phụng Nhi thận trọng đưa chân vào trong gấm giường. Nàng chạm phải một vật cứng rồi rút chân lại. Giang Phúc Hải vẫn cẩn thận như mọi khi.

Kỳ Phụng Nhi tiến lại gần bàn trang điểm. Gương đồng được viền lá trúc và chạm khắc hình hoa hải đường theo yêu cầu của nàng.

Trên mặt bàn, ngoài những hộp đồ trang sức còn có một vài hộp phấn trang điểm. Mở nắp ra và kiểm tra thử. Nàng lấy trăm bạc cắm vào hộp phấn liền thấy phấn chuyển thành màu đen.

Quái nhiên là có người hạ độc!!!

Cho dù kẻ đó là ai nàng cũng không quan tâm. Nhưng trong lòng cũng đã mờ hồ đoán ra được chủ mưu là ai.

.....

Đến giờ Dần, cung nữ đem y phục đến cho Kỳ Tần để nàng dự yến tiệc.

Nàng ăn vận đơn giản nhưng vẫn toát lên vẻ trang nhã. Y phục không có những màu sắc lòe loẹt nổi bật. Ngay cả mũi miệng và trâm cũng không cài nhiều.

Yến tiệc được tổ chức tại Phong Lộ đài. Đài được xây cao hơn mặt đất. Lan can bên trên hướng ra hồ Thủy Quang. Xung quanh còn có các cột trụ. Khoảng ba bước chân thì có một cột.

Cột hình trụ cao khoảng hai trượng sơn màu đỏ thẫm. Mỗi cột được chạm khắc hoa văn cách điệu uốn lượn. Giữa hai cột mắc một chiếc đèn lồng.

Khi bước lên đến Phong Lộ đài, Kỳ Phụng Nhi hoàn toàn bất ngờ với những gì được nhìn thấy.

Ở giữa sảnh được trải một cái thảm đỏ. Cũng có bàn ghế nhưng không hề được xếp ngay ngắn. Khung cảnh như vậy giống như bị bỏ hoang hơn là một bữa tiệc.

Ngay cả Giang Phúc Hải và Hồng Đan cũng vô cùng bất ngờ.

- Nương nương, Thế này....

Kỳ Phụng Nhi ngay tức khắc nói với Hồng Đan:

- Đi tìm hiểu xem Hoàng hậu đang làm gì và ở đâu? Nhanh lên.

Chỉ một lát sau nàng liền nhận được tin tức Hoàng hậu mở tiệc tại Diên Xuân các, có mời phi tần và Thượng cung cục.

Kỳ Phụng Nhi khẽ nhếch môi: Nàng đã sớm đoán được Hoàng hậu sẽ không để gì để nàng ngồi vào vị trí Tần một cách dễ dàng như vậy.

Hoàng hậu làm như thế là muốn ngầm báo với Hậu cung rằng: Nàng chẳng là cái gì cả. Hoàng hậu mới là chủ nhân chân chính.

Kỳ Phụng Nhi liền quay gót đến Diên Xuân các. Giờ nàng cũng không cần và cũng không muốn nhìn Hoàng hậu nữa.

Vừa bước vào khuôn viên của Diên Xuân các, Kỳ Phụng Nhi đã nghe thấy tiếng nói của Hoàng hậu:

- Hôm nay bốn Hoàng hậu mời các phi tần và Thượng cung cùng với các ty cấp đến thưởng trà mong các vị tiếp tục dốc sức cho Hậu cung.

Chung thượng cung liền đứng lên kính trà:

- Nô tỳ đa tạ Hoàng hậu nương nương. Thượng cung cục chắc chắn sẽ vì Hậu cung mà dốc hết sức lực.

Ngay sau đó, Lư ty nhạc cũng đứng lên:

- Hôm nay Ty nhạc phòng đã chuẩn bị vài tiết mục đáng lên để Hoàng hậu cùng các vị phi tần thưởng thức.

Các nhạc công còn chưa lên biểu diễn thì Kỳ Phụng Nhi liền bước vào trước sự ngỡ ngàng của nhiều con mắt.

Nàng nhẹ nhàng hành lễ với Hoàng hậu:

- Xin Hoàng hậu thứ lỗi cho thần thiếp tới trễ. Vì thần thiếp đã đến nhầm nơi tổ chức yến tiệc.

Chưa hề Hoàng hậu nói gì, Kỳ Phụng Nhi vẫn tiếp tục giả vờ như không có chuyện gì xảy ra. Nàng nhìn xung quanh rồi nói:

- Nhưng bữa tiệc mừng thần thiếp thăng cấp có vẻ đã quá trang trọng rồi.

- Người vừa nói cái gì cơ?

Hoàng hậu bất ngờ trước thái độ của Kỳ Phụng Nhi.

- Thần thiếp đã đến Phong Lộ đài nhưng không có ai. Hóa ra tất cả mọi người đều ở đây.

- Ý của người là Bốn Hoàng hậu phải mở tiệc chúc mừng cho người sao?

Lúc này Kỳ Phụng Nhi không cười nữa. Nàng lạnh giọng nói:

- Trước mặt bao nhiêu người mà Hoàng hậu nương nương lại si nhục thần thiếp như vậy. Chẳng lẽ Người lại muốn ta phải cảm tạ vì đã cho ta nhận được nhiều nỗi nhục như vậy sao?

- Sao người lại dám dùng cái giọng đó để nói chuyện với Hoàng hậu chứ? Người đâu lời cô ta đi.

Hoàng hậu vừa dứt lời liền có hai cung nữ tiến lên định lôi nàng xuống.

Bỗng nhiên một giọng nói danh thép vang lên:

- Các người đang dám động tay vào người ai đấy hả?

Một thân Hoàng bào quen mắt bước tới, tất cả mọi người đều quý xuống.

- Thần thiếp/ Nô tỳ tham kiến Hoàng thượng. Hoàng thượng vạn phúc kim an.

Minh Trạch tiến lại gần Kỳ Phụng Nhi, thấy nàng mang theo khuôn mặt ủy khuất. Hắn liền nắm lấy tay nàng.

- Trẫm thật sự không ngờ: Nàng thân là Hoàng hậu mà lại làm ra những việc như vậy?

Bạch Trân Ly không ngờ tới rằng Hoàng thượng lại vì một phi tần nhỏ nhoi mà trách phạt nàng.

- Nếu Hoàng hậu còn tiếp tục bạc đãi nàng ấy thì Trẫm sẽ không bỏ qua đâu.

Nói rồi Hoàng thượng nắm tay Kỳ Tần rồi đi trước bao nhiêu con mắt.

Minh Trạch đưa Kỳ Phụng Nhi trở về Từ Hoa điện. Hắn kêu người dọn đồ ăn lên.

- Hôm nay nàng không sao chứ?

Kỳ Phụng Nhi vẫn mang một gương mặt ủy khuất trả lời:

- Thần thiếp không sao nhưng còn Hoàng hậu nương nương....

Chưa nói hết câu thì Minh Trạch đã chặn lời nàng:

- Không phải lo cho nàng ta. Chuyện của Hoàng hậu Trẫm sẽ có cách xử lý.

Kỳ Phượng Nhi thấy Hoàng thượng không vui cũng không nói lại chuyện đó nữa.

Nhưng trong lòng nàng lại cười thầm. Hoàng hậu nghĩ rằng bản thân có thể ra oai nhưng ngược lại đã khiến nàng ta mất mặt trước nhiều người.

Thức ăn nhanh chóng được bày lên. Món ăn gồm: Cá Anh Vũ hấp, canh nấm cùng rong biển, trứng cá tằm, bào ngư, cháo nấm linh chi.

Hôm nay là ngày nắng phong Tầm Hoàng thượng ở lại Tử Hoa điện cũng là điều dễ hiểu. Vương công công còn mang lên một bình Trúc Diệp Thanh. Một trong những loại rượu mà Hoàng thượng hay uống.

Thấy Kỳ Phượng Nhi không động đũa. Hắn tưởng nàng vẫn buồn vì chuyện không được tổ chức yến tiệc mừng sắc phong nên gấp thức ăn vào bát cho nàng.

- Mau dùng bữa đi. Cả ngày hôm nay phải dãi dãi nên chắc nàng cũng mệt rồi.

- Thần thiếp không sao. Hoàng thượng cũng dùng bữa đi.

Không hiểu sao hôm nay nàng lại có hứng uống rượu. Từ lượng của nàng không phải quá tồi.

Nhưng mới uống có mấy chén mà gương mặt đã khẽ phồng hồng. Có lẽ vì thế mà khiến cho Hoàng thượng động tình.

Hắn kéo nàng vào lòng.

- Phượng nhi, thật ngọt quá!

Hắn cúi lên đôi môi đỏ mọng của nàng, đem đầu lưỡi tham nhập vào bên trong, khiêu khích đầu lưỡi của nàng, nhắm nháp hơi thở hòa lẫn của nhau.

Đầu lưỡi của hắn di chuyển thám hiểm từng mọi ngóc ngách của miệng nàng, vừa cắn mút vuốt ve, hai lưỡi giao triền xúc cảm làm cho nàng nhẹn không được thân thể mềm nhũn.

Khi thì nhanh, khi thì chậm, lập tức mút, lập tức lại cùng đầu lưỡi của nàng chơi đùa.

Cao siêu kỳ xảo, thể công biến hóa như mây, luôn làm cho nàng khó có thể tưởng tượng, bất ngờ kinh ngạc.

Biết rằng không thể chống cự hắn được, nàng chỉ có thể vô lực khuất phục.....

Hắn tiến tới ôm nàng tiến về phía giường. Bắt đầu động thủ thoát đi quần áo trở ngại, không bao lâu, trên người Kỳ Phượng Nhi đã không còn vật gì che đậy, đều bị hắn thoát sạch sẽ quảng vùng vãi.

Tiếp theo, hắn bắt đầu di chuyển đôi tay vừa âu yếm bờ ngực. Lúc này, hắn cũng bắt đầu lướt lưỡi xuống nhắm nháp cái cổ mềm mại trắng mịn của nàng, thân thể nàng đột nhiên run rẩy một chút.

Hắn tiến dần xuống đường cong nơi eo nhỏ nhắn, lướt qua bụng bằng phẳng, đi vào vùng tam giác đen bí hiểm của nàng.

Hắn tách đôi chân dài ra của nàng, cạy xát bên trong đùi của nàng, làm cho thân thể hai người dán thật sát vào nhau không một kẽ hở.

- Nói, muốn sao?

Tiếng nói dễ nghe, tà mị ở bên tai nàng ní non.

Nhè nhẹ xoa nắn nụ hoa bên trong của nàng, đã sớm ướt đầm, nàng vì hắn động tình.

- Thiếp nóng quá!... Thật muốn...

Thần chỉ có chút mê ly, không biết chính mình đang nói cái gì, chỉ cảm thấy thân mình càng phát ra nhiệt, lại có chút cảm giác trống rỗng hư không khó nhịn.

- Nàng thật ấm ướt!

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Ngón tay hắn dần dần mò mẫm tìm lối vào mật động bên trong, linh hoạt như xà len lỏi thâm nhập nơi mật huyết nóng ấm của nàng, triền miên ra vào, mỗi lần hắn dùng lực xâm nhập ngón tay thật mạnh, đều làm nàng hét thành tiếng.

- Không..... A.....

Thần là tình trường lão luyện, hắn rất rõ ràng cách khai phá tình dục của tiểu nữ nhân dưới thân hắn đạt đến mức cao trào nhất.

Minh Trạch không ngừng thâm nhập ngón tay của hắn ra vào tiểu hoa huyết ấm ướt, mật nước chảy ròng ròng, nàng dùng đưa lực theo mỗi nhịp điệu của hắn, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng bật ra tiếng rên rỉ.

- Dùng tay.... aaaa.

Hoa hạch miễn cảm ở dưới thân bị hai ngón tay của hắn mềm nhẹ chà sát, lực đạo vừa đủ. Kỳ Phượng Nhi bắt lực ngược đầu lên, cong lưng, điên cuồng run rẩy.

Muốn hắn dừng tay? Không có khả năng. Kháng cự của nàng khiến hắn muốn nàng nhiều hơn.

Ngón tay trong hoa huyết vuốt ve âu yếm. Minh Trạch xâm nhập sâu vào bên trong, càng thêm tăng tốc.

Nhìn thấy thân thể trắng nõn dưới thân nhuộm một tầng đỏ hồng, liên tục uốn éo. Hắn cười tà ác.

- Thật n.... nóng. Khó chịu... Uhm.

Nghe thấy âm thanh kiều mị thật say lòng! Làm cho hạ bộ của hắn nóng rực, dựng đứng lên. Minh Trạch cắn răng kìm nén.

(Au *đỏ mặt*....)

Hoa huyết bị hắn khiêu khích chảy ra nhiều mật dịch hơn.

- Uhm.. um.. Aaaaaa.

- Nói xem.... nàng có muốn không?

Không để cho nàng có cơ hội thờ dốt. Minh Trạch rút tay ra khỏi hoa huyết của nàng. Một cảm giác trống rỗng ập đến.

Hắn đưa chân nàng ôm lấy thắt lưng của mình. Đem long căn cứng rắn đặt trước cửa hoa huyết.

- Uhm...a. Khó chịu.... quá!

Minh Trạch không nỡ để nàng phải khó chịu liền đâm thẳng vào trong hoa huyết.

- Aaaaaa..... aaaaaaaa

Thủy triều ập tới khiến cho toàn thân nàng được lấp đầy. Cả hai cùng thỏa mãn đi đến thiên đường.

Sáng hôm sau, khi Kỳ Phụng Nhi tỉnh dậy nhìn thấy bên cạnh không có ai, xung quanh đã được dọn dẹp sạch sẽ cuộc chiến đêm hôm qua liền đoán ra được cung nữ đã vào dọn dẹp.

Nghĩ đến việc cung nữ biết chuyện gì xảy ra vào đêm hôm qua. Kỳ Phụng Nhi bắt gác đó mặt.

Nghe thấy tiếng động từ bên trong, Hồng Đan vén rèm lên:

- Nương nương đã tỉnh?

- Ừm.

Kỳ Phụng Nhi trả lời gọn nhẹ. Nàng hiện giờ vô cùng đau nhức. Toàn thân rã rời.

Nhưng ngày đầu tiên sau khi sắc phong phải đi thỉnh an Hoàng hậu nên nàng không thể chậm trễ

- Bây giờ là canh mấy rồi?

Hiểu được hàm ý trong câu nói của Kỳ Phụng Nhi, Hồng Đan liền trả lời:

- Hoàng thượng nói hôm nay nương nương không cần phải đến thỉnh an Hoàng hậu.

Nàng vừa bước ra Thiên điện liền có cung nữ tiến tới:

- Hồi bẩm nương nương, có Hồ Ty thiết xin được cầu kiến.

Kỳ Phụng Nhi khá ngạc nhiên nhưng vẫn cho vào.

Hồ Ty thiết tên thật là Hồ Tổ Ân trong y phục màu xanh lục bước vào.

- Nô tỳ tham kiến Kỳ Tàn nương nương. Nguyên nương nương vạn phúc kim an.

- Hồ Ty thiết chó nên đã lễ. Mau ngồi đi.

Nói đoạn, nàng quay sang phía cung nữ:

- Mau rót trà cho Hồ Ty thiết.

Hồ Tổ Ân thấy vậy liền xua tay:

- Ấy.... Nô tỳ sao dám làm phiền nương nương. Hôm nay diện kiến chỉ muốn hỏi xem, nương nương có hài lòng với cách bày trí của Ty thiết phòng không? Có chỗ nào còn chưa hài lòng không?

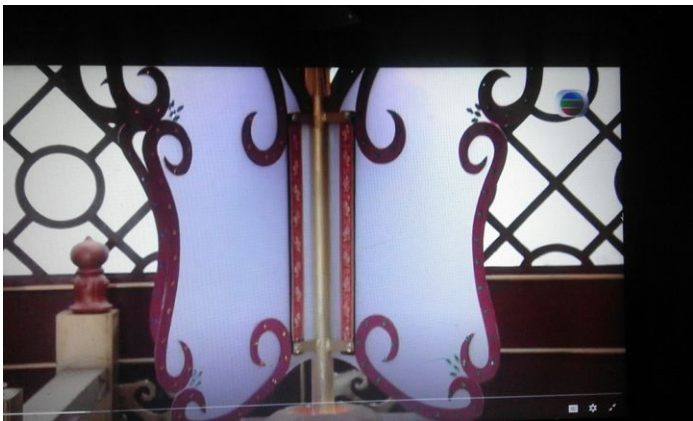
- Tất cả ta đều hài lòng. Hồ Ty thiết đã phí tâm rồi.

Hồ Ty thiết nghe nàng nói như vậy liền cười rạng rỡ:

- Nương nương hài lòng thì tốt. Thời tiết đã vào hè rồi, cũng đã nóng hơn nên nô tỳ đặc biệt mang đến cho nương nương một chiếc quạt.

Nói xong liền có hai tiểu thái giám bê chiếc quạt này vào, đặt giữa Thiên điện để Kỳ Phụng Nhi ngắm:

- Quá nhiên là chế tác tuyệt mỹ.

Hồ Ty thiết chỉ cười không nói gì, chỉ cần Kỳ Tàn không tính toán chuyện tối hôm qua là được.

Bỗng nhiên có tiếng nói từ bên ngoài vọng vào:

- Nương Nương, có Dương Ty thiện xin được cầu kiến.

Kỳ Phụng Nhi khá bất ngờ. Ngày gì mà các Ty cấp ai cũng tìm đến nàng.

Còn Hồ Tổ Ân thấy vậy liền đứng lên xin cáo lui:

- Vậy nô tỳ xin cáo từ.

- Được rồi. Ty thiết phòng có nhiều việc phải lo. Ta cũng không tiện giữ Hồ ty thiết ở lại nữa.

Chương 54

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hồ Ty thiết vừa lui ra, Lư Ty thiện liền tới. Bà ta khoác trên mình y phục vàng đậm còn cầm thêm một chiếc hộp.

- Nô tỳ thỉnh an Kỳ Tần nương nương.

Kỳ Phượng Nhi khẽ cười:

- Không biết Lư Ty thiện đến tìm gặp ta có chuyện gì?

- Nô tỳ đến là để thỉnh tội với nương nương. Buổi lễ mừng nương nương được sắc phong, nô tỳ vì bất cẩn dĩ nên mới không đến được.

Việc tối hôm qua, tất cả là do một tay Hoàng hậu dựng lên không thể trách người dưới bất kính với mình. Dù sao Hoàng hậu cũng là chủ của lục cung

Nhưng hành động của Hoàng thượng ngày hôm qua phần nào đã chứng minh được: Hoàng hậu chỉ là hữu danh vô thực. Tần sủng bấy giờ là Kỳ Tần mới được sắc phong. Nên các Ty cấp mới bần nhau đến thỉnh tội tránh để Kỳ Phượng Nhi ghi hận.

- Hôm nay nô tỳ đặc biệt mang đến món bánh mè đen hoàng kim đến cho nương nương thưởng thức.

(Hình ảnh bánh mè đen hoàng kim- Trích từ phim Cung Tâm kế)

- Món điểm tâm này có gì đặc biệt?

Lư ty thiện từ tốn giải thích:

- Mè đen tốt cho da, có công hiệu tiêu nhiệt làm mát cơ thể. Rất thích hợp cho nương nương dùng.

Kỳ Phượng Nhi gấp một miếng bánh lên ăn thử. Quả nhiên là đã dụng tâm mà làm.

- Lư Ty thiện có lòng rồi.

Khôn Ninh cung...

- Nương nương mau uống bát chè long nhãn hạt sen cho tiêu nhiệt. Thời tiết đã ngày càng nóng hơn rồi.

Liên Hoa cung kính bưng bát chè lên cho Hoàng hậu. Bạch Trân Ly uống một ngụm tỏ vẻ hài lòng:

- Ừm... Mà các người đã đi thông báo cho Hoàng thượng chuyện của Bồn cung chưa?

- Hồi Hoàng hậu. Nô tỳ đã sai cung nữ đến nói với Hoàng thượng: Nương nương bị động thai muốn Người đến thăm. Nhưng....

Thấy Liên Hoa ngập ngừng không dám nói tiếp Hoàng hậu khẽ nhìn về mặt của nàng ta:

- Nhưng sao?

- Nhưng Hoàng thượng lại nói: Quốc sự bận rộn và sai người đem nhân sâm Tây vực đến cho nương nương bồi bổ sức khỏe. Người còn nói: Nếu nương nương ngọc thể bất an liền đem việc của Hậu cung giao cho Lệ Phi quản lý. Không cần lao tâm.

Bạch Trân Ly nghe vậy liền tức giận, đặt mạnh bát chè lên bàn. Nước chè bên trong sóng sánh bắn ra ngoài.

- Hừ... Hoàng thượng nói vậy là muốn Bồn cung bớt bày mưu tính kế hại à tiện nhân kia.

Liên Hoa thấy Hoàng hậu phát hỏa liền dỗ ngọt:

- Chuyện của Kỳ Tần sao có thể trách nương nương được. Người là chủ của Hậu cung. Mờ một bữa tiệc mời mọi người đến thì có gì sai.

Nhưng Hoàng hậu vẫn chưa nguôi cơn giận:

- Chuyện tối ngày hôm qua đã khiến Bồn cung mất mặt trước bao nhiêu người. Đường đường là một Hoàng hậu lại không bằng một phi tần.

Đang lúc Hoàng hậu tức giận liền có một cung nữ chạy vào nói:

- Nương nương. Có chuyện rồi. Trần Quý nhân bên Ngọc Thiên cung bị trúng độc. Thái hậu và Hoàng thượng đang ở đó. Người hãy qua đó xem thử.

- Được rồi. Lui ra đi. Đợi Bồn cung thay y phục đã.

Cánh cửa vừa khép lại. Liên Hoa liền mang vẻ mặt vui mừng:

- Đây đúng là có người giúp đỡ nương nương. Như vậy Người sẽ không cần nhúng tay vào xử lý đứa bé đó nữa.

Hoàng hậu nghe vậy liền nhủ mảy:

- Nếu đứa bé trong bụng Trần Quý nhân có mệnh hệ gì e rằng sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch của Bốn cung.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55

Hoàng hậu vội đến phía Đông điện của Ngọc Thiên cung. Hiện giờ Kiều Dung Hoa đang là chủ cung ở tại thiên điện.

Tuy chỉ là Dung hoa nhưng Kiều Linh Ngọc được Hoàng thượng ưu ái cho làm chủ một cung dù không phải ở tước Tần.

Cũng có một vài phi tần đến. Thái hậu và Hoàng thượng ngồi bên ngoài.

Trong tam điện Thái y vẫn đang bắt mạch cho Kỳ Quý nhân.

- Thần thiếp tham kiến Thái hậu, Hoàng thượng.

Minh Trạch khẽ liếc nhìn Hoàng hậu không nói gì. Có lẽ giờ trong lòng hần, Hoàng hậu đã không còn chút địa vị nào.

Thái hậu thấy Hoàng thượng không nói gì liền mở miệng:

- Hoàng hậu đang mang thai, không tiện đứng lâu. Ban tọa.

Hoàng hậu vừa yên vị, Thái y liền bước từ trong tam điện ra. Thái hậu bèn đứng ngồi không yên:

- Trần Quý nhân thế nào rồi?

- Hồi Thái hậu, Hoàng thượng. Trần Quý nhân đã dùng phải hoa hồng nên mới ảnh hưởng đến thai khí.

Mọi người xung quanh nghe vậy đều bàng hoàng. Đây chắc chắn là một vụ hạ độc.

Thái hậu tức giận:

- Là ai muốn hại tôn nhi* của Ai gia? Hoàng thượng, người chắc chắn phải điều tra rõ việc này.

(tôn nhi: cháu)

Hoàng thượng bước xuống, khẽ vỗ mu bàn tay Thái hậu:

- Xin người yên tâm. Trẫm sẽ điều tra rõ vụ việc này. Không để cho Trần Quý nhân chịu thiệt đâu.

Xong, Hoàng thượng quay sang hỏi Thái y:

- Hoa hồng được tìm thấy ở đâu?

- Hồi Hoàng thượng. Đã phát hiện trong bã thuốc của Trần Quý nhân. Nhưng tiểu chủ dùng với liều lượng ít nên vẫn bảo trụ được hài tử. Chỉ cần uống vài thang thuốc là ổn.

Hoàng thượng chưa nói tiếp thì Hoàng hậu đã đứng dậy:

- Trần Quý nhân là người trong Ngọc Thiên cung. Tất cả đồ ăn thức uống đều do cung chủ lo liệu, không phải do Ngự Thiện Phòng mang đến. Vậy có phải do Kiều Dung hoa sơ sẩy mới khiến cho Trần Quý nhân bị trúng độc hay không?

Câu này rõ ràng là ám chỉ người hạ độc là Kiều Dung hoa. Tất cả mọi người đều đổ dồn ánh mắt về phía nàng ta.

Kiều Linh Ngọc thấy vậy liền hoảng hốt quý xuống:

- Hoàng thượng thần thiếp không có làm. Bấy lâu nay thần thiếp luôn chăm sóc Trần Quý nhân chu đáo, không dám có sơ suất.

Hoàng thượng khẽ nhìn Kiều Dung hoa:

- Trẫm biết không phải nàng làm. Đứng lên đi.

Xong, Hoàng thượng liền ra lệnh cho cung nhân phía dưới:

- Tạm thời đóng cửa Ngọc Thiên cung để điều tra vụ hạ độc. Trần Quý nhân sức khỏe không tốt nên đóng cửa tạ khách.

Ngay cả Thái hậu cũng tiếp lời:

- Hoàng hậu đang mang thai nên quay về cung nghỉ ngơi đi. Chuyện này giao cho Lệ Phi và Vũ Chiêu nghi xử lý đi.

Hoàng hậu cũng không muốn ở lại nữa liền cáo từ:

- Vậy thần thiếp xin cáo lui trước.

Trên đường về Khôn Ninh cung, Liên Hoa liền thắc mắc hỏi Hoàng hậu.

- Nương nương. Việc của Hậu cung cứ để cho Lệ Phi và Vũ Chiêu Nghi quản liệu có ổn không ạ?

Hoàng hậu nghe vậy liền nhếch mép:

- Thái hậu chỉ muốn phân tán quyền lực của Bốn cung thôi. Lệ Phi xưa nay mềm yếu, yếu đuối hơn nữa không có sự hậu thuẫn từ gia tộc sao có thể quản lý hậu cung lâu dài. Còn Vũ Chiêu nghi kia....

Hoàng hậu không nói tiếp nữa. Vũ Chiêu nghi gần như đối lập hoàn toàn với Lệ Phi.

Tính cách sắc sảo, thủ đoạn hơn. Gia thế cũng tốt hơn.

- Việc Vũ Chiêu Nghi không có được tước Phi bốn cung cũng lấy làm lạ. Chả lẽ Hoàng thượng đang muốn kim hãm sự phát triển của ngoại thích.

Đang nói chuyện với Liên Hoa, Hoàng hậu liền nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc trước mặt.

- Thần thiếp tham kiến Hoàng hậu nương nương. Hoàng hậu vạn phúc.

- Đứng dậy đi.

Bạch Trần Ly không cười nữa. gương mặt cũng lạnh hơn vài phần.

- Bốn cung nghe nói: Kỳ Tần chưa dứt bệnh. Đến sáng nay cũng không thêm đi thỉnh an Bốn cung sao giờ lại có nhã hứng ra ngoài vậy?

- Thần thiếp nghe nói Trần Quý nhân không khỏe nên đến thăm. Còn sáng nay không đi thỉnh an Hoàng hậu là do ý chỉ của Hoàng thượng. Người không muốn thần thiếp buổi sáng hứng sương sớm để bị cảm mạo.

Thấy Hoàng hậu có ý khiêu chiến. Kỳ Phượng Nhi cũng bình tĩnh đáp lại.

Bạch Trần Ly tuy tức giận nhưng vẫn cố nặn ra một nụ cười giả tạo:

- Hoàng thượng vừa cho đóng cửa Ngọc Thiên cung rồi. Kỳ Tàn có lẽ không nên đến đó làm phiền Trần Quý nhân tính đường.

Nói rồi Hoàng hậu liền đi về. Lúc đi qua Kỳ Phụng Nhi còn cố ý huyếch vào vai nằng một cái.

Đi được hai bước chân Kỳ Phụng Nhi liền nghe được tiếng kêu của Hoàng hậu.

Khi nằng quay lại đã thấy Hoàng hậu ngã trên mặt đất. Gương mặt ra vẻ đau đớn ôm lấy bụng. Ngón tay run run chỉ vào phía Kỳ Phụng Nhi:

- Kỳ Tàn..... Sao... người dám ngăn chân Bồn cung???

□□□

(Nào giờ ai đó bảo Hoàng hậu ngu nữa đi.)

Năm học mới vui vẻ nhé mấy bạn!

4/9/2018

12:56

Wattpad

Hạ Băng Băng.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56

Khi nằng quay lại đã thấy Hoàng hậu ngã trên mặt đất. Gương mặt ra vẻ đau đớn ôm lấy bụng. Ngón tay run run chỉ vào phía Kỳ Phụng Nhi:

- Kỳ Tàn..... Sao... người dám ngăn chân Bồn cung???

Đám cung nữ đi theo Hoàng hậu hét hoảng đỡ Người dậy. Ngay cả Liên Hoa cũng phải kêu tiểu thái giám kêu Thái y tới.

Hoàng hậu nhanh chóng được đưa về Khôn Ninh cung.

Trong cùng một ngày mà đến hai nữ nhân mang thai trong cung đều bị " hại"

Kỳ Phụng Nhi ngồi bên ngoài Thiên điện. Bên trong, Thái y đang bắt mạch cho Hoàng hậu.

Hồng Đan vô cùng sốt ruột:

- Nuông nường. Chuyện này phải giải quyết ra sao đây. Ngộ nhờ mà Hoàng hậu xảy ra chuyện gì....

- Hoàng hậu thì có thể xảy ra chuyện gì chứ? Mãn kịch này chẳng phải là do một tay Hoàng hậu tạo ra hay sao?

Hồng Đan đang định nói thêm thì Hoàng thượng liền bước vào. Theo sau còn có các phi tần.

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

- Miễn lễ đi. Hoàng hậu sao rồi.

Kỳ Phụng Nhi chưa kịp nói gì thì Thái y từ trong tấm điện của Hoàng hậu đã bước ra.

- Vì thần tham kiến Hoàng thượng. Hồi bẩm Hoàng thượng: Hoàng hậu đã không có gì đáng ngại. Chỉ bị chấn kinh nhẹ, tĩnh dưỡng vài ngày là sẽ khỏi.

Minh Trạch phát tay ra hiệu cho Thái y lui xuống. Sau đó bước vào bên trong.

Bạch Trần Ly thấy Hoàng thượng tiến vào liền nhào vào lòng hân nức nở:

- Hoàng thượng~..... Hức..... hức

Minh Trạch nhẹ nhàng vỗ vai Hoàng hậu. Dù hân có không thích đi chăng nữa nhưng dầu sao thì nằng ta vẫn mang thai hài tử của hân.

- Không phải Thái y đã nói là không có vấn đề gì hay sao?

Hoàng hậu nhảy mất ra hiệu cho Liên Hoa. Nằng ta liền tiến lại gần, nói:

- Hồi Hoàng thượng, Hoàng hậu bị ngã không phải do sơ ý mà là bị người ta đẩy.

Kỳ Phụng Nhi siết lấy khăn tay, khẽ nghiêng khẽ nhếch lên một nụ cười nhẹ. Nằng đang chờ xem Hoàng hậu sẽ tiếp tục giữ trò gì.

- Vậy.... Người nói cho Trẫm biết: Ai dám đẩy Hoàng hậu?

- Nô tỳ không dám nói xằng: Đích thị là Kỳ Tàn đã đẩy Hoàng hậu.

Phi tần xung quanh vô cùng bất ngờ. Minh Trạch khẽ nhủ mấy nhìn về phía Kỳ Phụng Nhi.

- Có thật là nằng đẩy Hoàng hậu không?

Kỳ Phụng Nhi ánh nhìn quai quyết, giọng nói sắc lạnh:

- Thần thiếp không hề đẩy Hoàng hậu.

Đám phi tần ngạc nhiên nhìn về phía nằng. Trông Kỳ Tàn không giống nói dối. Nhưng đều là nữ nhân hậu cung, không ai có thể tin được.

Hoàng hậu thấy vậy liền tiếp tục nức nở:

- Bồn cung biết rằng: từ trước tới nay Kỳ Tàn không kính trọng Bồn cung, xem thường cung quy. Nhưng hôm nay người cũng nên vì Hoàng tự trong bụng Bồn cung mà suy xét....

Nói xong Hoàng hậu lại tiếp tục nức nở. Ngay cả Kỳ Phụng Nhi cũng không biết rằng: Hoàng hậu lại có khả năng diễn kịch tốt như vậy.

- Thần thiếp không hề làm chuyện đó. Phải trái, trắng đen như thế nào nương nương là người biết rõ nhất.

Hoàng hậu thấy Kỳ Phụng Nhi không chịu nhận tội mà Hoàng thượng có vẻ không muốn xử lý Kỳ Tàn nên liền đưa ra bằng chứng:

- Lúc đó cũng có rất nhiều người chứng kiến.

Hoàng hậu vừa dứt lời, đám cung nữ trong điện đều quỳ xuống trước mặt Hoàng thượng. Đó đều là những người vừa đi theo hầu Hoàng hậu lúc gặp Kỳ Tàn.

Minh Trạch lướt qua một lượt rồi nói:

- Các người đã nhìn thấy gì? Nói sự thật cho Trẫm biết. Có nửa câu dối trá, giết không tha.

Đám cung nữ toàn thân rung động mạnh. Một trong số đó liền nói:

- Hồi Hoàng thượng, Kỳ Tàn đã va vào Hoàng hậu sau đó thì Người liền ngã xuống.

- Quả thực lúc đó, Kỳ Tàn đã huyếch vai vào Hoàng hậu.

- Kỳ Tàn nương nương thấy Hoàng hậu bị ngã cũng không hề đỡ Người dậy.

.....

Từng lời nói của đám cung nữ vang lên. Từng câu từng chữ đều kết tội nàng.

- Hoàng thượng thần thiếp không hề....

- Kỳ Tàn hãy quay về Từ Hoa điện đi.

Kỳ Phượng Nhi ngạc nhiên. Đây là hấn không cho nàng giải thích à?

- Hoàng thượng... Nhưng...

Kỳ Phượng Nhi không cam lòng với chuyện này. Minh Trạch không để nàng nói hết câu liền ngắt lời:

- Một lát nữa Trẫm sẽ đích thân đến Từ Hoa điện để hỏi nàng.

Team thích ngược điểm danh!!

Au cũng không thích ngược đâu nhưng nếu các bạn thích thì chiều thôi

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57

Kỳ Phượng Nhi quay trở lại Từ Hoa điện trong tâm trạng không mấy vui vẻ.

Cũng khó trách nàng lại bức tức như vậy!

Hoàng thượng thế mà không tin nàng. Chỉ tin lời nói phiến diện từ phía Hoàng hậu.

Bỗng nhiên, cánh cửa mở ra, Minh Trạch một mình bước vào bên trong. Ra hiệu cho Hồng Đan ra ngoài.

Kỳ Phượng Nhi không thêm liếc nhìn hấn liền quỳ xuống:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

Giọng nói của nàng không có tí nhiệt độ nào.

- Đứng dậy đi.

Minh Trạch bước lên ngồi. Hấn nhìn nàng một hồi rồi bắt đầu hỏi:

- Nàng... thực sự đã đẩy Hoàng hậu???

Nữ nhân hậu cung vì tranh sủng chuyện gì cũng có thể làm. Tuệ Lâm Hoàng hậu thời Tiên đế đã từng giả bệnh, đẩy con mình ngã để nhằm vu oan cho thần mẫu hấn là Vương quý phi lúc bấy giờ.

Khi gặp được nàng, hấn đã hy vọng nàng sẽ không giống những người khác, coi hấn như Hoàng đế.

Kỳ Phượng Nhi nghe xong câu hỏi của Hoàng thượng khẽ nhếch môi:

- Vậy.... Hoàng thượng có tin là thần thiếp đẩy Hoàng hậu hay không? Nếu trong lòng Người đã có hoài nghi thì thần thiếp nói gì cũng là vô ích.

- Nàng....

Minh Trạch bất ngờ. Hấn không nghĩ rằng: nàng ngay cả một cơ hội giải thích cũng không muốn.

- Vậy theo ý nàng là Hoàng hậu cố tình hãm hại nàng sao?

- Trong lòng Hoàng thượng đã có định đoạt cần gì phải hỏi thần thiếp!

Minh Trạch khẽ nhếch môi cười, đứng dậy bước ra ngoài.

Hấn vừa bước ra khỏi Từ Hoa điện, Vương công công liền chạy đến bên cạnh:

- Hoàng thượng, Hà Nam vừa xảy ra lũ lụt. Cây lương thực bị mất trắng nhưng Thủ phủ lại không chịu mở kho lương khiến dân chúng nổi loạn.

Cước bộ của Hoàng thượng khẽ dừng lại:

- Ngày mai Trẫm sẽ đi giả đến Hà Nam. Chuẩn bị đi.

Hấn phải một lần đẹp hết tham quan mới được!!!

Sáng sớm lúc phi tần đi thỉnh an mọi người mới biết được việc Hoàng thượng rời cung.

- Chúng thần thiếp biết ngọc thể của nương nương không tốt nên liền đem một ít lễ vật tới.

Các phi tần lần lượt đem những món quà đã chuẩn bị sẵn lên tặng cho Hoàng hậu.

Hiện giờ nàng ta đang mang thai. Nếu sinh ra Hoàng tử thì tương lai ngôi vị Thái tử cũng sẽ về tay nó.

- Bồn cung đa tạ các vị muội muội đã quan tâm.

Dứt lời, Hoàng hậu liền bước xuống nhìn các phi tần một lượt.

- Bồn cung hiện giờ ngọc thể không tốt nên các muội không cần phải ngại nào cũng phải đến thỉnh an. Trong khoảng thời gian này Lệ Phi sẽ giúp bồn cung quản lý các phi tần.

Lệ Phi trong lòng tràn đầy vui sướng:

- Thần thiếp sẽ tận tâm làm việc không phụ lòng nương nương giao phó.

Đến buổi chiều, Kỳ Phượng Nhi đang đọc sách bỗng có cung nữ xông vào điện của nàng.

Kỳ Phượng Nhi nhận ra đó không phải là cung nữ trong Từ Hoa điện mà là cung nữ bên cạnh Hoàng hậu- Liên Hoa.

Hồng Đan tức giận quát:

- Thật vô lễ. Sao các người dám tự tiện xông vào tẩm điện của nương nương.

Kỳ Phượng Nhi khẽ ra hiệu cho Hồng Đan dừng lại.

Liên Hoa tiến lên mấy bước nói:

- Hoàng hậu nương nương có lệnh...

Không để Liên Hoa nói hết câu, Kỳ Phượng Nhi liền ngắt lời:

- Trong cung có quy tắc của trong cung. Tuy người là người trong cung Hoàng hậu cũng không thể bất kính. Tránh để cho người ta nói chủ nào tớ nấy. Hoàng hậu không biết dạy dỗ hạ nhân.

Liên Hoa xanh mặt lại. Bình thường người trong cung ai cũng phải nể mặt nàng vài phần vì là thân tín của Hoàng hậu.

Các phi tần khác gặp nàng không dám gây sự. Nay chỉ là một Kỳ Tần mới phong lại dám ra oai dạy dỗ nàng.

Liên Hoa nén giận, lập lại câu nói cũ:

- Hoàng hậu có lệnh: Người muốn Kỳ Tần sao chép lại những cuốn kinh Phật này. Mỗi bản sao chép lại mười lần để cầu chúc cho tiểu Hoàng tử sắp ra đời và để cho nương nương ngẫm lại lỗi lầm hôm trước đã phạm phải

Nói rồi Liên Hoa liền đặt một cái khay đầy sách trước mặt nàng. Nhìn qua cũng phải hơn mười quyển.

- Hoàng hậu còn nói: nương nương bận chép sách không cần phải ra ngoài. Sẽ có Cẩm vệ quân bên ngoài canh giữ nương nương không cần lo lắng.

Nói xong Liên Hoa nhanh chóng trở về phụng mệnh Hoàng hậu.

.....

Cùng lúc đó ở tại Hà Nam...

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

Cùng lúc đó tại Hà Nam.....

Nam tử mặc thường phục màu trắng thanh nhã nhưng toát lên vẻ quyền quý đi cùng một vài người xông vào phủ của Thái thú.

Đám gia nhân trong phủ sợ hãi chạy vào bẩm báo với chủ nhân:

- Hồi bẩm Đại nhân. Có.... có một đám người đang đòi gặp Đại nhân.

Vị được gọi là Đại nhân kia mang theo vẻ mặt nhảm chán, xua tay:

- Nếu là đám dân đen thì sai lính đuổi chúng đi.

- Nhưng.... đám người này không phải dân của Hà Nam

Tên Thái thú nghe được tiếng động bên ngoài liền chạy ra xem thử:

- Ê! Tên kia người là ai mà lại dám xông vào đây? Muốn chết phải không?

(Ê! Ăn nói cẩn thận lại đi ông ơi. Không là chết đấy □□□)

Nam tử kia vẫn điềm nhiên nói:

- Ngoài kia lũ lụt tràn miền. Thân là Thái thú nắm giữ lúa gạo sao không mở kho phát lương thực cho dân.

- Ho! Hiện giờ giá lúa gạo đang tăng, ta đâu có ngu mà lại xả bạc của mình đi.

Hắn chống tay vào hông nói tiếp:

- Hơn nữa, thúc phụ* của ta là Thừa tướng đương triều. Đến cả Hoàng thượng cũng phải nể mặt ông ấy vài phần.

Nói đến đây, Minh Trạch không chịu được nữa liền đám cho hắn một cái.

Lực khá mạnh. Khỏe môi tên Thái thú kia liền chảy máu. Hắn tức giận, quát lớn:

- Người đâu bắt tên này lại cho ta!

Đám gia nhân định xông vào thì Minh Trạch rút lệnh bài trên đai lưng giơ lên trước mặt tên kia.

Đám thị vệ hộ giá chàng cũng rút kiếm ra. Không ai dám đụng vào họ.

- Trẫm ra lệnh cho người: lập tức mở kho lương phát cho người dân.

Khôn Ninh cung....

- Người đã làm theo những gì bồn cung giao phó chưa?

- Nô tỳ đã làm rồi! Đã sai người đóng cửa Từ Hoa điện. Nói với bên ngoài rằng: Kỳ Tần đang chép kinh Phật cầu phúc cho nương nương.

Bạch Trần Ly gật gù hài lòng:

- Làm tốt lắm. Sai người đến nói với nàng ta: không sao chép xong thì đừng mong có một giọt nước nào được đem vào Từ Hoa điện.

Trái ngược với vẻ hả hê, vui sướng của Hoàng hậu, Liên Hoa lo lắng hỏi lại:

- Vậy... ngộ nhờ nàng ta xảy ra chuyện gì thì làm sao ạ?

- Hừ... Thế thì càng tốt! Nếu nàng ta mà chết trước lúc Hoàng thượng quay trở về thì chúng ta sẽ tạo ra một tai nạn. Coi như số mệnh nàng ta không may mắn.

Vài ngày trôi qua.....

Lúc Hoàng thượng trở về cung, Vương công công vội chạy đến hầu giá.

Vì đường xá xa xôi, nên Vương công công không tiện đi theo, ở lại cung quan sát mọi việc:

- Hoàng thượng, Mọi thứ đều thuận lợi cả chứ ạ?

- Mọi thứ đều ổn. Mà trong lúc Trẫm đi có xảy ra việc gì không?

Vương công công trầm mặc một lúc:

- Thưa ra.... Trong lúc Hoàng thượng rời đi, Hoàng hậu đã cầm tước Kỳ Tàn và bắt chép phạt... Và còn...

Minh Trạch dừng bước, lạnh nhạt nói:

- Hoàng Hậu còn làm cái gì nữa?

- Hoàng hậu còn không cấp thức ăn cho Kỳ Tàn. Đã gần ba ngày rồi Kỳ Tàn chưa hề uống một giọt nước.

Bị cầm tước? Bắt chép phạt? Không ăn không uống trong ba ngày?

Hắn nghe vậy liền đi giá ngay đến Từ Hoa điện.

Bước qua cửa cung đã thấy vài tên cấm vệ quân đứng canh ở đó.

Thấy Hoàng thượng bước vào liền quỳ xuống hành lễ:

- Vì thần tham kiến Hoàng thượng.

Minh Trạch không thèm để ý đến mấy tên đó liền trực tiếp xông vào điện.

Bước vào bên trong, Minh Trạch nhìn thấy bóng dáng quen thuộc nhưng nàng đang gục trên bàn. Tay vẫn còn cầm chiếc bút lông.

Hắn vội chạy đến bên cạnh nàng lay mạnh:

- Phụng Nhi à... Mau... Nàng mau tỉnh lại đi.

Trong phút chốc hắn bỗng có chút sợ hãi.

- Trẫm đã về rồi. Tỉnh lại đi...

Nàng từ từ mở mắt. Có lẽ vì mệt quá nên mới thiếp đi. Minh Trạch vui sướng, nói:

- Giờ Trẫm đã về rồi. Nàng không cần phải chép sách nữa.

Nàng không để ý đến hắn, tiếp tục viết. Tay phải nàng cứng đờ nhưng vẫn cố gắng viết từng chữ.

Thấy nàng như vậy, hắn vô cùng xót xa:

- Nàng nói đi: Trẫm có thể làm gì cho nàng...

Hắn chưa nói hết câu, Kỳ Phụng Nhi liền cắt lời:

- Hoàng thượng có thể làm gì giúp thần thiếp? Người sẽ chép nốt chỗ sách này.... Hay là sẽ rửa sạch tội danh cho thiếp... Hoặc dùng quyền lực của mình để đuổi đám người đó đi?

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59

Bước ra khỏi Từ Hoa điện, Minh Trạch liền nói với Vương Công công:

- Tối nay truyền Hoàng hậu đến Cam Lộ điện một chuyến.

Vương Ngụy nghe xong vô cùng ngạc nhiên. Chả lẽ Hoàng thượng lại không trách chuyện Hoàng hậu đã làm với Kỳ Tàn sao?

Nhận được tin Hoàng thượng gọi đến Cam Lộ điện hầu hạ, Hoàng hậu vừa ngạc nhiên vừa vui mừng.

Còn Liên Hoa vừa trang điểm cho Hoàng hậu vừa hỏi:

- Nương nương chả lẽ Hoàng thượng lại không hề hay biết chuyện Người làm với Kỳ Tàn sao?

- Người vừa mới về cung chắc chưa biết đâu? Nếu biết Hoàng thượng đã chẳng truyền Bồn cung đến Cam Lộ điện.

Hoàng hậu trang điểm điểm lệ đi đến Cam Lộ điện thì Vương công công liền chạy lại hành lễ:

- Nô tãi thỉnh an Hoàng hậu. Hiện giờ Hoàng Thượng đang ở trong Dục cung. Người mau vào hầu hạ đi ạ.

(Cấm rds nào nghĩ bậy.

*Dục cung: phòng tắm)

Bạch Trần Ly một mình bước vào bên trong. Nước từ trong bể bốc hơi nghi ngút khiến người ta dễ động tình.

Minh Trạch đang ngắm mình trong hồ. Tắm lưng trần màu đồng quay về phía Hoàng hậu.

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

Bạch Trần Ly cảm thấy rất kỳ lạ. Đáng lẽ Hoàng thượng phải cho nàng đứng dậy rồi chứ. Sao người lại im lặng không nói gì? Điều này làm Hoàng hậu có chút chột dạ.

Đến lúc chân bắt đầu tê, Minh Trạch mới lạnh giọng nói:

- Sao còn chưa đến đây hầu hạ Trẫm?

Bạch Trần Ly bừng tỉnh, tiến đến gần chỗ Hoàng thượng, cầm lấy cái khăn rồi bắt đầu chà lưng cho hắn.

- Hoàng thượng chắc hẳn đã mệt rồi sau chuyến đi?

- Hoàng hậu không có gì muốn nói với Trẫm sao?

Bạch Trần Ly ngơ ngác:

- Thần thiếp vẫn chưa hiểu Hoàng thượng muốn nói đến chuyện gì?

Minh Trạch không chịu nổi nữa, lớn giọng:

- Hoàng hậu nhân lúc Trẫm không có ở trong cung tự ý giam giữ Kỳ Tần, bắt phạt vô cớ. Đây là muốn giá họa cho nàng ấy sao?

Cái khăn trên tay Hoàng hậu rơi xuống. Toàn thân ớn lạnh nhưng không hề có ý hối lỗi:

- Kỳ Tần không hiểu cung quy, làm hại long thai. Thần thiếp là chủ của lục cung, phạt một phi tần có gì là sai.

- Không phải Trẫm đã nói rồi sao? Chưa điều tra rõ ràng sao có thể nhận định là Kỳ Tần dấy nằng. Dù nằng ấy thực sự có lỗi thì cắt trừ bổng lộc là được rồi. Vậy mà nàng lại dám không cho người cung cấp nhu phẩm cho Tử Hoa điện. Vậy có khác gì giết nằng ấy.

Hoàng hậu thấy hẳn tức giận liền quỳ xuống. Chưa bao giờ Hoàng thượng lại lớn tiếng với nàng như vậy. Hơn nữa lại chỉ vì tiện nhân kia.

(Ê! Hoàng hậu tương lai mà ăn nói thế à?)

Ngày khi Hoàng hậu trở về Khôn Ninh cung, có cung nữ dâng lên cho Hoàng hậu một khay sách:

- Đây là sách do Kỳ Tần chép xong dâng lên Hoàng hậu.

Bạch Trần Ly vừa nhìn đã cảm thấy không thuận mắt liền hất mấy bộ sách đi. Nhưng cảm thấy như thế vẫn còn chưa đủ nàng ta còn cầm tách trà ném vỡ toang.

- Tại sao? Tại sao Hoàng thượng lại đối xử với Bồn cung như vậy?

Liên Hoa thấy Hoàng hậu phát hỏa liền đứng bên cạnh dỗ ngọt:

- Nương nương cần gì phải tức giận. Chẳng phải cũng chỉ là một phi tần nhỏ nhoi thôi hay sao?

- Một phi tần nhỏ nhoi mà Hoàng thượng còn để tâm như vậy thì liệu có đáng gờm không?

Sáng sớm hôm sau, đến ngày phi tần đi thỉnh an Hoàng hậu. Tin tức đêm qua Hoàng hậu được truyền đến Cam Lộ điện hầu hạ đã sớm loan đi.

Phi tần có mấy ai dễ chịu. Hoàng thượng xưa nay không hề sủng ái Hoàng hậu nay lại gọi đi hầu hạ. Là vì đứa bé trong bụng hay vì.... thế lực của đại thừa tướng đang bành trướng trong triều.

- Thần thiếp có chuyện muốn thưa với Hoàng hậu nương nương.

- Lệ Phi có chuyện gì muốn nói với Bồn cung?

-Thần thiếp đã tra ra vụ việc Trần Quý nhân bị hạ thuốc độc.

Lệ Phi dứt lời những người ngồi xung quanh đều cảm thấy nghi hoặc cùng tò mò. Nếu Trần Quý nhân sinh ra đứa bé thì đó chẳng phải là con đầu lòng của Hoàng thượng hay sao?

Chuyện này nghiêm trọng như vậy tất nhiên không chỉ xử lý qua loa.

Hoàng hậu nghi hoặc liền cho các phi tần khác lui ra chỉ để Lệ Phi ở lại.

Không hiểu sao hôm nay vị Lý Quý nhân lại lẻo đẻo theo sau hỏi chuyện nằng. Giống như Kỳ Phượng Nhi và nàng ta là tỷ muội thân thiết.

- Hôm trước, phụ thân ta có gửi một ít trà Lục An đến. Nếu Kỳ Tần không chê có thể đi gửi đến Lan Tâm các thượng trà với ta.

- Lý Quý nhân có tâm rồi. Nhưng Tử Hoa điện còn có việc phải giải quyết nên để lúc khác.

Nhưng Lý Tiểu Dao kia lại không phải người an phận vẫn cố bám theo nằng.

- Kia! Kỳ Tần cần gì phải khách sáo. Chúng ta cùng nhập cung với nhau, chung sống hòa hợp. Tất nhiên là có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu. Nay ta có trà tốt sao lại không chia sẻ cùng Kỳ Tần chứ!

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

- Kia! Kỳ Tần cần gì phải khách sáo. Chúng ta cùng nhập cung với nhau, chung sống hòa hợp. Tất nhiên là có phúc cùng hưởng, có họa cùng chịu. Nay ta có trà tốt sao lại không chia sẻ cùng Kỳ Tần chứ!

Cuối cùng nàng ta đã bắt đầu để lộ cái đuôi của mình. Đừng nghĩ lúc trước nằng đã quên truyện Lý Tiểu Dao cố ý ngã xuống nước nhằm vu oan cho nằng.

Thế mà giờ nàng ta lại không biết liêm sỉ mặt dày bám lấy nằng nhờ xin giúp đỡ.

Thấy Kỳ Phượng Nhi đứng đưng không nói gì, biết là Kỳ Tần còn ghi hận mình những lần trước liền nện ra một nụ cười méo xệch:

- Nếu Kỳ Tần không rảnh thì ta sẽ sai người mang qua.

Lý Quý nhân vừa rời khỏi thì Kỳ Phượng Nhi liền chạm mặt một người.

Đó là một nam nhân mặc áo giáp, bên hông mang kiếm.

Vừa nhìn thấy nằng, hẳn đã hành lễ:

- Mạc tướng tham kiến nương nương. Không biết vị nương nương này là....

Thấy vị tướng trước mắt ngáp ngừng, Hồng Đan nhanh chóng đáp:

- Đây là Kỳ Tần của Tử Hoa điện.

- Kỳ Tần vạn phúc kim an. Thử hỏi cho mạc tướng đã quấy rầy nhã hứng của nương nương.

- Không sao.

Lúc hẳn ngừng đầu dậy, Kỳ Phượng Nhi không khỏi giật mình. Người này....

Ngày cả Diệp Thần Phong nhìn thấy vị phi tử trước mắt cũng bất ngờ không kém:

- Ngươi là....

- Ta là Diệp Tướng quân- Diệp Thần Phong. Không ngờ ta và nương nương lại có duyên gặp nhau ở đây.

Nàng và hán chưởng phải đã từng gặp nhau ngoài cung rồi sao. Nhưng... nàng là nữ nhân chốn hậu cung sao có thể xuất cung.

Hắn bắt đầu cảm giác thú vị với nữ nhân này! Nàng gặp được hắn nhưng vẫn dừng dừng, không may mắn lo sợ.

Khi cả hai đang chìm trong những suy nghĩ riêng thì bỗng có tiếng nói quen thuộc vang lên:

- Thì ra người ở đây mà lại bắt Trẫm chờ đợi.

Diệp Thần Phong bình tĩnh, hần sức nhớ ra hôm nay còn có việc cần báo lên Hoàng đế.

- Thần thiếp/ Vi thần tham kiến Hoàng thượng.

- Dừng đây đi.

Cả ba người cùng gặp nhau như vậy khiến Kỳ Phượng Nhi khá bối rối. Hy vọng Diệp Thần Phong sẽ không nói đến chuyện gặp được nàng lúc ở ngoài cung.

- Người không đến gặp Trẫm lại đứng ở đây với Kỳ Tàn?

- Vi thần đang trên đường đến Ngự thư phòng liền gặp được Kỳ Tàn đang đi dạo.

Minh Trạch tiến lại gần Kỳ Phượng Nhi, vòng tay qua eo nàng, nói:

- Lần trước, lúc Kỳ Tàn rơi xuống nước cũng là do Diệp tướng quân nhảy xuống cứu đấy!

Kỳ Phượng Nhi thoát ra khỏi cánh tay của Hoàng thượng, tiến lên hành lễ với Diệp Thần Phong:

- Hôm đó, tướng quân rời đi sớm, không kịp tạ. Hôm nay tại đây xin nhận một lễ của ta.

-.... Ta thực sự không dám nhận lễ của nương nương. Xin người dừng đây đi.

Kỳ Phượng Nhi cảm thấy Hoàng thượng hôm nay lãnh đạm hơn hẳn mọi hôm. Không phải đã phát giác ra điều gì rồi chứ!

- Hoàng thượng và Diệp tướng quân còn có chuyện để bàn. Thần thiếp xin cáo lui.

Thọ Khang cung....

- Ngày lễ Thất tịch, ai gia muốn mở yến tiệc mời các phu nhân vào cung. Hoàng hậu thấy sao?

- Thần thiếp thấy rất hợp lý. Cũng lâu rồi Hoàng thất cũng chưa mở tiệc.

Nói rồi, Hoàng Thái hậu đưa cho Hoàng hậu danh sách những vị phu nhân được mời.

Hoàng hậu xem qua một lượt rồi thắc mắc:

- Thần thiếp nhớ rằng mẫu thân của Trần Quý nhân chỉ là Tông tử phẩm phu nhân, phụ thân làm việc ở Đô sát viện. Sao có thể được mời tham dự tiệc chứ.

- Cho dù giá thể của Trần Quý nhân không danh giá nhưng lại đang mang thai. Để cho nàng ta gặp được người nhà cũng tốt chứ sao!

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Giờ Hội, Cam Lộ điện....

- Hoàng thượng, đến lúc lật thẻ bài rồi.

Thái giám Kính sự phòng kính cẩn dâng lên Hoàng thượng cái khay đựng thẻ.

Minh Trạch lướt qua một lượt rồi bất ngờ hỏi:

- Thẻ bài của Kỳ Tàn đâu?

- Hỏi Hoàng thượng. Kỳ Tàn sức khỏe không tốt nên đã xin rút thẻ bài xuống.

Hắn ra lệnh cho tên thái giám kia lui xuống. Hắn biết " sức khỏe không tốt" chỉ là cái cớ. Căn bản là nàng không muốn gặp hắn.

Nàng vẫn tức giận vì chuyện Hoàng hậu đổ oan cho nàng chuyện mưu hại Hoàng tử.

Sau bao ngày, nàng vẫn cố tình tránh mặt hắn. Nếu có vô tình gặp ở Ngự Hoa viên hoặc một chỗ nào đó, nàng cũng chỉ hành lễ rồi rời đi.

Cuối cùng lễ Thất tịch đã đến, Hậu cung bận rộn từ trên xuống dưới để chuẩn bị yến tiệc.

Đây không chỉ là yến tiệc cho người trong cung mà còn có các gia quyến của phi tần tham dự.

Son hào hải vị bày ra. Nào là cá mũ biển nướng, bào ngư hấp, canh cải thảo luộc, súp tổ yến, canh nấm kim châm cùng rong biển.

Bên cạnh đó còn có rượu Phúc Bồn Tử, trà Ô Long, Phở Nhĩ, Mao Phong, Hương Phiến,...

Nhóm ca vũ bận rộn từ chiều đến tối muộn. Âm thanh vang lên náo nhiệt khắp Hoàng cung.

Kỳ Phượng Nhi không có hứng thú với mấy thứ này nên xin cáo lui sớm.

Trên đường trở về Từ Hoa điện, nàng thấy Giang Phúc Hải chạy tới. Vì chỉ đi dự yến tiệc một lúc nên nàng chỉ mang Hồng Đơn theo.

- Nương nương, Liễu Đại nhân nói muốn gặp nương nương ở Bích Đồng thư viện.

Bích Đồng thư viện là một phòng đọc sách cũ của Hậu cung. Xưa nay ít người qua lại.

Kỳ Phượng Nhi cầm theo một chiếc đèn, một mình bước vào Bích Đồng thư viện.

Bên trong tối đen, nếu như không đem theo đèn vào chắc chắn sẽ không nhìn thấy gì.

Liễu Tuyên đã đứng đây đợi nàng một lúc. Thấy có người bước vào ông liền quay lại hành lễ:

- Tham kiến Kỳ Tàn nương nương.

- Liễu Đại nhân đứng đây đi. Hôm nay đại nhân hẹn ta ở đây là có chuyện muốn nói?

Liễu Tuyền trầm ngâm một lát rồi nói:

- Lúc đến đây ta đã nghe được vài chuyện trong nội cung. Về việc Hoàng thượng và nương nương đã nhiều ngày lạnh nhạt với nhau.

Nghe Liễu Đại nhân nhắc đến chuyện đó, Kỳ Phụng Nhi chỉ biết cười khổ:

- Hoàng thượng không tin ta. Ta còn biết làm cái gì bây giờ.

- Nương nương nên biết rằng: Trong cung này thứ quan trọng nhất chính là sự sủng ái của Hoàng thượng. Nếu như Người (KPN) không được Hoàng thượng sủng ái thì sẽ không sống được ở trong chốn Hậu cung này đâu.

Liễu Tuyền ra sức khuyên giải Kỳ Phụng Nhi:

- Người cứ nhìn vào những người như Phúc Yên Nhi xem. Tuy có được long thai, được Hoàng Thái hậu quan tâm, chăm sóc nhưng Hoàng thượng không sủng ái. Kết cục thế nào không phải nương nương là người rõ nhất sao?

Kỳ Phụng Nhi tròn mắt nhìn về phía Liễu Tuyền, cứng họng không nói được gì.

- Người không phải thắc mắc vì sao ta biết được những chuyện này. Việc Hoàng hậu độc ác, hại các phi tần ai cũng rõ. Nương nương còn trẻ, khó tránh suy nghĩ nông nổi nhưng cần phải học cách nhẫn nhịn để thành toàn việc lớn.

Nàng hoàn toàn hiểu được ý tứ của Liễu Tuyền:

- Những gì đại nhân nói, ta đã hiểu rồi. Xin cáo lui trước.

Nói rồi nàng liền quay đi. Nhưng vừa ra đến cửa Liễu Tuyền liền nói:

- Muội muội của thần cũng từng giống như nương nương không tranh, không đấu. Cuối cùng thì sao chứ. Muội ấy chết dưới tay Tuệ Lâm Hoàng hậu. Ta đã xem con như nghĩa nữ nên không muốn con chịu thảm cảnh như vậy.

Liễu Tuyền bắt ngờ thay đổi xưng hô. Bất giác nhớ đến muội muội kiến ông không khỏi xúc động.

Rời khỏi Bích Đồng thư viện, Kỳ Phụng Nhi men theo lối cũ đi về. Đi đến hồ Bán Nguyệt nàng thấy được những ngọn đèn hoa đăng tỏa sáng trên mặt hồ.

Hôm nay là lễ Thất tịch, mọi người trong cung sẽ viết điều ước lên mẫu giấy, đặt trong đèn hoa đăng rồi thả.

Nàng dừng lại bên hồ, thắp thần ngắm những ngọn đèn lấp lánh. Hồng Đan cho rằng nàng thích mấy ngọn đèn liền nói:

- Nếu nương nương muốn viết điều ước, nô tỳ sẽ đi lấy cho người.

Kỳ Phụng Nhi khẽ gật đầu. Không lâu sau, Hồng Đan quay trở lại với bút, giấy và đèn hoa đăng.

Kỳ Phụng Nhi viết mấy chữ lên giấy rồi cho vào đèn thả xuống hồ.

Xong rồi nàng liền trở về Tử Hoa điện nghỉ ngơi. Hôm nay nàng đã mệt rồi.

Nhưng ngay khi Kỳ Phụng Nhi rời khỏi hồ Bán Nguyệt liền có người bước tới:

- Vương Đức, lấy cho Trẫm chiếc đèn Kỳ Tàn vừa thả xuống.

Vương công công nhanh chóng vớt được chiếc đèn lên vì nó cũng chưa trôi xa. Thôi tất nên rồi đưa cho Hoàng thượng xem qua.

Minh Trạch mở tờ giấy lên xem. Nhìn thấy hàng chữ ngay ngắn:

Không cầu một lòng, chỉ cầu thật lòng!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

Hắn nắm chặt mảnh giấy trong tay, đổi chân bắt gác bước về phía Tử Hoa điện.

Đứng trước cửa cung, hắn cũng không bước vào. Bên trong điện nền đã tắt. Có lẽ nàng đã đi nghỉ rồi.

Hắn đứng bên ngoài một lúc lâu, trong đầu vô vàn suy nghĩ ngổn ngang.

.....

Sáng sớm thấy trong điện có chút bức bối, Kỳ Phụng Nhi bèn ra sai người đem ít băng tới. Hồng Đan thấy vậy liền nói với nàng:

- Nội vụ phủ đã rất lâu không đem băng tới cho chúng ta. Còn lên cất xén nhu yếu phẩm* của Tử Hoa điện nữa.

(*Nhu yếu phẩm: những thứ đồ ăn, thực phẩm cung cấp cho mỗi phi tần trong một tháng)

Thấy Kỳ Phụng Nhi không nói gì, Hồng Đan càng bức tức:

- Từ sau khi nương nương bị Hoàng hậu trách phạt, Hoàng thượng không còn sủng ái người như trước. Đám nô tài đó liền nâng cao đạp thấp....

- Thôi được rồi. Muội cảm ít bạc đến Nội vụ phủ lấy thêm ít băng đi.

Hồng Đan nghe vậy liền hậm hực ra khỏi phòng. Nàng vừa bước ra khỏi, Giang Phúc Hải bèn nói:

- Nương nương. Người nên suy nghĩ kỹ với những điều Liễu Đại nhân nói với người. Nếu không sớm hay muộn nương nương sẽ lại tàn trong chốn hậu cung này.

Kỳ Phụng Nhi ra ngoài đi dạo một mình. Nàng mãi mê suy nghĩ, vô tình đụng phải Vũ Chiêu nghi.

- Á!

Kỳ Phụng Nhi định thần lại, nhìn người hành lễ:

- Thần thiếp vô ý mạo phạm Chiêu nghi tỷ tỷ. Xin thứ tội cho muội muội.

Vũ Chiêu nghi thấy vậy khẽ phẩy tay:

- Thôi đi. Có không ở trước mặt ta đã là có phúc lắm rồi. Không mau biến đi.

Dương Dung Hoa đi bên cạnh Vũ Chiêu nghi cũng chăm chọc:

- Không biết lễ nghĩa cung quy, Kỳ Tàn đã vút đi đâu hết rồi. Ngay cả gặp Chiêu nghi nương nương cũng không hành đại lễ, chỉ gọi tỷ muội thôi sao.

Kỳ Phụng Nhi không muốn gây sự lên quỹ xuồng:

- Hôm nay ta vô ý đụng phải Chiêu nghi nương nương. Xin người thứ tội.

Vũ Chiêu nghi nhếch mép:

- Kỳ Tần chỉ là không gặp Hoàng thượng có mấy tháng thôi mà. Cũng không cần phải thất thần như vậy.

Xong rồi nâng ta ra về rộng lượng:

- Được rồi. Nề tình người vì phạm lần đầu. Phạt mười bạt tai, quỳ ở đây một canh giờ.

Xong rồi cung nữ của Vũ Chiêu nghi tiến lên tát liên tiếp vào mặt Kỳ Phụng Nhi.

Nàng không phải không có sức phản kháng mà cũng không muốn phản kháng nữa.

Mười cái tát giáng vào một bên má nàng đau rất, khó miệng rớm máu.

Vừa tát, Dương Dung Hoa vừa cười khẩy, gần từng tiếng:

- Chỉ vì cô mà trong thời gian vừa qua Hoàng thượng lạnh nhạt với chúng ta. Hôm nay xem như là báo ứng của cô.

Tát xong mười cái, Vũ Chiêu nghi sai cung nữ canh chừng nàng, hết một canh giờ mới cho đứng dậy.

Bao nhiêu người qua lại đều nhìn nàng với con mắt ái ngại. Đường đường là một phi tần nay lại bị phạt thể thảm như vậy.

Mặt trời ngày càng lên cao, nắng chói chang. Vị cung nữ kia thương tình nói:

- Hay để nô tỳ đưa nương nương hồi cung. Nô tỳ sẽ không nói cho Chiêu nghi biết đâu.

Nhưng nàng không muốn đứng dậy. Quỳ trong một canh giờ trên nền đá. Đầu gối nàng nhức, chân cũng dần mất đi cảm giác.

Hết một canh giờ, nàng loạng choạng lết về Từ Hoa điện.

Vừa bước vào tẩm điện, Hồng Đan và Giang Phúc Hải vội đỡ lấy nàng, dìu về phía giường:

- Nương nương nói là đi dạo sao lâu vậy. Nô tài phải sai người tìm khắp nơi.

- Mặt của nương nương làm sao thế này?

Kỳ Phụng Nhi không nói gì, phẩy tay cho mọi người lui xuống, chỉ để Hồng Đan ở lại bôi thuốc cho nàng.

Tuy đã thoa thuốc nhưng mặt nàng vẫn hơi sưng đỏ.

- Hồng Đan, muối thay ta chuẩn bị một bộ y phục thật đẹp. Buổi chiều trong bồn tắm của ta nhớ xông thêm hương hoa hồng vào.

Hồng Đan ngạc nhiên:

- Nương nương muốn làm gì ạ?

Kỳ Phụng Nhi chậm rãi giải thích:

- Muội có biết không? Hôm nay khi bị Vũ Chiêu nghi tát, ta mới thấy những gì Liễu Đại nhân nói rất đúng. Ta cần đoạt lại sự sủng ái của Hoàng thượng.

Hồng Đan có chút vui vì chủ tử đã phục hồi tinh thần như xưa. Nhưng... nàng lại lạnh người khi nghe đến câu:

- Tối nay, ta sẽ đến Cam Lộ điện một chuyến.

He he! Lại sắp ngược sáu răng rồi mấy nàng ơi.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Tối hôm đấy, Kỳ Phụng Nhi chuẩn bị thật kỹ cho bản thân. Nàng tắm bằng nước hoa hồng, diện một bộ y phục sáng màu.

Mái tóc đen nhánh được chải
mượt mà, buông xoã trông càng trở nên xinh đẹp.

(Ảnh trích từ phim Hoàng hậu ki- ep 34)

Canh ba, giờ Hợi nàng đến Cam Lộ điện. Vương công công thấy nàng từ kiệu lên bước xuống thì vô cùng ngạc nhiên:

- Kỳ Tẩn nương nương vạn phúc. Đêm hôm khuya khoắt không biết nương nương đến có việc gì?

- Ta đến để gặp Hoàng thượng.

Nói xong, nàng tự mình bước vào bên trong. Vương công công định ngăn nàng lại thì thái giám Giang Phúc Hải tiến lên, ghé vào tai Vương Ngụy nói thầm vài câu.

-.....

Nghe xong, Vương công công vuốt mồ hôi. Quả nhiên Kỳ Tẩn không phải người bình thường.

Bước vào bên trong Cam Lộ điện, thấy Hoàng thượng vẫn chuyên tâm phê duyệt tấu sớ, Kỳ Phụng Nhi nhẹ nhàng không phát ra tiếng động.

Nàng nhẹ nhàng đến bên hắt cầm lấy thanh mực rồi bắt đầu mài.

Lúc này Minh Trạch mới nhận ra sự xuất hiện của nàng, hắt ngừng đầu lên, gác bút xuống:

- Sao nàng lại đến đây vào giờ này?

Lần đầu tiên nàng chủ động đến gặp hắt sau chuyện lần trước khiến hắt có chút vui sướng.

Hắt vừa hỏi vừa cầm lấy tay nàng kéo xuống ngồi bên cạnh.

Bây giờ hắt mới để ý: nàng đặc biệt xinh đẹp hơn mọi hôm.

Nhìn nàng chưa dám mở miệng nói chỉ cúi đầu hắt liền nắm lấy tay nàng, tay còn lại khẽ nâng cằm nàng lên.

Kỳ Phụng Nhi ngáp ngừng:

- Những điều lần trước Hoàng thượng nói, thần thiếp đã suy nghĩ cả rồi. Là thiếp chưa suy nghĩ chu toàn, đã không hiểu được tâm tư của Hoàng thượng.

Minh Trạch nghe vậy vừa lắc đầu vừa cười:

- Là Trẫm đã không bảo vệ được... nàng. Để nàng phải chịu nhiều uất ức rồi.

- Do thiếp không hiểu chuyện, trách lầm Hoàng thượng.

Hắt không nói gì chỉ đưa nàng về phía giường, ngắm nhìn nàng, gạt mái tóc đang che một phần gương mặt của nàng ra đằng sau.

Bỗng hắt nhìn thấy vết đỏ trên khuôn mặt nàng, liền giật mình:

- Nàng bị sao thế này?

Kỳ Phụng Nhi gạt tay hắt ra:

- Thần thiếp đã bôi thuốc rồi. Không sao nữa.

- Sưng lớn như vậy. Nàng nói Trẫm nghe ai lại dám ra tay với nàng?

Kỳ Phụng Nhi không nói gì, chỉ khẽ cúi đầu y như đứa trẻ có lỗi.

Thấy Kỳ Phụng Nhi không nói gì hắt khẽ ôm nàng vào lòng, khẽ vỗ lên vai.

- Trông nàng gầy như vậy. Có phải mấy ngày qua ăn không ngon không? Có muốn Trẫm sai người dọn bàn.

Kỳ Phụng Nhi không trả lời, chỉ lắc đầu. Minh Trạch thấy vậy chỉ thờ dài, nàng lúc nào cũng chịu thiệt thòi nhưng không bao giờ nói với hắt.

- Đêm đã khuya rồi, để thần thiếp hầu hạ Hoàng thượng nghỉ ngơi sớm.

Nói rồi nàng ngồi thẳng dậy, cời dây đai buộc y phục. Khi nàng định cời luôn lớp y phục bên ngoài ra liền bị Hoàng thượng giữ lại.

Nàng ngược mắt ngạc nhiên nhìn hắt. Đứng nói là hắt không muốn nàng. Nếu vậy chẳng phải Kỳ Phụng Nhi nàng đã thất bại rồi sao?

Đang trong lúc nàng suy nghĩ, Minh Trạch liền bật ra một câu:

- Để Trẫm giúp nàng.

Nói rồi hắt liền cời từng lớp y phục của nàng xuống. Da thịt trắng nõn dần hiện ra trước mắt hắt.

Minh Trạch cúi đến khi nàng chỉ còn sót lại cái yếm mỏng manh bên trong.

.....

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: H

Minh Trạch không kim lòng được khẽ cúi xuống hôn nàng một cái. Hắt miết nhẹ lên môi nàng, kéo vào lòng.

Nụ hôn của hắt ngày càng mạnh bạo hơn. Trên người nàng lúc này không còn gì cả, y phục đều nằm yên trên sàn.

Minh Trạch rời khỏi đôi môi nàng, cúi xuống thổi một hơi vào tai khiến nàng rùng mình.

- Nàng lúc nào cũng khiến Trẫm phát điên như vậy.

Xong rồi hắt không còn ôn nhu như trước mà mạnh tay bóp nắn đôi bồng đảo của nàng.

Kỳ Phụng Nhi chủ động thoát đi long bào. Cánh tay nàng không biết vô ý hay cố tình lướt qua vài điểm mẫn cảm trên người hắt.

Minh Trạch bắt lấy cánh tay đang chu du trên người mình, gặm nhẹ:

- Đừng làm gì cả nếu không Trẫm sẽ không đảm bảo rằng: sáng mai nàng sẽ xuống được giường đâu.

Nghe được câu này, Kỳ Phụng Nhi bèn nằm im.

Bàn tay lư hòng của hắt lần mò xuống vùng bí ẩn của nàng. Kỳ Phụng Nhi không tự chủ được khẽ rùng mình rồi khép chân lại.

Nhưng tay hắt đã len được vào bên trong. Ngón tay vuốt nhẹ cánh hoa của nàng.

Giọng hắt mỉa mai:

- Mở chân ra nào!

Minh Trạch tiến tới hôn khắp khuôn mặt nàng. Hắt nhẹ nhàng chạm môi vào vết thương trên má.

Tay hắt lại chu du trên cơ thể nàng khiến toàn thân tê dại. Dưới thân đã bắt đầu có biến đổi.

Xuân thủy bắt đầu chảy ra. Minh Trạch nhận ra điều đó nhưng hắt cố ý làm lơ đi.

Ngón tay tiếp tục chơi đùa với cánh hoa mềm mại. Nơi mềm mại kia chỉ cần chạm nhẹ cũng như chạm đến vạn dây thần kinh.

Kỳ Phụng Nhi cả người tê dại, thờ ơ. Nàng bám lấy vai hắt, rên rĩ.

Bị ngón tay hắt quyến rũ, vuốt ve chăm chăm, khiến cả người run rẩy, đỏ ửng. Nếu như có thể, nàng thật muốn xin hắt dừng lại, cảm giác thật khó chịu.

Nhưng khi nhìn lên gương mặt anh tuấn của hần cùng với cơ thể màu đồng săn chắc, nàng không kim lòng được rướn người lên. Dán sát cơ thể nàng vào người hần, khẽ hôn lên bờ môi.

Minh Trạch thấy nàng lần đầu chủ động nên nhiệt tình đáp trả.

Hai thân thể trần trụi áp sát vào nhau không hề hở.

Hạ thân nóng nhiệt của hần chạm nhẹ đến hoa huyết của nàng.

Thấy nàng chìm trong dục vọng của mình, Minh Trạch liền đắm sâu vào trong hoa huyết. Kỳ Phượng Nhi không kim chế được:

- Uhm... A.....a.....aaaaa

Chưa bao giờ nàng cảm thấy thỏa mãn như lúc này. Hần rất biết cách di chuyển trong hoa huyết khiến nàng nhanh chóng chìm đến dục vọng.

Đêm nay, hần rất nhẹ nhàng không mạnh bạo hay gấp gáp. Hần ôm nàng vào lòng ngủ say đến sáng.

Trước khi ngủ, khẽ môi Kỳ Phượng Nhi còn nhếch lên một nụ cười mãn nguyện. Xem ra đêm nay, nàng đã thành công rồi.

Sáng sớm âm thanh âm ỉ đánh thức hần dậy.

- Hoàng thượng. Đã đến giờ thượng triều rồi.

Minh Trạch khẽ nheo mắt tỉnh giấc. Bên cạnh là giải nhân trần trụi đang nằm ngủ.

Hần nhẹ nhàng nhấc đầu nàng ra khỏi tay mình rồi phủ lên người một tấm chăn.

Trước khi thượng triều, hần còn dặn dò Vương công công:

- Khi nào nàng ấy dậy, sai người hầu hạ cẩn thận rồi đưa về Tử Hoa điện nghỉ ngơi. Còn nữa, người đi tìm hiểu cho Trẫm xem mấy ngày trước Kỳ Tẩn có đắc tội với ai không?

- Vâng, nô tài lĩnh chỉ.

Trước khi lên triều, Minh Trạch còn quay đầu lại ngắm nàng rồi cười.

Chỉ cần nàng thật tâm đối với hần. Hần cũng sẽ hết lòng với nàng.

Minh Trạch lên triều không lâu thì Kỳ Phượng Nhi tỉnh dậy. Giống như những lần trước, Kỳ Phượng Nhi thay đồ rồi nhanh chóng quay về.

Về đến Tử Hoa điện, Kỳ Phượng Nhi bỏ qua điểm tâm buổi sáng, lên giường ngủ tiếp. Mấy ngày nay nàng thật mệt mỏi.

Trong lúc Kỳ Phượng Nhi đang say giấc nồng thì bên ngoài, tin tức nàng đến Cam Lộ điện rồi qua đêm ở đó đã lan truyền khắp Hậu cung.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

Ngự hoa viên....

Vũ Chiêu nghi cùng vài phi tần thưởng trà ở Ủy Lan đình. Dương Dung hoa nhấp một ngụm trà:

- Chiêu nghi tỷ tỷ xem! Trong hậu cung này lại ngang nhiên xuất hiện phi tần tự ý đến Cam Lộ điện quyến rũ Hoàng thượng rồi qua đêm ở đó.

Lý Quý nhân gắt đầu phụ họa:

- Phi tần muốn được Hoàng thượng sủng ái phải chờ nhiều ngày thậm chí có người phải chờ nhiều năm. Hôm nay Kỳ Tẩn chỉ cần đến Cam Lộ điện một chuyến đã được Hoàng thượng ân sủng.

Kiều Dung hoa tiếp lời:

- Chưa kể đến việc Kỳ Tẩn mấy ngày trước còn ngang nhiên ra tay hại Hoàng hậu vậy mà Hoàng thượng cũng không thêm truy cứu.

Vũ Chiêu nghi nghe mọi người nói vậy thì đuôi mắt khẽ lóe sáng mỉm cười như thường lệ:

- Điều các muội nói, ta đều hiểu được nhưng làm việc gì cũng phải nghĩ trước nghĩ sau.

Nói rồi Vũ Chiêu nghi liền rời khỏi Ủy Lan đình để lại một đám nữ nhân ngây ngốc không hiểu gì.

Vũ Diệp không trở về điện của mình mà trực tiếp đến Khôn Ninh cung diện kiến Hoàng hậu:

- Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương. Hoàng hậu vạn phúc kim an.

- Đứng dậy đi. Không biết có chuyện gì mà Vũ Chiêu nghi lại đến tìm Bồn cung?

Vũ Diệp mỉm cười hiền từ:

- Hôm nay thần thiếp đặc biệt đến đây thỉnh an Hoàng hậu nương nương. Thiếp nghĩ rằng: Hoàng hậu ở đây một mình trông trái chặc hần rất cô đơn nên đến thăm.

Lời nói mang theo sự bên nọn dưới nụ cười hiền từ, Bạch Trần Ly cũng bình tĩnh đáp trả:

- Sao lại cô đơn chứ? Khôn Ninh cung đông người hầu hạ. Vẫn nhộn nhịp như ngày thường.

Vũ Chiêu nghi giả bộ thờ dãi, than thở giống như tội nghiệp cho Hoàng hậu:

- Haiz... Hậu cung lại sắp vắng vẻ hiu quạnh rồi. Nghe nói đêm hôm qua Kỳ Tẩn đến Cam Lộ điện một chuyến rồi qua đêm luôn ở đó.

Bạch Trần Ly đen mặt lại. Sáng nay tỉnh giấc nàng cũng nghe loáng thoáng được chuyện này nhưng không ngờ lại là sự thật. Nữ nhân kia cũng thật to gan.

Không đợi Hoàng hậu nói gì thêm, Vũ Chiêu nghi đã tiếp lời:

- Sự việc Kỳ Tẩn mưu hại long thai trong bụng Hoàng hậu còn chưa xử xong. Nay Hoàng thượng đã quay lại sủng ái Kỳ Tẩn, thần thiếp sợ Hoàng hậu tui thân nên mới...

Không để Vũ Chiêu nghi nói hết câu, Hoàng hậu đã chặn lời:

- Được rồi Bồn cung đã hiểu ý của Chiêu nghi. Người quay về đi, ta muốn nghỉ ngơi một lát.

Bạch Trần Ly nàng cũng không muốn nghe vị Chiêu nghi này ngồi đây lái nhai nữa.

Thấy Hoàng hậu có biểu hiện như vậy, Vũ Diệp biết là đã đạt được mục đích bèn lui ra ngoài.

Sự việc nàng tát Kỳ Tẩn lần trước sẽ khó trách khỏi việc bị báo thù. Chỉ bằng mượn tay Hoàng hậu để diệt trừ Kỳ Tẩn.

Lúc Kỳ Phụng Nhi tỉnh dậy cũng là giữa trưa rồi. Ngủ một giấc dài khiến nàng đỡ mệt mỏi hơn nhiều.

Gọi Hồng Đan mang nước rửa mặt vào cho nàng, vô cùng tươi cười:

- Trong lúc nướng nướng ngủ, Hoàng thượng có ghé qua đây một lần, còn sai Vương công công lực lại Khố phòng mang đến cho nướng nướng vài món bảo vật. Ngay cả Nội vụ phủ cũng sai người đem đến đầy đủ các Nhu yếu phẩm cần thiết.

Hồng Đan tuân ra một tràng như vậy Kỳ Phụng Nhi cũng chỉ gật gù cho qua.

Thay y phục xong, bước ra chính điện đã thấy trên bàn có rất nhiều lễ vật.

Nàng khẽ cầm một xấp vải lên ngắm thử. Hồng Đan thấy vậy liền giải thích:

- Đây chính là gấm Phù Quang mới được đem tới vào cung. Có hai tấm Hoàng thượng liền ban hết cho nướng nướng. Nó tỷ nghe nói, gấm Phù Quang được làm từ chất liệu không thấm nước, có thể mặc dưới trời mưa cũng không sao.

- Được rồi. Hai tấm vải này ta rất thích, đem tới Ty chế phòng may thêm y phục mới đi. Còn tất cả những thứ còn lại đem cất vào Khố phòng đi.

Dùng bữa trưa xong, Kỳ Phụng Nhi cũng không buồn ngủ liền lôi mấy cuốn sách ra đọc.

Đến buổi chiều, Lý Quý nhân đến cầu kiến nàng. Lý Tiêu Dao là lần đầu đến Từ Hoa điện không khỏi trầm trồ.

Tuy nơi đây không phú quý, diễm lệ và xa hoa như cung điện của Hoàng hậu nhưng ít nhất cũng tốt hơn rất nhiều so với Lan Tâm các của nàng.

Trong điện bày trí tỉ mỉ, tinh tế không kém phần thanh tao giống như chủ nhân của nó vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66

Lý Quý nhân nhìn thấy Kỳ Phụng Nhi ngồi ở chính điện liền cúi xuống hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Kỳ Tần nương nương. Kỳ Tần vạn phúc kim an.

Kỳ Phụng Nhi khẽ nhếch môi, không hề mở miệng cho Lý Quý nhân kia đứng dậy.

Nàng tao nhã gấp quyển sách lại, cầm chén trà lên nhấp một ngụm. Lý Quý nhân kia phải nhún gối một lúc rồi Kỳ Phụng Nhi mới để nàng ta đứng dậy:

- Lý Quý nhân an tọa đi..... Người đâu, mau dâng điểm tâm lên.

Lý Tiêu Dao mỉm cười thần thiện:

- Hôm nay đặc biệt đến để trò chuyện cùng nương nương. Lần trước ta có nói muốn đưa cho nương nương lá trà Lục An để thưởng thức nay đem đến cho Người uống thử.

Nói rồi, cung nữ theo sau Lý Quý nhân liền đưa lên một bọc trà. Lá vẫn còn xanh tươi.

- Lý Quý nhân có lòng rồi.

- Kỳ Tần thích là tốt rồi. Nay nương nương phục sủng bị người trong Hậu cung bàn tán, nhòm ngó cũng nên lo liệu chu toàn.

Kỳ Phụng Nhi nghe xong không nói gì, tiếp tục để nàng ta lộ ra đuôi cáo. Lý Tiêu Dao liền nói tiếp:

- Kỳ Tần và ta cùng nhấp cùng một đợt, khó tránh bị nẩy phi tần bề trên không vừa lòng như Vũ Chiêu nghi chẳng hạn. Thần thiếp còn nghe nói: hôm trước nương nương còn bị Vũ Chiêu nghi trách phạt. Vậy.... nương nương có muốn thêm đồng minh cùng tiến cùng lui không?

Cuối cùng sau một hồi lờ vòng thì mục đích đã được sáng tỏ!

Nếu như nàng chung thuyền với Lý Tiêu Dao kia thì chắc lại phải nâng đỡ nàng ta lên rồi?

- Tâm ý của Lý Quý nhân ta đã hiểu. Đáng tiếc là tâm ý của kẻ đã từng hại mình thì rất khó để tin tưởng.

Kỳ Phụng Nhi đang có ý gọi lại lần trước Lý Tiêu Dao ra tay hại nàng nhảy xuống hồ.

- Nhưng.... nương nương....

Lý Tiêu Dao chưa nói hết câu, bên ngoài đã vang lên tiếng truyền:

- Nương nương. Có Vương công công đến cầu kiến.

Xem ra Vương công công đến rất đúng lúc nàng cần!

- Cho vào đi.

Vương công công tiến vào bên trong, quý xuống thỉnh an:

- Kỳ Tần nương nương vạn phúc, Lý Quý nhân cát tường.

- Mau đứng dậy đi. Không biết công công đến có chuyện gì?

- Hồi bẩm nương nương. Tồi nay Hoàng thượng lật bài từ của Người, còn muốn cùng nương nương dùng thiện. Xin Người mau chuẩn bị đi. Một canh giờ sau xe Phụng loan xuân sẽ đến đón nương nương.

Nghe xong câu này, Lý Tiêu Dao âm thầm nắm chặt khăn tay. Quả nhiên Kỳ Tần lại được sủng ái như cũ. Tồi hôm trước vừa thị tẩm, tồi nay lại tiếp tục cùng dùng thiện với Hoàng thượng.

Kỳ Phụng Nhi mỉm cười nói lại:

- Ta biết rồi. Công công có thể quay về phụng mệnh Hoàng thượng.

Vương công công vừa lui ra, Lý Quý nhân vội quý xuống trước mặt nàng:

- Thần thiếp xin nương nương thu nhận. Thiếp nguyện vì Kỳ Tần dốc lòng dốc sức hiệp trợ.

Kỳ Phụng Nhi không nói đồng ý, chỉ nói:

- Bây giờ ta phải chuẩn bị đi diện kiến Hoàng thượng. Lý Quý nhân lui xuống đi.

Lý Tiêu Dao không nói thêm gì nữa chỉ lẳng lặng hành lễ rồi lui xuống.

Giờ Tuất (19h- 21h), xe Phụng loan xuân đến đón nàng.

Dưới sự thuyết phục của Hồng Đan, nàng chỉ mặc một bộ y phục mỏng tang ôm sát lấy cơ thể.

Nàng phải khoác thêm một tấm áo bên ngoài để che đi cánh xuân.

Đến Cam Lộ điện, cung nữ dẫn nàng vào trong Tẩm điện nói:

- Một lát nữa, Hoàng thượng mới trở lại Cam Lộ điện. Xin nương nương ngồi đợi một lát.

Nói rồi cung nữ liền lui xuống để lại một mình nàng. Dù sao vẫn còn khá sớm, nàng cũng vẫn chưa đói.

Trong lúc đó, Hoàng thượng của chúng ta đang ở Khôn Ninh cung nói chuyện với Hoàng hậu:

- Nàng mời Trẫm đến đây là có chuyện gì?

Minh Trạch đặt chén trà xuống, lạnh nhạt hỏi. Dù đã kết tóc se duyên bao năm, hắn cũng không có tỷ thiện cảm nào với nàng ta.

Dù sao cũng là hôn nhân chính trị không đáng nhắc tới chuyện tình cảm ở đây.

Hoàng hậu tò mò ra vẻ thận trọng, nói:

- Thần thiếp muốn hỏi Hoàng thượng việc xử lý chuyện Kỳ Tần dấy ngã thần thiếp, mưu hại long thai.

- Trong lúc Trẫm không có mặt trong cung, không phải Hoàng hậu đã trách phạt Kỳ Tần rồi sao?

- Nhưng... mưu hại long thai là tội lớn tày trời. Trách phạt như vậy thần thiếp còn nghĩ... vẫn chưa đủ.

Minh Trạch ngưng lại một lúc, hít một hơi lạnh rồi nói:

- Trẫm rất tôn trọng nên mới kêu nàng mới tiếng Hoàng hậu. Việc Kỳ Tần mưu hại long thai không hề có chứng cứ xác thực. Là do Hoàng hậu bất cẩn bị té hay là bị vu oan giá họa Trẫm nghĩ rằng nàng là người biết rõ nhất. Chuyện này dừng lại ở đây đi. Đừng để Trẫm phải truy cứu.

Nói rồi, Minh Trạch lẳng lặng rời đi. Để lại một mình vị Hoàng hậu đáng thương ngây ngốc.

Bất chợt, Bạch Trần Ly thốt lên một câu hỏi:

- Hoàng thượng... có từng yêu thiếp chưa???

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67

- Hoàng thượng... có từng yêu thiếp chưa???

Minh Trạch khẽ dừng lại, hần quay đầu nhìn Bạch Trần Ly:

- Trẫm chưa từng... và cũng sẽ không.

Thần là vua của một nước, hắn không được nói đến chuyện tình cảm hay chân tình gì đó.

Trái tim của hắn chỉ dành cho bách tính trong thiên hạ.

(Xem ra xu hướng kết thúc SE ngày càng tăng)

Rời khỏi Khôn Ninh cung, hần liền trở về Cam Lộ điện. Hắn biết rằng ở đó có một nữ nhân ôn nhu xinh đẹp thuần phác đang đợi hắn.

Chỉ ít khi ở cùng nàng, hần luôn cảm thấy dễ chịu vô cùng.

Bước vào bên trong tẩm điện, hần thấy nàng ngồi đấy đợi mình trong lòng có chút cảm xúc ngọt ngào.

Hắn đi tới từ phía sau của nàng, đưa bàn tay lên che mắt nàng lại.

Kỳ Phượng Nhi thoáng giật mình, khẽ đưa tay lên chạm vào tay của hần, trêu chọc:

- Không ngờ Hoàng thượng là vua của một nước lại đi trêu chọc người khác như vậy.

Kỳ Phượng Nhi gạt tay hần ra khỏi người mình, khẽ đứng dậy hành lễ. Nhưng chưa kịp đứng dậy, Minh Trạch đã ấn nàng ngồi xuống.

- Đợi Trẫm lâu chưa? Có đói lắm không?

Hắn ngồi xuống đối diện nàng, kêu người đem thức ăn lên. Một lúc sau, trên bàn đã ngập tràn các thứ đồ ăn.

Mùi thơm bốc lên nghi ngút hấp dẫn người khác. Đồ ăn ở chỗ Hoàng thượng tất nhiên hơn nơi khác. Kỳ Phượng Nhi hôm nay tâm trạng không tệ nên rất có khẩu vị.

Bỗng nàng ngước lên nhìn, thấy Hoàng thượng không ăn chỉ nhìn mình chằm chằm liền hỏi:

- Trên mặt thần thiếp dính gì sao???

Minh Trạch lắc đầu...

- Thức ăn không hợp khẩu vị của Hoàng thượng sao?

Tiếp tục lắc đầu...

- Vậy sao Người không ăn?

Minh Trạch cười nham hiểm, ghé sát mặt nàng:

- Nàng cứ ăn no đi. Trẫm ăn nàng là đủ rồi.

Nghe được câu nói của hần, khuôn mặt nàng đỏ ửng lên rồi tức giận đặt đũa xuống.

Không biết vì sao hôm nay, hần lại có hứng thú trêu nàng như vậy. Nhìn tiểu mỹ nhân trước mặt tức giận khiến hần cảm thấy thích thú.

Ăn xong, Minh Trạch còn phải phê duyệt một số tấu sớ, Kỳ Phượng Nhi đứng ở một bên giúp hần mài mực:

- Từ giờ trở đi, mỗi ngày nàng đều đến Ngự Thư Phòng hầu hạ bút mực đi. Mấy việc thịnh an Hoàng hậu không cần phải làm nữa.

- Dạ!

Nàng khẽ nhu thuận đáp.

Xem ra lần này Hoàng thượng quyết định dứt khoát với Hoàng hậu rồi. Như vậy kế hoạch của nàng có thể tiến triển nhanh một chút rồi!

Đang mãi chìm trong suy nghĩ của bản thân bỗng, Minh Trạch bỗng mở lời:

- Trầm nghe nói: Hôm trước nàng dựng phai Vũ Chiêu nghi?

Hắn vẫn muốn hỏi lại nàng dù đã biết rõ chân tướng sự việc.

Kỳ Phượng Nhi nghe vậy liền dừng tay đang mài mực lại, lùi xuống vài bước:

- Là thần thiếp vô ý dựng phai Chiêu Nghi nương nương. Mong Hoàng thượng tha tội.

Hắn chỉ muốn kiểm chứng thực hư của sự việc mà thôi. Không ngờ nàng lại đứng ra nhận tội. Nếu là người khác có khi đã tranh thủ thời cơ tố cáo Vũ Chiêu nghi rồi kéo nàng ta xuống ấy chứ.

Tuy Kỳ Phượng Nhi dựng phai Vũ Chiêu nghi là sai, trách phạt là điều không tránh khỏi. Nhưng phạt mười bạt tai và quỳ một canh giờ thì đúng là hơi quá.

- Nếu có cảm thấy oan uổng gì có thể nói với Trầm. Trầm sẽ làm chủ cho nàng.

Kỳ Phượng Nhi thấy hắn nói vậy liền đáp:

- Thần thiếp chỉ thấy oan uổng trong việc: đẩy ngã Hoàng hậu, mưu hại long thai.

- Trầm biết rồi. Hoàng hậu cũng nói rằng: do nàng ấy bất cẩn nên mới vấp ngã, không phải do nàng. Việc này dừng lại đây đi. Nàng cũng không nên suy nghĩ nhiều.

- Thần thiếp đa tạ Hoàng thượng thông cảm.

Tuy bên ngoài nói vậy nhưng Hoàng hậu là người thế nào chứ. Nàng ta lại có thể dễ dàng bỏ qua như vậy sao? Hay trong này còn có ẩn tình.

Minh Trạch đòi khỏi án thư, nắm lấy tay nàng kéo về phía giường.

- Trầm mệt rồi. Nàng hầu hạ Trầm nghỉ đi.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68

Ánh nến trong phòng tắt gần hết. Chỉ để lại hai cây bên cạnh giường ngủ.

Minh Trạch ôm nàng nằm xuống giường. Hắn đề lên người nàng, hai chân kẹp nàng lại. Đôi tay linh hoạt cời bỏ y phục của nàng.

Nàng chỉ mặc một lớp y phục mỏng manh nên chưa tới một khắc* cả hai người đã trần như nhộng, lăn lộn ở trên giường.

(Khắc*: đơn vị đo thời gian, khoảng 15 phút)

- Ừm... Hoàng thượng.... A...aaa

Hắn lao vào nàng như con thú lâu ngày không thấy mồi. Hắn gặm cắn xương quai xanh, để lại vô số những dấu hồng ngấn chói mắt.

Miệng hắn di chuyển xuống vùng đang nhô cao kia, nhẹ nhàng cắn.

- Ừm... aaaaa.

Cảm giác tê dại lan ra toàn thân. Cả người nàng phỉm hồng.

Hắn tách hai chân nàng ra, tay lên lòi vào bên trong hoa huyết, khẽ chạm vào cái cục nhỏ đang nhô ra khiến Kỳ Phượng Nhi giật mình. Nàng khép chân lại:

- Đừng chạm vào chỗ đó....

Hắn cười gian tà, ghé sát mặt nàng:

- Sao vậy.... Nhảy cảm ả?

Minh Trạch cúi xuống hôn nàng. Hắn mở miệng nàng ra. Dùng lưỡi khuấy đảo xung quanh khoang miệng.

Một tay hắn nắm bóp ngực của nàng. Cảm giác mềm mại tiếp xúc với bàn tay hắn có chút dễ chịu.

Tay còn lại khuấy đảo hoa huyết. Hắn tiếp tục bắt lấy cái gì nhỏ, kéo ra rồi lại thả.

Cả hai nơi nhạy cảm đều bị hắn kích thích khiến nàng không chịu được. Dâm thủy trong hoa huyết chảy ra ngày càng nhiều.

Minh Trạch dùng ngón tay đâm vào bên trong. Nhưng nàng vẫn chưa đủ ướt liền bị đau, cắn phải môi hắn.

Dứt khỏi nụ hôn, Minh Trạch cúi xuống vùng hoa huyết ẩm ướt của nàng, rút hai ngón tay ra.

Nàng cảm thấy trống rỗng. Nhưng chưa kịp nói gì, hắn đã lao vào liếm hoa huyết của nàng.

- Đừng... hôn chỗ.... chỗ đó....aaaaa....aaaaa

Chiếc lưỡi luồn vào nơi tư mật non mềm của nàng. Hắn liếm hạt đậu bên trong.

Bụng dưới của Kỳ Phượng Nhi run rẩy dữ dội, từng dòng chất nhờn nhấp nháy chảy ra không ngừng.

Nàng muốn nhiều hơn nữa nhưng lý trí không cho phép nàng rên rỉ.

Minh Trạch ngẩng đầu lên, gọi nàng:

- Phượng Nhi...

- Ừm.... ừm.... Hoàng.... thượng bắt nạt thần thiếp.... Người thật... thật xấu....

Nói xong, hắn nâng chân nàng vòng qua eo mình. Đem long căn cứng rắn đặt trước cửa hoa huyết, miết nhẹ:

- A...a...a.a

- Tiểu bảo bối.... có muốn không?

Nói xong Minh Trạch còn cố ý đâm một ít vào trong hoa huyết của Kỳ Phượng Nhi khiến nàng thêm khó chịu.

- Muốn.... Thiếp muốn.... cho thiếp.... ừm

Hắn cười xấu xa, đem long căn đâm mạnh vào bên trong, lấp đầy hoa huyết của nàng.

- A...aaaaa....aaaaa..... Thật..... Thật thoải mái.... a...aaa... Hoàng thượng... chậm... chậm lại...

- Bảo bối.... ừm.. Nàng.... thật chặt nha.....!!!

Phía dưới của Kỳ Phượng Nhi hút chặt lấy long căn cứng rắn khiến Minh Trạch càng bị kích thích.

- Báo bối... gọi Trầm đi...

Lý trí của Kỳ Phụng Nhi đã sớm bị đánh mất, nàng mê loạn kêu tên hắn:

- Uhm... Tr... Trạch... aaaaa. Chậm... chậm lại... Trạch...

Nghe thấy nàng gọi tên mình, hắn cảm thấy rất thỏa mãn, liền rút long căn của mình ra. Một dòng nước chảy từ bên trong người Kỳ Phụng Nhi.

Minh Trạch lật người nàng lại trong tư thế nằm sấp. Gương mặt nhỏ nhắn của nàng lấm tấm mồ hôi, thờ nặng nề.

Mái tóc óng mượt xoã tung trên gối, tấm lưng trần lộ ra trước mặt hắn tăng thêm phần quyến rũ.

Hắn tách hai chân nàng ra, để nàng nằm theo hình chữ M.

(Có ai không tưởng tượng được không?)

Hắn vỗ lên bờ mông căng tròn của nàng nhào nặn đủ loại hình dạng:

- Uhm... aaa.... N... Nhẹ.... nhẹ..... một chút.... um.aaa

Hắn vuốt ve tấm lưng trần dọc theo sống lưng, ghé sát tai nàng thì thầm:

- Phụng Nhi... Có muốn Trầm nữa không???

Kỳ Phụng Nhi gần như kiệt sức, rất buồn ngủ, lằm bằm trong miệng:

- Thiếp.... không muốn nữa.... Hoàng thượng không mệt sao?

Minh Trạch nghe nàng nói vậy liền cười ngây ngô. Mệt? Sao hắn có thể? Từ nhỏ đã học đủ võ thuật cung kiếm, rèn luyện long thể rất tốt sao có thể mệt.

Hắn một lần nữa đem long căn cứng rắn đâm từ phía sau nàng, tiến vào hoa huyết.

- Aaaaaa..... Đ... đau.... aaaaa... C... Chậm... chậm lại.... Uhm... Hoàng thượng... aaaaa.....

Lần này nàng còn chưa chuẩn bị tốt hắn đã tiến vào rồi. Khiến nàng không khỏi có chút đau đớn.

Nhưng ngược lại nhìn hắn có vẻ rất hưởng thụ:

- Phụng Nhi.... Thả lỏng ra nào.... Trầm không vào được.... aaa....

Kỳ Phụng Nhi điều chỉnh lại hơi thở, từ từ thả lỏng cơ thể. Minh Trạch chỉ chờ có vậy, đâm mạnh vào hoa huyết nàng, bắn vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69

Từ ngày hôm đó trở đi, Kỳ Phụng quay về công việc cũ. Ngày ngày đến Ngự Thư phòng hầu hạ bút mực.

Phi tần tất nhiên không cam tâm việc nàng ngày ngày được gặp Hoàng thượng. Diễn hình như Vũ Chiêu nghi.

Sau khi Kỳ Phụng Nhi được sủng ái trở lại, Vũ Diệp khá lo lắng, không biết Kỳ Tân có nhân cơ hội khóc lóc với Hoàng thượng việc mười bệ tại lần trước.

Vũ Chiêu nghi diện y phục lộng lẫy, chuẩn bị điểm tâm đến Ngự Thư phòng.

Hoàng thượng nghe Vũ Chiêu nghi cầu kiến cũng khá bất ngờ những vấn đề nàng ta vào.

Vũ Chiêu nghi bước vào thấy Kỳ Tân ở bên cạnh mài mực, trong lòng tuy khó chịu cũng không thể hiện ra ngoài.

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng. Hoàng thượng vạn phúc.

- Đứng dậy đi. Vũ Chiêu nghi đến đây có chuyện gì?

Vũ Diệp phẩy tay, ra hiệu cho cung nữ đưa hộp điểm tâm dâng lên Hoàng thượng.

- Thần thiếp biết Hoàng thượng bận rộn việc quốc sự nên đặc biệt chuẩn bị một ít điểm tâm mang tới.

Điểm tâm tinh xảo đặt ở trước mắt, hắn cũng không phụ một phen tâm ý của Vũ Chiêu nghi liền cầm một khối bánh hạnh nhân lên ăn thử.

Cắn xong một miếng, hắn liền đặt xuống khẽ nhủ thầm. Vũ Chiêu Nghi nhìn ra vẻ mặt không hài lòng của hắn liền hỏi:

- Hoàng thượng, điểm tâm không vừa miệng sao?

- Có chút ngọt....- nói đoạn hắn liền quay sang Kỳ Phụng Nhi- Vẫn là nàng làm bánh hoa quế ngon nhất.

Kỳ Phụng Nhi có chút bất ngờ khi hắn nói đến mình, nàng khẽ quay sang, nhìn thấy vẻ mặt đen như cái nồi của Vũ Chiêu nghi thì hiểu ra vấn đề.

Hắn đang trả thù giúp nàng sao? Tuy không biết có phải thật hay không nhưng thấy Vũ Chiêu nghi khó chịu, trong lòng nàng vẫn rất vui, liền mỉm cười, đáp:

- Nếu Hoàng thượng thích, thần thiếp sẽ xuống bếp làm.

Vũ Chiêu nghi nhìn cảnh này trước mắt, không cam tâm tình nguyện:

- Nếu Hoàng thượng không chê; tối nay người hãy đi giá tới Hàm Nghi cung. Ngự trù vừa học được vài món ăn rất ngon, sẽ không khiến Hoàng thượng thất vọng.

- Được rồi. Tối nay Trầm sẽ qua dùng bữa với nàng. Lui xuống đi.

Có được sự đồng ý của hắn khiến Vũ Chiêu nghi hết sức vui mừng.

Trên đường về, Vũ Chiêu nghi gặp Lệ Phi.

Tuy không ưa nhau nhưng Vũ Chiêu nghi vẫn quý xuống hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Lệ Phi nương nương.

- Miễn lễ đi. Hôm nay Vũ Chiêu nghi thật rảnh rỗi nhì? Còn có nhà hứng đi dạo. Không biết sổ sách chi tiêu tháng này của Hậu cung Vũ Chiêu nghi đã làm xong chưa? Hiện ta đang rất cần.

Hiện giờ, Lệ Phi cùng Vũ Chiêu nghi đang lo liệu việc Hậu cung thay cho Hoàng hậu. Tất nhiên Lệ Phi muốn ra oai một chút.

- Thần thiếp ngày mốt sẽ đưa qua cho nương nương.

Lệ Phi ra về tức giận:

- Hừ! Vũ Chiêu nghĩ nên tốn nhiều tâm tư cho cho việc của Hậu cung, đừng lười biếng, sáng mai đưa qua cho Bồn phi xem.

- Tối nay Hoàng thượng đi giá đến Hàm Nghi cung dùng bữa. Thần thiếp còn phải lo tiếp đón, mong nương nương thứ tội. Việc của Hậu cung tuy cần nhưng có thể đợi được. Hầu hạ Hoàng thượng mới là bổn phận quan trọng của Hậu cung.

Nói xong, Vũ Chiêu nghĩ liền bỏ đi khiến Lệ Phi tức giận vô cùng.

Nói như vậy không khác gì tát vào mặt Lệ Phi nàng.

Tối hôm đấy, Hoàng thượng quả thật đi giá Hàm Nghi cung dùng bữa. Vũ Chiêu nghĩ bỏ hết vốn liếng ra để dụ dỗ hần.

Nàng ta diện y phục màu đỏ nổi bật, sai nhà bếp chuẩn bị những món hần thích.

Nhưng cả bữa ăn, tuy Vũ Chiêu nghĩ hầu hạ nhiệt tình chu đáo nhưng Minh Trạch không mở miệng nói gì.

Hần chỉ ăn qua loa vài miếng rồi thôi khiến Vũ Chiêu nghĩ thất sắc:

- Hoàng thượng ăn ít vậy. Thức ăn không hợp khẩu vị hay sao?

Minh Trạch đứng dậy, nói

- Lệ Phi đang quản lý hậu cung rất tốt, Vũ Tẩn không cần lo lắng nữa. Nàng hãy ở trong cung hai tháng để tịnh tâm đi, tránh đi lại trong cung gây chuyện thị phi.

Vũ Tẩn??? Vũ Diệp nghe được từ này gương mặt liền biến sắc. Hoàng thượng đang trực tiếp hạ phẩm cấp của nàng hay sao?

Không những thế còn cấm túc hai tháng. Vì sao chứ? Hay là do....

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70

Sau mỗi buổi thượng triều vào sáng sớm, Kỳ Phụng Nhi thường đến Ngự thư phòng.

Hôm nay, nàng đem theo một hộp điểm tâm.

- Đây là gì vậy?

- Thần thiếp làm một ít bánh quế hoa và chè lê ướp lạnh. Ăn vào sẽ cảm thấy hạ nhiệt rất tốt.

Nàng vừa nói vừa bày điểm tâm lên trên một bàn. Hôm trước hần vừa khen bánh do nàng làm ngon. Hôm nay, đĩa bánh đã nằm trên mặt bàn.

Chỉ một lúc sau, đĩa bánh với chén chè đã hết sạch. Hần còn nói thêm một câu:

- Từ sau, mỗi ngày đến Ngự Thư phòng nàng đều mang điểm tâm tới đi.

Vương công công bên cạnh nghe vậy liền toát mồ hôi. Hoàng thượng ăn gì không phải chỉ cần kêu một tiếng là có hay sao? Bây giờ lại muốn mỗi ngày dùng điểm tâm của Từ Hoa điện.

Hai người sau đó liền làm việc trong khoảng hai canh giờ. Hần phê duyệt tấu sớ còn nàng sắp xếp lại sách, bút trong Ngự Thư phòng.

Hai người im lặng làm việc đến gần buổi trưa, hần mở miệng:

- Trưa nay, nàng về Cam Lộ điện dùng bữa với Trẫm.

Vương công công nghe vậy liền nhắc hần:

- Hoàng thượng, Người quên rồi sao: hôm nay là mừng một, Thái hậu đã mời mọi người trong cung đến dùng bữa trưa với đồ ăn chay. Giờ này chắc mọi người đã đến Thọ Khang cung hết rồi.

Hần đứng dậy, kéo theo nàng cùng đến Thọ Khang cung dùng bữa trưa.

Thọ Khang cung...

Bước vào bên trong đã thấy các phi tần có mặt đầy đủ, chỉ trừ Vũ Tẩn đang bị cấm túc.

- Thái hậu vạn phúc kim an.

Minh Trạch cùng Kỳ Phụng Nhi thỉnh an Thái hậu. Phi tần xung quanh cũng phải đứng dậy hành lễ với Hoàng thượng.

- Hoàng thượng ở chỗ Ai già không cần đa lễ. Đứng dậy đi.

Hoàng thượng đứng dậy ngồi xuống bên cạnh Thái hậu, hỏi thăm sức khỏe của Người.

Sau đó, Thái hậu còn nhắc đến việc Trần Quý nhân bị hạ ngục.

- Phía Ngự được phong cung cấp thuốc đã không tìm ra được manh mối gì. Người phụ trách mang thuốc đến Ngọc Thiên cung đã tự sát. Vụ án coi như kết thúc ở đây.

- Nếu Thái hậu đã nói vậy thì sẽ không truy cứu nữa, kết thúc tại đây. Việc an thai của Trần Quý nhân sẽ sai người chú ý cẩn thận hơn.

Thái hậu thở dài, tỏ vẻ phiền não:

- Cứ vậy đi. Đánh phải để Trần Quý nhân chịu thiệt một chút.

Trần Mỹ Diệp nghe Thái hậu nói liền đứng dậy hành lễ cảm tạ:

- Được Thái hậu và Hoàng thượng quan tâm là phúc đức của thần thiếp nên không chịu thiệt thòi.

- Được rồi. Đứng dậy đi. Ai già biết người ôn hòa hiền lễ, ban cho người một miếng ngọc bội bình an đeo bên người để phù hộ.

Cung nữ bên cạnh Thái hậu dâng lên cho Trần Quý nhân miếng ngọc bội. Nhìn chất liệu ngọc trắng sáng đã biết là đồ tốt. Trần Quý nhân liền đeo lên bên người

- Thần thiếp đa tạ Thái hậu ban thưởng.

Phi tần xung quanh ra vẻ háo hức cười nói, quan tâm đến Trần Quý nhân và cái thai trong bụng.

Mọi thứ diễn ra rất hòa hợp cho đến khi Ánh Tẩn bỗng nói một câu thăm hỏi Trần Quý nhân.

- Muội muội đang mang thai rồng phải hết sức cẩn thận. Tuyệt đối đừng vô phúc như đứa bé lúc trước của ta. Con mới được ba tháng đã mất.

Ánh Tẩn nhắc lại quá khứ thương tâm, trong mắt còn rung rung khi nhớ lại.

Nàng ta là người theo Hoàng thượng lâu nhất, cũng mang thai sớm nhất nhưng không may bị sảy.

Thái hậu thấy Ánh Tàn thương tâm liền an ủi:

- Ánh Tàn à... Người còn trẻ như vậy, sẽ còn có con nữa. Chuyện đứa bé kia đã qua lâu như vậy, người cũng nên tính đến việc bồi bổ cơ thể, sớm ngày khai chi tán điệp cho Hoàng thượng.

- Thần thiếp cần tuân lời Thái hậu dạy bảo.

Như nhớ ra điều gì, Thái hậu quay sang hỏi Hoàng thượng:

- Ai già nghe nói Hoàng thượng mới hạ phẩm cấp của Vũ Tàn.

- Vâng. Trẫm thấy Lệ Phi quản lý Hậu cung rất tốt, Vũ Tàn không cần quan tâm nữa nên ở lại Hàm Nghi cung tĩnh dưỡng.

Tất nhiên đây chỉ là cái cớ che mắt mọi người. Thực hư thế nào chỉ có Hoàng thượng mới rõ và một người nữa cũng rõ....

- Lệ Phi quản lý hậu cung có kỷ cương, nề nếp, lo lắng mọi việc của Hậu cung ban cho hai binh Bách thảo mỹ tửu. Trần Dung Hoa chăm sóc Trần Quý nhân an thai có công, phong làm Chính tử phẩm Tàn.

- Thần thiếp cảm tạ long ân của Hoàng thượng

Kiều Linh Ngọc không tin nổi vào tai mình. Không ngờ cũng có một ngày nàng được phong làm Tàn, chủ của một cung.

Vậy mà nàng cứ nghĩ đời này phải đứng dưới Vũ Chiêu nghi, Lệ Phi, Hoàng hậu. Nhưng bây giờ Vũ Chiêu nghi đã ngã đài. Hóa ra cái thai của Trần Quý nhân cũng giúp nàng được nhiều việc.

Bữa ăn trưa diễn ra trong không khí rất hòa thuận. Tâm tư của mỗi người mỗi khác.

Tối hôm đó, Hoàng thượng bắt ngờ lật thẻ bài của Ánh Tàn. Đã rất lâu rồi hần chưa đặt chân tới Ngọc Minh điện.

Bên trong là thiên điện bày trí đơn giản, không hề giống như cung của một vị Chính Tử phẩm- Tàn.

Ánh Tàn ngồi trước bàn ăn nhưng không hề động đũa. Nàng không có tâm trí nào để ăn.

Từ khi con nàng qua đời đến nay đã ba năm rồi. Thời gian phục hồi sức khỏe cũng nhiều. Đến cả người cũ như Hoàng hậu, người mới như Trần Quý nhân cũng mang thai. Nhưng nàng vẫn chưa có tin tốt gì.

Mãi suy nghĩ, nên không biết rằng Hoàng thượng đã đứng trước mặt từ bao giờ đến khi phát hiện, Ánh Tàn vội quỳ xuống hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

Minh Trạch đỡ nàng đứng dậy:

- Vẫn còn đau lòng vì chuyện sáng nay sao?

- Mong Hoàng thượng thứ lỗi thần thiếp thất lễ. Chỉ là nhìn thấy các tỷ muội khai chi tán điệp cho Hoàng thượng. Thần thiếp cảm thấy bản thân thật vô dụng.

Nói xong nàng liền òa lên khóc:

- Hức.... hức... Là.... là thần thiếp vô dụng.... nên mới không giữ được con....

Minh Trạch ôm nàng vào lòng, vỗ lưng an ủi.

Đêm hôm đó, Hoàng thượng qua đêm ở Ngọc Minh điện. Sáng hôm sau, thánh chỉ liền được ban xuống.

Ánh Tàn- Giang thị phong làm Tông nhị phẩm phu nhân.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71

Tin Ánh Tàn phục sùng lan khắp hậu cung trong một buổi.

Đến tai của Kỳ Phượng Nhi, nàng không cảm thấy có gì lạ. Người đó là Hoàng thượng, hậu cung tam cung lục viện là chuyện thường, nay sùng ái người này, mai sùng ái người kia.

- Hồng Đan à! Mọii lấy y phục cho ta đi, bây giờ Hoàng thượng đã hạ triều rồi, chúng ta phải đến Ngự Thư phòng.

- Nương nương, Tiểu Bảo từ chỗ Hoàng thượng vừa tới báo: Hạ triều sớm xong, Hoàng thượng đã đến Ngọc Minh điện, kêu Người giờ Mùi* mới đến Ngự Thư phòng.

(* Giờ Mùi: 13h- 15h)

Buổi chiều nàng tới Ngự Thư phòng và mang theo điểm tâm như hần đã dặn.

Ngoài cửa chỉ có vài tên Thái giám, Tiểu Bảo từ hành lễ với nàng:

- Kỳ Tàn nương nương vạn phúc.

- Ta đến giúp Hoàng thượng phê duyệt tấu sớ, phiền công công báo một tiếng với Hoàng thượng.

Tiểu Bảo từ lộ ra về khó xử:

- Hồi nương nương. Bây giờ Hoàng thượng không có ở bên trong. Phien Người đứng đợi một lúc.

Ngự Thư phòng là nơi nào chứ, đâu phải ai cũng có thể tùy tiện vào chứ? Điều này Kỳ Phượng Nhi hiểu rất rõ.

Tuy bây giờ là buổi chiều nhưng dù sao cũng là mùa hè, thời tiết nóng bức. Nàng đứng được một lúc liền xuất hiện một lớp mồ hôi mỏng.

Hai khắc sau Hoàng thượng trở lại Ngự Thư phòng. Hần thấy nàng đứng dưới trời nắng liền lấy khăn tay ra lau mồ hôi cho nàng:

- Đợi Trẫm lâu chưa?

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

Hần đỡ nàng đứng dậy, quay sang Vương công công:

- Từ giờ trở đi, Kỳ Tàn có thể vào Ngự Thư phòng mà không cần ý của Trẫm.

- Dạ. Nô tài lĩnh chỉ.

Hần đưa nàng vào bên trong. Không khí quả nhiên mát hơn hần. Trong phòng có đặt hai khối băng lớn.

Hắn thấy nàng đặt điểm tâm trên mặt bàn liền nói:

- Trăm vừa mới dùng bữa ở Ngọc Minh điện vẫn còn đầy bụng, điểm tâm cứ để ở đó trước đi.

Hôm qua hắn vẫn còn sung ái nàng hôm nay có thể sung ái người khác. Hôm qua hắn còn khen điểm tâm nàng làm ngon nhưng hôm nay đã gạt sang một bên.

□□□□□

Chè lẽ ướp lạnh để lâu đã sẽ tan ra, không còn ngọt nữa, thời gian qua đi hương vị sẽ thay đổi.

Đầy cũng là lòng người trong Hoàng cung. Nay có thể cần, mai có thể bỏ rơi không thương tiếc.

Ngày Ánh Phu nhân và Kiều Tần thượng vị. Ai cũng ra vẻ chúc mừng rồi dâng quà mừng lên.

Bữa tiệc được tổ chức tại Diên Xuân các. Mọi người đều có mặt đầy đủ. Ngay cả Hoàng hậu cũng không dám động tay vào.

Có lẽ sau buổi lễ mừng sắc phong của Kỳ Tần, Hoàng thượng rất tức giận nên giờ Hoàng hậu cũng không dám làm gì.

Tất cả bữa tiệc đều do Lệ Phi chuẩn bị, Hoàng hậu bấy giờ chỉ ở một chỗ để an tâm dưỡng thai.

Ngồi được một lát, Kỳ Phụng Nhi cảm thấy chán nản liền cáo lui trước. Đi ra đến cửa liền vọng lại tiếng nói:

- Đạo này Kỳ Tần hàng ngày phải hầu hạ bút mực cho Hoàng thượng. Thân thể tất nhiên quý giá hơn người khác.

Đây không phải là giọng của Trịnh Dung hoa hay sao? Hôm nay tâm trạng nàng không tốt nên liền quay lại nói một câu:

- Cũng nhờ mười bận tại hôm trước mà Vũ Tần và Trịnh Dung hoa ban tặng nên thân thiếp mới tốt như ngày hôm nay.

Cũng nhờ vào mười cái tát này nên nàng mới được Hoàng thượng sung ái.

Dứt lời nàng hành lễ một lần nữa rồi rời đi.

Trịnh Dung hoa nghe vậy liền biến sắc, không ngờ Kỳ Tần lại nói ra như vậy. Khẽ liếc về phía Hoàng thượng. Nhìn thấy Hoàng thượng chau mày lộ vẻ không vui, nàng ta cũng không dám nói gì nữa.

Về đến Từ Hoa điện, Kỳ Phụng Nhi liền vào tắm điện nghỉ ngơi sớm. Khó khăn lắm nàng mới chìm được vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72

7 tháng sau...

Ngày làm bốn sắp đến gần nên Trần Quý nhân có chút lo lắng. Kể từ sau lần hạ độc mất mệnh mới thì nàng ta càng chú ý hơn.

Nếu đứa bé này bình an ra đời thì đây chính là trưởng tử của Hoàng thượng. Chắc chắn Trần gia sẽ đứng ở một vị trí khác.

- Tiểu chủ. Đã đến giờ thỉnh an Hoàng hậu rồi.

Bây giờ trong một tháng, chỉ có vài lần thỉnh an Hoàng hậu. Mỗi lần thỉnh an Trần Quý nhân lại rất lo lắng nhưng không dám xin miễn sự Hoàng hậu bắt được nhọc điểm.

Đạo gần đây, Hoàng hậu tính tình ôn hòa, không mấy khi ra ngoài. Có lẽ nàng ta thật sự lo lắng cho cái thai trong bụng.

Sau khi kết thúc buổi thỉnh an Hoàng hậu, Trần Quý nhân lại trở về tẩm cung của mình.

Tuy bây giờ đã sang mùa đông nhưng Trần Quý nhân vẫn ra mồ hôi. Có lẽ là do quá lo lắng.

Nghỉ ngơi được một lúc bỗng nhiên Trần Mỹ Diệp cảm thấy phía dưới có chút ẩm ướt.

Kéo y phục lên mới thấy một dòng nước chảy ra. Nàng đã vỡ ối rồi! Không phải nửa tháng nữa mới sinh sao? Bây giờ nàng vẫn chưa có bà đỡ đánh kêu cung nữ bên cạnh:

- Tổ Tầm! Người hãy mời Thái y đến đây nhanh lên!

- Dạ. Nô tỳ hiểu rồi.

Bây giờ đang là giữa trưa, mọi người đều đi nghỉ, nàng cũng không còn sức gọi người nữa.

Cung nữ bên cạnh Trần Quý nhân đi được một nửa đường liền bị hai tiểu thái giám đánh lên, ngã xỉu....

Khôn Ninh cung...

- Hoàng hậu nương nương.... Hoàng hậu nương nương....

Liên Hoa chạy thẳng vào tẩm cung Hoàng hậu. Lúc này Bạch Trần Ly đang nghỉ trưa:

- Người không nghỉ ngơi cũng không để Bồn cung nghỉ sao?

Liên Hoa không quan tâm lắm đến việc Hoàng hậu tức giận, vội vã nói:

- Bên Trần Quý nhân vừa cho người đi mời Thái y. Người của chúng ta đã chặn lại được rồi.

- Nàng ta sắp sinh sao?

- Có lẽ là như vậy ạ.

Bạch Trần Ly vội vàng đứng dậy, tiến gần Liên Hoa ra lệnh:

- Người cứ làm những gì Bồn cung đã dặn trước. Mời Thái y đến đây nói là Bồn cung trở dạ sinh non. Sau đó liền mang bà đỡ đến Ngọc Thiên cung xử lý cái thai của Trần Quý nhân đi. Nhớ là làm kín đáo thôi.

Nhận được lệnh từ Hoàng hậu, Liên Hoa liền gọi ba bà đỡ đã chuẩn bị sẵn.

Nàng ta vội đi mời tất cả người trong Thái y viện đến, cũng cho người mời Thừa tướng và Thái hậu tới, coi như làm chứng.

Còn nàng dẫn theo một bà đỡ đến Ngọc Thiên cung. Liên Hoa cẩn thận che mặt lại, rắc bột hoa anh túc* vào các cung nhân trong điện của Trần Quý nhân

(*hoa anh túc: màu đỏ, nhị vàng có khả năng gây mê)

Bước vào bên trong tẩm điện, thấy Trần Quý nhân vật vã trên giường, Liên Hoa liền tiến tới hắt tẩm chân lên.

- Người... người là ai... muốn làm gì?

Trần Mỹ Diệp run run, chỉ tay về phía hai người lạ mặt.

- Trần Quý nhân cứ yên tâm. Nó tỷ đến đây để giúp người sinh hạ Hoàng tử.

Nói xong, Liên Hoa ra hiệu cho bà đỡ tiến tới giúp cho Trần Mỹ Diệp sinh con.

.....

Cùng lúc đó ở tại Khôn Ninh cung...

Khi các Thái y đến nơi thì một tiểu cung nữ liền chạy ra nói:

- Trong đó các bà đỡ đang lo cho nương nương. Nếu có việc gì nô tỳ sẽ gọi tới các Thái y. Xin các vị đứng đợi một lát.

Đây là việc hiển nhiên trong Hậu cung. Các Thái y cũng chỉ có thể đứng ngoài giúp đỡ khi cần.

Bên trong Hoàng hậu kêu như xé trời thủng đất. Gào thét điên cuồng, hoang dại, một cách đau đớn quằn quại như thể nàng ta đang thực sự sinh con vậy.

Hôm nay Bạch Trần Ly vào vai diễn một thai phụ đang sinh con thì phải diễn cho giống chứ!

Hai bà đỡ cũng giúp Hoàng hậu hét toáng lên:

- Hoàng hậu nương nương.... dùng sức.... dùng sức nữa đi.

- Nương nương gắng lên... gắng lên một chút nữa....

- Sắp ra rồi.... Dùng sức nữa đi ạ

Nếu như Hoàng Hậu đang diễn kịch thì Trần Quý nhân sau hai canh giờ vất vả đã sinh ra một tiểu Hoàng tử.

Bà đỡ dùng chân bọc đứa bé lại giao cho Liên Hoa. Đứa bé mới sinh khóc ré lên. Nàng ta liền cho nó ngửi một ít mùi hương khiến nó im lặng.

Liên Hoa cẩn thận bọc đứa bé lại, đặt nó vào một cái hộp vừa đủ, đóng nắp lại, giao cho bà đỡ mang về cho Hoàng hậu.

- Người... người đang làm gì thế? Trà.... trà con cho ta...

Trần Quý nhân vừa mới tỉnh lại sau khi sinh. Liên Hoa tiến tới gần, rút trong ống tay áo một dải lụa trắng:

- Trần Quý nhân không báo toàn được Hoàng tử, sinh ra từ thai* là vết nhơ của Hoàng gia. Nay ban cho cái chết.

- Không... không.... Người nói láo.... Rõ ràng ta đã sinh được Hoàng tử....

Chẳng lẽ nàng ta muốn đảo ngược sự thật mà nói sao? Trần Quý nhân vô cùng sợ hãi.

Liên Hoa đem dải lụa trắng quấn quanh cổ Trần Quý nhân. Tuy đã dùng sức dây giữa nhưng sức của một thai phụ vừa mới sinh sao có thể dọa được với một người bình thường.

Trần Quý nhân kéo dây lụa quấn ở cổ, giữ thật chặt để không bị siết. Nàng ta dùng hết sức mạnh còn lại để níu kéo sự sống.

- Tiểu chủ, Người nên buông tay ra đi. Nô tỳ đảm bảo Hoàng hậu sẽ đẻ con trai của người lên ngôi Thái tử. Nếu không mẫu tử đều thương tổn.

Hóa ra là Hoàng hậu đứng sau việc này!!! Trần Mỹ Diệp biết rằng với sức lực của gia tộc cũng chẳng thế so với Hoàng hậu. Nàng từ từ buông tay, kết thúc sự sống. Nếu con trai nàng trở thành Thái tử, có thể lên ngôi Hoàng đế, nàng cũng không có gì luyến tiếc.

Ánh mắt lấp ló sau cánh cửa theo dõi toàn bộ sự việc có chút sợ hãi. Không ngờ Hậu cung hung hiểm tới mức này.

Xong, vội chạy đi! Đem theo một bị mặt động trời kinh hãi.

Lúc bà đỡ kia quay trở lại Khôn Ninh cung thì Thái hậu và Bạch Thừa tướng đã có mặt ở đó.

- Nô tỳ tham kiến Hoàng thái hậu. Thái hậu cát tường.

- Sao người lại ở đây? Sao không ở trong với Hoàng hậu?

Bà đỡ kia đã được dạy dỗ cẩn thận, bình tĩnh trả lời:

- Nô tỳ được sai đi lấy những vật dụng cần thiết cho đứa trẻ.

Thái hậu phẩy tay:

- Đi vào đi.

Bà đỡ kia thuận lợi đi vào trong, mang theo đứa trẻ cho Hoàng hậu.

Bỗng nhiên có một cung nữ chạy vào bẩm báo với Thái hậu:

- Hồi Thái hậu, bên Ngọc Thiên cung Trần Quý nhân đã lâm bồn rồi.

- Vậy còn không mau điều thêm Thái y qua đó.

- Các Thái y túc trực ở Thái y viện cũng đã đến rồi.

Hôm nay là ngày gì mà Hoàng hậu và Trần Quý nhân cùng trở dạ vậy???

Tuy Thái hậu bồn chồn lo lắng nhưng cũng không thể qua chỗ Trần Quý nhân, chỉ có thể sai người qua xem trước. Có lẽ Hoàng hậu sắp sinh được rồi. Sau đó bà sẽ qua xem Trần Quý nhân

Thái hậu đã tự nhủ thầm trong lòng mình như vậy!!!

- Hoàng hậu nương nương.... Ra rồi.... Tiểu Hoàng tử đã ra được rồi.

Bên trong, đứa bé đã tỉnh thuốc mê, tiểu cung nữ đánh mạnh vào mông thẳng bé để nó khóc ré lên.

Những người còn lại bối mực đỏ ra giường của Hoàng hậu nhìn giống như nàng ta vừa mới thực sự sinh.

Cửa phòng mở ra, bà đỡ mang đứa bé ra cho Hoàng Thái hậu xem qua:

- Chúc mừng Thái hậu nương là một tiểu Hoàng tử.

Thái hậu vui mừng khôn xiết vội bồng đứa bé lên. Dù sao đây cũng là Hoàng tôn của bà nên mẫu thân của nó là ai bà cũng không tính toán.

Sau đó, Thái hậu qua Ngọc Thiên cung xem thử. Lúc đến trước cửa cung, vị Thái y từ bên trong bước ra, vội quỳ xuống:

- Xin tha cho vì thần bất lực, không giữ được long thai!!!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73

Việc Hoàng hậu sinh hạ Hoàng tử và Trần Quý nhân không may qua đời trong lúc sinh do sức khỏe quá yếu trong một buổi đã lan khắp hậu cung.

Tất nhiên đây chỉ là cái vỏ che mắt mọi người còn thực hư thế nào thì có lẽ chỉ có người tạo ra mới biết.

(Là au đây. Au biết hết đấy!!!)

Hoàng thượng dù có không thích Hoàng hậu đến cỡ nào cũng vẫn đến Khôn Ninh cung xem tiểu Hoàng tử. Thái hậu và Bạch Thừa tướng cũng đang có ở đó.

- Hoàng thượng, Người tới rồi. Mau lại đây xem trường tử của người.

Thái hậu bế đứa bé tiến lại gần Minh Trạch. Hắn liếc nhìn nhi tử của mình trong lòng không có mấy cảm xúc.

- Hoàng thượng, Tuy Hoàng hậu là sinh non nhưng hài tử vẫn bình an khỏe mạnh là phúc khí trời cao ban tặng. Giờ cũng nên ban một cái tên để phong quang vang dội.

- Vậy theo Thừa tướng Hoàng tử nên đặt tên gì?

Hoàng hậu tươi cười hướng về phía Thừa tướng:

- Phụ thân đã nghĩ ra chữ gì hay để đặt tên cho tiểu Hoàng tử chưa?

Bạch Thừa tướng vuốt râu suy nghĩ một lúc:

- Ừm... Chữ Hiến đi. Có nghĩa là thông minh sáng dạ. Thái hậu, Hoàng thượng và Hoàng hậu thấy cái tên Minh Hiến có được không?

Hoàng Thái hậu gật gù tán thưởng:

- Ừm... Minh Hiến cũng không tệ. Lấy tên này đi.

Hoàng hậu còn quay sang Hoàng thượng thỉnh cầu:

- Nhân dịp tiểu Hoàng tử ra đời, Hoàng thượng có thể mở kho lương, phát lương thực cho bá tánh được không? Coi như là tích phúc đức cho Hoàng tử.

(Hoàng hậu tích đức kìa bà con ơi! □□□)

- Được rồi, cứ làm theo ý Hoàng hậu đi.

Trần gia biết được tin nữ nhi khó sinh mà qua đời liền dâng tấu xin Hoàng thượng tha tội không báo vệ được long thai.

Minh Trạch biết mọi thứ là do sự cố nên không trách phạt ngược lại còn ban thưởng Trần gia. Coi như an ủi vì nữ nhi qua đời.

Hắn tuy không phải minh quân nhưng cũng không phải là không

phân biệt được đúng sai.

Vì Trần Quý nhân sức khỏe yếu kém sinh ra từ thai nên theo lý không được truy phong. Chỉ có thể theo lễ Quý nhân mà an táng.

Trần gia còn ngờ ý muốn đưa thứ nữ tiến cung thay tỷ tỷ. Hoàng thượng cũng không muốn phụ tâm ý của Trần Đại nhân nên đồng ý để Nhị tiểu thư Trần gia tiến cung.

Tiểu Hoàng tử Minh Hiến vừa tròn một tháng tuổi, Hoàng gia lục đục tổ chức yến tiệc, mời các đại thần trong triều đến dự.

Buổi sáng các phi tần lục đục tới thỉnh an, dâng lễ vật cho Hoàng hậu để chúc mừng.

- Quả mừng của các muội ta đã nhận được rồi. Tâm ý của mọi người ta đều hiểu.

Hoàng hậu dùng cái giọng bao dung của bề trên dành cho mọi người phía dưới.

- Mấy tấm lụa của Trịnh Dung hoa dâng tặng có vẻ rất thích hợp làm tã lót cho tiểu Hoàng tử. Còn viên ngọc Đông Châu của Vũ Tàn tặng khá lớn có thể làm tấc cầu* cho tiểu Hoàng tử chơi. Còn chiếc bình gốm xanh của Lệ Phi sẽ làm mai hoa khuông*.

(*tấc cầu quả bóng

*mai hoa khuông: cái bô để Hoàng tử dùng)

Vậy là vị Hoàng hậu đã nói những lời lẽ bằng tất cả sự hống hách của mình. Thế là từ nay, địa vị của nàng ta sẽ vững chắc hơn bao giờ hết!

- Tối nay, Triều Hoa các sẽ tổ chức tiệc mừng Hoàng tử đầy tháng. Mong các muội sẽ đến tham dự.

- Chúng thần thiếp đa tạ Hoàng hậu nương nương hậu ái!

Cùng lúc đó, tại Ngự thư phòng, Hoàng thượng đang gặp mặt Tổng đốc Lĩnh Nam- Liễu Tuyên.

- Liễu Đại nhân đường xa tới đây chắc hẳn là rất mệt?

- Vi thần không sao. Ngày vui của Hoàng thượng sao vi thần lại vắng mặt được.

Minh Trạch nhấp một ngụm trà, từ tốn nói:

- Việc Trẫm đã giao cho Liễu ái khanh làm đến đâu rồi?

- Hỡi Hoàng thượng, Vi thần đã chuẩn bị được một chỗ ở biệt mật, nằm dưới chân Chung Nam, cũng đã tiến hành tuyển binh. Và còn...

Thấy Liễu Tuyên không nói tiếp, Minh Trạch liền đỡ lời:

- Nếu có gì khó khăn cứ nói với Trẫm

Liễu Tuyên hít một hơi, chấp hai tay:

- Hoàng thượng, vi thần có một môn khách*. Người này văn thao võ lược, khí chất bất phàm. Nếu có cơ hội trọng dụng, nay mai nhất định có thể phò tá Hoàng thượng, giết trừ gian thần.

- Người có thể khiến Liễu Đại nhân bồn ba sa trường giết địch nhiều năm mở lời khen, Trẫm cũng muốn gặp thử một lần. Liễu Đại nhân đã hết lòng tiến cử, Trẫm cũng sẽ không phụ tâm ý.

Liễu Tuyên liền quý xuống cảm tạ:

- Vi thần đa tạ Hoàng thượng trọng dụng. Nguyên một lòng phò tá.

- Được rồi, đứng dậy đi. Còn việc gì muốn nói nữa không?

-.... Còn về Kỳ Tàn nương nương, tuy là nghĩa nữ của thần nhưng là thần cư mang từ nhỏ, được nuông chiều quen rồi. Tính khí khó tránh khỏi có chút nóng nời. Mong Hoàng thượng đừng trách.

Đây là Liễu Đại nhân đang nhắc lại chuyện Kỳ Phương Nhi gần Hoàng thượng nghi oan.Nhắc đến nàng, Minh Trạch có chút cười nhẹ.

- Trẫm sẽ lo cho nàng ấy ổn thỏa, Liễu Đại nhân chớ lo lắng.

Muốn người khác nghe theo mình thì cũng không nên đối xử bạc đãi. Hai bên hiệp trợ lẫn nhau tránh lưỡng bại câu thương

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74

- Hoàng thượng, Hôm nay Nhị tiểu thư Trần gia tiến cung hiện đang ở Phi tần viện. Hoàng thượng có muốn đêm nay thị tẩm không?

Mục đích Trần Đại nhân tiếp tục dâng nữ nhi vì muốn hầu hạ Hoàng thượng hay vì tư lợi thì chắc chỉ có ông ta mới biết được.

- Vậy tối nay đưa nàng ta đến Cam Lộ điện đi.

Tâm ý của thần tử, hần cũng không nên phụ tẩm lòng thành này.

Nhị tiểu thư Trần gia là Trần Tiểu Nhã, năm nay 16 tuổi. Có thể nói là thiếu nữ trưởng thành, mon mon như hoa.

Buổi tối, hai thái giám lực lưỡng vác chân bông quần Trần Tiểu Nhã mang tới Cam Lộ điện đặt trên long sàng.

Khẽ mở mắt là không gian mang màu vàng nhạt, nhìn sang người bên cạnh. Nam tử anh tuấn hơn người vận tằm y màu vàng. Khi phách ngút trời khiến nàng phải rụt cổ lại.

Minh Trạch vẫn tằm chân lên, cơ thể thiếu nữ lộ ra trước mắt. Trần Tiểu Nhã sợ hãi co người lại. Nàng ta chỉ là thiếu nữ mới lớn chưa trải chuyện đời, không hiểu tình cảm là gì.

Thấy nàng ta có chút run rẩy, Minh Trạch thờ dài, đắp lại tẩm chân lên người nàng ta, bước xuống giường:

- Nếu cảm thấy không thoải mái thì để lúc khác, Trẫm không thích miễn cưỡng.

Minh Trạch vừa rời khỏi, Trần Tiểu Nhã thở phào nhẹ nhõm một hơi. Tuy có chút mất mát nhưng dù sao nàng vẫn chưa sẵn sàng.

Bước ra khỏi Cam Lộ điện, Minh Trạch hỏi Vương Đức:

- Giờ này, Kỳ Tàn đã nghỉ chưa?

- Hồi Hoàng thượng, giờ này có lẽ nương nương vẫn chưa đi nghỉ. Người có muốn triệu Kỳ Tàn đến đây một chuyện không?

Minh Trạch phẩy tay, gạt bỏ suy nghĩ:

- Thôi, Đường xa tuyết tron, cứ để Trần Tiểu Nhã ở lại Cam Lộ điện, Kỳ Tàn cũng không tiện đến đây. Đêm nay Trẫm đi Ngự Thư phòng nghỉ ngơi.

Tuy Hoàng thượng không ngủ cùng Trần Tiểu Nhã đêm hôm đó nhưng sáng hôm sau vẫn phong làm Tông Ngự phẩm Thường tại- Nhà Thường tại!

Minh Trạch còn có ý để chữ Nhã làm phong hiệu mà không để chữ Trần. Có lẽ Người cũng không muốn Nhã Thường tại có số phận bất hạnh giống Trần Quý nhân trước đây.

Lúc Nhã Thường tại đến thỉnh an Hoàng hậu cùng chư phi lần đầu tiên, thái độ cung kính:

- Thần thiếp tham kiến các vị nương nương.

Hoàng hậu giờ này vẫn chưa thức giấc, chỉ có Lệ Phi ở đây là phân vị cao nhất, miễn cưỡng để cho Nhã Thường tại kia đứng dậy:

- Muội muội đứng dậy đi. Hoàng hậu tỷ tỷ vẫn chưa tới, chúng ta đánh chờ một chút.

Hoàng hậu đứng là khiến người khác cảm thấy sốt ruột, gần một canh giờ trôi qua vẫn không thấy xuất hiện. Không ai dám tự ý bỏ về.

Hồng Đan cúi xuống ghé sát tai Kỳ Phương Nhi nói nhỏ:

- Nương nương, giờ này Hoàng thượng có lẽ đã tan buổi triều sáng rồi. Hôm nay Người còn hẹn Nương nương đến sớm, chúng ta có cần cáo lui không ạ?

Kỳ Phương Nhi khẽ lắc đầu. Giờ nàng không muốn làm tẩm bia ngắm cho người khác.

Đợi một lúc lâu, Hoàng hậu cuối cùng đã xuất hiện, trên tay còn ầm bồng tiểu Hoàng tử mới được mấy tháng.

- Thần thiếp tham kiến Hoàng hậu nương nương. Hoàng hậu vạn phúc kim an.

- Đứng dậy đi.

Nhã Thường tại tiến tới trước mặt Hoàng hậu:

- Thần thiếp Nhã Thường tại bái kiến Hoàng hậu nương nương. Nguyên Hoàng hậu vạn phúc kim an.

Sau đó, Trần Tiểu Nhã hành đại lễ với Hoàng hậu, khấu đầu ba lần, đứng theo quy tắc khi phi tần mới vào cung diện kiến Hoàng hậu lần đầu.

- Muội là phi tử mới vào cung cần tuân thủ các quy tắc lễ nghi, làm tròn bổn phận. Đối xử hòa nhã với mọi người, tận tâm phục vụ Hoàng thượng.

Sau đó, Hoàng hậu quay sang nói với các phi tần:

- Bấy giờ sắp đến cuối năm, công việc của các cung cũng nhiều thứ để lo. Ngô Mỹ nhân và Nhã Thường tại ở Phi tần viện cũng không tiện nên Ngô Mỹ nhân sẽ chuyển đến Dương Ninh cung và Nhã Thường tại sẽ ở Từ Quế hiên.

- Thần thiếp tuân lệnh Hoàng hậu.

Cứ nghĩ buổi thỉnh an đến đây là kết thúc nhưng bỗng nhiên Hoàng Hậu quay sang nói với Lệ Phi:

- Bồn cung sức khỏe đã hồi phục, Lệ phi nên đem tất cả sổ sách của Hậu cung qua đây để Bồn cung xem qua.

Lệ phi khá khó chịu với lời nói của Hoàng hậu. Thế này là đang muốn cướp lại quyền lực từ tay nàng sao?

Lệ phi cố nặn ra một nụ cười méo mó:

- Hoàng hậu vừa mới sinh hạ Hoàng tử. Sức khỏe vẫn chưa hồi phục, hơn nữa còn phải chăm sóc tiểu Hoàng tử sao có thể dành thời gian lo cho việc Hậu cung?

- Tiểu Hoàng tử đã có nhũ nương chăm sóc. Lệ Phi người không nên quá tham quyền như vậy! Dù sao Bồn cung vẫn là Hoàng hậu, có những việc đích thân phải làm người khác không thể thay thế.

Thấy Hoàng hậu không có vẻ gì là nhượng bộ, Lệ Phi đành buông xuôi:

- Thần thiếp đã hiểu, chỉ sợ Hoàng thượng sẽ cho rằng thần thiếp không biết chia sẻ với Hoàng hậu sẽ trách phạt.

- Hừ... Cho dù Lệ Phi được sủng cũng không nên dùng Hoàng thượng dọa Bồn cung. Người cũng nên xem lại bản thân là thứ gì mà dám lên tiếng tranh với Bồn cung!!!

.....

Sau buổi thỉnh an Hoàng hậu, Kỳ Phụng Nhi liền vội đi tới Ngự Thư phòng.

Một mình nàng bước vào bên trong. Cảm giác ấm áp bao trùm khắp cơ thể. Ngoài trời tuyết đã bắt đầu rơi, mấy chén trà ở Khôn Ninh cung cũng chỉ làm ấm người được một lúc.

Thấy Hoàng thượng đang ngồi trên trường kỷ, không phải trên án thư. Tay chống lên trán, mắt nhắm nghiền. Có lẽ hắn có chút mệt mỏi.

Kỳ Phụng Nhi không muốn đánh thức hắn, nhẹ nhàng bước tới gần, cúi áo lông bên ngoài đắp lên người hắn.

Rồi từ từ đến bên án thư sắp xếp lại tấu sớ. Nhìn đồng hồ bên trên mặt bàn nàng thờ dãi: Có lẽ đêm hôm qua Hoàng thượng đã phê duyệt tấu sớ cả đêm.

Nhưng... từ từ đã từ lúc nào mà nàng lại quan tâm đến hắn vậy nhỉ? Tự nhắc nhở lại bản thân: bây giờ hắn sùng nàng chỉ vì hứng thú nhất thời. Một phần vì nàng là nghĩa nữ của Liễu Đại nhân- người đang ra sức trên triều đình giúp đỡ hắn.

Mãi suy nghĩ, tay nàng quơ phải cái ống bút rơi xuống đất. Khiến hắn tỉnh giấc.

Nhìn thấy tấu áo lông trắng đắp trên người mình hắn cũng khá bất ngờ. Hướng về người con gái đang cúi xuống nhặt bút kia.

- Sao hôm nay đến muộn vậy, khiến Trẫm chờ cả buổi?

Kỳ Phụng Nhi đặt ống bút về chỗ cũ, tiến đến gần hắn.

- Sắp đến cuối năm rồi, Hoàng hậu có nhiều việc phải lo nên giữ mọi người ở lại lâu một chút.

Hắn kéo nàng ôm vào lòng. Nắm lấy tay nàng, thổi hơi ấm, xoa một hồi.

- Hoàng thượng nếu mệt có thể vào bên trong nghỉ ngơi.

Mình Trạch lắc đầu:

- Trẫm không sao. Mấy ngày này tấu sớ sẽ nhiều hơn một chút. Nàng chịu khó: ngoài trừ lúc Trẫm lên triều, thời gian còn lại sẽ đều ở Ngự Thư phòng.

- Thần thiếp hiểu rồi!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75

Vừa ra khỏi Ngự Thư phòng, Kỳ Phụng Nhi chạm mặt Liễu Đại nhân. Theo sau Liễu Tuyền còn có một nam tử.

- Vì thần tham kiến Kỳ Tẩn nương nương.

- Liễu Đại nhân không cần đa lễ. Không biết đợt này Đại nhân vào cung có việc gì?

Tuy Kỳ Phụng Nhi hỏi Liễu Tuyền nhưng ánh mắt lại hướng đến nam tử mặc y phục đen tuyền.

- Hồi nương nương, đến cuối năm các Tổng đốc phải hồi triều báo cho Hoàng thượng. Ta sẽ ở lại Kinh Thành một thời gian.

Liễu Đại nhân quay sang nam tử đi cùng:

- Đây là nghĩa nữ của ta- Kỳ Tẩn nương nương. Người mau bái kiến đi.

Nam tử tiến lên hai bước, vẻ mặt bình thản như chưa từng biết nàng:

- Kỳ Tẩn nương nương vạn phúc kim an.

Cả người Kỳ Phụng Nhi run rẩy:

- Huynh... huynh là....

Không đợi Kỳ Phụng Nhi nói hết câu, Liễu Tuyền cắt lời:

- Bây giờ chúng ta có việc phải cầu kiến Hoàng thượng. Xin đi trước.

Lúc đi qua Kỳ Phụng Nhi, Liễu Tuyền nói nhỏ:

- Nương nương nên để ý đến thân phận của mình một chút. Đừng để bị bắt được nhược điểm.

Phải mất một lâu sau khi hai người kia rời đi, Kỳ Phụng Nhi mới định thần lại, trở về Từ Hoa điện.

Hồng Đan đuổi hết cung nữ ra ngoài, chỉ còn mỗi hai người trong tấm điện.

- Nương nương. Người đó chẳng phải là Vương huynh hay sao? Không phải huynh ấy đã....

Kỳ Phụng Nhi ngắt lời Hồng Đan:

- Không... Thực ra sau khi Vương Kiệt rời đi, không ai thấy huynh ấy quay lại, mọi người đều cho rằng huynh ấy đã qua đời.

- Kiệt.... Kiệt.... Huynh lại đây chơi với muội!

- Tiểu thư à! Ta còn phải bê hết chỗ củi này vào sái phòng nữa.

Vương Kiệt là cô nhi. Hắn được đưa vào Kỳ phủ để làm nô. Hắn rất được lòng tiểu thư duy nhất của nhà họ Kỳ- Kỳ Phụng Nhi.

Hai người như thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên. Lên mười hai tuổi, nàng muốn học võ hắn dạy cho nàng.

Lên mười lăm tuổi hai người cùng luyện cung, đi săn. Nàng từ một tiểu cô nương ngây thơ trở thành một nữ nhân điềm lệ.

- Phụng Nhi à.... Con là nữ nhi. Cần học mấy thứ lễ nghi quy tắc. Sao có thể suốt ngày luyện võ bắn cung chứ!!!

Nàng sà vào lòng nương, thù thừ

- Nương à... Con không thích mấy thứ đó! Con muốn giống như cha.

Kỳ Gia Bảo nghe nàng nói vậy liền bật cười thành tiếng:

- Haha... Được rồi! Nữ nhi của chúng ta muốn học gì cũng được. Bây giờ con ra ngoài chơi đi.

- Đa tạ cha!

Nói xong nàng liền chạy vụt ra ngoài tìm người chơi cùng.

Đây là nữ nhi duy nhất của họ, không thể kiến công lập nghiệp nên họ hết lòng thương yêu con, không ép nàng bất cứ điều gì.

Cả chiều hôm ấy, Phượng Nhi bám lấy Vương Kiệt đi chơi.

- Kiệt! Nương của muội nói: Muội cần học lễ giáo là nữ nhi có phải không nên luyện công không?

Vương Kiệt vuốt mái tóc óng mượt của nàng, dỗ dành:

- Phu nhân nói không sai. Muội là nữ nhi nên học tam tòng tứ đức. Nếu không sau này ai dám lấy muội chứ?

- Huynh... huynh dám....!!!

Kỳ Phượng Nhi nghe vậy liền tức giận, bỏ về phòng riêng.

Sau đó, nàng giận hằn cũng rất lâu. Không chỉ vậy nàng còn muốn nương dạy lễ nghi cho mình.

Kỳ Phu nhân ban đầu rất ngạc nhiên nhưng rồi cũng đồng ý. Bà cứ ngỡ rằng nữ nhi nhà mình rồi cũng đến lúc chán.

Kỳ Phượng Nhi thông minh lanh lợi học mọi thứ rất nhanh. Chẳng bao lâu nàng đã có phong thái của tiểu thư khuê các.

Nhưng mỗi tối, nàng lại lên ra trường sân sau viện để luyện cung.

Trong một lần đi săn, Kỳ Phượng Nhi nằng nặc đòi theo cha. Kỳ Gia Bảo chiều con liền đồng ý.

Đến bãi săn, nàng chỉ được phép đứng ở bên ngoài bia rừng để chơi.

Nhưng Kỳ Phượng Nhi không chịu đứng yên một chỗ. Nàng lên vào rừng chơi.

Một lát sau, không ít thú vật bị nàng săn được. Bỗng nhiên...

- Giữ.... Giữ...

Nàng quay đầu lại nhìn thì thấy một con lợn rừng to gấp mười nàng đang lao đến.

Theo sau nó là cha nàng và đám tùy tùng đang đuổi theo.

- Phượng Nhi à. Tránh ra đi..

Kỳ Phượng Nhi nhanh tay rút cung tên ra bắn vào con lợn rừng kia. Nhưng nó không hề hấn gì. Có lẽ bộ lông dày kia đã giúp nó.

Tuy nó có bị thương và chảy máu nhưng tốc độ lao vào nàng vẫn không thay đổi.

Khi nó tiến đến gần, Kỳ Phượng Nhi sững người không kịp phản ứng. Trong tình huống nguy cấp đó có một người đã lao ra bắt chợt ôm lấy nàng.

Đến lúc định thần lại Kỳ Phượng Nhi đã thấy hai người nằm trên mặt đất. Nhìn lên người vừa cứu mình trong gang tấc, không ai khác đó chính là Vương Kiệt.

- Phượng Nhi, muội có sao không?

- Muội không sao.

Vương Kiệt đỡ nàng đứng dậy...

- Á!

Kỳ Phượng Nhi hoảng hốt:

- Huynh sao vậy, Kiệt?

Vương Kiệt hai tay ôm lấy đùi, ngã quỵ xuống. Bấy giờ nàng mới để ý là đùi hấn đang chảy máu.

Lúc hấn ôm lấy nàng thoát khỏi nguy hiểm vô tình bị sừng của mãnh thú đâm phải.

Cha nàng và đám tùy tùng hết hoảng chạy tới. Kỳ Gia Bảo ôm lấy nàng, kiểm tra từ trên xuống dưới xem có bị thương hay không?

Nàng ôm mặt khóc nức nở, Kỳ Gia Bảo phải ôm nàng lên ngựa đưa về phủ:

- Cha à! Nếu hôm nay con không ham chơi chạy vào rừng thì có lẽ Vương Kiệt... huynh ấy sẽ không sao cả!!!

Kỳ gia đã mời đại phu giỏi ở vùng Giang Nam đến chữa trị cho Vương Kiệt.

Mỗi ngày Kỳ Phượng Nhi đều đích thân mang thuốc và băng bó cho hấn.

.....

Năm nàng mười bảy tuổi, kết thúc bữa tiệc sinh thần nàng. Hấn kéo nàng ra hậu viện.

- Huynh có chuyện gì muốn nói với muội à?

Vương Kiệt lúng túng:

- Phượng Nhi à! Chúng ta có thể ở bên nhau không?

Kỳ Phượng Nhi ngu ngơ, hỏi lại:

- Chẳng phải bây giờ chúng ta đang ở bên nhau hay sao?

- Không, ý của ta là: muội có muốn ở bên cạnh ta mãi mãi không?

Chưa kịp để nàng trả lời, hấn rút trong vạt áo ra một cây trâm ngọc, đưa ra trước mặt nàng:

- Muội có đồng ý trở thành thê tử của ta không?

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76

Buổi tối, Kỳ Phượng Nhi quay lại Cam Lộ điện. Đến bên án thư thấy Hoàng thượng vẫn đang phê duyệt tấu sớ.

-Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

- Đứng dậy đi. Trẫm đã nói rồi: khi chi có Trẫm và nàng thì không cần câu nệ tiểu tiết.

- Vâng! Thần thiếp hiểu rồi.

Tuy trong lòng nàng ngồn ngộn những câu hỏi nhưng không thể mở miệng. Nếu hỏi sẽ bị lộ hết thân phận.

Kỳ Phượng Nhi đứng ở một bên im lặng. Bỗng nhiên hần hỏi nàng một câu:

- Phượng Nhi này! Nàng từng đọc qua các sách. Vậy nàng nói cho Trẫm biết: nàng nghĩ sao về kéo bè kết đảng?

Kỳ Phượng Nhi hiểu ra câu hỏi của hần, lùi xa phía sau, cúi đầu khẽ đáp:

- Hoàng thượng, hậu phi không được can chính*

(*can chính: tham dự vào việc triều chính)

Minh Trạch dĩ nhiên hài lòng về sự cẩn trọng của nàng. Nhưng vào lúc này hần muốn nghe một lời nói khách quan:

- Không sao đâu! Coi như là Trẫm nghe cho vui thôi, sẽ không trách tội đâu. Nàng cứ nói đi.

Kỳ Phượng Nhi tiến lại gần hần, xoa bóp hai bên bà vai:

- Thần thiếp không hiểu nhiều về chính sự. Nhưng thiếp từng đọc qua về Đảng luận của Âu Dương Tu. Trong đó có viết: " Tiểu nhân vì lợi mà họp, tranh lợi mà tan".

Minh Trạch ngẫm nghĩ một lúc:

- Ủm... Nàng nói đúng: tiểu nhân vì lợi mà kết thành bè đảng thì tất nhiên đến lúc tranh lợi sẽ không nhường nhịn nhau.

- Thế nên không có việc gì có thể khiến Hoàng thượng phiền lòng.

.....

- Hoàng thượng, sắp đến giờ lâm triều rồi.

Minh Trạch nhũn nẩy, khẽ mờ mắt. Trong tay hần đang ôm một

gái nhân.

Đêm hôm qua hai người thức khuya xử lý công vụ nên sáng nay tinh thần hần có chút mệt mỏi.

Hần khẽ rút tay ra khỏi đầu nàng, nhẹ nhàng đặt xuống gối mềm. Sau đó mới rời giường. Hần cẩn thận dặn dò cung nhân không đánh thức nàng rồi lên triều.

Lúc Kỳ Phượng Nhi tỉnh dậy cũng khá muộn rồi. Đêm qua nàng mãi suy nghĩ mãi không ngủ được.

Vội kêu Hồng Đan trang điểm, thay y phục cho mình rồi nàng tới Ngự Thư phòng.

Lúc bước ra, Kỳ Phượng Nhi mới để ý đến nam nhân đang tiếp chuyện với Hoàng thượng. Nhìn thấy người đó, Kỳ Phượng Nhi không khỏi giật mình.

Đó chẳng phải là Vương Kiệt hay sao?

Tuy có nhiều nghi vấn trong lòng nhưng Kỳ Phượng Nhi phải cố kìm nén.

- Giờ Tổng đốc Lĩnh Nam đã quay trở về rồi nên người sẽ ở lại đây giúp đỡ Trẫm.

Kỳ Phượng Nhi giật mình, Vương Kiệt sẽ ở lại trong thành? Vậy là nàng sẽ có cơ hội để hỏi hần về mọi thứ.

(Chưa gì đã nghĩ tới chuyện hồng hạnh vượt tường kia □□□)

Xem ra Liễu Đại nhân thu nhận Vương Kiệt là có mục đích. Tiếp tục củng cố thế lực.

- Vì thần tạ ơn Hoàng thượng đã cất nhắc.

- Haha... Người không cần tạ ơn. Nếu muốn hãy tạ Liễu đại nhân trước. Chính ông ấy đã tiến cử người cho Trẫm.

Thấy không còn chuyện gì khác, Vương Kiệt liền cáo lui. Trước khi rời đi, hai người còn liếc mắt qua nhau.

Vương Kiệt rời khỏi, Minh Trạch quay sang Kỳ Phượng Nhi:

- Đã dậy rồi à? Ăn gì chưa?

- Thần thiếp không đói lắm.

Minh Trạch nhũn nẩy tỏ vẻ không hài lòng:

- Dù muộn cũng không nên bỏ điểm tâm sáng.

Xong hần liền sai người mang điểm tâm lên cho nàng- một bát súp vi cá.

Đang ăn, bỗng nhiên hần quay sang hỏi chuyện với nàng:

- Đợt này, Liễu Đại nhân có tiến cử người cho Trẫm. Nghe nói đây là môn khách của ông ấy, nàng có biết người này không?

Kỳ Phượng Nhi trả lời một cách bối rối:

- Ý Hoàng thượng là chính là người vừa này....

- Ủ! Chính là chàng trai trẻ vừa này. Nàng đã gặp bao giờ chưa?

Kỳ Phượng Nhi cười trừ:

- Lúc ở trong phủ, thần thiếp cũng có nghe qua. Nhưng thân là nữ nhân khuê các với lại nghĩa phụ cũng có nhiều khách đến phủ nên không để lại ấn tượng gì.

Nàng trả lời, khéo léo không chút sơ hở. Minh Trạch cũng không có gì là nghi ngờ.

Phê duyệt tấu sớ một mạch đến trưa, bên Hoàng hậu sai người sang mời Hoàng thượng đến dùng bữa.

Minh Trạch không đến, đáp qua loa vài câu. Không đến một khắc sau, người bên Ngọc Minh điện của Ánh Phu nhân lại qua mời.

Kỳ Phượng Nhi không nhận được liền nói với hần một câu:

- Nếu có nhiều phi tần đến mời như vậy, sao Hoàng thượng không đến một nơi nào đó để dùng bữa?

- Vậy nếu Trẫm đi rồi nàng có ghen không?

Ghen! Một tiếng nổ vang lên trong đầu Kỳ Phượng Nhi. Nàng vốn dĩ không hề có khái niệm này trong đầu.

- Thần thiếp không dám. Trong hậu cung này nhiều phi tần như vậy, nếu lúc nào cũng ghen sao thần thiếp sống nổi.

Minh Trạch cười lời một tiếng, nắm lấy tay nàng kéo vào lòng, để nàng ngồi trên người mình.

- Hôm qua, nàng đã nói cho Trẫm nghe Đảng luận Âu Dương Tu. Giờ có thể viết lại được không, để mỗi lần Trẫm nhìn thấy sẽ bớt ưu phiền.

Kỳ Phương Nhi hất tay hất ra, tỏ vẻ giận dữ:

- Chữ thần thiếp xấu như quỷ. Nếu Hoàng thượng muốn có thể tùy tiện gọi một văn sĩ đến viết. Đầu cần làm khó người ta!

Minh Trạch cầm lấy bút lông, chấm mực rồi đặt vào tay nàng:

- Chữ của nam nhân quá cứng và thô. Trẫm muốn đích thân nàng viết mới có thể hiểu được.

Kỳ Phương Nhi không còn cách nào khác là viết cho hần. Nhưng Minh Trạch không chịu ngồi yên. Hần ghé sát vào hõm cổ nàng, phá một hơi.Kỳ Phương Nhi không nhìn được ngo ngoáy trong lòng hần, chiếc bút lông trong tay không tự chủ mà rơi xuống.

- Hoàng.... thượng! Nhột....

Minh Trạch gạt đai áo nàng, lóp y phục bên ngoài rơi xuống. Hần kéo cầm nàng lại hôn cuồng nhiệt. Đầu lưỡi găt gạc lục khoang miệng nàng. Hần bắt được cái lưỡi đang ngo ngoáy liền bắt lấy không tha.

- Ừm... Ừm...

Hần buông nàng ra, định ôm nàng vào trong tấm điện thì Kỳ Phương Nhi bèn nói:

- Hoàng thượng... Thần thiếp không được....

Minh Trạch nhủ mảy. Hần không hiểu nàng đang nói gì.

- Nàng vừa nói gì? Sao lại không được?

Chuyện hần muốn sủng hạnh một phi tần khó khăn lắm à?

- Thần thể thần thiếp không tiện để hầu hạ Hoàng thượng.

Kỳ Phương Nhi đỏ ửng mặt lên. Hần đã chạm qua bao nhiêu nữ nhân rồi mà không biết chuyện này à?

Minh Trạch nghe nàng nói vậy có chút hoảng hốt:

- Nàng làm sao vậy, không khỏe sao? Có cần kêu Thái y đến xem một chút không?

- Thần thiếp..... Chỉ là.... Cái đó đến....

Minh Trạch thắc mắc một hồi vẫn không hiểu nàng nói cái gì. Kỳ Phương Nhi liền ghé tai hần, nói nhỏ:

- Thần thiếp đang bị quý thủy*

(quý thủy: nguyệt sự)

Minh Trạch ngăn người một lúc sau đó liền hiểu ra. Hần cười một tiếng rồi khoác lại y phục cho nàng. Sau đó hai người cùng dùng bữa trưa.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hoàng hậu đã sinh xong hài tử, hồi phục sức khỏe nên bây giờ mỗi ngày đều phải thỉnh an.

Lần này Hoàng hậu tiếp tục siết chặt việc quản lý Hậu cung. Bạch Trân Ly liên tục nhắm vào Kỳ Phương Nhi, ân cần hỏi thăm:

- Bôn cung nghe nói dạo này Kỳ Tẩn hay đi Ngự Thư phòng?

Nàng đi lại nhiều như vậy hần là mọi người trong cung đã để ý tới.

- Vâng! Thần thiếp xác thực có đi đến Ngự Thư phòng để giúp Hoàng thượng xử lý tấu chương.

Về mặt Hoàng hậu nhân nhậ, không nhìn rõ hi nộ ái ố, giọng nói lạnh đi vài phần.

- Nếu như Kỳ Tẩn là giúp Hoàng thượng thì Bôn cung sẽ đa tạ người vài phần. Nhưng người cũng nên biết thân biết phận, đừng có tranh thủ cơ hội dụ dỗ Hoàng thượng không đi các cung khác mà giữ người ở lại.

- Thần thiếp không dám!

Lời này của Hoàng hậu đã khiến nhiều người nhìn chằm chằm vào nàng.

Hoàng thượng ít lui lại các cung khác đâu phải lỗi do nàng. Nhưng nàng là người hay ở lại Ngự Thư phòng nên nghiễm nhiên bị mang danh mê hoặc quân vương.

Ngày hôm đó nàng không đến Ngự Thư phòng nữa, cũng không cho người đến báo cho Hoàng thượng.

- Nuông nường. Người không đến liệu có sợ Hoàng thượng tức giận không?

Kỳ Phương Nhi lắc đầu:

- Là ý của Hoàng hậu mà, ta có thể làm được gì chứ? Muội lui ra ngoài trước đi.

Hồng Đan thấy vậy chỉ thờ dài rồi lui ra. Chuyện của chủ tử nàng cũng không tiện xen vào.

Về phía Hoàng thượng, Kỳ Phương Nhi không đến khiến hần ngạc nhiên, cho rằng nàng đang bị quý thủy nên mệt mỏi.

Minh Trạch tùy tiện gọi một cung nữ đến hỏi:

- Nữ nhân trong mấy ngày bị quý thủy nên làm gì?

Vương công công bên cạnh nghe vậy liền bắt ngợ, Hoàng thượng đang hỏi đến vấn đề kia.... sao?

Còn cung nữ kia trả lời thật lòng tuy có hơi lắp bắp:

- Hồi Hoàng thượng, nữ nhân khi đến ngày nên hạn chế đi lại, giữ cho cơ thể luôn ấm.

- Vậy nên dùng đồ gì?

- Dạ! Nên ăn đồ ăn nóng và uống nước đường đó.

Minh Trạch phẩy tay cho cung nữ kia lui xuống, sai Vương công công:

- Người sai Ngự Thiện phòng chuẩn bị một bát nước đường đó mang đến Tử Hoa điện đi.

Vương công công làm theo mệnh lệnh của Hoàng thượng. Đích thân ông mang đến Tử Hoa điện.

Lúc Kỳ Phụng Nhi nhận được đồ từ Vương công công không khỏi đen mặt lại. Hoàng thượng sao lại biết mấy thứ này chứ!

- Cái này là Hoàng thượng vì nghĩ đến ngọc thể của nương nương mà chuẩn bị.

- Vậy phiền công công hãy thay ta đa tạ Hoàng thượng.

- Nô tài lĩnh mệnh.

Wương công công hết nhiệm vụ liền lui ra. Trong lòng tràn đầy cảm thán: Xem ra Kỳ Tẩn rất được lòng Hoàng thượng nha!

Đến xế chiều, Minh Trạch đích thân đến chỗ nàng. Nhưng bước vào trong tấm điện lại không thấy ai. Hỏi cung nữ thì biết được nàng đang ở dưới bếp.

Từ từ đã nào, nàng đích thân xuống bếp nấu nướng ư? Vậy xem ra hôm nay hẳn lại phải đợi để thưởng thức tài nghệ của nàng rồi.

Đợi một lúc lâu sau, nàng mới từ dưới bếp lên, nhìn thấy hần ngồi ở một bên đọc sách có chút bất ngờ.

- Hoàng thượng sao lại ở đây giờ này?

- Trẫm tưởng sức khỏe của nàng không tốt nên đến đây xem thử không ngờ nàng lại ở dưới bếp cả buổi.

Kỳ Phụng Nhi đến bên hần cười trừ:

- Thần thiếp không biết là Hoàng thượng tới nên ở dưới bếp hơi lâu.

Minh Trạch không giận nàng ngược lại hần cười tươi, sùng nịnh:

- Vậy là hôm nay Trẫm có lộc ăn rồi!

Cung nữ nhanh chóng dọn mấy món ăn lên bàn. Tất cả đều do chính tay nàng làm nên cũng không nhiều lắm.

Chỉ có một đĩa: Đậu xốt Tứ Xuyên, Kim Ngọc Mãn Đường và một Bát trân cao.

Đậu xốt Tứ Xuyên:

Do đặc điểm ẩm thực Tứ Xuyên nên có vị cay. Món ăn này bình dân và chế biến đơn giản.

Nguyên liệu: đậu phụ non, mộc nhĩ, nấm hương, thịt băm, hành lá, ớt,....

Hương vị cay nồng của ớt quyện vào vị béo ngọt của đậu non, vị thơm của hành nấm tạo nên hương vị hấp dẫn.

Kim Ngọc Mãn Đường:

Là một món ăn truyền thống của tỉnh Quảng Đông. Nguyên liệu gồm ngô, bí đỏ, cà rốt, trứng gà, đậu xanh,.....

Món ăn này đầy màu sắc, mang ý nghĩa cầu chúc cho cuộc sống no đủ của người dân.

[Trích trong bài báo Zing.vn]

Bát Trân Cao:

Một loại bánh dùng gạo và được liệu hấp lên.Đắng sâm, phục linh, ý dĩ và đậu que đã tạo nên Bát trần cao.

Món ăn này kích thích tiêu hóa, bảo vệ đường khí.

[Trích phim Hoàng hậu Kí]

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Minh Trạch gấp một món Đậu xốt Tứ Xuyên bỏ vào miệng. Vị cay tan trong miệng hắn. Vào mùa đông lạnh giá như vậy mà được ăn món này quả đúng là tuyệt.

Hắn không ngờ nữ nhân này không chỉ giỏi về thi từ ca phú mà trù nghệ cũng giỏi như vậy.

Vương công công thấy hắn thân nhiên ăn như vậy, cũng không cho người thử độc trước nên cũng có chút lo sợ. Nhưng một lúc sau nghĩ lại cảm thấy: Kỳ Tẩn là phi tử đang được sủng ái cần gì phải thử độc trước chứ!

- Hoàng thượng thử một ít Bát trần cao đi. Món này có tác dụng kích thích dạ dày rất tốt.

Nàng gấp một ít thức ăn vào bát cho hắn. Minh Trạch ăn hết không chừa lại một tí nào. Khi hắn thử một muỗng Kim Ngọc Mãn Đường không khỏi ngạc nhiên.

Hắn dừng lại một nhịp, chậm rãi nhai thức ăn ở trong miệng, vừa ăn vừa cảm nhận mùi vị của nó. Món ăn này đối với hắn có chút lạ nhưng lại giống như đã ăn từ rất lâu rồi!

- Hoàng thượng... Hoàng thượng!

Hắn giật mình trước tiếng gọi của nàng.

- Ồ! Ừm.. Sao vậy?

- Sao Hoàng thượng không dùng bữa tiếp? Thức ăn không vừa miệng sao?

Minh Trạch tỏ ra bối rối:

- À.... không có gì! Mà mấy món này là do nàng tự làm à?

Kỳ Phụng Nhi khẽ đáp:

- Tất cả đều là thần thiếp nấu.

- Ừm! Ngon lắm, lần sau tiếp tục nấu mấy món này đi. Trẫm sẽ thường xuyên đến Tứ Hoa điện dùng bữa.

Tối hôm đấy hắn ở lại Tứ Hoa điện, chính vụ quần thần khiến hắn mệt mỏi nên chìm vào giấc ngủ sớm.

Khi Kỳ Phụng Nhi thay xong tấm y bước vào phòng thì thấy hắn đã ngủ rồi. Nàng lấy chăn khẽ đắp lên người hắn rồi cũng lên giường đi ngủ.

Buổi sáng, nàng dậy sớm chuẩn bị y phục cho hắn vào triều. Đây là lần đầu tiên nàng tỉnh dậy trước hắn, thấy hắn ngủ ngon nên không nỡ đánh thức.

Nàng ra ngoài gọi Hồng Đan vào thay y phục cho mình và chuẩn bị đồ ăn sáng.

- Ừm..

Tiếng nói vọng ra từ sau tấm màn lụa. Xem ra người bên trong đã tỉnh rồi.

- Hoàng thượng tỉnh rồi? Để thần thiếp mang nước rửa vào.

Nàng tiến tới vén tấm rèm lụa, vài ba cung nữ từ bên ngoài bưng nước vào.

Kỳ Phụng Nhi đích thân hầu hạ hắn rửa mặt. Cho tay vào nước thử độ ấm. Nàng đưa cho hắn cái khăn ấm.

Đem y phục đến cho hắn thay. Lúc vừa cài xong chiếc khuy áo cuối cùng thì bên ngoài có tiếng cầu kiến:

- Nương Nương. Lý mama bên cạnh Thái Hậu sai người mang đồ đến.

Kỳ Phụng Nhi giật mình chưa kịp làm gì thì Minh Trạch đã lên tiếng hỏi trước:

- Mang đồ gì tới? Vào đây rồi nói.

Lý mama cầm theo một chiếc hộp lớn tiến vào.

- Nó tỷ thỉnh an Hoàng thượng, Kỳ Tẩn nương nương.

- Đứng dậy đi. Thái hậu sai Lý mama mang đồ gì đến vậy?

Lý mama cười hiền lành, đưa chiếc hộp cho Hồng Đan vừa nói:

- Thái Hậu sai người làm chút đồ ăn sáng mang đến cho Hoàng thượng và Kỳ Tẩn nương nương dùng.

Kỳ Phương Nhi tiến lên hành lễ đa tạ:

- Lý mama hãy chuyển lời cảm tạ của ta đến Thái hậu... Hồng Đan đem bảy bữa sáng đi.

Hai người tiến ra chính điện dùng bữa. Riêng Minh Trạch vẫn không hiểu tại sao Thái hậu lại bỗng nhiên quan tâm phi tần như vậy.

Hồng Đan bày các món ăn mà Thái hậu mang đến. Lý mama bên cạnh giới thiệu từng món:

- Đây là miến lươn, lươn xào, súp lươn, cháo lươn,... Ngoài ra còn có tổ yến, huyết yến,....

Kỳ Phương Nhi nghe xong thì ngạc nhiên vô cùng. Sao toàn mấy món liên quan đến lươn thế này.

- Thái hậu nói nữ nhân ăn nhiều món lươn sẽ dễ mang thai. Hoàng thượng ko lực vì chính sự còn Kỳ Tẩn phải ngày đêm phục vụ Hoàng thượng. Khó tránh vất vả. Đây đều là tâm ý của Thái hậu giúp hai vị bồi bổ!

Kỳ Phương Nhi nghe xong liền đen mặt lại. Gì mà dễ mang thai, cái gì mà ngày đêm phục vụ Hoàng thượng? Thái hậu cũng thật có tâm nha!!!

Nàng cứng miệng không nói được gì. Minh Trạch lên tiếng nói thay nàng:

- Được rồi. Tâm ý của Thái hậu Trẫm cùng Kỳ Tẩn sẽ nhận. Lý mama hãy quay về Thọ Khang cung đi.

- Nô tỳ cáo lui!

Lý mama vừa lui ra, Minh Trạch ra hiệu cho Hồng Đan gấp thức ăn vào bát của nàng.

- Kỳ Tẩn không nên phụ tâm ý của Thái hậu, dùng nhiều một chút đi.

Nói xong hần còn tặng cho nàng một cái nhìn đầy ắp ý!!! Còn Hồng Đan đứng bên cạnh không nhịn được cười khúc khích.

Kỳ Phương Nhi miễn cưỡng đáp một tiếng:

- Dạ!

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79

Kỳ Phương Nhi ngồi thất thần cả buổi không làm gì cả. Rốt cuộc hành động của Thái hậu như vậy là có mục đích gì. Không lẽ nàng lại biến thành một Phúc Yên Nhi thứ hai à?

Nàng từng được Thái hậu cho dùng Phương lân hoàn. Hơn nữa cả nàng cũng không hề dùng thuốc. Nếu như lỡ có một đứa bé chưa chắc đã thuận lợi đối với nàng.

Mãi mãi suy nghĩ đến lúc Hồng Đan bước vào gọi nàng hai tiếng mới tỉnh.

- Nương nương... Đến giờ kết thúc buổi triều sáng rồi. Chúng ta cần phải đến Ngự Thư phòng.

- Được rồi. Vậy canh Cam Lộ đã làm xong chưa?

- Dạ. Đã chuẩn bị xong. Bây giờ có thể đi được rồi.

Kỳ Phượng Nhi không truyền kiêu kiển mà đi bộ tới Ngự Thư phòng. Đi qua Ngự Hoa viên còn có thể ngắm mai trắng.

Đi được phân nửa đường, Kỳ Phượng Nhi gặp phải Hoàng hậu. Theo sau còn có nhũ mẫu bồng Đại Hoàng tử.

- Hoàng hậu nương nương vạn phúc kim an.

Hoàng hậu thấy nàng hành lễ không cho miễn lễ ngay mà quay sang nhũ mẫu:

- Các người mang Hoàng tử về Khôn Ninh cung trước đi.

Đợi mọi người rời đi rồi Hoàng hậu mới quay sang nói chuyện với nàng:

- Không biết Kỳ Tàn đang đi đâu đấy?

- Hồi nương nương, Thần thiếp tới Ngự Thư phòng.

Kỳ Phượng Nhi cũng không ngại mà trả lời thẳng thắn. Hoàng hậu "hử" nhẹ một tiếng, nhích môi, tỏ vẻ không hài lòng.

- Xem ra những gì Bồn cung nói không lọt vào tai của người thì phải?

- Thần thiếp không dám. Thần là phi tần nên tận tâm hầu hạ Hoàng thượng. Xin thứ cho thần thiếp trái lệnh của Hoàng hậu nương nương..... Thiếp xin đi trước nếu không mắt công Hoàng thượng chờ lâu.

Không để Hoàng hậu kịp nói gì, Kỳ Phượng Nhi đã hành lễ và rời đi trước.

Bạch Trân Ly tức giận đến hóa*, không ngờ lại có người dám vô lễ với nàng như vậy?

(*hóa: tức giận lớn giống như lửa cháy, phát hỏa)

Quay trở lại với Kỳ Phượng Nhi, nàng tới cửa Ngự Thư phòng liền bị Vương công công ngăn lại.

- Nô tãi xin thỉnh an Kỳ Tàn nương nương.... Bên trong Hoàng thượng đang nghị chính cùng với Bạch Tướng quân, xin nương nương chờ một lát.

Bạch Tướng quân? Kỳ Phượng Nhi thắc mắc hỏi lại:

- Là Đại ca của Hoàng hậu nương nương?

- Vâng! Nhi tử của Thừa tướng.

Khoảng một khắc sau, cánh cửa lớn mở ra, nam nhân mặc giáp vàng bước ra. Nhìn qua khoảng tầm ba mươi.

- Vì thần tham kiến nương nương. Không biết vị đây danh xưng ra sao?

- Ta là Kỳ Tàn của Tử Hoa điện. Đại tướng quân hữu lễ.

Kỳ Tàn à? Bạch Thế Lân nghe xong liền giật mình thoáng chốc. Không lẽ nàng ta lại là.....

Xem ra hần phải đến gặp muội muội hần một chuyến rồi.

Ngay sau đó, Bạch Thế Lân liền đến chỗ Hoàng hậu. Bước vào trong Khôn Ninh cung xa hoa, nhìn thấy muội muội đang bế tiểu Hoàng tử.

- Vì thần tham kiến Hoàng hậu nương nương.

- Đại ca mau đứng dậy đi. Sao hôm nay tự nhiên lại đến đây?

Tiểu Hoàng tử Minh Hiến trong lòng Hoàng hậu gầy dẹt, tỏ vẻ muốn được ôm đi chơi.

- Tiểu Hoàng tử dường như rất có tinh thần. Thật có khí chất!

Hoàng hậu giao Hoàng tử cho nhũ mẫu, sai người dâng trà lên.

- Đây là Đại Hoàng tử của Hoàng gia, tất nhiên là phải có khí chất bất phàm rồi.

Bạch Thế Lân không tiếp tục nói chuyện phiếm nữa mà vào luôn vấn đề muốn hỏi:

- Hiện giờ trong Hậu cung có một vị Kỳ Tàn phải không?

- Đúng vậy. Huynh hỏi đến Kỳ Tàn có chuyện gì?

Hoàng hậu cũng hỏi lại. Đang yên Đại ca lại nhắc đến nàng ta làm gì?

- Chữ Kỳ đó là phong hiệu do Hoàng thượng ban hay là có trong khuê danh?

- Tất nhiên đó là chữ trong khuê danh của nàng ta.

Bạch Trân Ly trả lời một cách hiển nhiên. Nàng nhìn thấy vẻ mặt đăm chiêu suy nghĩ của Đại ca có chút giật mình. Đại thần bên ngoài có quan hệ với Hậu cung cũng không phải điều tốt lành gì? Nàng đây là lo cho Đại ca.

- Huynh à, không phải là đang có ý với nàng ta đấy chứ?.... Dù sao đó cũng là phi tần của Hoàng thượng....

Bạch Thế Lân ngắt lời Hoàng hậu:

- Tất nhiên huynh không để ý tới nàng ta. Huynh chỉ muốn biết thêm nàng ta là nữ nhi nhà nào?

Hoàng hậu suy nghĩ một lúc:

- Hình như là..... nữ nhi của Tổng đốc Lĩnh Nam.

Bạch Thế Lân tiếp tục rơi vào đăm chiêu:

- Huynh biết rõ Tổng đốc Lĩnh Nam. Ông ấy là Liễu Đại nhân, không hề có thế tử, cũng không hề có con cái. Nữ nhi này ở đâu ra chứ?

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80

Sau khi gặp gỡ nữ nhân họ Kỳ kia, Bạch Thế Lân luôn cảm thấy kỳ lạ và bất an. Trong triều chỉ có một nhà quan họ Kỳ nhưng đã bị phế rồi. Vậy vị phi tần kia là nữ nhi nhà nào chứ?

Rõ ràng là Kỳ gia cũng có một nữ nhi duy nhất, nghe nói sau khi bị khép tội thì Kỳ Đại nhân bị bắt giam, cả nhà bị bắt đi lưu đày.

- Tướng quân, Nô tãi đã đến Lĩnh Nam tìm kiếm: cả phủ của Kỳ gia đều ở đó lao động khổ sai. Nữ nhi của Kỳ Gia Bảo cũng ở đó.

Nghe tên lính báo cáo xong, Bạch Thế Lân vỗ tay cho lui xuống. Xem ra là y đã quá lo lắng rồi! Chính tay phụ thân của y đã đẩy toàn gia tộc đẩy vào bước đường cùng. Giờ chỉ đợi kiểm tra lại án rồi kết tội là được.

Kỳ gia không có tội, dù có người không tin thì cũng mặc. Nếu đã khiến phụ thân y bất mãn thì bao nhiêu mạng người cũng đáng là bao!!!

Từ Hoa điện..

- Nương nương.... nương nương...

Hồng Đan chạy một mạch từ bên ngoài vào tẩm cung, vừa chạy vừa hét toáng lên. Kỳ Phượng Nhi đang đọc sách giật bản mình, quát nhẹ:

- Muội làm cái gì mà hô lớn vậy, chuyện gì đã xảy ra?

Hồng Đan vỗ ngực, điều chỉnh hơi thở ổn định:

- Nô tỳ lấy nghe được tin: Đến cuối năm, những vụ án chưa được xử điểm sẽ lật án lại để tra. Nghe nói trong đó có tên của Kỳ Đại nhân nữa.... Nương nương đây là cơ hội tốt để minh oan cho Kỳ gia.

Kỳ Phượng Nhi xúc động đứng bật dậy:

- Muội có chắc không?

- Nô tỳ chắc chắn không nghe lầm. Là Tiểu Thuận từ- thái giám hầu hạ ở Ngự Thư phòng đã nói thế.

Kỳ Phượng Nhi đi đi lại lại suy nghĩ một lúc. Nàng lấy một tờ giấy viết vài chữ vào đó. Cho vào một phong thư đưa cho Hồng Đan:

- Đưa cho Giảng Phúc Hải tìm cách chuyển lá thư này cho Liễu Đại nhân. Còn nữa, chuẩn bị cho ta y phục.... Tối nay tới Cam Lộ điện một chuyến.

Hồng Đan nhanh chóng làm theo mệnh lệnh của Kỳ Phượng Nhi.

Tối đó, nàng chuẩn bị một chút đồ ăn đến Cam Lộ điện. Tới nơi, Vương công công nói với nàng rằng: Hoàng thượng vẫn phê tấu số chưa đi nghỉ.

Một mình bước vào bên trong, thấy hần một mồi trước án thư. Nàng tiến lại gần, cất giọng mềm mại:

- Hoàng thượng đang có chuyện phiền muộn?

Thấy bóng dáng quen thuộc của nàng, Minh Trạch bắt ngờ hỏi:

- Sao nàng lại đến đây giờ này?

- Thần thiếp nghe nói Hoàng thượng vẫn còn phê duyệt tấu sớ, cho rằng Người chưa dùng bữa nên mang đồ ăn qua đây....

Nàng bỏ ra một bát súp bào ngư vì cá và một ấm trà Long tỉnh nhưng hần không hề động đũa.

- Xem ra hôm nay tấu sớ rất nhiều, Hoàng thượng chắc đang có chuyện phiền lòng?

Minh Trạch thờ dãi áo nảo:

- Quanh đi quẩn lại các tấu sớ đều có chung một việc như vậy. Nhưng quí thực là chín người mười ý, Trẫm cũng khó quyết đoán.

- Người có thể nói với thần thiếp nghe không? Biết đâu thiếp có thể giúp người phân u.

Hần cũng không ngại mà nói cho nàng nghe. Dù sao số ngày nàng ở Ngự Thư phòng cũng rất nhiều. Có nhiều việc là nàng nghĩ cách giúp hần xử lý. Hần cũng tin vào con người nàng sẽ không vì mục đích tư lợi.

- Haiz.... Cách đây một năm trước, một vụ án tham ô đã xảy ra kéo theo một vài đại thần trong triều cũng bị cuốn vào. Giờ đây án này vẫn chưa có kết thúc.

- Chứng cứ phạm tội có xác thực không ạ?

- Có những người chứng cứ phạm tội rất xác thực, cách đây một năm đã bị xử trảm rồi. Còn lại vài người cũng có chứng cứ phạm tội nhưng không minh bạch. Và lại họ liều chết không nhận tội.

Ngưng một lát, Minh Trạch uống một hớp trà nóng rồi nói tiếp:

- Rất nhiều đại thần cho rằng những người còn lại là đồng đảng của những người lần trước nên bị xử trảm. Nhưng cũng có một số người nói với Trẫm những ị quan đó là vô tội. Chứng cứ không xác thực để buộc tội nên thả ra. Hơn nữa những người đang bị nghi là phạm tội đều là trung thần dưới thời Tiên đế.

- Thần thiếp nghĩ: Nếu như mỗi người một ý như vậy thì chắc hẳn việc này có oan khuất. Hay Hoàng thượng cứ cho điều tra lại để mọi việc được minh bạch sáng tỏ, trách bị đại thần nghi luận.

Minh Trạch gật gù tán thưởng:

- Ý của nàng cũng không tồi.... Đám đại thần đó nghĩ cả ngày cũng chỉ biết nói oan hay không oan. Không giống như nàng, có thể phân u với Trẫm.

Kỳ Phượng Nhi vòng ra đằng sau, xoa bóp ấn huyệt hai bên thái dương cho hần.

- Hoàng thượng hần là chưa dùng bữa. Chén súp bào ngư vì cá này là thần thiếp đã sai người làm gần hai canh giờ liền. Người mau thử đi.

Từ chiều đến giờ hần chưa nghỉ ngơi nên giờ cũng có chút mệt mỏi. Bát súp không lâu đã cạn.

Minh Trạch bắt ngờ nói với nàng:

- Trẫm thấy ý tứ của Thái hậu cũng không tồi. Hay là nàng hãy sinh cho Trẫm một hài nhi đi!

Dù là đứa con trong bụng Phúc Yên Nhi, Trần Đáp ứng hay cả Hoàng tử của Hoàng hậu hần cũng không thực sự muốn. Cái họ muốn chỉ là tư lợi và mưu tính qua những đứa trẻ mang danh phận con của Hoàng đế.

Hần muốn có một tiểu oa nhi béo tròn mập mạp do nàng sinh ra. Nếu như nàng thực sự sinh cho hần một hài nhi thì hần cũng sẽ không bạc đãi mẫu tử nàng.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81

Trước lời đề nghị của Hoàng thượng, Kỳ Phượng Nhi không nói gì, gò má phỉm hồng. Một lát sau nàng mới mở giọng:

- Hoàng thượng nếu mệt mỏi nên đi nghỉ sớm đi.

- Được rồi. Trẫm đi nghỉ, đêm nay nàng ở lại đây đi.

Hần kéo tay nàng vào trong tẩm điện, lưu loát loại bỏ y phục bên ngoài xuống, chỉ để lại một lớp trung y.

Đêm nay đặc biệt lạnh hơn mọi hôm, hần để nàng gối lên tay mình ôm vào lòng.

- Hoàng thượng.... như vậy sẽ tê tay lắm.

Hần vuốt dọc mái tóc của nàng:

- Không sao, ngủ đi.

Hần ôm ôn hương nhuyễn ngọc ở trong người nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Nửa đêm, Kỳ Phương Nhi tỉnh giấc. Nàng nhẹ nhàng gạt tay hấn ra khỏi người mình, rón rén bước xuống giường.

Nàng tiến tới chỗ án thư, tìm những tấu sớ vừa mới được dâng lên. Đầu là liên quan đến vụ án cách đây một năm trước....

Những bằng chứng buộc tội có rất nhiều sơ hở....

Kỳ Phương Nhi đang ngồi thêu khăn tay trong phòng. Nàng thêu một đôi uyên ương lên chiếc khăn.

Đây là vật đính ước nàng dành cho Vương Kiệt.

Bỗng nhiên....

Cánh cửa bật mở, nương của nàng vội chạy vào phòng, theo sau bà còn có Vương Kiệt. Chẳng mang theo một bọc đồ.

- Phương Nhi à.....

Kỳ Phu nhân vội chạy tới chỗ con mình với vẻ mặt hốt hoảng.

- Nương à..... Chuyện gì đã xảy ra bên ngoài vậy?

- Phương Nhi à.... Phụ thân con đã bị khép vào tội tham ô rồi. Hiện giờ đã bị bắt.... Con mau theo Vương Kiệt trốn đi.

- Sao lại như vậy?

Cách đây một tháng trước, phụ thân nàng bắt ngờ bị triệu hồi về kinh. Ngờ rằng là Hoàng thượng triệu vào cung để gặp nhưng đó là một cái bẫy đã bị người ta giăng sẵn ra.

Phụ thân bị bắt, không trở tay kịp. Đến lúc binh lính xông tới phủ thì mọi chuyện mới vỡ lẽ.

- Con mau đi đi.

- Nhưng mà còn nương thì sao? Sao con có thể bỏ lại nương được chứ?

Phương Nhi gạt lệ lắc đầu. Kỳ Phu nhân liền vuốt má nàng, ghi nhớ một hình ảnh thân thuộc.

- Nương cũng không thể bỏ mặc phụ thân của con được. Con yên tâm đi theo Vương Kiệt đi. Chỉ một thời gian nữa khi mọi chuyện sáng tỏ rồi chúng ta sẽ gặp lại nhau.

Kỳ Phương Nhi bỏ lại tất cả, chỉ mang theo cây trầm ngọc mà Vương Kiệt đã tặng nàng trong buổi sinh thần mười bảy tuổi.

Trước khi đi, nàng còn ngoái lại hỏi nương một câu:

- Phụ thân chắc chắn sẽ không làm những việc đó đâu chứ?

- Ủ, phải rồi. Không phải như vậy đâu là họ vu oan thôi.

Kỳ Phu nhân trả lời một cách lãnh mạc để cho nàng yên tâm mà rời khỏi đó. Nhưng... trong lòng bà, mọi việc thực sự mờ hồ.

Vương Kiệt đưa Kỳ Phương Nhi đi theo lối cửa sau của phủ, dẫn nàng ra ngoài.

Hắn dẫn nàng đến một túp lều, thuê một gian phòng để nghỉ tạm.

- Chúng ta sẽ ở tạm đây một thời gian. Huynh còn đưa được cả Hồng Đan ra ngoài rồi. Nàng ấy sẽ chăm sóc muội.

Không lâu sau, từ Hoàng cung xa xôi truyền đến tin tức kết tội toàn gia Kỳ phủ. Kỳ Phương Nhi cùng Vương Kiệt vô cùng kinh hãi. May cho nàng là mẫu thân đã dùng một tỳ nữ đánh tráo thân phận với nàng nên mới không bị bắt.

Gần đến ngày xử án, Kỳ Phương Nhi lo lắng đòi lên Kinh thành. Vương Kiệt ra sức phản đối:

- Muội đến đó thì có ích gì chứ? Việc này thực sự rất nguy hiểm. Nếu phụ nhân đã cho muội một con đường chạy thoát thì muội nên trân trọng nó.

- Vậy, ý của huynh là muội phải ngồi đây chờ đợi à? Nếu như phụ mẫu có xảy ra chuyện gì thì muội biết phải làm sao?

- Phương Nhi à. Huynh sẽ lên Kinh thành để xem tình hình của lão gia và phụ nhân. Nếu cần.... ngày họ ra pháp trường luận tội huynh sẽ xông vào pháp trường cứu họ rồi đưa gia đình muội đi trốn.

Kỳ Phương Nhi lắc đầu phản đối:

- Không được. Nếu không cẩn thận thì huynh cũng sẽ bị liên lụy đấy!

Vương Kiệt lấy ra một phong thư đưa cho Kỳ Phương Nhi:

- Muội yên tâm đi. Đây chỉ là hạ sách cuối cùng thôi. Trong khoảng thời gian huynh lên Kinh thành, muội hãy đến tìm Tổng đốc Linh Nam và đưa cho ông ấy bức thư này, ông ấy sẽ có cách giúp chúng ta và bảo vệ muội an toàn. Đây là những gì mà phụ nhân đã dặn dò.

.....

Ngày tiễn hấn lên Kinh Thành, Kỳ Phương Nhi khoác lên vai hấn một tấm áo do nàng may.

- Huynh đi bảo trọng!

Vương Kiệt vuốt nhẹ lên mái tóc nàng, lướt qua cây trầm cài mà hấn tặng nàng.

- Yên tâm đi. Huynh sẽ trở về vì vẫn còn một lời hứa với muội cơ mà!

Phải! Hắn đã ngờ ý muốn nàng trở thành thê tử của hấn và nàng đã đồng ý.... Sớm thôi, họ sẽ có được một cuộc sống viên mãn.

Vương Kiệt đặt lên môi nàng một nụ hôn. Hắn đem hết tình cảm đặt lên người nàng. Nụ hôn ngọt ngào, mãnh liệt cuốn lấy tâm trí nàng.

Hắn rời đi, nàng cũng đến Linh Nam để nhờ sự giúp đỡ.

.....

Nhưng rồi, Kỳ gia vẫn không thoát được tội danh đó và.... Vương Kiệt.... hấn cũng không quay trở về nữa.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 82

Trong một gian phòng hạng sang của quán, hai nam nhân vận thường phục đơn giản ngồi trước một bàn thức ăn phong phú.

Vương Kiệt rót rượu cho người trước mặt. Đây là Lê Hoa từu*!

Loại rượu này uống vào vừa thanh vừa gắt còn có cả mùi hương lê thoang thoảng. Thật khiến người ta cảm thấy an nhàn, tự tại.

(*Lê Hoa từ: Rượu làm từ hoa lê)

Vị đại nhân ngồi đối diện phá tan bầu không khí yên lặng

- Người từ kinh thành phi vội đến đây là có chuyện gì?

Vương Kiệt lạnh giọng hỏi

- Tại sao Đại nhân lại đưa Phụng Nhi vào cung?

Không gian tiếp tục trầm mặc, Liễu Tuyền uống cạn chén rượu rồi nhìn Vương Kiệt đang dần mất đi bình tĩnh.

- Ta chỉ nhờ Đại nhân bảo vệ nàng ấy và giúp Kỳ gia báo thù chứ không hề bảo Đại nhân...

- Đưa Kỳ Phụng Nhi vào cung là cách tốt nhất.

Vương Kiệt chưa nói hết câu đã bị Liễu Tuyền chặn lại. Hần tức tối uống hết chén rượu rồi đặt mạnh xuống bàn.

- Nếu như người trong Hoàng cung mà biết được thân phận của nàng ấy thì Đại nhân có biết sẽ nguy hiểm thế nào không? Bằng mọi cách ta sẽ đưa nàng trốn khỏi đó!

Liễu Tuyền chậm rãi nói một câu khiến Vương Kiệt sững người:

- Vào cung chính là do Kỳ Phụng Nhi tự lựa chọn.

- Không thể nào.... Nàng ấy sẽ không bao giờ làm như vậy bởi vì...

- Vì người đúng không. Vì đơn giản là hai người đã đính ước với nhau.

Liễu Tuyền lại tiếp tục ngắt lời Vương Kiệt.

- Nhưng mà có nhiều lúc cái tình cảm đó cũng không thể bằng sự an nguy của toàn gia*. Mà.... Phụng Nhi với Hoàng thượng sớm tối bên nhau lại được sủng ái. Khó tránh được sẽ động lòng.

Tốt nhất là người nên quên cái tình cảm đó đi, đừng nên mơ tưởng tới nữ nhân của Hoàng đế.

(*toàn gia: tất cả mọi người trong gia đình.)

Nói xong, Liễu Tuyền lạnh lẽo bước ra ngoài để lại một mình Vương Kiệt với những suy nghĩ ngổn ngang.

Liệu nàng ấy có động lòng trước Hoàng đế. Không! Phụng Nhi tuyệt đối không phải người như vậy.

Vương Kiệt vội vã quay lại Kinh thành để tìm gặp Kỳ Phụng Nhi hỏi rõ mọi chuyện.

Hoàng cung Minh Kỳ Quốc....

Tại Khôn Ninh cung...

- Hoàng hậu. Đây là Đồng sử của Hậu cung tháng vừa rồi.

Liên Hoa dâng lên sổ sách cho Hoàng hậu kiểm tra. Bạch Trần Ly buông tay ra khỏi lò sưởi tay đón lấy Đồng sử, thuận miệng hỏi thêm một câu:

- Không có vị nào đi tìm Thái y chứ?

- Dạ! Không có ai tìm Thái y bắt mạch. Chỉ có... Ánh Phu nhân triệu Thái y đến Ngọc Minh Điện. Nhưng nô tỳ nghe nói là bị cảm nhiễm phong hàn.

Hoàng hậu ậm ừ cho qua cũng không hỏi thêm điều gì, lạnh lùng kiểm tra sổ sách.

Tháng vừa rồi, Hoàng thượng đến hậu cung bảy lần.

Hai lần ở Ngọc Minh điện của Ánh Phu nhân....

Năm lần còn lại đều ở chỗ Kỳ Tần.

Không chỉ có vậy, Kỳ Tần còn qua đêm ở Cam Lộ điện ba lần nữa.

- Xem ra Kỳ Tần vẫn được sủng ái như ngày nào!

- Nô tỳ cũng thấy Hoàng thượng sủng ái Kỳ Tần nhất. Còn thường xuyên đến Từ Hoa điện dùng bữa. Nghe cung nữ ở Từ Hoa điện nói: Kỳ Tần có tay nghề tốt nên được Hoàng thượng đặc biệt thích.

Hoàng hậu gấp Đồng sử lại, nhân nhát nói:

- Đầu chi là đặc biệt thích. Nàng ta ngày ngày ở Ngự Thư phòng hầu hạ Hoàng thượng. Tất nhiên cũng sẽ được ưu ái hơn.

Hoàng hậu uống một ngụm trà Long tinh làm ấm người.

- À... Liên Hoa này Bôn cung có chút việc muốn người đi làm

Hoàng hậu ghé sát tai Liên Hoa, nói thầm vài câu. Mắt nàng ta sáng bừng lên.

- Nô tỳ hiểu rồi chắc chắn sẽ không làm hỏng việc đâu.

Khi trời đã nhá nhem tối, tầm khoảng giờ Dậu (17h- 19h), Liên Hoa đến gần Từ Hoa điện lên gặp một cung nữ.

- Khi nào Hoàng thượng không dùng bữa ở Từ Hoa điện, hãy tìm cách đồ thứ này vào đồ ăn của Kỳ Tần.

Liên Hoa đưa cho tiểu cung nữ kia một túi nhỏ. Trong đó có bột Thạch tín.

- Vậy.... Còn phần của nô tỳ???

- Tất nhiên Hoàng hậu sẽ không bạc đãi người đâu.

Liên Hoa còn đưa thêm cho nàng ta một cây trâm tuyệt đẹp làm bằng vàng. Trên đó có gắn một viên đá màu đỏ hình bông hoa.

Trong buổi tối như vậy, cây trâm tỏa ra một thứ ánh sáng đẹp đến lạ thường.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83

Từ Hoa điện...

- Hồng Đan. Hôm nay ta muốn xuống bếp nấu vài món. Muội bảo phòng bếp chuẩn bị thức ăn đi.

Kỳ Phượng Nhi xuống bếp nấu vài món ưa thích. Hơn một canh giờ sau đã làm được khoảng năm món. Tuy trời đang lạnh nhưng trên gương mặt nàng vẫn xuất hiện một lớp mồ hôi mỏng.

-Nương nương mau lên tắm rửa thay y phục đi. Để nó tỳ làm nốt cho.

- Được rồi. Món nếm này xào thêm khoảng một khác nữa là được. Sau đó sai người mang lên dọn bàn.

Kỳ Phượng Nhi vừa rời khỏi, Hồng Đan y lệnh làm theo. Nấu xong, Hồng Đan sai các cung nữ ở phòng bếp nhỏ làm nốt. Còn bản thân thì lên hầu hạ Kỳ Phượng Nhi.

Tẩy tình bản thân xong, bước ra chính điện đã thấy đồ ăn đã được bày biện tinh xảo:

- Nương nương. Hôm nay Hoàng thượng có đến dùng bữa không? Có cần nô tỳ đem lên thêm một bộ bát đĩa nữa không?

Bình thường mỗi lần Hoàng thượng đến là Kỳ Phượng Nhi lại xuống bếp. Mà dạo này Hoàng thượng rất hay đến dùng bữa. Khó tránh Hồng Đan lại hỏi như vậy.

Kỳ Phượng Nhi suy nghĩ một lát rồi đoán:

- Lúc ta rời khỏi Ngự Thư phòng, Hoàng thượng vẫn chưa phê hết tấu sớ, chắc hôm nay sẽ không tới đâu?

Nhưng sự thật lại không như ý nàng đoán. Nàng vừa dứt lời thì cánh cửa được mở ra, một thân ảnh màu vàng quen thuộc bước vào:

- Ai nói là hôm nay Trẫm sẽ không tới?

- Thần thiếp/ Nô tỳ thỉnh an Hoàng thượng.

Minh Trạch tiến tới đỡ nàng đứng dậy, cả hai cùng ngồi xuống dùng tiệc:

- Trẫm nhớ tới thức ăn do nàng làm nên tới đây. Thật đúng lúc nàng chuẩn bị dùng bữa!

Hồng Đan nhanh chóng lấy thêm một bộ bát đĩa rồi nhanh chóng quay lại phục vụ chủ từ dùng bữa.

- Để xem hôm nay ái phi cho Trẫm thưởng thức mỹ vị gì đây?

Kỳ Phượng Nhi cười khẽ. Ái phi? Đây không từ mà nàng có thể tùy tiện nhận lấy. Phải là từ tước Phi trở lên, được Hoàng thượng sủng ái mới được gọi như vậy. Nàng cũng chỉ có thể được gọi là ái thiếp. Hôm nay hẳn gọi như vậy thực sự là đã đề cao nàng rồi.

Kỳ Phượng Nhi cũng không suy nghĩ nhiều mà liền giới thiệu từng món ăn. Nàng gắp một miếng nếm gỏi kim châm vào bát hân.

Minh Trạch không ngần ngại mà lập tức ăn ngay.

- Ủm.... Quả nhiên tay nghề không tồi.

Bỗng nhiên, Minh Trạch cảm thấy có gì đó khác lạ. Toàn thân hắn nóng bừng, ngực có chút tức.

- Hoàng thượng... người làm sao vậy?

Kỳ Phượng Nhi hoàn toàn nhận ra sự khác lạ của hắn. Nàng hoảng hốt khi thấy Minh Trạch bóp lấy cổ, giống như là đang có thứ gì đang làm tắc nghẽn cổ họng.

Có thứ gì đó đang mắc ở cổ mà hắn rất muốn nôn ra nhưng không được.

Không bao lâu sau thì Minh Trạch bất ngờ ngã vật xuống sàn, hôn mê bất tỉnh.

- Hoàng thượng!.... Hoàng thượng. Người đâu, mau vào đây.

Đám cung nhân bên ngoài không dám chậm trễ xông vào chính điện. Vương công công hốt hoảng hét với mấy tên tiêu thái giám:

- Mau.... Gọi Thái y tới đây.

Kỳ Phượng Nhi và Vương công công vội vã lắc người Hoàng thượng.

- Nương nương... Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra vậy?

- Ta không biết. Sau khi Hoàng thượng dùng đồ ăn xong liền bị như vậy. Trước đó cũng không có gì khác thường.

Ngự y rất nhanh được gọi đến Từ Hoa điện. Ngay cả Thái hậu cũng bị kinh động. Lúc Người đến thì Thái y đang ở bên trong chữa trị.

- Rốt cuộc là đám nô tài các người đã hầu hạ Hoàng thượng kiểu gì vậy???

Vương công công cùng đám nô tài vội quỳ xuống:

- Xin Thái hậu người giận!!!

Thái y vừa bước từ bên trong ra, Thái hậu đứng ngồi không yên, tiến tới gần.

- Hỏi Thái hậu, Hoàng thượng bị trúng một lượng độc. Rất may là không có nhiều. Thần đã loại bỏ độc ra khỏi long thể. Chỉ cần kê đơn, uống thuốc là sẽ khỏi.

- Làm sao mà Hoàng thượng có thể ăn phải độc được chứ?

Vương công công sợ hãi nhận tội:

- Cái này.... Hoàng thượng thường xuyên dùng bữa ở Từ Hoa điện nên... nô tài chủ quan: nghĩ rằng là do Kỳ Tẩn đích thân làm nên không thử độc trước.

Dùng kim bạc thử độc trong đồ ăn là quy định nhiều năm của Hoàng gia, để đảm bảo sự an toàn cho Hoàng đế. Nay sự việc xảy ra như vậy, đúng là chết không hết tội.

Kỳ Phượng Nhi biết rằng bản thân sẽ không thoát khỏi liên can, liền quỳ xuống:

- Là thần thiếp thất trách nên mới xảy ra chuyện như vậy....

- CHUYỆN NÀY CHỈ CẦN NÓI MỘT TIẾNG THẤT TRÁCH LÀ XONG SAO?

Kỳ Phượng Nhi còn chưa nói hết câu thì bên ngoài có tiếng của Hoàng hậu vọng vào.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84

Hoàng hậu bước vào với cung trang điểm lộng lẫy, thân thái trang nghiêm giống như là đã chuẩn bị từ trước.

Không kịp hành lễ với Thái hậu, Hoàng hậu đã quay sang chất vấn Kỳ Phượng Nhi trước:

- Kỳ Tẩn, người nói xem! Tại sao trong đồ ăn của người vì sao lại có độc?

- Thần thiếp thực sự không biết.

Hoàng hậu ra vẻ tức giận tột cùng đập Kỳ Phượng Nhi một cái, quát lớn:

- Người không biết? Vậy thì còn ai biết?

Không để Kỳ Phượng Nhi nói hết câu, Hoàng hậu đã sai cung nhân bên ngoài vào giải năng đĩ:

- Đêm Kỳ Tàn nhốt vào thiên lao chờ ngày xét xử. Còn cung nữ, thái giám của Từ Hoa điện đem đến Thận hình ty tra hỏi.

Trước một loạt hành động của Hoàng hậu, Thái hậu cũng không nói gì. Trong trường hợp như vậy, làm như thế cũng không có gì là sai. Nhưng nếu thực sự là Kỳ Tàn làm, vậy làm với mục đích gì. Chắc hẳn có một âm mưu lớn hơn ở đằng sau.

Khôn Ninh cung.....

"CHOANG"

Bạch Trân Ly hát đồ ly trà cung nữ mới dâng lên, quát lớn:

- Tại sao chuyện này lại xảy ra với Hoàng thượng? Há?

Liên Hoa vội quỳ xuống trần tình sự việc:

- Hồi Hoàng hậu. Quả thực nô tỳ đã dặn dò kĩ cung nữ Tiểu Xuyên của Từ Hoa điện rằng bỏ thạch tín vào thức ăn của Kỳ Tàn khi không cùng Hoàng thượng dùng bữa. Ai ngờ... ai ngờ Hoàng thượng lại tới không báo trước...

Bạch Trân Ly tiếp tục tức giận, đập ngã Liên Hoa.

- Hoàng thượng mà có mệnh hệ gì, Bản cung sẽ chém người thành hàng trăm mảnh.

Liên Hoa bò tới chân Hoàng hậu, nói vài lời cho nàng ta nguôi giận:

- Nương nương yên tâm. Tiểu Xuyên đã rải độc lên các đĩa thức ăn nên lượng độc Hoàng thượng trúng cũng không nhiều.

Hoàng hậu hừ nhẹ, liếc xéo Liên Hoa một cái:

- Người tốt nhất nên đi cầu nguyện đi.

.....

Tin tức Hoàng thượng trúng độc ngã bệnh đã nhanh chóng lan khắp nơi. Không chỉ Hoàng cung rồi ren mà cả triều thần cũng hoang mang không kém.

Bạch thừa tướng đứng đầu quan lại vội vào cung một chuyến. Nhưng không phải đến gặp Hoàng hậu mà ông đến gặp Hoàng Thái hậu.

- Ai gia không biết hôm nay Thừa tướng diện kiến là có chuyện gì?

- Vì thần đến cũng là vì lo cho bệnh tình của Hoàng thượng.

Thái hậu ra hiệu cho ông ta ngồi xuống cũng đồng thời sai người dâng trà.

- Thái y đã giải trừ hết độc tố trong người Hoàng thượng rồi. Tin rằng không bao lâu nữa sẽ nhanh chóng tỉnh lại.

- Vậy còn chủ mưu hạ độc có tìm ra là ai không?

Thái hậu thờ dãi lắc đầu bất lực, cũng không nói gì.

- Vì thần nghe nói là do một vị phi tần hạ độc Hoàng thượng trong đồ ăn.

- Hiện giờ vụ án vẫn đang để Đại lý tự tra hỏi. Còn Kỳ Tàn vẫn đang bị giam.

- Thái hậu. Vì thần nghĩ rằng một vị phi tần nhỏ nhoi sao dám hạ độc Hoàng thượng chứ, chắc chắn là có người ở đằng sau sai khiến.

Thái hậu nhìn Thừa tướng với một ánh mắt nghi hoặc.

- Xin thứ cho vì thần nói thẳng. Kỳ Tàn là nghĩa nữ của Tổng đốc Lĩnh Nam, vừa vào cung đã mê hoặc Hoàng thượng, bây giờ lại còn hạ độc. Không biết có phải là Tổng đốc Lĩnh Nam có mưu đồ gì đây?

Thái hậu nghe vậy liền lắc đầu phủ nhận một cách quả quyết:

- Tổng đốc Lĩnh Nam là Liễu đại nhân. Trước đây đã từng là Tướng quân theo Tiên đế ra sa trường giết địch. Sau này được Tiên đế cho cai quản vùng đất Lĩnh Nam để an hưởng tuổi già. Là người từng có công với Triều đình. Sao lại có chuyện đó được?

Thấy Thái hậu không tin vào lời nói phiếm diện của mình, Bạch Thừa tướng chuẩn bị nói thêm điều gì liền bị Thái hậu chặn lời:

- Hiện giờ vẫn chưa có bằng chứng xác thực là do Kỳ Tàn hạ độc. Thừa tướng không nên suy nghĩ nhiều. Lui ra đi.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 85

Đau nhức....

Toàn thân nóng ran...

Tỉnh thần mơ hồ....

Cố gắng mở mắt, nhận định mọi thứ xung quanh. Hắn mơ hồ nhìn thấy một nữ nhân trước mắt, mờ giọng gọi:

- Phượng Nhi... Phượng Nhi à...

Trong cơn mơ, hắn còn nghe thấy tiếng đáp trả:

- Hoàng thượng... Người tỉnh rồi.

Vũ Tàn vắt khô khăn lau mồ hôi trên trán cho hắn. Minh Trạch bắt lấy tay nàng ta, mơ hồ gọi:

- Phượng Nhi..

Vũ Tàn khẽ dừng lại. Hoàng thượng đang gọi ai vậy? Là khuê danh của nữ nhân nào, lại có phúc được Hoàng thượng nhớ đến.

- Hoàng thượng. Thần thiếp là Diệp Nhi.

Minh Trạch tỉnh mộng, mở rõ hai mắt nhận định mọi thứ xung quanh.

- Sao Vũ Tàn lại ở đây?

- Hoàng thượng đã hôn mê mấy ngày liền. Các tỳ muội tất nhiên phải thay nhau chăm sóc Người.

Minh Trạch ngồi dậy, nhàn nhạt nói:

- Vũ Tàn quay về nghỉ ngơi đi. Trẫm đã có người chăm sóc.

Vũ Tàn phụng phịu tỏ vẻ không hài lòng. Mãi mới có cơ hội ở bên cạnh hân sao nằng ta lại có thể bỏ qua chứ!

- Hoàng thượng~ Để thần tiếp ở lại hầu hạ Người.

- Nằng đã mệt mỏi rồi. Quay về đi.

Vũ Tàn không cam tâm nhưng vẫn phải hành lễ lui ra ngoài. Có lẽ sau khi nằng bị hạ phẩm cấp, hân đã ghét bỏ nằng thật rồi.

Minh Trạch gọi Vương công công vào hầu hạ nhưng rốt cuộc chỉ thấy một tên tiểu Thái giám vào.

- Vương Ngụy đâu rồi?

- Hồi bẩm Hoàng thượng: Vương công công đã bị giam ba ngày trước rồi.

Minh Trạch khẽ nhủ mảy. Tiểu thái giám kia vội tiếp lời.

- Những người liên quan đến vụ án hạ độc Hoàng thượng đều bị bắt đi tra hỏi. Vương công công bị bắt do không chịu độc trước kho Hoàng thượng dùng bữa.

Hạ độc? Hóa ra là hân bị người khác hại. Nhưng nếu như tên tiểu thái giám kia nói những người liên quan đều bị bắt. Vậy còn nằng?

- Kỳ Tàn hiện giờ đang ở đâu?

Tên tiểu thái giám âm thầm đỏ mặt hỏi. Quả nhiên như lời đồn, Hoàng thượng rất sùng ái vị Kỳ Tàn này nha!

Thấy tên tiểu Thái giám kia không dám trả lời, Minh Trạch quát lớn:

- Trẫm đang hỏi ngươi: Kỳ Tàn hiện giờ đang ở đâu?

- Hồi... hồi Hoàng thượng: Kỳ Tàn đang bị giam trong đại lao.

Hân lập tức thay y phục, bái giá đến chỗ Thái hậu. Nhưng đi được nửa đường liền quay lại. Hân muốn đến Đại lao trước.

Đại lao ẩm ướt và u tối. Cai ngục thấy Hoàng thượng giả làm có chút hốt hoảng.

- Vì thần bái kiến Hoàng thượng.

Hân không để ý đến tên kia, lập tức xông vào bên trong ngục. Đến buồng giam của nằng, hân nắm chặt lấy song sắt. Minh Trạch nhìn vào góc phòng.

Bên dưới đất, có rải một ít rơm khô. Trên đó có một nữ nhân ngồi co chân, cúi đầu. Nằng ngồi gọn trong một góc phòng. Cảm giác trở nên nhỏ bé và cô đơn đến lạ.

- Phụng Nhi à...

Hân nhẹ giọng gọi. Không nghe thấy tiếng đáp trả từ đối phương, hân trực tiếp sai người mở cửa lao. Tiến tới gần nằng, đặt nhẹ tay lên vai, lay nằng.

- Trẫm tới rồi. Phụng Nhi à!!!

Nhưng nằng vẫn không đáp lại hân. Cảm thấy có điều gì không lành, Minh Trạch kéo nằng đối diện với mình. Hân có thể cảm nhận được sự lạnh lẽo từ cơ thể truyền đến lòng bàn tay.

Toàn thân vô lực ngã vào người hân. Hân có tiếp tục lay hay gọi tên nằng thì nằng cũng không hề tỉnh lại.

- Người đâu, truyền Thái y đến Cam Lộ điện cho Trẫm.

Minh Trạch cúi áo khoác lông của mình bọc lấy thân thể yếu ớt của nằng. Dịch thân ôm nằng về Cam Lộ điện.

Thái y cũng không chậm chạp mà vội vã xách theo hòm thuốc tới. Không chỉ có một vị Thái y mà hầu hết các Thái y đều đến. Bọn họ cứ ngỡ bệnh tình của Hoàng thượng trở nặng nên lo sợ không thôi. Ai ngờ chỉ là một vị phi tần bị ngất. Nhưng nhìn thấy sắc mặt khó coi của Hoàng thượng không ai dám nói gì.

Bên trong các Thái y tích cực chẩn trị, bên ngoài chính điện Hoàng thượng đi đi lại lại, đứng ngồi không yên.

Hân không thể nhớ nằng đã khiến hân lo bao nhiêu lần. Một lần hạ độc, một lần ngã bệnh, một lần bị cấm túc đến ngắt uxi.

Không hiểu tại sao tin tức linh thông đã bay đến chỗ Thái hậu. Chẳng bao lâu Người cũng đã có mặt.

- Ai gia nghe nói Hoàng thượng đã tỉnh lại. Tà on tổ tiên đã phù hộ.

- Trẫm không đã không sao rồi. Thái hậu đừng lo lắng quá!

Minh Trạch đưa Thái hậu tới bàn trà nghỉ ngơi.

- Ai gia nghe nói Hoàng thượng tới Đại lao đưa Kỳ Tàn ra ngoài?

- Kỳ Tàn bị ngất trong Đại lao. Nếu như Trẫm không tới có lẽ ngày sau thứ còn lại chỉ là một cái xác.

(Trạch ca à. Tỳ tỳ vẫn còn sống mà sao anh ns vậy □□□)

- Ai gia cũng biết Hoàng thượng không tin là do Kỳ Tàn làm. Nhưng trong việc hạ độc lần này. Kỳ Tàn là người liên quan mật thiết, không thể không giam giữ và tra hỏi.

Thái hậu cũng ôn tồn khuyên bảo cho hân hiểu nhưng điều đó cũng không làm giảm sự phẫn uất trong lòng hân.

- Nằng ấy có lý do gì để hại Trẫm chứ?

- Thật ra Ai gia cũng không muốn giấu Hoàng thượng. Cách đây mấy ngày, Thừa tướng có đến tìm Ai gia...

Thái Hậu không ngại mà kể hết sự tình cho Hoàng thượng nghe. Hân tức giận đến nỗi đập vỡ li trà trên tay.

- Bạch gia này đúng là lòng hành quen rồi. Một vị Hoàng hậu chưa đủ lại thêm một vị Thừa tướng.

Đến khi hạ họa, hân nói với Thái hậu:

- Trẫm biết phải làm gì. Thái hậu không cần quá lo lắng. Người hãy hồi cung nghỉ ngơi đi.

Thái hậu cũng không nán lại nữa, liền đứng dậy dặn dò hân thêm mấy câu, rồi mới rời đi.

-Hoàng thượng hãy nghỉ ngơi thật tốt, long thể quan trọng.

Minh Trạch bước vào bên trong xem tình trạng của nằng.

- Hồi Hoàng thượng. Kỳ Tàn là do suy nhược cơ thể, cộng thêm hàn khí tích tụ nên mới ngất đi. Vì thần sẽ đi kê thuốc ngay.

Minh Trạch phẩy tay cho đám Thái y lui xuống. Hân lặng lẽ ngồi bên cạnh nằng, nắm lấy tay nằng.

- Phượng Nhi à. Nàng phải mau tỉnh dậy đó.

27/1/2019

8:21

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86

Hoàng thượng vừa tỉnh dậy, Hoàng hậu đã được gọi đến Cam Lộ điện một chuyến. Bạch Trần Ly cũng không có mấy hi vọng hân sẽ thích, nàng. Nhưng trong thâm tâm vẫn không ngừng ham muốn hy vọng hân sẽ quan tâm đến nàng nhiều một chút.

Minh Trạch tiếp Hoàng hậu ở gian ngoài để bên trong Kỳ Phượng Nhi có thể an tâm dưỡng bệnh. Chưa bao giờ hân cảm thấy bất lực như lúc này. Đến cả nữ nhân mình thích cũng không thể bảo vệ được.

Giọng nói trong như ngọc của Hoàng hậu đánh tan dòng suy nghĩ của hân:

- Thần thiếp tham kiến Hoàng thượng.

Minh Trạch nhàn nhạt lướt qua nàng ta, khẽ mở miệng:

- Rốt cuộc trong lúc Trẫm hôn mê Hoàng hậu đã làm ra chuyện tốt gì vậy?

- Thần thiếp không hiểu Hoàng thượng đang nói gì? Nhưng Thần thiếp chỉ biết quốc có quốc pháp, gia có gia quy. Những gì thần thiếp làm đều đúng theo cung quy, chưa hề phạm sai.

Câu trước với câu sau của Hoàng hậu đã làm lộ ra cái đuôi cáo. Hoàng thượng nhấp ly trà bên khốe môi, cười nhếch mép.

- Vậy Hoàng hậu hãy nói cho Trẫm biết. Nàng đã điều tra vụ án được đến đâu rồi?

Hoàng hậu cắn chặt môi dưới. Quả thực nàng không dám lớn tiếng điều tra, chỉ có thể hát mọi tội danh sang người khác.

- Nàng không điều tra được. Không chỉ có vậy còn tùy tiện giam người, dụng hình bức cung.

Hoàng hậu lớn tiếng giải bày:

- Nhưng mà.... Kỳ Tần là người trực tiếp liên can tới vụ án này. Không thể không giam người của Từ Hoa điện để điều tra.

Như chỉ chờ có vậy, Minh Trạch nở một nụ cười thỏa mãn kèm theo sự hài lòng. Nhưng khi vào mắt của Hoàng hậu nó giống như một con dao găm sắc nhọn.

- Cũng chính Hoàng hậu đã tự thừa nhận rằng: Những gì nàng làm đều nhắm vào Kỳ Tần.

Hoàng hậu biết mình rơi vào bẫy liên cộng hòng không nói thêm được gì. Còn về phía Minh Trạch, hân vẫn không ngừng trách mắng Hoàng hậu.

- Hoàng hậu chưa điều tra rõ đã sai người dụng hình với cung nhân, đây chính là bức cung... Vùh án này Trẫm sẽ cho Đại Lý tự điều tra, Hoàng hậu hãy quay về suy nghĩ đi.

Bạch Trần Ly không lập tức lui xuống, kìm nén cảm xúc mà thốt lên một câu.

- Tại sao... Tại sao phải đối xử với thiếp như vậy?

Minh Trạch nhìn Hoàng hậu của mình với con mắt nghi hoặc

- Thiếp làm mọi chuyện đều là vì muốn tốt cho chàng nhưng vì sao chàng không hề để tâm dù chỉ là một chút chứ?

Là chàng và thiếp, là một thể từ đang chất vấn trọng phu của mình. Nhưng tiếc rằng trong mắt của hân hoàn toàn không có Bạch Trần Ly.

- Cứ cho rằng Hoàng hậu đang điều tra vì Trẫm đi. Nhưng việc nàng để Kỳ Tần- nghi phạm liên quan đến vụ án vị ngất đi trong lao thì sao? Giả sử nàng ấy có chuyện gì thì vụ án này sẽ giải quyết ra sao? Chưa kể đến việc Hoàng hậu tự ý dụng hình bức cung*.

(*dụng hình bức cung: dùng những hình phạt tra tấn để ép đối phương nói ra điều mình muốn.)

Bạch Trần Ly không kìm chế nổi cảm xúc mà chạy ra ngoài. Minh Trạch nhìn theo bóng lưng Hoàng hậu chỉ biết thờ dài. Tuy đây chỉ là hôn nhân chính trị nhưng nếu Bạch Trần Ly chịu an phận thủ thường một chút thì hân cũng sẽ nề mặt nàng ta vài phần.

Minh Trạch vào trong tam điện xem nàng đã tỉnh lại chưa. Hân ngồi bên giường, nắm lấy tay nàng. Chưa bao giờ hân cảm thấy bất lực như lúc này. Ngay cả nữ nhân mình thích cũng không thể bảo vệ được.

Hân có chút mệt mỏi, nên dựa vào thành giường ngủ một lát. Hân ngủ không được sâu cho lắm đôi lúc còn mơ màng tỉnh giấc.

.....

Có thứ gì đó đang phủ lên người hân.

Có tay ai đó đang chạm vào mặt.

Minh Trạch mở mắt tỉnh giấc. Gương mặt quen thuộc của ai đó hiện ra trước mắt.

- Phượng Nhi...

Nàng thấy hân tỉnh giấc giật mình thu tay lại.

- Hoàng thượng người sao rồi? Có cần thiếp truyền Thái y không?

Minh Trạch không hiểu câu nói của nàng cho lắm. Hân chỉ ngủ thiếp đi thôi mà.

- Chẳng phải là Người bị...

Không để nàng nói hết câu, Minh Trạch đã kéo nàng vào lòng.

- Trẫm không sao. Nàng không cần phải lo.

- Hoàng thượng. Thực sự thần thiếp không hề hạ lệnh trong đồ án. Cũng không hề biết rằng tới đó Người sẽ đến Từ Hoa điện dùng bữa.

Minh Trạch nghe nàng giải thích như vậy liền bật cười.

- Tất nhiên là Trẫm không nghi ngờ nàng rồi.

Tuy hân đang mỉm cười nhưng trong thâm tâm lại có vài nghi vấn xuất hiện. Nếu không làm thì ai là người hạ độc hân. Mà hôm đó quả thực hân đến Từ Hoa điện không hề báo trước. Lúc hân đến thì đồ ăn cũng đã được bày sẵn ra.

Giả sử như hân không đến dùng bữa thì rất có thể người bị trúng độc sẽ là nàng.

Ngay sau đó người của Đại Lý tự liền được truyền đến diện kiến.

- Hồi Hoàng thượng, Vi thần đã cho người điều tra nhưng không thu được kết quả gì.

- Đối với vụ án lần này Trẫm cũng có nghi án khác.

- Vi thần xin lắng nghe chi thị của Hoàng thượng.

-

- Vi thần hiểu rồi. Sẽ đi làm ngay.

Bạn đang đọc truyện *Sùng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87

Kỳ Phượng Nhi trở về Từ Hoa điện, đóng cửa cung để điều tra vụ án. Người của Đại Lý tự cũng rất phối hợp, cũng không dám làm khó nằng.

Qua nửa ngày, hơn nửa cung nhân của Từ Hoa điện đã được trả về. Những người bị giữ ở lại đều là những cung nữ ở phòng bếp.

Lời khai của các cung nhân đều giống nhau. Không ai thấy Kỳ Phượng Nhi đích thân bỏ độc. Hơn nữa, các cung nữ mới là người dọn thức ăn lên.

Ba ngày sau....

- Hồi Hoàng thượng, vi thần... không tìm thấy được bất kỳ manh mối nào.

Cao đại nhân của Đại lý tự âm thầm đồ mò hỏi. Từ xưa đến nay, ít có vụ án nào lại khiến hần khó xử như vậy. Không có manh mối, không có nhân chứng.

- Trẫm hiểu rồi. Người lui xuống đi.

Minh Trạch đặt chén trà xuống, quay sang Thái hậu:

- Nếu đã như vậy, vụ án này kết thúc ở đây, Thái hậu thấy sao?

- Hoàng thượng. Đây rõ ràng là cố ý hạ độc. Sao có thể dễ dàng bỏ qua như vậy?

Thái hậu có vẻ không cam tâm tình nguyện với kết quả này. Rõ ràng trong vụ việc này vẫn chưa điều tra kỹ.

- Hôm đó Trẫm đến Từ Hoa điện đúng lúc Kỳ Tần đang chuẩn bị dùng bữa. Nàng ấy không thể kịp hạ độc vào đồ ăn.

- Vậy... biết đâu là Kỳ Tần đã bỏ độc từ trước, trong lúc nấu ăn chẳng hạn?

Minh Trạch nghe vậy liền thờ dãi chán nản. Tình huống này hần cũng đã từng nghĩ qua.

- Trẫm không hề báo trước cho Kỳ Tần là sẽ tới. Hơn nữa trong lúc nàng nấu ăn có rất nhiều cung nhân đứng ở đó. Không ai thấy Kỳ Tần bỏ thêm thứ gì vào.

Ngưng một lúc, Minh Trạch nói tiếp:

- Đó là chưa nói đến lượng thuốc độc đó từ đâu mà có? Trong ghi chép ra vào cung, không hề có cung nhân nào của Từ Hoa điện rời cung trong tháng này. Hơn nữa các cung nữ mới là người đích thân mang đồ ăn lên. Thứ đã qua tay người khác không có gì đáng tin.

Lì lẽ thuyết phục như vậy đến Thái hậu cũng không còn gì để nói. Bà đành phẩy tay cho qua:

- Nếu Hoàng đế đã nói vậy thì Ai gia cũng không có gì để nói. Cứ cho qua vậy đi.

Thái hậu đang định đứng dậy thì bỗng nhiên Minh Trạch nói thêm một câu nữa:

- Trẫm đang thắc mắc rằng: Nếu như hôm đó Trẫm không tới, mà Kỳ Tần lỡ ăn phải mấy thứ đồ ăn đó thì sẽ ra sao?

Ý của hần rất rõ ràng: Kỳ Tần bị người khác hạ độc hãm hại. Nhưng may mắn thoát được một mạng vì Hoàng thượng đã ăn trước. Người khác ở đây hoàn toàn có thể là các phi tần.

.....

Canh hai giờ Tuất (19h- 21h), Từ Hoa điện...

Hồng Đan bước vào chính điện, nàng thấy chủ tử vẫn nhàn nhã đọc sách. Bộ dạng vô cùng an nhàn tự tại, không có chút phiền muộn.

- Nương nương. Đã khuya rồi, Người không đi nghỉ sao?

Kỳ Phượng Nhi không để ý đến câu hỏi của Hồng Đan cho lắm, nàng khẽ lật tiếp một trang sách:

- Đến hôm nay vẫn chưa thả hết cung nhân của Từ Hoa điện sao?

- Nương nương. Người không cần lo lắng. Sớm muộn gì người cũng được trả lại trong sạch.

Kỳ Phượng Nhi không nói thêm gì, phẩy tay cho Hồng Đan lui xuống. Hồng Đan vừa mở cửa liền thấy một thân ảnh màu vàng, định lên tiếng nhưng lại có người ra hiệu im lặng.

Hồng Đan lặng lẽ ra ngoài, trước khi rời đi còn không quên đóng cửa.

Minh Trạch tiến vào bên trong. Hình ảnh đầu tiên đập vào mắt hần là một nữ nhân lười biếng nằm trên trường kỷ. Một tay cầm sách, một tay chống cằm. Đôi mắt mơ màng, lờ mờ giống như sắp chìm vào giấc ngủ.

Trước đây hần chưa từng thấy bộ dạng nhàn nhã của nàng như vậy. Giống như là một cuộc sống an nhàn, không có phiền muộn.

Giọng nói trầm thấp của hần cất lên đánh tan không gian yên ắng:

- Đã một đêm vậy sao còn chưa đi nghỉ?

Kỳ Phượng Nhi nhận ra có người đang đứng trong điện, liền buông sách, đứng dậy lễ.

Nàng chưa kịp quý xuống thì hần liền tiến tới đỡ nàng:

- Trẫm đã nói rồi: Khi chi có Trẫm và nàng thì không cần hành lễ.

Minh Trạch đưa nàng vào trong tấm điện để nghỉ ngơi. Nàng không nói gì, chỉ lặng lẽ cúi long báo cho hần.

- Nàng không muốn hỏi Trẫm về vụ án đang điều tra sao?

Hần cho rằng nàng bị cảm xúc, trong lòng chắc chắn rất muốn biết vụ án hạ độc được điều tra tới đâu.

- Nếu Hoàng thượng muốn tự nhiên sẽ nói với thần thiếp. Nếu Người không muốn, thần thiếp có hỏi cũng vô dụng.

Minh Trạch hiển nhiên là bất ngờ với câu trả lời này của nàng. Hần vòng tay qua hông, để cho nàng ngồi lên đùi mình.

- Không có bất kỳ chứng cứ nào nhắm vào nàng cả. Yên tâm, ngày mai Trẫm sẽ bỏ lệnh cấm túc.

- Thần thấp đa tạ Hoàng thượng tin tưởng.

Minh Trạch khẽ mỉm cười, hơi thở trầm thấp phả vào tai nàng:

- Ái phi...

Kỳ Phượng Nhi cứng người lại. Đến lúc định thần đã thấy hắc côi lộp y phục bên ngoài của nàng.

- Đã lâu rồi Trẫm chưa chạm vào nàng... Thật có chút nhớ!!

Tay hắn bắt đầu chu du trên ngực nàng. Kỳ Phượng Nhi liền thở gấp, cổ gắng phát ra một câu:

- Người nhớ thiếp..... Hay là nhớ thân thể của thần thiếp?

- Thần Ái phi và tâm Ái phi vốn là một thể. Há lại có sự tách rời?

(* Giãn lược n dòng...)

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88

Qua một trận kịch tình ở trên giường, Kỳ Phượng Nhi nằm trên người hắn, điều chỉnh hơi thở.

Minh Trạch đưa tay vén tóc nàng, xoa tấm lưng trần trắng ngọc, thủ thi bên tai nàng.

- Ngày mai, Trẫm sẽ sai Nội vụ phủ đưa đến cho nàng mấy cung nữ làm việc lành lợi hơn.

Hắn sợ rằng nếu tiếp tục dùng mấy cung nữ ở phòng bếp kia sẽ có ngày nàng sẽ sớm bị hại tiếp. Còn mấy người cũ kia nên điều đi chỗ khác làm việc.

Kỳ Phượng Nhi nghe vậy cũng không nói gì chỉ âm ừ trong cổ họng. Nàng hoàn toàn hiểu ý của hắn. Người làm việc cho mình cũng nên đáng tin một chút.

Sáng hôm sau khi nàng mở mắt dậy đã không thấy người bên cạnh đâu nữa. vén tấm rèm nhìn ra bên ngoài đã thấy cung nữ thay y phục cho hắn dễ vào triều.

- Hoàng thượng~

- Tỉnh rồi à? Nàng đừng dậy vội, ngủ thêm một lát đi.

Chẳng mấy khi được hắn ưu ái, nàng không từ chối mà cuộn tròn trong chăn ngủ tiếp. Trước khi hắn đi còn tiến tới hôn vào trán nàng một cái rồi dặn:

- Tỉnh dậy dùng bữa xong đừng quên tới Ngự Thư phòng một chuyến!

- Dạ!!!!

Hắn vừa rời đi nàng cũng không ngủ tiếp nữa liền tỉnh dậy. Hồng Đan mang vào một chậu nước cho nàng rửa mặt.

- Hôm nay Hoàng thượng sẽ phái mấy người mới đến, muội đi sắp xếp một chút đi! Đến phòng của mấy cung nữ trước kia làm ở phòng bếp thu dọn đồ đạc của họ. Và đặc biệt chú ý....

Kỳ Phượng Nhi ngoắc tay ra hiệu cho Hồng Đan ghé sát lại:

-Chú ý xem có thứ gì khả nghi ở đó không? Mang về đây để ta xem qua!

- Nô tỳ hiểu rồi, sẽ đi làm ngay.

Hồng Đan rời đi thì Tâm Đan cùng Mỹ An vào giúp nàng thay y phục. Trên người nàng để lại biết bao dấu vết xanh tím. Tâm Đan trưởng thành hơn Mỹ An một chút nên biết đây là gì.

- Hoàng thượng thật lòng rất yêu thương thương chủ tỳ.

- Thật vậy sao? Làm sao người biết được chứ?

Tâm Đan không trả lời câu hỏi của nàng chỉ mỉm cười. Ngay cả Mỹ An cũng hùa theo:

- Đúng vậy đó! Hoàng thượng thương nung nung nhất. Người có biết trước khi đi Hoàng thượng nói gì không?

- Nha đầu! Hoàng thượng đã nói gì?

Mỹ An tỉnh nghịch nháy mắt về phía Tâm Đan.

- Hoàng thượng trước khi đi dặn dò chúng nô tỳ phải hầu hạ nung nung cẩn thận.

Nàng không nhận được liễn bưu mỗi chiều chọc hai nha đầu kia.

- Có vậy mà hai người đã vui rồi?

- Hoàng thượng quan tâm chủ tỳ tất nhiên nô tỳ phải vui rồi!

Điểm tâm sáng rất nhanh chóng được dọn lên. Nhìn thấy bàn đồ ăn trước mặt, Kỳ Phượng Nhi buột miệng hỏi một câu:

- Trước khi lên triều Hoàng thượng có dùng bữa không?

- Dạ có. Hoàng thượng dùng một bát cháo mè tử* cùng Một chén trà Phổ Nhĩ do Vương công công mang tới. Nung nung có muốn dùng không để nô tì đi pha.

(*mễ tử*: cháo làm từ gạo tím*)

- Được, người đi pha đi.

Tâm Đan vừa rời đi không bao lâu thì Hồng Đan quay trở lại. nàng đuổi hết mọi người lui xuống.

- Nung nung. Nô tỳ đã đi kiểm tra cả rồi. Không có thứ gì khả nghi trừ vật này...

Hồng Đan đưa cho Kỳ Phượng Nhi một cây trầm bằng vàng. Nàng xem qua xem lại một lúc rồi hỏi:

- Muội lấy được cây trầm này ở đâu?

- Ở dưới gối của cung nữ Tiểu Xuyên. Nô tỳ thấy dây không phải là vật mà cung nữ có thể dùng nên mang về cho nung nung xem qua.

Quả thực dây không phải đồ mà cung nữ có thể dùng. Cây trầm được làm bằng vàng thì không có gì đáng nói. Nhưng trên đó có đính nhiều loại đá quý có khi đến chính nàng cũng không biết hết được.

- Cung nữ này trước kia làm ở đâu?

- Tiểu Xuyên trước kia làm việc ở Hoán y cục. Cách đây hơn một năm khi nương nương là tiểu chủ mới nhập cung thì Hoàng hậu có điều một lượng lớn cung nữ từ đó đi hầu hạ các vị Tiểu chủ. Vì thế mà Tiểu Xuyên mới theo nương nương vào đây.

Hoàng hậu? Đứng rồi sao nàng lại quên mất Hoàng hậu cơ chứ. Trong Hậu cung này người hay gây sự với nàng nhất không phải là Hoàng hậu hay sao?

- Muội đem cây trầm này đến Nội vụ phủ hỏi một chút xem, biết đầu lại có thêm thông tin gì.

Viết mấy chữ cho biết au còn sống thôi □□□

24/3/2019

13:50

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89

Tâm Đan bước vào mang theo ẩm trà Phở Nhĩ. Hương thơm nồng nàn lan cả căn phòng.

- Nương nương trà đã pha xong rồi. Người thử đi.

Kỳ Phụng Nhi tao nhã nhấc chén trà lên khoé môi, thổi nhẹ. Nàng nhấp một ngụm nhỏ. Hương vị quả thật không tồi.

- Nếu ta nhớ không nhầm thì người năm nay 16 tuổi phải không?

- Dạ. Nương nương nhớ không sai, nô tỳ 16.

- Người làm việc ôn hoà lại cẩn trọng. Sau này ở bên cạnh ta làm cung nữ thân cận đi. Một mình Hồng Đan làm việc cũng vất vả!

Tâm Đan vội quý xuống:

- Nô tỳ cảm tạ ân đức của nương nương. Chắc chắn sẽ dốc sức phục vụ nương nương.

- Được rồi. Người lui ra trước đi.

Tâm Đan vừa ra đến cửa, nhìn thấy một thân long bào trước mắt vội quý xuống:

- Nô tỳ tham kiến Hoàng thượng.

Minh Trạch phẩy tay cho Tâm Đan lui ra trước. Bước vào bên trong đã thấy bóng dáng nữ nhân quen thuộc:

- Sao hôm nay Hoàng thượng hạ triều sớm vậy?

- Chính vì hạ triều sớm nên qua đây thăm Ái phi một lát.

Kỳ Phụng Nhi cười trừ:

- Hoàng thượng nói đùa. Không phải sáng nay Người mời từ Tử Hoa điện bước ra sao!

Hắn liền chuyển chủ đề:

- Nàng đang làm gì vậy? Thường trà sao?

- Là Phở Nhĩ sáng nay Hoàng thượng mới đưa tới. Thần thấp vừa thử qua, hương vị không tồi.

- Nếu nàng thích như vậy thì Trẫm sẽ cho người mang đến nữa. Trẫm còn nhớ mới có trà Ô Long mang tới, lát nữa sẽ bảo Vương Ngụy mang cho nàng.

- Thần thấp tạ Hoàng thượng quan tâm.

Cuộc nói chuyện chưa diễn ra bao lâu thì Hồng Đan vội vã chạy vào trong điện. Nàng vừa đi vừa gọi gấp gấp:

- Nương nương..... nương nương....

Lúc Hồng Đan xông vào bên trong, thấy Hoàng thượng đang ngồi với nương nương không khỏi hốt hoảng.

Vừa rồi khi nàng xông vào có mấy tiểu thái giám ngăn lại nhưng vội quá nên cứ thế chạy vào.

- Thật không có quy tắc gì cả! Lui xuống cho ta.

Kỳ Phụng Nhi có thể đoán được Hồng Đan muốn nói chuyện gì. Nhưng giờ Hoàng thượng đang ở đây, mọi thứ nên được giấu kín.

Nhưng trời không chiều người.... Minh Trạch lên tiếng hỏi chuyện:

- Có chuyện gì mà trông người hấp tấp vậy?

- Dạ.... Nô tỳ... nô tỳ đã quấy nhiễu Hoàng thượng. Nô tỳ đáng chết!!!

Hồng Đan vội quý xuống thỉnh tội với Hoàng thượng. Không để hắn kịp nói thêm lời nào, Kỳ Phụng Nhi vội lên tiếng:

- Là thần thấp quản giáo không nghiêm. Mong Hoàng thượng đừng trách phạt.

Minh Trạch không tiếp tục nói về chuyện đó nữa, liền đứng dậy bộ dạng muốn rời đi:

- Được rồi! Trẫm không quấy rầy nàng nghỉ ngơi nữa. Chiều nay nàng không cần phải đến Ngự Thư phòng đâu!

- Thần thấp cung tiễn Hoàng thượng.

Hoàng thượng vừa khuất bóng sau cánh cửa, Kỳ Phụng Nhi khẽ thở nhẹ một hơi, quay sang hỏi Hồng Đan:

- Rốt cuộc là muội bị cái gì vậy? Làm ta sợ hết hồn!

- Nương nương. Nô tỳ đã tìm ra chủ nhân của cây trầm này rồi?

- Muội nói rõ hơn xem nào!

Hồng Đan tiến tới gần Kỳ Phụng Nhi.

- Nô tỳ đến Nội vụ phủ hỏi một chút thì biết được: Đây là cây trăm hồng ngọc do Tây Vực tiến cống cách đây vài năm và được đưa đến cung Hoàng hậu.

- Muội chắc chắn không?

- Chính nô tỳ cùng với phó Tổng quản kiểm tra lại sổ sách ghi chép!

Hồng Đan nói một cách chắc chắn.

Hoàng hậu! Xem ra nàng ta thực sự là người đứng sau việc này. Thật không may cho nàng ta, kế hoạch bất thành- Hoàng thượng mới là người trúng độc. Không những vậy vật chứng và nhân chứng đều nằm trong tay nàng.

Nhưng Kỳ Phụng Nhi lại không thể ngờ rằng, Thân ảnh quen thuộc kia vẫn chưa đổi đi. Minh Trạch đã đứng ở bên ngoài và ít nhiều gì thì hẳn cũng đã nghe được.

□□□

- Vương Ngự! Người đi làm cho Trẫm chút việc.

- Hoàng thượng có gì phân phó?

- Người đến Nội Vụ phủ hỏi một chút xem hôm nay, cung nữ bên cạnh Kỳ Tần đến đây làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90

Canh ba giờ Họ(21h- 23h)

Tại Ngự Thư Phòng, Minh Trạch vẫn chưa đi nghỉ. Đàng lẽ giờ này hẳn nên nằm trên long sàng với chăn ấm đệm êm nhưng có vài việc cần hắn phải xử lý. Vừa gấp được quyển tấu chương cuối cùng thì Vương Ngự bước vào, theo sau còn có hai tiểu thái giám dẫn theo một cung nữ.

- Hoàng thượng đây chính là cung nữ bên cạnh Kỳ Tần, là Hồng Đan.

Hai tên thái giám thả nàng xuống trước mặt Hoàng thượng, cúi bò khăn bịt miệng. Hồng Đan ho vài tiếng rồi ngừng hẳn, nhìn về người đang ngồi trên ngai.

- Đêm hôm khuya khoát không biết Hoàng thượng "triệu" nô tỳ đến là có chuyện gì?

Nói là triệu đến không bằng nói là lôi đến. Nàng đang trở về phòng để nghỉ ngơi không ngờ bị hai tiểu thái giám bịt miệng lôi đến đây.

- To gan, trước mặt Hoàng thượng mà người dám vô lễ!

Minh Trạch tỏ vẻ không để ý, phẩy tay cho mọi người lui hết xuống để lại một mình Hồng Đan.

- Hôm nay người đến Nội vụ phủ để làm gì?

Hồng Đan bình tĩnh trả lời:

- Nô tỳ đến Nội vụ phủ để lấy nhu yếu phẩm cần thiết thôi.

- Thật vậy sao?.... Trẫm nhớ người là cung nữ thân cận nhất bên cạnh Kỳ Tần. Lúc nào cũng cung kính hiếu lễ. Sao hôm nay lại vô lễ trước mặt Trẫm và Kỳ Tần?

Hồng Đan còn chưa kịp nghĩ ra cách trả lời thì Minh Trạch đã gọi lên một quyển sách:

- Đây là ghi chép của Nội vụ phủ về cống phẩm của Tây Vực hằng năm. Sáng hôm nay người cùng Phó Tổng quản xem lại sổ sách là vì việc gì?

Trong lòng hắn đã mơ hồ đoán ra được đáp án nhưng vẫn muốn nghe từ chính miệng của Hồng Đan. Nhưng đợi một lúc lâu chỉ nhận lại được sự im lặng.

- Người cứ yên tâm nói ra sự thật đi! Trẫm sẽ không bực đãi người đâu. Nếu như người chịu nói ra sự thật và giao ra vật chứng thì Trẫm sẽ để người thành phi tần, sống nhân nhả những ngày còn lại.

□□□

Hồng Đan không cần suy nghĩ lâu, thẳng thừng từ chối:

- Nô tỳ không muốn trở thành phi tần, chỉ muốn được hầu hạ bên cạnh chủ tử.

- Vậy người muốn gì mới chịu nói cho Trẫm sự thực?

- Nô tỳ muốn Hoàng thượng hứa với nô tỳ hai điều. Một, nếu Kỳ Tần bị người khác hãm hại Hoàng thượng phải ra sức bảo hộ nương nung. Điều thứ hai là chuyện đêm nay nô tỳ không muốn nương nung biết được.

Hai điều này đối với hắn không phải là quá khó khăn nên không có gì là không thể đồng ý.

- Trẫm hứa với người! Giờ người có thể nói ra sự thật rồi.

-

Hồng Đan tiến tới giao cho Hoàng thượng cây trăm hồng ngọc. Minh Trạch vừa đưa tay ra đón lấy thì Hồng Đan lại thu tay về.

- Người thật sự có thể vạch trần Hoàng hậu sao?

Minh Trạch cảm thấy từ này đến giờ hắn đã mất hơi nhiều thời gian với tiểu nữ tử này. Hắn có chút tức giận:

- Không lẽ trong mắt của người, Trẫm là người không đáng tin cậy, không đủ quyền lực để làm việc này?

Điều mà Minh Trạch không ngờ tới là Hồng Đan sẽ kích động mà lớn tiếng với hắn:

- Nếu như Người có đủ quyền lực trong tay thì chủ tử sẽ không phải chịu...

Hồng Đan không dám nói hết câu, rằng nếu như vị Hoàng thượng trước mắt nàng có quyền lực không chế mọi thứ trong tay thì có lẽ lão gia sẽ không bị hãm oan đây đi xa.

- Chủ tử của người phải chịu cái gì?

- Dạ.... không có gì! Nô tỳ chỉ muốn hỏi Hoàng thượng: Nếu như chủ tử hỏi về cây trăm này nô tỳ phải trả lời thế nào?

- Người cứ nói với nàng ấy: Đã có người trộm nó từ phòng của người.

Hồng Đan vừa định rời đi, Minh Trạch liền nói:

- Người còn việc gì giấu Trẫm nữa không?

Thật ra là có rất nhiều nhưng sao nàng dám kể!

- Nô tỳ không có!

- Được rồi! Nếu như sau này Kỳ Tần có xảy ra chuyện gì người đều có thể đến báo với Trẫm.

- Nô tỳ đa tạ Hoàng thượng đã quan tâm. Nô tỳ cáo lui.

Hồng Đan quay gót rời đi.

Minh Trạch ngồi đó cầm lấy cây trâm hồng ngọc, nhìn một lúc lâu...

- Hoàng hậu à....!!!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91

Không bao lâu nữa là đến Tết. Trong cung bắt đầu trưng đèn kết hoa. Năm nay Hoàng cung tổ chức yến tiệc kéo dài ba ngày liền.

Đêm Trừ tịch, Hoàng thượng cùng mọi người trong Hoàng thất sẽ ăn tiệc tại Phong Lộ đài. Người trong cung ai cũng gấp rút chuẩn bị.

Ty chế phòng gấp rút làm y phục đưa đến các cung. Không mấy khi có yến tiệc mà tất cả mọi người trong Hoàng thất đều tham dự. Đặc biệt là Hoàng thượng! Các phi tần lâu không được nhìn thấy thánh giá liền sửa soạn trang điểm một phen.

Ty chế phòng đưa đến cho Kỳ Phụng Nhi một bộ y phục màu sắc tươi tắn.

- Nương nương có muốn mặc bộ y phục này không?

Hồng Đan theo Kỳ Phụng Nhi vào cung ít khi thấy nàng chọn loại màu như vậy. Kỳ Phụng Nhi lật qua qua bộ y phục đánh giá:

- Màu hồng này rất đẹp, kiểu mã không yêu*! Tối nay ta sẽ mặc bộ này.

- Dạ?

Hồng Đan khá bất ngờ, nàng cứ ngỡ chủ tử sẽ cắt đi rồi chọn bộ khác để mặc.

- Sao lại ngạc nhiên thế?... Hôm nay là Trừ tịch nên ta ăn vận đẹp một chút. Dù sao cũng có các phu nhân ngoại mệnh phụ vào cung nữa. Bản thân ta phải giữ lại danh dự cho mình chứ!

- Nô tỳ hiểu rồi!

Phong Lộ đài được trang hoàng lộng lẫy, treo rất nhiều đèn lồng đỏ. Bàn tiệc đã được chuẩn bị kỹ lưỡng. Sắc trời vừa tối cũng là lúc các phi tần đến nơi tổ chức tiệc.

Hoàng cung đêm nay thực sự náo nhiệt. Từ sớm đoàn ca kỹ của Nam phủ đã vào cung chuẩn bị những tiết mục ca vũ.

Sắc trời vừa tối Kỳ Phụng Nhi liền chuẩn bị để đến Phong Lộ đài. Phía trước là hai tiểu thái giám cầm đèn lồng dẫn đường. Hai bên bậc thềm đá dẫn lên Phong Lộ đài được thắp sáng bởi những ngọn nến.

Khi Kỳ Phụng Nhi tới cũng đã có vài phi tần đến trước đang ngồi trò chuyện. Hôm nay chắc chắn sẽ có vài màn kịch xuân sắc cho nàng xem.

- Kỳ Tần đã tới rồi sao, mau lại đây ngồi đi!

Tiếng Kiều Tần vang lên lãnh lút, gương mặt được trang điểm một cách tỉ mỉ. Xem ra hôm nay tâm trạng nàng ta không tệ.

Có vài vị phi tần phân vị thấp hơn nàng liền đứng dậy hành lễ:

- Kỳ Tần nương nương vạn phúc!

- Mọi người ngồi cả đi!

Vì cùng là Chính Tứ phẩm Tần nên nàng và Kiều Tần ngồi đối diện nhau. Nhưng vì Kiều Tần ở trong cung lâu hơn nên ngồi ở phải.

- Tuy nói là tỷ muội ở trong cung với nhau nhưng cũng đã rất lâu rồi ta mới nhìn thấy Kỳ Tần.

Ngô Mỹ nhân cũng vui vẻ tiếp lời:

- Hơn nửa năm qua, mỗi ngày Kỳ Tần đều đến Ngự Thư phòng hầu hạ bút mực cho Hoàng thượng. Đúng là rất hiếm khi được gặp nhau.

Kỳ Phụng Nhi còn chưa kịp đáp lời mọi người thì tiếng nói chanh chua của Lý Quý nhân cắt lời:

- Còn phải nói nữa sao, bây giờ Kỳ Tần đã là tâm phúc bên cạnh Hoàng thượng sao có thể để ý đến những tỷ muội khác.

Lời nói của Lý Quý nhân mang sự châm chọc cùng ghen ghét. Trong số phi tần được tuyển vào cung năm trước. Lý Tiêu Dao nàng là người có giá thể nhất, lúc đầu cũng được phân vị cao nhất nhưng đến bây giờ Kỳ Phụng Nhi đã vượt lên trước nàng ta lại còn được Hoàng thượng sủng ái. Tất nhiên là Lý Tiêu Dao không cam tâm

Nhưng nếu như ngày hôm đó Kỳ Phụng Nhi đồng ý nãng đỡ Lý Tiêu Dao thì bây giờ có lẽ nàng ta đã không ghen ghét đến thế!

Kỳ Phụng Nhi không ngăn ngại trước mặt mọi người đáp trả Lý Tiêu Dao:

- Sao muội mọi người nói thế, tất cả mọi việc ta đều làm theo ý Hoàng thượng. Hoàng thượng muốn gì không ai biết được và cũng không ai dám làm trái thánh ý của Người!

Lý Quý nhân đã vô nát khăn tay mình chặt môi để kìm nén sự tức giận. Kỳ Phụng Nhi nói thế không khác gì nói rằng Hoàng thượng yêu thích nàng ta(KPN) mà không thích Lý Tiêu Dao nàng

(Ở thì đúng là như vậy mà ☐)

- Các vị muội muội đang nói chuyện gì mà vui vẻ vậy?

Hướng về phía tiếng nói liền thấy Lê Phi, Ánh Phu nhân cùng các phi tần khác tiến vào.

- Thần thiếp thỉnh an Lê Phi nương nương, Ánh Phu nhân,....

- Hôm nay là đêm Trừ Tịch đừng câu nệ tiểu tiết quá!

Khi lướt qua Kỳ Phụng Nhi, Lê Phi liền buông vài câu thăm hỏi:

- Đúng là rất lâu rồi Bản cung chưa nhìn thấy Kỳ Tần. Hôm nay trông muội rất điểm lệ!

- Nương nương nói đùa rồi!

Ánh Phu nhân mỉm cười ôn hoà:

- Muội muội được Hoàng thượng sủng ái đến bản cung nhìn cũng thấy ngưỡng mộ!

Nàng cứ nghĩ rằng hôm nay đến đây sẽ được xem vài màn kịch hay. Không ngờ nàng cũng là nhân vật trong vở kịch xuân sắc này!

- Hoàng Thái hậu giá đáo! Hoàng hậu nương nương giá đáo.

Lời của tên tiểu thái giám cắt ngang câu chuyện của mọi người. Hoàng thái hậu tiến vào, theo sau là Hoàng hậu trên tay còn bồng theo Tiểu Hoàng tử.

Sau khi hai vị có quyền cao nhất hậu cung an vị, mọi người mới bắt đầu ngồi xuống.

- Hoàng thượng hiện giờ đang thiết yến với các đại thần ở Đại Minh điện. Một lát nữa Người mới tới, chúng ta cứ bắt đầu trước đi.

Lời của Thái hậu vừa dứt đám ca vũ liền bắt đầu biểu diễn. Lệ Phi không nhận được tán thưởng một câu:

- Hoàng hậu nương nương thật có phúc khí. Tiểu Hoàng tử lớn cũng thật nhanh trọng rất mập mạp.

Hoàng hậu nghe Lệ phi tán thưởng trong lòng dễ chịu không ít.

- Lệ Phi nói không sai, chúng thần thiếp không có phúc khí như Hoàng hậu nương nương. May mắn có được Hoàng tử.

- Các muội nói quá lời rồi? Dù sao Bôn cung cũng là Hoàng hậu. Có được Hoàng tử đầu tiên cũng là điều nên làm.

Quả thực Hoàng hậu nói không sai, nếu như có ai sinh ra Hoàng tử trước Hoàng hậu, địa vị cao thì thôi còn địa vị thấp thì có lẽ sẽ phải đưa con cho Hoàng hậu nuôi dưỡng. Bởi lẽ tất cả công chúa hoàng tử trong cung đều là con của hoàng hậu phải gọi một tiếng "mẫu hậu".

- Rồi một người sẽ có con của mình thôi! Liệt tổ liệt tông sẽ ban phúc khí cho Hoàng gia đa phúc đa tử.

Câu này của Thái hậu không biết là vô tình hay cố tình tạo nên một nỗi lo cho Hoàng hậu. Nàng ta chỉ có duy nhất một vị Hoàng tử này. Cần làm sao cho nó thuận lợi đi tới ngôi vị Thái tử. Mà cách tốt nhất đó chính là ngăn người khác không sinh được con trai.

Điều múa đầu tiên vừa kết thúc cũng là lúc Hoàng thượng xuất hiện.

- Hoàng thượng vạn phúc kim an.

- Hoàng thượng tới rồi à? Mau lại đây ngồi đi!

Hoàng thượng tiến tới ngồi bên cạnh Thái hậu.

- Hôm nay là gia yến không cần cầu nệ tiểu tiết, mọi người ngồi cả đi!

- Hoàng thượng cả năm bận rộn chính vụ. Mấy ngày này nên nghỉ ngơi thật tốt!

- Đa tạ Thái hậu quan tâm. Nào, Trẫm mời mọi người một ly.

Tất cả mọi người nâng chén rượu Trúc Diệp Thanh lên uống một ngụm. Vị cay của rượu chảy theo cổ họng xuống thực quản.

Kỳ Phụng Nhi không nhận được khế gấp một miếng bánh ngọt bỏ vào miệng. Hết Hoàng thượng mời rượu đến Hoàng hậu cũng đứng dậy nâng chén:

- Bôn cung là người đứng đầu Hậu cung nên kính mọi người một ly. Chúc Hoàng thượng, Thái hậu phúc thọ an khang. Mong Hậu cung luôn được hoà hợp.

Kết thúc màn mời rượu, đào hát lại tiếp tục các tiết mục đã chuẩn bị. Các phi tần không có hứng thú xem hát thì trò chuyện rôm rả. Đứng như người ta vẫn luôn nói "Tỷ muội tình thâm". Kỳ Phụng Nhi không tránh khỏi việc bị vài phi tần mời rượu.

Một lúc sau nàng liền cảm thấy chóng mặt lền lền đứng dậy, tiến ra phía lan can đứng hóng gió cho tỉnh rượu.

Kỳ Phụng Nhi vịn tay vào lan can thở ra một hơi, khói từ trong miệng phả ra không khí. Những làn gió lạnh phả qua mặt giúp nàng tỉnh rượu hơn phần nào.

Bỗng nhiên, một bàn tay khẽ đặt lên vai nàng....

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92

Kỳ Phụng Nhi gạt mình quay lại, nàng khẽ nhú mắt mày để nhìn rõ, gò má phồng hồng vì uống rượu. Đôi môi anh đào mấp máy:

- Hoàng thượng???

Nàng hiện giờ không còn tỉnh táo, ánh mắt mơ hồ. Nàng không biết rằng bộ dạng này hấp dẫn người khác ra sao. Minh Trạch mỉm cười đưa tay lên vuốt má nàng. Không biết có phải do nàng đã uống nhiều rượu hay không mà cảm giác lúc hân chạm vào má có chút tê dại.

- Nàng uống nhiều rồi sao? Có cần Trẫm đưa nàng về.

Nàng khẽ lắc đầu, thoát ra khỏi cái vuốt má của hắn:

- Thần thiếp không sao, đứng ở ngoài này một lúc là sẽ tỉnh rượu thôi!

Minh Trạch vòng tay qua ôm nàng xoay người ngắm nhìn phong cảnh bên dưới. Cảnh sắc đêm Trữ Tịch quả thật không tệ!

Nàng dựa vào ngực hắn cảm nhận sự ấm áp, còn có thể nghe được nhịp đập của tim.

- Phụng Nhi!

- Dạ?

Nàng ngược đầu lên nhìn hắn. Gương mặt nhỏ nhắn xinh đẹp điểm lệ như dự đồ hắn. Không kìm được lòng, Minh Trạch cúi đầu phù lên môi nàng.

Hắn cuốn lấy lưỡi nàng dầy đưa không tha, miết lấy bờ môi căng mọng. Hắn được nước lắn tới khuấy đảo khoang miệng nàng.

- Ưm... Ưm...

Kỳ Phụng Nhi bất giác kêu lên những âm thanh nhỏ nhẹ khiến hắn không thể buông nàng ra.

Dứt khỏi nụ hôn Kỳ Phụng Nhi cố gắng hít lấy không khí, Minh Trạch thấy vậy liền cười xòa:

- Nếu mệt rồi thì quay về nghỉ đi!

Không để nàng tiếp lời, Minh Trạch quay đầu gọi Vương công công:

- Vương Ngụy.... Ngươi đưa Kỳ Tần về Từ Hoa điện đi!

- Nó tài tuấn mệnh... Nương nương, mời!

Nàng hành lễ với hắn rồi rời đi. Nhưng vừa quay gót đi được vài bước hắn liền gọi nàng quay lại:

- Bên ngoài trời rất lạnh, khoác áo của Trẫm đi!

Hắn cởi chiếc áo choàng lông ra khoác lên cho nàng. Cảm giác ấm áp len lỏi vào trong tim.

- Thần thiếp đa tạ Hoàng thượng.

- Trở về thì uống một cốc nước mật ong cho tỉnh rượu rồi hãy đi nghỉ.

Nàng nhìn người hành lễ lần nữa rồi rời đi. Vương công công đã chuẩn bị kiểu dợt nàng. Nàng nói với hắn:

- Vương công công có thể quay về hầu hạ Hoàng thượng được rồi! Ta có thể tự về được.

- Vậy sao được? Hoàng thượng mà biết sẽ trách nó tài làm việc thất trách. Vẫn là để nó tài đưa nương nương về.

- Vậy làm phiền Vương công công.

Vương Ngụy đi theo Hoàng thượng từ khi hân còn chưa lên ngôi, tính cách cũng hiền dôi ba phần nên hân có thể cảm nhận được sự đối xử đặc biệt của Hoàng thượng với vị phi tử này.

Về đến Tử Hoa điện Vương Ngụy cẩn thận đưa nàng đến trước cửa điện, Kỳ Phụng Nhi cúi lạy chào giao lại cho Vương Ngụy, hân hành lễ rồi quay trở lại Phong Lộ đài.

Kỳ Phụng Nhi vốn đã mệt mỏi, Hồng Đan thấy vậy liền cho mọi người lui xuống rồi theo Kỳ Phụng Nhi vào trong điện.

Khi Hồng Đan thấp nền lên, Kỳ Phụng Nhi thấy bóng lưng của một nam nhân.

- Nương nương!

Hồng Đan hét hoảng nắm lấy cánh tay Kỳ Phụng Nhi.

- Người là ai?

Nam nhân trước mắt quay người lại thay cho câu trả lời của Kỳ Phụng Nhi:

- Đây.... Đây không phải là...

Kỳ Phụng Nhi cũng ngạc nhiên không kém gì so với Hồng Đan. Nàng giấu vẻ bất ngờ xuống, điềm nhiên nói:

- Hồng Đan, muội lui xuống trước đi, không cho phép ai đến phòng ta.

Hồng Đan vừa lui xuống, nam nhân trước mắt bước tới nắm lấy tay Kỳ Phụng Nhi. Nhưng nàng khẽ rút tay lại:

- Huynh ngồi xuống đi, muội cũng có chuyện muốn nói với huynh.

Cảm nhận được sự hồ hững và lạnh nhạt của người mình yêu, Vương Kiệt không khỏi có chút bất ngờ.

Khi cả hai đã ngồi đối diện với nhau thì Kỳ Phụng Nhi mở lời:

- Huynh đã tìm đến tận đây rồi thì có chuyện gì hãy nói đi.

Đến lúc này Vương Kiệt không kìm chế cảm xúc của bản thân nữa.

- Tại sao? Tại sao lại phải làm như vậy?

- Muội nghĩ là huynh đã biết hết rồi chứ! Muội không thể ở lại Liễu phủ mãi được, vào cung rồi cuộc sống của muội mới có chút hy vọng tốt đẹp hơn.

Vương Kiệt nghe nàng nói vậy liền phải nhận mọi thứ:

- Không! Phụng Nhi mà ta biết tuyệt đối không phải người như vậy! Chẳng lẽ muội cam nguyện làm một sủng phi cho đến ngày niên lão sắc suy* sao? Đến lúc đó liệu Hoàng thượng có còn sủng ái muội như bây giờ không?

(Niên lão sắc suy*: Khi về già nhan sắc sẽ suy tàn)

Không để Kỳ Phụng Nhi kịp nói gì thêm, Vương Kiệt liền tiếp lời:

- Muội hãy đi theo ta đi. Ta có thể đảm bảo cho muội bình an cả đời.

Kỳ Phụng Nhi cười cách mỉa mai pha chút cay đắng:

- Huynh có thể cho muội bình an cả đời? Vậy huynh có thể bảo đảm trên dưới Kỳ gia sẽ bình an cả đời không? Muội đâu chỉ muốn Bạch Thừa tướng chết đi, muội còn muốn toàn gia tộc đó bị diệt vong hoàn toàn.

Vương Kiệt không khỏi bất ngờ, hân không ngờ nàng sẽ đưa ra quyết định mạo hiểm như vậy.

- Vậy muội đối với ta....

- Tình cảm muội đối với huynh xin hãy bỏ đi! Coi như là muội đã phụ tâm chân tình của huynh.

Vương Kiệt nhẹ nhàng đứng dậy, cả người như chết lặng đi.

- Nếu như muội đã có lựa chọn của mình rồi huynh sẽ không nói thêm gì nữa. Muội cũng không cần phải nói xin lỗi. Mong rằng muội có thể sống trong vinh hoa phú quý bình an cả đời.

Nói rồi hân nhẹ nhàng rời đi, nàng không kìm được lòng mà mở miệng:

- Muội cũng có yêu cầu đối với huynh. Mong huynh có thể quên muội đi, hãy sống thật tốt vào! Tránh xa cuộc chiến này ra... Coi như đây là một yêu cầu của người không biết liêm sỉ đối với huynh.

Vương Kiệt không quay đầu lại nữa, hân lặng lẽ bước ra khỏi điện.

(Dừng hỏi nphụ đi ra bằng cách nào. Hãy tự tưởng tượng đi!)

Vương Kiệt vừa đóng cánh cửa lại thì Kỳ Phụng Nhi ngã phịch xuống đất. Nàng khóc!

- Xin lỗi... Thực sự xin lỗi! Hức... hức... Mong rằng huynh có thể quên được muội đi!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuận Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93

- Nương nương... nương nương.

Nghe thấy tiếng gọi, Kỳ Phụng Nhi mệt mỏi mở mắt tỉnh dậy. Mí mắt nàng nặng trĩu. Nàng đã khóc suốt một đêm qua, bây giờ vành mắt đã sưng lên. Xem ra sẽ phải dùng thêm một lớp phấn dày mới che đi được.

Nàng đón lấy khăn mặt từ tay Hồng Đan, cung nữ thân cận của nàng cũng không quên nói một câu:

- Nương nương. Hôm nay là ngày đầu năm mới, mọi người đều phải đến Thọ Khang cung thỉnh an Thái hậu. Người phải nhanh chóng thay y phục qua đó.

Không còn vẻ đằm lẹ như đêm Thất tịch, nàng lại chọn một bộ y phục màu thiên thủy bích đoan trang, thanh tao.

Các phi tần đứng trước cửa Thọ Khang cung đợi Thái hậu tấn kiến. Theo phẩm vị mà các phi tần lần lượt tiến vào trong điện.

Thái hậu an tọa tại vị trí cao nhất ở chính giữa. Bên tả bên hữu là Hoàng thượng và Hoàng hậu. Dưới là các phi tần quỳ xuống hành lễ:

- Thần thiếp tham kiến Thái hậu. Nguyên Thái hậu phúc trạch vạn niên, năm nào cũng có ngày này.

- Được rồi, đứng lên hết đi!

Ngay khi mọi người an tọa, Thái hậu liền cất lời vàng ngọc.

- Bây giờ đã là tân niên*, ai gia hy vọng trong cung luôn giữ được hoà khí, hậu cung sẽ có thêm hoàng tử. Đó mới là cảnh tượng hưng thịnh!

(*tân niên**: năm mới)

- Thần thiếp cẩn tuân lời dạy của Thái hậu.

- Ai gia có vài lễ vật tặng cho các cung nhân dịp năm mới, mang lên đi.

Các cung nữ lần lượt mang lên lễ vật được ban tặng bọc trong những chiếc hộp màu đỏ.

- Thần thiếp đa tạ Thái hậu ban thưởng.

- Được rồi, mọi người lui xuống hết đi. Ai gia nói chuyện với Hoàng thượng một lúc.

Cuộc gặp gỡ đầu năm mới giữa các cung diễn ra thật êm đẹp khiến người khác nhìn vào luôn tưởng hoà khí trong cung vô cùng tốt.

Quay trở về Từ Hoa điện đã thấy chính điện có rất nhiều lễ vật, Tâm Đan liền tiến tới giải thích:

- Đây là lễ vật tân niên mà các cung gửi đến cho nương nương. Có cả lễ vật được Liễu đại nhân gửi đến từ tỉnh Lĩnh Nam.

Kỳ Phượng Nhi thấy tay ra hiệu cho mọi người lui xuống chỉ để Hồng Đan ở lại kiểm tra lễ vật. Cũng không có gì ngoài phần son, y phục, trang sức,...- đều là mấy thứ mà nữ nhân hay dùng.

- Nương nương, trong quà mừng của Liễu Đại nhân còn có bức thư này.

Hồng Đan lôi từ đáy hộp quà ra một bức thư. Kỳ Phượng Nhi đón lấy, xem qua một lượt sau đó cất kỹ đi.

- Nương nương, Người xem này Thái hậu ra tay cũng thật hào phóng quá đi!

Hồng Đan mở mấy món lễ vật Thái hậu vừa mới ban thưởng không nhận được liền trầm trồ.

Kỳ Phượng Nhi đưa mắt nhìn lên thấy một loạt những trang sức điểm lệ. Xem ra Thái hậu đã tốn một phen tâm tư bồi dưỡng phi tần.

- Nương nương, còn có cả thuốc bổ nữa!

Kỳ Phượng Nhi thắc mắc:

- Thuốc bổ gì? Gọi Giang Phúc Hải vào đây để hắn xem thử.

Giang Phúc Hải tiến vào nhìn hộp thuốc bổ xem qua một lượt liền nói:

- Hồi nương nương đây là thuốc giúp nữ nhân hoài thai!

Kỳ Phượng Nhi nghe vậy liền thờ dãi. Thái hậu đúng là phí nhiều tâm tư.

- Nó tỷ thấy hình như tất cả các cung đều được Thái hậu ban tặng thuốc bổ.

Hồng Đan lại tiếp tục kiểm tra các món lễ vật khác, nàng bất ngờ đưa cho Kỳ Phượng Nhi một chiếc hộp:

- Nương nương đây là quà mừng năm mới của Diệp Tướng quân dâng tặng người.

Kỳ Phượng Nhi nghe vậy liền giật mình, trong đầu nàng bắt đầu nhớ lại nam nhân đã vài lần gặp gỡ. Các đại thần dâng lễ vật cho phi tần hậu cung không phải chuyện hiếm thấy. Nhưng nàng và cái Diệp Tướng quân kia đâu có quan hệ gì.

Nhìn qua chiếc vòng một chút, vòng tay được làm từ bạch ngọc hạng luyện có thể thấy chất liệu vô cùng tốt. Khi đeo lên còn có cảm giác mát nhẹ, Kỳ Phượng Nhi cảm thấy vô cùng hiếu kì. Rốt cuộc đây là chất liệu gì???

Con Au nghĩ hè nên lười quá rồi. Cả nhà đi chơi đi, khi nào có truyện thì hăng quay lại.:))

28/5/2019

15:39

Wattpad

Hạ Băng Băng

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94

Buổi tối đầu tiên của tân niên, Hoàng cung mở tiệc lớn ở Đại Minh điện. Bữa tiệc này so với đêm Trừ tịch lớn hơn nhiều. Các đại thần đều có mặt đầy đủ.

Mọi người không ai dám đến trễ, nhanh chóng nhập tiệc. Khi các nhân vật quan trọng xuất hiện thì ca vũ liền được bắt đầu. Bạch Thừa tướng đứng đầu đám quan viên đại thần đứng lên kính rượu chúc mừng.

Sau những lời nói màu mè, sáo rỗng kia thì mọi người sẽ cùng nhau thưởng thức mỹ vị, uống rượu làm thơ hoặc vài ba câu đối tân niên.

Có vài người ngồi mãi nên chán lại sinh ra trò vui. Lệ phi đơn đã đứng dậy cầm chén rượu hướng tới phía Hoàng đế:

- Hoàng thượng, thần thiếp kính người một ly rượu. Chúc Hoàng thượng long thể an khang, vạn sự như ý!

Hoàng thượng không nói gì chỉ cười nhàn nhạt rồi nâng chén uống cạn. Nhưng Lệ phi vẫn chưa kết thúc sự việc này:

- Hoàng thượng, thật hiếm có ngày vui như hôm nay, lại có các thành viên trong Hoàng thất và các bá quan văn võ. Thần thiếp xin được hiến vũ khúc để tới nay thật náo nhiệt!

Lệ Phi vừa dứt câu thì mọi người không khỏi bất ngờ. Nhưng đứng giữa đại điện có mặt tất cả mọi người thì Hoàng thượng sao có thể từ chối một yêu cầu như vậy.

- Được, nếu Lệ Phi đã có lòng thì sao Trẫm nỡ từ chối!

Vài cung nữ đem lên các loại nhạc cụ để tấu dân ca điệu múa của Lệ phi. Nàng ta múa tuy không thuộc vào loại xuất chúng nhưng loại can đảm như vậy không phải ai cũng làm được.

Điệu múa kết thúc, mọi người liền vỗ tay ca ngợi, Hoàng thượng cũng không ngoại lệ.

- Lệ phi vất vả rồi! Người đâu, ban cho Lệ phi trâm ngọc, vòng tay phi thủy Hương tử, ngọc bội, mũ mão,...

Hoàng thượng hào phóng ban thưởng, Lệ phi yếu điệu nhún gối:

- Thần thiếp chỉ là góp chút tài mọn, được Hoàng thượng ban thưởng thần thiếp xin cảm tạ.

Các phi tần nhìn vậy không nhận được tức muốn ói máu, chỉ là chút tài mọn mà thôi. Có người không nhận được liền đứng dậy:

- Hoàng thượng, thần thiếp cũng muốn....

Mọi người còn chưa kịp hướng tới người đang nói liền có một tiếng động khác thu hút:

- Hự... Oẹ...

Cung nữ bên cạnh Ánh phu nhân vội đỡ lấy chủ tử, vỗ dọc sống lưng giống như đang muốn số thức ăn có thể trôi xuống được dạ dày. Sắc mặt Ánh phu nhân trông có vẻ không tốt lắm. Nàng ta cất giọng thều thào:

- Hoàng thượng, thần thiếp cảm thấy không được tốt cho lắm, xin người cho phép thần thiếp lui xuống trước.

- Nếu đã cảm thấy không khoẻ thì nàng quay về nghỉ ngơi đi. Trẫm sẽ sai Thái y đến bắt mạch cho nàng.

Nhìn những bước đi loạng choạng của Ánh Phu nhân khi bước ra ngoài, trong lòng mọi người đều đặt một câu hỏi nhưng không ai là thật lòng quan tâm hay lo lắng cho nàng ta.

Giờ quay trở lại với người vừa đứng dậy nói, không ai khác đó là Kiều Tần. Một lần nữa mọi người lại đặt sự chú ý lên Kiều Tần.

- Nếu Lê phi tỷ tỷ đã có lòng hiền vũ khúc thì thần thiếp cũng xin đóng góp một bài ca.

Mọi người nghe xong lại tiếp tục gạt mìn, tuy nhiên Hoàng thượng cũng nhanh chóng đáp lời:

- Yếu tiệc hôm nay nhờ có các nàng mà náo nhiệt hơn nhiều.

Hoàng hậu ngồi bên cạnh Hoàng thượng thấy vậy không khỏi khó chịu: hôm nay đám phi tần lại giờ trò tranh sủng. Còn Kỳ Phụng Nhi ngồi một chỗ yên lặng quan sát màn kịch vừa rồi. Nàng cảm thấy hành động của hai vị phi tần vừa rồi thật nực cười. Muốn thể hiện bản thân thì phải chọn thời điểm thích hợp, trực tiếp đề xuất như vậy sẽ không giữ được lễ tiết của bản thân.

Kiều Tần vừa kết thúc màn biểu diễn của mình liền có một nam tử mặc đồ đen tuyền vỗ tay ca ngợi:

- Hậu cung của Hoàng thượng thật lắm người tài đa nghệ. Xem ra Bồn vương cũng nên sớm thành gia để kiểm vài mỹ nhân làm bạn.

Hoàng thượng nghe vậy liền cười hào sảng:

- Nếu đại huynh thích, ta sẽ chọn cho huynh vài mỹ nhân!

- Đa tạ Hoàng thượng hậu ái! Nhưng chuyện thành gia lập thất vẫn nên là thôi đi..

Hoàng thượng quay sang Kiều Tần ban thưởng vài thứ rồi nàng ta quay về phía người mà Hoàng thượng gọi là "đại huynh" kia:

- Chỉ là một chút tài mọn đã khiến Vương gia chê cười rồi!

Vị được gọi là Vương gia cũng không ngần ngại đáp lại:

- Sao lại gọi là tài mọn chứ? Ta nhớ lần cuối ta ở Hoàng cung cách đây hai năm trước người là một Kiều Quý nhân được vinh sủng nay đã trở thành Kiêu Tần rồi thật là có bản lĩnh

Hắn nhấn mạnh hai chữ bản lĩnh thì đủ thấy sự chăm biếm trong câu nói. Có thể là vị Kiều Tần này đã đề nghị cho hắn ẩn tượng. Trước khi Kỳ Phụng Nhi vào cung thì Kiều Linh Ngọc là một trong số những người được ân sủng. Nàng ta xuất thân không cao quý nhưng có bản lĩnh trèo lên giường của Hoàng đế rồi trở thành một sủng phi dù chỉ trong thời gian ngắn.

Kiều Tần nghe vậy chỉ có thể cười trừ, nhưng nàng ta vẫn còn cứng miệng đáp lại:

- Vương gia nói đùa rồi! Ta làm sao có bản lĩnh lớn như vậy, có người bảy giờ chỉ cần mắt chưa đầy một năm đã có thể leo lên được vị trí của ta rồi lại còn được ban nhiều đặc ân vinh sủng khắp hậu cung không ai sánh kịp!!!

Các phi tần đơ ra một lúc rồi nhanh chóng đoán ra được người mà Kiều Tần đang nói tới là ai. Vũ Tẫn nhân cơ hội trả đũa liền thừa nước đục thả câu chằm chọc:

- Đây là Vương gia chưa biết đó thôi! Người ta sớm tối được bầu bạn bên Hoàng thượng khiến tỷ muội hậu cung ai cũng trở nên nhàn rồi rảnh rang!))

(□□□Trời ôi, ghen ăn tức ở kia)

Trên mặt của vị Vương gia đầy sự thắc mắc, hẳn hướng mắt về phía Hoàng đế như muốn biết thêm thông tin về người đang được nói đến kia. Vì theo như những gì hắn biết thì vị Hoàng đế của hắn là mình quân chứ đâu phải loại đắm chìm trong tửu sắc mà sớm tối bầu bạn với phi tần.

Hoàng thượng có vẻ như hiểu được thắc mắc của đại huynh liền hướng mắt về phía Kỳ Phụng Nhi nói:

- Vị này là Kỳ Tần của Trẫm!!

Bị trở thành tâm điểm của sự chú ý Kỳ Phụng Nhi vẫn bình tĩnh đứng dậy hành lễ:

- Vương gia vạn phúc. Ta là Kỳ Tần của Từ Hoa điện.

- Điều là người một nhà cả nương nương không cần phải hành lễ đâu. Đây là lần đầu ta gặp nương nương xin kính người một ly rượu.

Có thể thấy được rằng vị Vương gia này mang một vẻ phong lưu hào hoa không giống với tính cách mà một vị Vương gia nên có.

Nàng cứ tưởng uống với hắn một ly rượu là xong ai ngờ vị Vương gia kia vẫn không có ý định bỏ qua cho nàng.

- Ta được nghe rằng nương nương đa tài đa nghệ hơn người không biết hôm nay ta liệu có được mở mang tầm mắt.

- Ta chỉ là một nữ nhân tầm thường chốn khuê phòng sao xứng đáng để khiến Vương gia mở mang tầm mắt.

- Người có thể ngồi đêm bên cạnh Hoàng thượng sao có thể tầm thường được chứ? Vậy ta cũng không làm khó nương nương nữa, ta chỉ muốn người có thể đối đáp vài câu thơ với ta chứ!

Kỳ Phụng Nhi thoáng chốc bối rối, Hoàng thượng thấy vậy liền hướng về phía nàng, nhẹ nhàng an ủi:

Bạn đang đọc truyện *Sủng Phi Của Thuần Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.